

Liahona

VISAR OSS ALLA VÄGEN TILL JESUS KRISTUS

PRESIDENT OAKS: "STRÄVA EFTER ATT VARA
HELIGA SOM VÅR FRÄLSARE"

NYA GENERALAUKTORITETSSJUTTIO OCH
ETT NYTT GENERALPRESIDENTSKAP FÖR
PRIMÄR INRÖSTADE

GENERALKONFERENSTAL

MAJ 2026

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

President Dallin H. Oaks (i mitten) inröstades som Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas 18:e president under den 196:e årliga generalkonferensen. Hans rådgivare i första presidentskapet är president Henry B. Eyring (förste rådgivare, t.v.) och president D. Todd Christofferson (andre rådgivare).

Innehåll maj 2026

Årgång 150 • nummer 5

Lördagens förmiddagsmöte

- 4 **Inledning**
President Dallin H. Oaks
- 5 **Högtidlig församling**
President D. Todd Christofferson.
- 7 **Det som hör till Gud**
Äldste Patrick Kearon
- 11 **Tjänande – "att ni älskar varandra så som jag har älskat er"**
Syster Kristin M. Yee
- 15 **Kom hem**
Äldste Clark G. Gilbert
- 18 **Alla som tappert har hårdat ut**
Äldste David A. Bednar
- 22 **Lyss till profeten, han känner Gud**
Michael John U. Teh
- 24 **Tionde – sätt Gud främst**
Jorge T. Becerra
- 26 **Böner om frid**
President Henry B. Eyring

Lördagens eftermiddagsmöte

- 30 **Röstning på kyrkans generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän**
President D. Todd Christofferson.
- 32 **Rapport från kyrkans revisionsavdelning för år 2025**
Jared B. Larson
- 33 **Borttappat bagage, återlösta själar**
Äldste Gary E. Stevenson.
- 36 **Kristus – trons upphovsman och fullkomnare**
Äldste Eduardo F. Ortega
- 39 **"Jag ska överge alla mina synder för att lära känna dig"**
Äldste Wan-Liang Wu
- 41 **Jesus Kristus är inte vår börda; han är vår lindring**
Broder David J. Wunderli
- 44 **Älska alla; älska var och en**
Äldste Gérald Caussé
- 47 **Jesus Kristus är vägen**
Äldste Brian J. Holmes
- 50 **Han känner dig vid namn**
Äldste Clement M. Matswagothata
- 53 **Jesus Kristus – den sanna vinstocken**
Äldste Ulisses Soares

Söndagens förmiddagsmöte

- 58 **Mötet vid den tomma graven**
President Dieter F. Uchtdorf
- 61 **De bästa dagarna och de värsta**
President Emily Belle Freeman
- 64 **Jag vet han älskar mig**
Äldste Pedro X. Larreal
- 66 **Välj Jesus Kristus som din guide**
Äldste Edward B. Rowe
- 69 **Han har uppstått**
Äldste Ronald A. Rasband
- 72 **Generalauktoriteter och generalämbetsmän i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga**
- 76 **Tack vare Jesus Kristus**
Äldste Dale G. Renlund
- 79 **Glädjen i en förbundsrelation med Gud**
Äldste Thierry K. Mutombo
- 82 **En dyrbar egendom**
Alan R. Walker
- 85 **Levande i kristus**
President Dallin H. Oaks.

Söndagens eftermiddagsmöte

- 90 **Kristi karaktär**
President D. Todd Christofferson.
- 93 **Kom ihåg, kom ihåg**
Chi Hong (Sam) Wong
- 96 **Jag gläds i min Jesus**
Äldste Aaron T. Hall
- 99 **"Här är jag, sänd mig"**
President Susan H. Porter
- 101 **Evigt äktenskap är en evig resa**
Äldste Neil L. Andersen
- 105 **Nycklar, förbund och påskan**
Äldste Quentin L. Cook
- 108 **Kom till Kristus – tillsammans**
Taniela B. Wakolo
- 111 **Det är påsk: Ingen vandrar ensam**
Äldste Gerrit W. Gong
- 114 **Avslutande ord**
President Dallin H. Oaks
- 118 **Nyligen kallade**
- 141 **Statistisk rapport**
- 142 **Undervisa om, lär dig av och tillämpa budskap från generalkonferensen**
- 144 **Register**

Tolv globala medlemmar i The Tabernacle Choir at Temple Square, som representerar tio nationer, sjöng med kören på tre möten under generalkonferensen.

196:e årliga generalkonferensen

Lördagens förmiddagsmöte, 4 april 2020

Mötesledning: president D. Todd Christofferson.
Inledningsbön: äldste Michael B. Strong
Avslutningsbön: äldste Christopher H. Kim
Musik av The Tabernacle Choir at Temple Square; Mack Wilberg och Ryan Murphy, dirigenter; Andrew Unsworth och Brian Mathias, organister: "Awake and Arise", *Hymns*, nr 8; "Se, dagen gryr och mörkret flyr", *Psalmer*, nr 1, arr. Wilberg; "We listen to a Prophet's voice", *Hymns*, nr 22, arr. Murphy; "Ära ske Gud i höjd", *Psalmer*, nr 43; "Har jag gjort något gott?", *Sånger*, nr 158, arr. Zabriskie; "Tack, Gud, att profeter du sänder", *Psalmer*, nr 10, arr. Wilberg.

Lördagens eftermiddagsmöte, 4 april 2026

Mötesledning: äldste Ronald A. Rasband
Inledningsbön: äldste Scott D. Whiting
Avslutningsbön: syster Andrea M. Spannaus
Musik av en kombinerad kör från Brigham Young University - Idaho; Atina Coates, Eda Ashby, Paul Busselberg och Randall Kempton, dirigenter; Linda Margetts och Joseph Peeples, organister: "Press Forward, Saints", *Hymns*, nr 81; "Till Jesu namn i lovsång böjd", *Psalmer*, nr 119, arr. Ashby; "Led oss fram, o himlens Herre", *Psalmer*, nr 45; "Look unto Christ", *Hymns for Home and Church*, Evangeliebiblioteket med engelska som förvalt språk, arr. Kempton; "O du salighetens klippa", *Psalmer*, nr 151, arr. Busselberg.

Söndagens förmiddagsmöte, 5 april 2026

Mötesledning: president Henry B. Eyring
Inledningsbön: president Paul V. Johnson
Avslutningsbön: syster Amy A. Wright
Musik av The Tabernacle Choir at Temple Square; Mack Wilberg, dirigent; Richard Elliott och Andrew Unsworth, organister: "Denna dag av fröjd och glädje", *Psalmer*, nr 34; "Frälsaren uppstånden är", *Psalmer*, nr 131, arr. Wilberg; "Consider the Lilies", Hoffman, arr. Lyon; "O fröjda dig, du jord", *Psalmer*, nr 37; "Let Easter Anthems Ring", *Hymns for Home and Church*, Evangeliebiblioteket med engelska som förvalt språk, arr. Wilberg; "Älska varandra", *Psalmer*, nr 198, arr. Wilberg.

Söndagens eftermiddagsmöte, 5 april 2026

Mötesledning: äldste Dale G. Renlund
Inledningsbön: äldste Hugo E. Martinez
Avslutningsbön: äldste Anthony D. Perkins
Musik av The Tabernacle Choir at Temple Square; Mack Wilberg och Ryan Murphy, dirigenter; Brian Mathias och Joseph Peeples, organister: "Han som dog är nu uppstånden", *Psalmer*, nr 130, arr. Wilberg; "Lär mig att följa

dig", *Psalmer*, nr 150, arr. Murphy; "Oändlig är kärleken", *Psalmer*, nr 125; "Låt mig få höra om Jesus", *Barnens sångbok*, s. 36, arr. Murphy; "Han kommer, Förlossar'n för Israels hus", *Psalmer*, nr 5, arr. Wilberg.

Konferenstal finns tillgängliga

Generalkonferenstal finns tillgängliga digitalt i appen Evangeliebiblioteket och på conference.ChurchofJesusChrist.org. Information om tillgängliga format av generalkonferenstalen för medlemmar med funktionsnedsättningar finns på disability.ChurchofJesusChrist.org.

På omslaget

Foto: Cody Bell

Baksidan: foto: Leslie Nilsson

Konferensfoton

Fotografierna från Salt Lake City togs av Cody Bell, Bruno Lima, Brian Nicholson, Leslie Nilsson, Cristy Powell, Rodrigo Ameida da Silva och Hunter Winterton. **Övriga foton:** Janae Bingham, Bernard Kelly Emil, Katerina Gracheva, Cinthia Elizabeth Herrera, Stefan Huysmans, Niel Kabling, Ashlee Larsen, Bárbara Leite, Amelia Lyon, Munkhbayer Magvondorj, Melanie Miza, Sayaka Okubo, Robert Opiyo, Miguel Pachas, Alvaro O. de la Quintana S., Valisoa Rakotomanana, Nathan Reid, Nicolas Serey, Mudassar Shakir, Ajayi Simeon, Hyunho Song, Socheath Sorn, Carolina Triana, Zhiyang Tsai och Ntebaleng Twala. Foton utan bildtext togs i konferenscentret eller på Temple Square i Salt Lake City.

LÖRDAGENS FÖRMIDDAGSMÖTE

GENERALKONFERENSEN / APRIL 2026

Inledning

President Dallin H. Oaks

President för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

s. 4

Högtidlig församling

Framlagd av president D. Todd Christofferson

andre rådgivare i första presidentskapet

s. 5

Det som hör till Gud

Äldste Patrick Kearon

i de tolv apostlarnas kvorum

s. 7

Tjänande – ”att ni älskar varandra så som jag har älskat er”

Syster Kristin M. Yee

andra rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap

s. 11

Kom hem

Äldste Clark G. Gilbert

i de tolv apostlarnas kvorum

s. 15

Alla som tappert har härdat ut

(Läran och förbunden 121:29)

Äldste David A. Bednar

i de tolv apostlarnas kvorum

s. 18

Lyss till profeten, han känner Gud

Äldste Michael John U. Teh

i de sjuttios kvorum

s. 22

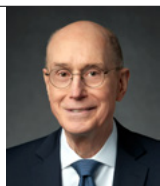

Tionde – sätt Gud främst

Äldste Jorge T. Becerra

i de sjuttios kvorum

s. 24

Böner om frid

President Henry B. Eyring

förste rådgivare i första presidentskapet

s. 26

President Dallin H. Oaks
*President för Jesu Kristi Kyrka
 av Sista Dagars Heliga*

Inledning

Konferensen vi sammankallar till i dag är annorlunda eftersom den inleds med vad vi kallar en högtidlig församling.

Mina kära bröder och systrar, välkomna till generalkonferensen. Jag talar nu till medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, som uppgår till över 17 miljoner världen över, och till andra som är intresserade av denna kyrkas anmärkningsvärda framgång och inspirerade lärdomar.

2 De flesta av er vet att vi har de här generalkonferenserna två gånger om året. Men som många av er inte känner till är

konferensen vi sammankallar till i dag annorlunda eftersom den inleds med vad vi kallar en högtidlig församling. I över ett sekel har det här varit en händelse av stor betydelse för kyrkans medlemmar.

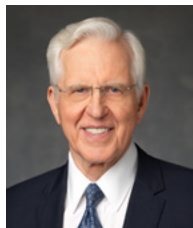
3 I en högtidlig församling röstar vi för att stödja medlemmarna i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum, genom röstning i kvorum och grupper. Vi gör det bara under den första konferensen när en ny president och profet för kyrkan har kallats.

4 Jag är tacksam för att vara bland dem vars ledarämbete formellt uppmärksammas på detta sätt och att uttrycka min uppskattning för ert deltagande under detta betydelsefulla tillfälle.

5 På förhand vill jag uttrycka vår tacksamhet som kyrkans ledare för våra medlemmars stödjande röstning, böner och stöd. Vi ber också att ni ska vägledas och blomstra när ni fortsätter med det stora tjänande ni utför för Guds barn världen över.

6 Den här påsken vill jag på nytt bekräfta vårt vittnesbörd om den uppståndne Herren och understryka att han är denna kyrkas överhuvud. Vi ber om hans välsignelser över den här konferensen och över er alla, i Jesu Kristi namn, amen. ■

Framlagd av president
D. Todd Christofferson
andre rådgivare i första presidentskapet

Högtidlig församling

Bröder och systrar, jag har ombetts att handha den högtidliga församlingens angelägenheter, den heliga händelse som vi har samlats för i dag.

2 I denna högtidliga församling, som tidigare sagt, röstar vi i kvorum och grupper. Vi riktar oss till varje kvorum eller grupp i tur och ordning. Var ni än är inbjuds ni då att ställa er upp och med uppräckt hand uttrycka att ni väljer att stödja dem vars namn läggs fram. Ni ska bara rösta när ni ombetts att ställa er upp med er grupp.

3 Vi ber er att visa ert stöd på det vanliga sättet genom att räkka upp handen. Om någon är emot något av förslagen ber vi er att kontakta er stavspresident.

4 Nu börjar vi. Återigen, var vänliga att endast ställa er upp och rösta när ni ombeds att göra det.

5 Vi börjar med medlemmarna i första presidentskapet. Vill första presidentskapet ställa sig upp?

6 Det är föreslaget att första presidentskapet stödjer Dallin Harris Oaks som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

7 De medlemmar i första presidentskapet som instämmer kan visa det.

8 Det är föreslaget att första presidentskapet stödjer Henry Bennion Eyring som förste rådgivare och David Todd Christofferson som andre rådgivare i kyrkans första presidentskap.

9 De medlemmar i första presidentskapet som instämmer kan visa det.

10 Det är föreslaget att första presidentskapet stödjer Henry Bennion Eyring som president för de tolv apostlarnas kvorum och Dieter Friedrich Uchtdorf som tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum.

11 De medlemmar i första presidentskapet som instämmer kan visa det.

12 Det är föreslaget att första presidentskapet stödjer följande som medlemmar i de tolv apostlarnas kvorum: Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares, Patrick Kearon, Gérald Caussé och Clark G. Gilbert.

13 De medlemmar i första presidentskapet som instämmer kan visa det.

14 Det är föreslaget att första presidentskapet stödjer rådgivarna i första presidentskapet samt de tolv apostlarnas kvorum som profeter, siare och uppenbarare.

15 De medlemmar i första presidentskapet som instämmer kan visa det.

16 Första presidentskapet kan sitta ner.

17 Medlemmarna i de tolv apostlarnas kvorum ska nu rösta. Vi inbjuder de tolv apostlarnas kvorum att ställa sig upp.

18 Det är föreslaget att de tolv apostlarnas kvorum stödjer Dallin Harris Oaks som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, med hans rådgivare och medlemmarna i de tolv apostlarnas kvorum som de har framlagts och röstats fram av första presidentskapet.

19 Medlemmarna i de tolv apostlarnas kvorum som instämmer kan nu visa det.

20 Ni kan sitta ner.

21 Vi ber alla generalauktoritetssjuttio, områdessjuttio och medlemmarna i presiderande biskopsrådet att ställa sig upp.

22 Det är föreslaget att alla generalauktoritetssjuttio, områdessjuttio och medlemmarna i presiderande biskopsrådet stödjer Dallin Harris Oaks som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, med hans rådgivare och medlemmarna i de tolv apostlarnas kvorum som de har framlagts och röstats på av första presidentskapet.

23 Alla generalauktoritetssjuttio, områdessjuttio och medlemmar i presiderande biskopsrådet som instämmer kan nu visa det.

Norge.

- 24 Ni kan sitta ner.
- 25 Vi ber följande att ställa sig upp, var ni än befinner er i världen: ordinerade patriarker, högpräster och äldster.
- 26 Det är föreslaget att ni stödjer Dallin Harris Oaks som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, med hans rådgivare och medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum som de har framlagts och röstats fram.
- 27 Alla som instämmer kan nu visa det.
- 28 Om någon är emot visas det med samma tecken.
- 29 Varsågod och sitt.
- 30 Vill alla medlemmar i Hjälpföreningen – det vill säga alla kvinnor 18 år och äldre – ställa sig upp?
- 31 Det är föreslaget att vi stödjer Dallin Harris Oaks som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, med hans rådgivare och

- medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum som de har framlagts och röstats fram.
- 32 Alla som instämmer kan visa det med uppräckt hand.
- 33 Om någon är emot kan det visas.
- 34 Ni kan sitta ner.
- 35 Vill alla som endast bär aronska prästadömet – det vill säga ordinerade präster, lärare och diakoner – ställa sig upp?
- 36 Det är föreslaget att vi stödjer Dallin Harris Oaks som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, med hans rådgivare och medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum som de har framlagts och röstats fram.
- 37 Alla som instämmer kan visa det genom uppräckt hand.
- 38 Om någon är emot kan det visas.
- 39 Varsågod och sitt.
- 40 Vill alla unga kvinnor mellan 11 och 18 år ställa sig upp?

Japan.

Äldste Patrick Kearon
i de tolv apostlarnas kворum

Det som hör till Gud

Livet är bättre – allt är bättre – när vi ägnar oss åt det som hör till Gud.

Jag döptes in i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i London när jag var i 25-årsåldern och förenade mig med en mängd nya unga ensamstående vuxna vänner i min nyfunna tro. Under det första sakramentsmötet efter mitt dop ombads jag att komma längst fram i kapellet och församlingen uppmanades att räcka upp handen som ett tecken på att de välkomnade mig till församlingen och till kyrkan.¹

² Det här var något som jag inte var van vid. Men jag tittade på de leende ansiktena och det kändes som om de hejade på mig, uppriktigt glada över att jag hade upptäckt tro på Jesus Kristus och en önskan att följa honom.² Många av mina nya vänner hade nyligen upplevt samma välkomnande och övergång till ett liv i tro.

³ En vecka senare inbjöds jag att träffa biskopen. Han hade tagit sig tid att lära känna mig när jag undervisades av missionärerna. Han lutade sig tillbaka i stolen, slog med en linjal i handflatan och sa att vi träffades eftersom han hade ett *ämbete* åt mig. Han hade bett – om mig – och han berättade att ämbetet skulle vara till nytta för mig och mitt framtida tjänande av Herren i hans kyrka. Han kallade mig att tjäna som assisterande församlingskamrer. Reaktionen i mitt sinne var: "Assisterande församlingskamrer? Nej, *det är inte jag!*" Lyckligtvis ingrep lite nåd och jag svarade med ett "tack" och sa att jag skulle anstränga mig att lära mig vad det innebar. Jag hade ingen aning.

⁴ I kyrkan söndagen därpå ombads jag att ställa mig upp när mitt ämbete annonserades. Min församlingsfamilj uppmanades att räcka upp handen om de gick med på att inrösta mig. Till min lättnad såg jag samma upplyfta händer och leende ansikten omge mig i församlingen och försäkra mig om att dessa nya vänner skulle stötta mig med sin välvilja, sitt tålamod och sin tro.

⁵ Församlingskamreren som jag skulle "assistera" kom till mig direkt efter mötet och sa: "Kom Patrick, Jag ska visa dig hur det här fungerar." Under månaderna som följde visade han mig hur allting fungerade. Vi satt sida vid sida, ofta i timmar, på det lilla kamrerskontoret. (För att vara tydlig, så är det ett litet kontor för kamrerer, inte ett kontor för små kamrerer.)

⁶ Andra ämbeten följde. Biskopen höll ett kärleksfullt öga på mig och berättade senare att han hade blivit manad av Herren att ge mig ämbeten som skulle vara krävande, men som han litade på inte skulle vara överväldigande. Jag kom att se syfte

⁴¹ Det är föreslaget att vi stödjer Dallin Harris Oaks som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, med hans rådgivare och medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum som de har framlagts och röstats fram.

⁴² Alla som instämmer kan visa det med uppräckt hand.

⁴³ Om någon är emot kan det visas med samma tecken.

⁴⁴ Ni kan sitta ner.

⁴⁵ Nu ber vi alla kyrkans medlemmar, var ni än befinner er, även alla som tidigare stått upp, att ställa sig upp.

⁴⁶ Det är föreslaget att vi stödjer Dallin Harris Oaks som profet och siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, med hans rådgivare och medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum som de har framlagts och röstats fram.

⁴⁷ Alla som instämmer kan visa det med uppräckt hand.

⁴⁸ Om någon är emot visas det med samma tecken.

⁴⁹ Ni kan alla sitta ner.

⁵⁰ Tack, bröder och systrar, för er stödjande röstning till förmån för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas ledarskap.

⁵¹ Vi är tacksamma för er tro och era böner för vår skull. ■

Argentina.

och kraft i varje ämbete jag fick, och med facit i hand kändes biskopens inspiration vettig.

⁷ Jag fick också möjlighet att inrösta många andra och glatt försöka stötta dem när vi alla lärde oss att tjäna tillsammans. Ofta stämde ämbetet tydligt överens med personens gåvor och talanger. Ibland tänkte jag: "Hmm, intressant val", men aldrig så mycket som när det var *jag* som var det valet!

Allmänt bifall

⁸ Med dessa upplyfta händer och uppmuntrande leenden deltog vi i ett *allmänt bifall*, där vi genom att höja höger hand kan välja att inrösta dem som kallats att tjäna.³ Allmänt bifall är inte bara en formalitet utan en vacker blandning av handlingsfrihet, enighet och tro. Det är ett frivilligt personligt åtagande att stödja, upprätthålla och hjälpa Herrens kallade tjänare i deras ansvar, vare sig det är en medlem i ett biskopsråd, rådgivande till Unga kvinnor, söndagsskollärare eller Primärs president i staven. Vi stödjer varandra med våra böner, vår kärlek, vårt tålamod och vår tro.⁴ Kommer vi alltid att vara överens med dem som vi ombes att inrösta? Kommer vi alltid att tycka att de gör ett bra jobb och tjänar som Frälsaren skulle ha gjort? Kanske inte, och vi kan ha rätt, men när vi ber för dem, och de för oss, byggs viktiga broar av enighet.⁵

⁹ Jag insåg varför alla tjänar varandra i en församling eller gren: det ger oss alla möjlighet att sträva efter Kristus och hans dygder – såsom barmhärtighet, ödmjukhet, mildhet, förlåtelse och kärlek – tillsammans med människor som kanske är

väldigt olika oss. Jag såg tydligt hur tron stärks och hur Kristi kropp binds samman.⁶ Jag kunde se Herren verka genom ofullkomliga tjänare,⁷ i högsta grad jag själv inräknad, som strävade efter att urskilja hans vilja för dem de betjänade.⁸

¹⁰ Vissa ämbeten är mycket ansträngande, medan andra kanske får oss att undra: "Finns det inte mer som jag skulle kunna ombes att göra?" Du kan verka i en mycket synlig roll under en tid, för att senare kallas till lugnare, osynligt tjänande – eller att stödja personer med mindre erfarenhet.⁹ När ämbeten förändras på sätt som har en djup inverkan på dig och din familj kan det kräva stor tro och tillit till Herren medan du anpassar dig.¹⁰

¹¹ Jag inser också att det finns de som på grund av exceptionella omständigheter inte kan verka i ett ämbete vid en viss tidpunkt.¹¹ Omtänksamma ledare är lyhörda för detta, och genom bön kan Herren låta dig veta när tiden är inne för dig att tjäna igen.

¹² Är det ibland besvärligt att tjäna i ett ämbete där man begär något av oss? Kan vi bli avtrubbade eller motsträviga? Jag har gång på gång lärt mig att vad vi än erbjuder så får vi enligt Herrens beräkningar *alltid* mer än vad vi ger.¹²

¹³ När Frälsaren kallade Petrus, Andreas, Jakob och Johannes att följa honom släppte de genast sina nät.¹³ Om en kallelse någonsin var oläglig eller obegriplig, måste det ha varit denna på Galileiska sjöns strand, men med tro följde de honom. Och hur är det med att känna sig modfärdig eller trött? Ja, trots allt de såg, kände och upplevde behövde de första apostlarna Herrens milda påminnelser och hans upprepade uppmaning att föra hans får på bete.¹⁴

¹⁴ Vårt tjänande är ett val, ett offer till Gud och en välsignelse. Vi vet alla att bön, skriftstudier och gudsdyrkan i kyrkan och i templet är nödvändiga för vår tros utveckling. Har vi också börjat se att våra ämbeten har en grundläggande roll i att utveckla vår tro? Ämbeten från Herren¹⁵ är skraddarsydda för vår tillväxt¹⁶ när vi ödmjukar oss, vänder oss utåt och lär oss att när vi är i våra medmänniskors tjänst, är vi i själva verket i vår Guds tjänst.¹⁷ Det är inte var vi tjänar, utan hur, som har betydelse för Herren.

¹⁵ Och det är viktigt för oss också. Det fanns inget halvhjärtat med de där vännerna jag pratade om. De var helt engagerade i sin tro och det smittade av sig. Jag kunde se glädjen som de upplevde från deras helhjärtade hängivenhet – som för oss fram till i dag.

Högtidlig församling

¹⁶ Vi har haft den heliga möjligheten att komma samman för att räcka upp handen till stöd för president Dallin H. Oaks, för att stödja honom som Herrens profet, siare och uppenbarare. Jag är säker på att om han skulle se tillbaka på sitt tjänande i kyrkan när han var i tjugo- och trettioårsåldern på samma sätt som jag har på mitt tjänande, skulle han inte i sin vildaste fantasi kunnat föreställa sig att han skulle bli kyrkans president. Det här är ett kall som han varken sökte eller strävade efter. Tyngden av detta ansvar är enormt och allvarsamt. Jag kan inte låta bli att tänka på hans pappa som dog när Dallin bara var sju år¹⁸ och hans trofasta, beslutsamma

mor, som uppfostrade en motståndskraftig, hårt arbetande son som senare skulle kallas från ett lysande men anspråkslöst liv för att tacka ja till att verka som medlem i de tolv apostlarnas kворum. Nu, 42 år senare, inröstar vi honom glatt som Herrens främste apostel när *hela hans själ* återigen svarar på en kallelse utan att göra anspråk på att vara ofelbar, samtidigt som han lutar på Herrens vägledande hand.

17 Sedan 1880 har vi kallat denna typ av stund för en *högtidlig församling*,¹⁹ en helig sammankomst för ett heligt ändamål som detta. Även om dagens syfte är högtidligt, är det också en dag fylld av tacksamhet och glädje över möjligheten för hela kyrkan att komma samman och utöva allmänt bifall. Vi har visat vår villighet att stödja president Oaks med vår tillit, tro och våra böner.²⁰

18 "Var och en [har varit] likvärdig med alla andra i att med allvar och högtidlighet utöva sin rätt att stödja eller inte stödja [honom] som utvalts att leda, enligt de procedurer som framkommit genom uppenbarelse."²¹

Det som hör till Gud

När den tolvårige Jesus hittades av sina föräldrar där han undervisade i templet, sa han till dem att han hade ägnat sig åt "det som hör till [hans] Far".²² Och det kan vi också göra. Varje ämbete, oavsett vilket, är "det som hör till honom" när det tas emot med ett ödmjukt och villigt hjärta och en önskan att lyfta och trösta hans barn och dela med sig av hans goda nyheter. Vi fyller inte bara en uppgift när vi svarar på en inspirerad kallelse, utan vi förenar oss med världens Frälsare i hans oändliga återlösningsverk. Han behöver dig, och han behöver mig. Livet är bättre – allt är bättre – när vi ägnar oss åt det som hör till honom. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Japan.

SLUTNOTER

1. Se *Allmän handbok: Tjåna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 29.2.1.1, Evangeliebiblioteket.
2. Se Efesierbrevet 2:19–22.
3. Se Låran och förbunden 28:13.
4. Se Filipperbrevet 2:1–4.
5. Se Låran och förbunden 38:27.
6. Se Romarbrevet 12:4–5.
7. President Jeffrey R. Holland har sagt: "Ha överseende med mänskliga svagheter – dina egna såväl som deras som tjånar i den här kyrkan, som leds av volontårer, dödliga män och kvinnor. Ofullkomliga människor är allt som Gud någonsin har haft att arbeta med sedan tidernas begynnelse, enda undantaget är den fullkomlige enfödde Sonen. Det måste vara mycket frustrerande för honom, men han står ut med det. Det bör också vi göra. Och när du ser ofullkomligheter, så kom ihåg att begrånsningen *inte* har med det gudomliga i detta verk att göra. Som en begåvad författare har sagt: "Når den obegrånsade fullheten våller fram är det inte oljans fel om en del går förlorad bara för att begrånsade kårl inte har rum för den. De här begrånsade kårlen är bland andra du och jag, så visa tålmod och var förlåtande" ("Jag tror", *Liahona*, maj 2013, s. 94).
8. "Vår himmelske Fader gav Jesus Kristus en helig mission att utföra (se Lukas 4:18–19; Johannes 6:38; 3 Nephi 27:14–16). Under sin verksamhet anförtrödde Frålsaren sina lårjungar viktiga ansvar (se Lukas 10:1–9). Likaså kallar Herren män och kvinnor att verka i kyrkan i dag genom inspirerade kallelser från hans tjånare. De här möjligheterna att tjåna kallas åmbeten. Åmbeten ger medlemmarna möjlighet att känna glådden i att tjåna Gud genom att tjåna hans barn (se Mosiah 2:17). Åmbeten hjälper också medlemmarna att stärka sin tro och komma nårmare Herren. Det är inte lämpligt att stråva efter specifika åmbeten i kyrkan (se Markus 10:42–45; Låran och förbunden 121:34–37). Kyrkans medlemmar 'avancerar' inte heller från ett åmbete till ett annat. Efter att ha verkat i ett åmbete bör de inte förvånta sig att få ett åmbete med större ansvar eller med en mer framtrådande stållning. Att trofast verka i ett åmbete är viktigare ån vilket åmbete det är. Herren hedrar hångivenheten hos alla som tjånar i hans kyrka" (*Allmän handbok*, 30.0).
9. Se *Allmän handbok*, 30.0.
10. Se Ordspråksboken 3:4–5; Jesaja 55:8–11.
11. Se *Allmän handbok*, 30.1.1.
12. Se Mosiah 2:22–24.
13. Se Matteus 4:18–22.
14. Se Johannes 21:1–17.
15. "Du har kallats av Gud. Herren känner dig. Han vet vilka han vill ska verka i alla åmbeten i hans kyrka. Han valde dig. Han har förberett ett sätt för att han ska kunna kalla dig. Han återstålde prästadåmets nycklar till Joseph Smith. Dessa nycklar har vidarebefordrats i en obruten linje ... Genom dessa nycklar har andra prästadåmsbårare fått nycklar till att presidera över stavar och församlingar, distrikt och grenar. Genom dessa nycklar kallade Herren dig. Dessa nycklar för med sig råtten till uppenbarelse. Och uppenbarelse ges som svar på bån. De som inspirerades att rekommendera dig för det här åmbetet gjorde det inte för att de tyckte om dig eller för att de behövede en person som kunde utföra ett visst arbete. De bad och kånde att de fick svaret att det var just du som skulle kallas" (se Henry B. Eyring, "Var vårdig det kall du har fått", *Liahona*, nov. 2002, s. 76).
16. "Varje åmbete ger oss tillfålle att tjåna och utvecklas. Herren har organiserat kyrkan på ett sätt som ger varje medlem tillfålle att tjåna, vilket i sin tur leder till personlig andlig utveckling. Vilket åmbete ni ån har, ber jag er entråget att se det som ett tillfålle till att inte bara styrka och bli till vålsignelse för andra utan också att bli det som er himmelske Fader vill att ni ska bli" (se Dieter F. Uchtdorf, "Lyft dår ni står", *Liahona*, nov. 2008, s. 56).
17. Se Mosiah 2:17.
18. Se Dallin H. Oaks, "Jesu Kristi familjecentrerade evangelium", *Liahona*, nov. 2025, s. 121.
19. Se Topics and Background, "Solemn Assembly", newsroom. ChurchofJesusChrist.org.
20. I Gamla testamentet står det hur högtidliga församlingar var en framtrådande del av israeliternas gudsdyrkan och en tid för fasta och bån till Herren (se 3 Moseboken 23:36; 4 Moseboken 29:35; Joel 1:14).
21. Gordon B. Hinckley, "Detta verk handlar om människor", *Nordstjårnan*, juli 1995, s. 54.
22. Lukas 2:49, fotnot.

Norge.

Syster Kristin M. Yee
andra rådgivare i Hjälpföreningens
generalpresidentskap

Tjänande – "att ni älskar varandra så som jag har älskat er"

Tjänande inbegriper att vi verkligen älskar och visar omsorg om andra så som Frälsaren skulle göra. Det är ett sätt att vara; det är vår Frälsare Jesu Kristi sätt.

I mitt första generalkonferenstal berättade jag kortfattat hur den förvandlande kraften i Frälsarens försoning förändrade min far.¹

2 I dag vill jag berätta lite mer om hur den förändringen började. Min far befann sig på en mycket låg punkt i livet när två stödbroder började besöka honom. En av dem inbjöd min far att följa med honom och hans fru till templet. Han tackade ja till denna inbjudan. Varje vecka hämtade de honom och körde till nästa stad för att tillbe och tjäna i Herrens hus. Detta fortsatte i tre år. Sedan bestämde sig pappa för att bli templetjänare.

3 Jag minns att jag såg förändringar hos min far under den tiden. Han blev medveten om och lyhörd för andras behov. Han tog bättre hand om sin hälsa. Han började bry sig om sin relation med Gud och sedan om alla relationer i sitt liv.² Förändringen var verklig. Han hade nu Anden med sig, och jag kände det.

4 Gud välsigne det här stödparet för att de hjälpte min pappa. De dömde honom inte för var han befann sig i livet. De vandrade med honom och hjälpte honom att utveckla sin relation med Gud. De är fortfarande min fars närmaste och käraste vänner.

5 Tack vare att dessa ödmjuka och hängivna lärjungar till Frälsaren i tysthet betjänade en till synes vilsen och nedslagen man, har min familj och jag blivit evigt välsignade.

6 När vi väljer att tjäna i våra inspirerade uppdrag och i våra dagliga interaktioner hjälper vi till att välsigna någons far, någons syster, någons son. När vi tjänar hjälper vi till att besvara varandras böner. Vi är Frälsarens händer.³ Jag är så tacksam för alla dem som har välsignat familjer som min genom att tjäna med medkänsla.

7 Jag vet att Herren är medveten om dig och dina svårigheter i din strävan att hålla dina förbund och tjäna andra. Han har utlovat välsignelser och gudomlig hjälp till dig och din familj när du utövar din tro för att tjäna honom.⁴

8 Vi kanske inte kan rätta till svåra eller hjärtslitande omständigheter så som vi hoppas. Vissa förändringar är inte

vår sak att genomföra. Men vi *kan* välja att älska och tjäna så som Frälsaren skulle ha gjort.

9 När vi tjänar genom Anden bjuder vi in Frälsarens helande i vårt liv och i deras liv som vi tjänar. Jag finner ofta frid, klarhet, läkedom och mening när jag tjänar. Jag finner Frälsaren när jag tjänar.⁵ Detta är enligt gudomlig plan.

10 Tjänande inbegriper att vi verkligen älskar och visar omsorg om andra så som Frälsaren skulle göra. Det är ett sätt att vara; det är vår Frälsare Jesu Kristi sätt. Det är inte ett program eller en checklista; tjänande är kärnan i vem Gud är och vem vi kan bli när vi följer honom.

11 Vi blir inte kallade till eller avlösta från att tjäna. Det är en del av uppfyllandet av de förbund vi ingick vid dopet⁶ och i templet.⁷ Vi ingick förbund om att ta på oss Frälsarens namn⁸ – bli som han är⁹ när vi offrar och helgar vårt liv åt honom.¹⁰ När vi tjänar som han skulle ha gjort börjar vi tänka, känna och älska som han skulle göra.

12 Vår Fader i himlen utför sitt eviga verk¹¹ genom att tillgodose sina barns individuella behov, ett efter ett. Frälsaren visade oss ofta det här mönstret under sin jordiska verksamhet när han medkännande välsignade, botade och tog hand om den enskilde. Han inbjuder oss att göra detsamma¹² – att tjäna på individuella och personliga sätt, sätt som hjälper oss att känna Guds kärlek.¹³ När vi känner oss älskade och sedda av honom förändrar det allt. Och när vi välsignar den enskilde, välsignar vi alla.¹⁴

Argentina.

13 Frälsaren visar oss den ultimata individualiteten i Guds kärlek genom sitt försoningsoffer¹⁵ och den gudomliga förmåga han har att hela och betjäna dig och mig på ett personligt plan.¹⁶

14 Jesus Kristus valde att lida för våra synder och sona i obeskrivlig smärta så att vi skulle kunna bli frälsta och få gudomlig hjälp. Allt detta gjorde han utan en försäkran om att vi skulle älska honom tillbaka. "Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare."¹⁷

15 Detta är den sortens kärlek han har till dig och mig. Och detta är den sortens kärlek han vill att vi ska ha till varandra: "Ett nytt bud ger jag er: att ni ska älska varandra. Så som jag har älskat er ska också ni älska varandra."¹⁸ Vi kan visa vår kärlek till honom genom att hålla hans bud¹⁹ och tjäna andra medan de och vi fortfarande är ofullkomliga.

16 Vi sändes hit för att lära oss älska Gud och varandra²⁰ som Frälsaren gjorde – att älska på uppoffrande²¹ och omvandlande sätt,²² sätt som ger oss störst lycka. Genom Frälsarens försoning kan vi lära oss att älska på sätt som kan

Norge.

kännas omöjliga. Äldste Quentin L. Cook har sagt: "Vår kärlek till Gud och våra medmänniskor är det som ytterst visar på tillståndet för vår ande."²³

17 Valet att tjäna är inte alltid lägligt eller bekvämt. Det kräver uppoffringar,²⁴ tro, sårbarhet och tillit till att allt ordnar sig när vi låter Gud råda. När vi stannar upp och väljer att bry oss om någon framför något, kan hans Ande och kärlek komma in och vi kan ta emot den frid och det perspektiv som vi *verkligt* behöver.²⁵

18 En ung syster berättade att hon ofta känner sig nervös inför att tjäna eftersom hon inte vet hur andra kommer att reagera. Jag frågade hur hon löser det. Hon log och sa: "Jag gör det – och det blir oftast mycket bättre än jag trodde." Hon utövar tro, och Herren hjälper henne.

19 När vi tjänar i tro går vi inte ensamma. Herren är med oss.²⁶ Han "förser [oss] med medel varmed [vi] kan utföra det som han har befallt"²⁷ – däribland välsignelsen av Guds prästadömes kraft när vi håller våra förbund²⁸ och hans prästadömsmyndighet för att representera honom genom vårt uppdrag.²⁹ Herren känner hjärtat³⁰ hos dem vi tjänar. Han älskar dem och han älskar dig. Han hjälper dig³¹ att välsigna dem på de sätt de behöver.

20 Tänk på hur betydelsefulla våra stöduppdrag är. Hjälpföreningens och äldstekvorumets presidentskap tar emot uppenbarelse från Herren för att ge inspirerade uppdrag till dig och mig – uppdrag att representera honom och arbeta med honom för att ta hand om Guds barn.³² Som president Jeffrey R. Holland sa uppmanas vi att ge "Gud och allas vår Fader en hjälpende hand med hans svindlande uppgift att besvara böner ... torka tårar och stärka de matta knäna."³³

21 Om du vill känna dig grundad, få en känsla av gudomlig tillhörighet och göra verklig skillnad i världen uppmanar jag dig att följa Frälsaren och tjäna i hans namn.³⁴ Aldrig har behovet varit större än nu av att själar blir upplyfta, stärkta och helade genom Jesu Kristi försoning. "Så många av oss är i desperat behov av att känna hans kärlek."³⁵ Som hans lärjungar har du och jag förbunds välsignelsen och ansvaret att föra Frälsarens kärlek och lindring³⁶ till alla Guds barn. När vi erbjuder hans kärlek och tillhörighet till andra, så finner vi dem själva. Frälsaren lovade: "Den som mister sitt liv för min skull ska vinna det."³⁷

22 Frälsaren begränsade inte sitt tjänande till sin familj och sina närmast bekanta. Han tjänade alla och uppmanar oss att göra detsamma.³⁸ Vi får stöduppdrag för att utveckla vår förmåga att älska andra och se till att ingen glöms bort. Vi ber för dem, tar hand om deras behov och stärker deras tro på Jesus Kristus.³⁹

23 Jag tror att vår Fader i himlen vill att du ska vara lycklig.⁴⁰ Han älskar dig. Hans verk,⁴¹ inklusive stödverksamheten, är till för att ge dig och mig den största glädje vi kan uppleva.⁴²

24 Jag vittnar om att tjänande inte bara "frambringar himlens välsignelser",⁴³ det är himlens sätt. Jag vittnar om att Jesus Kristus lever. När vi försöker efterlikna hans offer genom att älska och tjäna som han skulle ha gjort, välsignas vi med att finna vår egen glädje, läkedom och lindring i honom. Vi blir sådana som han är.⁴⁴ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Kristin M. Yee, "Huvudprydnad i stället för aska: Förlåtelsens helande stig", *Liahona*, nov. 2022, s. 37.
2. Se Matteus 22:37–39; 1 Johannesbrevet 4:21.
3. Jesus lär att när vi tjänar "dessa mina minsta" så tjänar vi honom direkt, som hans händer i världen (se Matteus 25:35–40). "När vi följer hans fullkomliga exempel kan våra händer bli hans händer, våra ögon hans ögon och vårt hjärta hans hjärta" (Dieter F. Uchtdorf, "Du är mina händer", *Liahona*, maj 2010, s. 68).
"Ofta ges den bästa humanitära hjälpen till dem som är närmast oss genom vardagliga vänliga handlingar ... Tack för att ni ger uttryck för ert vittnesbörd om Jesus Kristus genom att vara hans milda händer, hans snabba fötter, hans lyssnande öron, hans vänligt talande läppar" (Camille N. Johnson, "Som hans förbundsödottrar är vi en kanal genom vilken Jesus Kristus ger hjälp och lindring", [Hjälpföreningens andakt, 17 mars 2024], Evangeliebiblioteket).
4. Se Läran och förbunden 31. "Trofasta medlemmar i kyrkan kan finna tröst i att veta att de kan göra anspråk på löftena om gudomlig vägledning och kraft, genom den Helige Andens inspiration och prästadömetts privilegier, i sina ansträngningar att hjälpa familjemedlemmar ta emot frälsningens och upphöjelsens välsignelser" (David A. Bednar, "Trofasta föräldrar och upproriska barn: Behålla hoppet och övervinna missförstånd", *Liahona*, mars 2014, s. 19).
5. Se Jeremia 29:12–14; Johannes 14:21; 2 Nephi 26:13.
6. "Stödbroder och stödsystrar varken kallas, inröstas eller avskiljs. Deras tjänande är en del av det förbund som de ingick vid dopet (se Mosiah 18:8–11)" (*Allmän handbok: Tjäna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 21.2.1, Evangeliebiblioteket).
7. "Under begåvningsförrättningen uppmanas du att sluta vissa förbund med Gud. Dessa förbund är följande:
 - Lydnadens lag, som inbegriper en strävan att hålla vår himmelske Faders bud.
 - Offerlagen, som innebär att vi gör uppoffringar för att stödja Herrens verk och omvänder oss med ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande.
 - Evangeliets lag, som innefattar att vi utövar tro på Jesus Kristus, ingår och hedrar viktiga förbund med Gud, håller ut intill änden och strävar efter att älska Gud och vår nästa.
 - Kyskhetslagen, som innebär att vi avstår från sexuella relationer utanför ett lagligt äktenskap mellan en man och en kvinna, vilket är enligt Guds lag.
 - Helgelslagen, som innebär att vi helgar vår tid, våra talanger och allt som Herren har välsignat oss med till att bygga upp Jesu Kristi kyrka på jorden" (se "Om tempelbegåvnningen", tempel.JesuKristiKyrka.org).
 "Förrättningarna i denna begåvning inbegriper vissa förpliktelser för den enskilde, till exempel att ingå förbund och lova att strängt iakttaga lagen om dygd och kyskhetslag, att vara kärleksfull, barmhärtig, tolerant och ren, att ägna både talanger och materiella ägodelar åt att sprida sanningen och förädla människorna, att hängivet tjäna sanningens sak samt att på alla sätt söka bidra till de stora förberedelserna så att jorden blir beredd att motta sin Konung, Herren Jesus Kristus. I samband med varje förbund som ingås och varje förpliktelse som antas uttalas en utlovad välsignelse som infrias vid ett trofast iakttagande av villkoren" (James E. Talmage, "Herrens hus", s. 86–87).
"Vi sluter förbund att ge av våra tillgångar i tid och pengar och talanger – allt vi är och allt vi äger – till uppbyggandet av Guds rike på jorden" (*Förbered dig för det heliga templet* [2003], s. 35).
8. Se Mosiah 5:5–12; 18:8–10; Moroni 4:3.
9. Se 3 Nephi 27:27.
10. Se slutnot 7 och 21.
11. Se Mose 1:39.
12. Se 3 Nephi 27:21. "Ett kännetecken för Herrens sanna och levande kyrka kommer alltid att vara en organiserad, riktad ansträngning att betjäna vart och ett av Guds barn och deras familjer. Eftersom det är hans kyrka ska vi som hans tjänare betjäna den enskilde, precis som han gjorde. Vi tjänar i hans namn, med hans kraft och myndighet och med hans kärleksfulla godhet" (Russell M. Nelson, "Tjäna med Guds kraft och myndighet", *Liahona*, maj 2018, s. 69–70).
13. "När man verkligen tjänar, följer man sina känslor för att hjälpa någon annan uppleva mer av Frälsarens kärlek" (Russell M. Nelson, "Systrarnas roll i Israels insamling", *Liahona*, nov. 2018, s. 69).
14. En vis biskop sa en gång till mig när jag var en överväldigad president för Unga kvinnor med 53 unga kvinnor: "När du välsignar den enskilde, välsignar du alla."
15. Se Läran och förbunden 18:10–11.
16. Se 2 Nephi 9:20–23; Alma 7:11–12.
17. Romarbrevet 5:8.
18. Johannes 13:34.
19. Se Johannes 14:15.
20. Se Matteus 5:44; 22:34–40; Markus 12:31; 2 Nephi 26:30.
21. Se Läran och förbunden 138:12–14; Mose 5:6–8.
22. Se Matteus 5:44; Markus 12:31; Moroni 7:45–47.
23. Quentin L. Cook, "Vara beredd att möta Frälsaren" (första presidentskapets julandakt, 8 dec. 2024), Evangeliebiblioteket.
24. "Jesu Kristi ofattbara lidande avslutade offer genom blodsutgjutelse, men avslutade inte offrets betydelse i evangeliets plan. Vår Frälsare begär att vi ska fortsätta frambära offer, men det offer han nu befäller är att vi 'som offer till [honom] ska ... frambära ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande' (3 Nephi 9:20). Han befäller också var och en av oss att älska och tjäna varandra – att i liten skala offra något av det han offrade genom att vi ger av vår tid och övervinner våra själviska prioriteringar. I en inspirerad psalm sjunger vi: 'Offer och lydnad välsignelse skänker'" (se Dallin H. Oaks, "Offer", *Liahona*, maj 2012, s. 19, där han citerar "Pris åt den man", *Psalm*, nr 16).
25. Se Matteus 6:33.
26. Se Jesaja 41:10.
27. 1 Nephi 17:3.
28. Se citatet i slutnot 12; se även Russell M. Nelson, "Andliga skatter", *Liahona*, nov. 2019, s. 76–79; Russell M. Nelson, "Övervinn världen och finn ro", *Liahona*, nov. 2022, s. 95–98; *Allmän handbok*, 3.6.
29. "Stödsystrarna och stödbroderarna representerar Herren" (*Allmän handbok*, 21.1).
"Prästadömsmyndighet är myndigheten att representera Gud och handla i hans namn ... Alla kyrkans medlemmar kan utöva delegerad myndighet när de har avskilts eller fått i uppdrag att hjälpa till att utföra Guds verk" (*Allmän handbok*, 3.4).

Norge.

"Myndighet delegeras till kyrkans medlemmar som ska tjäna som stödbröder eller stödsystrar. Detta sker när de får detta uppdrag under biskopens ledning av äldstekvorumets president eller Hjälpföreningens president" (*Allmän handbok*, 3.4.3.2).

"Prästadömetts nycklar leder kvinnor såväl som män och prästadömetts förrättningar och prästadömetts myndighet tillhör både kvinnor och män ...

I [ett viktigt] tal sa president [Joseph Fielding] Smith om och om igen att kvinnor har fått myndighet. Han sa till kvinnorna: 'Ni kan tala med myndighet eftersom Herren har givit er myndighet.' Han sa även att Hjälpföreningen '[har] givits kraft och myndighet att utföra många storslagna gärningar. Det arbete som de utför sker genom gudomlig myndighet.' Och naturligtvis görs det arbete i kyrkan som utförs av kvinnor eller män, oavsett om det är i templet eller i församlingen eller i grenen, under ledning av dem som innehar prästadömetts nycklar. Om Hjälpföreningen förklarade president Smith att '[Herren] har gett dem denna storslagna organisation där de har myndighet att tjäna under ledning av församlingarnas biskopar, och se efter vårt folks behov, både andliga och timliga' ['Relief Society—an Aid to the Priesthood', *Relief Society Magazine*, jan. 1959, s. 4, 5].

Det är alltså i sanning så att Hjälpföreningen inte bara är en kurs för kvinnor som de deltar i utan något de tillhör – ett gudomligt etablerat tillägg till prästadömet.

Vi har inte för vana att tala om att kvinnor har prästadömetts myndighet i sina ämbeten i kyrkan, men vilken annan myndighet skulle det kunna vara?" (Dallin H. Oaks, "Prästadömetts nycklar och myndighet", *Liahona*, maj 2014, s. 49, 51).

30. Se Alma 18:32.

31. Se 2 Nephi 32:5.

32. Se Jakob 5:71.

33. Se Jeffrey R. Holland, "Vara med och styrka dem", *Liahona*, maj 2018, s. 103.

34. Se slutnoter 8 och 12.

35. Gary E. Stevenson, Facebook och Instagram, 8 feb. 2021, facebook.com/stevenson.gary.e, instagram.com/garyestevenson.

36. Ni önskar nu "komma in i Guds fälla och kallas hans folk och [ni] är villiga att bära varandras bördor så att de kan bli lätta,

ja, och [ni] är villiga att sörja med dem som sörjer, ja, och trösta dem som står i behov av tröst och stå som vittnen om Gud alltid och i allting" (Mosiah 18:8–9).

"Eftersom Frälsaren genom sin oändliga försoning återlöst var och en av oss från svaghet, misstag och synder, och eftersom han upplevde varje smärta, oro och börda ni någonsin har haft så kan ni, när ni verkligen omvänder er och söker hans hjälp, resa er över nutidens farliga värld.

Ni kan övervinna de andligt och känslomässigt utmattande plågorna i världen, bland annat arrogans, högmod, ilska, omoral, hat, girighet, avund och rädsla. Trots de distraktioner och förvrängningar som virvlar omkring oss kan ni finna sann *ro* – det vill säga lättnad och frid – även mitt i era mest plågsamma problem" (Russell M. Nelson, "Övervinn världen och finn ro", *Liahona*, nov. 2022, s. 96).

37. Matteus 16:25.

38. Se Lukas 10:29–37; Läran och förbunden 112:11.

39. "Stödsystrarna och stödbröderna har följande ansvar för de personer och familjer som de har tilldelats:

- De hjälper dem att stärka sin tro på sin himmelske Fader och Jesus Kristus.

- De hjälper dem att förbereda sig för att ingå och hålla heliga förbund med Gud när de tar emot förrättningar. Vid behov hjälper de föräldrarna att förbereda sina barn för att ta emot förrättningar och hålla förbund.

- De ser behov och ger kristuslik kärlek, omsorg och tjänande. De erbjuder hjälp och tröst vid andliga eller timliga behov. De tar upp behoven under stödverksamhetsintervjuer och vid andra tillfällen.

- De hjälper dem bli andligt och timligt oberoende.

För mer information om stödsystrarnas och stödbrödernas ansvar, se Jakobs brev 1:27, Mosiah 23:18 och Läran och förbunden 20:47, 59" (*Allmän handbok*, 21.1). Se även Läran och förbunden 20:53.

40. Se 2 Nephi 2:25.

41. Se Mose 1:39.

42. "Den största glädje du någonsin får uppleva är när du uppfylls av kärlek till Gud och till alla hans barn" (Russell M. Nelson, "Det eviga förbundet", *Liahona*, okt. 2022, s. 11).

43. Se "Praise to the Man", *Hymns*, nr 29.

44. Se 3 Nephi 27:27.

Kambodja.

Äldste Clark G. Gilbert
i de tolv apostlarnas kворum

Kom hem

Frälsaren älskar oss alla och kallar kärleksfullt dig och mig att komma hem.

I äldste Patrick Kearons tal om den otillräcklighet vi känner i ett nytt ämbete var det kanske betydelsefullt att han nämnde en "liten Clark".

2 När Christine och jag har känt den överväldigande tyngden av det här ämbetet har vi varit tacksamma över att veta att Kristi nåd kompenserar för skillnaden i våra liv. Vi har varit tacksamma för så många böner och stöd. Vi har också fått styrka av president Dallin H. Oaks första tal som apostel, som hölls för nästan 42 år sedan. 1984 förkunnade han: "Jag kommer att ägna hela mitt hjärta, sinne, min styrka och kraft åt de stora ansvar som anförtratts mig, särskilt ansvaret att vara ett särskilt vittne om Jesu Kristi namn över hela världen."¹

3 I dag upprepar jag samma tillkännagivande. Jag viger mitt liv åt att vara ett vittne om Jesu Kristi namn.² I dag ska jag särskilt vittna om namnen Återlösare³ och Återställare⁴ när jag fokuserar på Kristi inbjudan att komma hem.

4 William Shakespeares berömda ord säger att missade möjligheter formar vår framtid:

- 5 *Det ges en ebb och flod i mänskors öden;*
- 6 *Begagnad, leder floden fram till lyckan,*
- 7 *Försummad, strandar livets hela resa*
- 8 *På grund och blinda klippor och elände.⁵*

9 Val får verkligen konsekvenser, men i Jesu Kristi evangelium vet vi att när vi går vilse andligen ger Frälsaren oss fortfarande möjlighet att förändras. Som president Russell M. Nelson lärde:

10 "Tack vare vårt förbund med Gud tröttnar han aldrig på att hjälpa oss, och vi förbrukar aldrig hans barmhärtiga tålmod med oss."

11 Och "om [vi] går vilse hjälper han [oss] att hitta tillbaka".⁶

Gud kallar oss hem

12 Efter vår första sons födelse kämpade Christine och jag med att få fler barn. Vi fann hopp i Minerva Teicherts målning av en pionjärmamma som kom till dalen med sin lilla familj och vinkade åt andra att följa efter henne. Liksom den unga mamman vädjade vi om att våra framtida barn skulle samlas med vår familj. Så småningom kom de, men våra år av hopp och böner var, för oss, svåra.

HANDKÄRPIONJÄRER, AV MINERVA TEICHERT

13 Under mina veckoslutsuppdrag som generalauktoritet har jag gång på gång sett människor hitta hem. Det skedde kanske inte alltid snabbt, men det hände – om och om igen. Låt mig ta er med på några av dessa besök.

14 *Jag talar först till dem som känner sig utanför.*

15 Syster Anglesey hade lämnat sitt hem och sin tro 30 år tidigare. Hon hade länge vetat att något fattades i hennes liv, men kände sig överväldigad av att bara gå tillbaka till kyrkan. Till slut fattade hon mod att gå på ett öppet hus för ett tempel. Hur vackert det besöket än var, anförtrorde Tammy mig senare: "Allt jag kunde se var en upplevelse som jag aldrig skulle få. Ingen besegling och ingen [begåvning].” Trots det, manad av besöket, gjorde hon sig i ordning för

Norge.

kyrkan en söndag, bara för att parkera bilen och se andra gå in i byggnaden. Överväldigad av ångest körde hon helt enkelt hem, bytte kläder och grät i sin ensamhet. En inspirerad biskop skickade henne senare ett meddelande och inbjöd henne att komma tillbaka till kyrkan. Jag träffade Tammy under ett stödverksamhetsbesök strax efter hennes tempelbegåvning. Hon hade varit borta från kyrkan i 30 år! Hon hade tillbringat söndagarna sittande ensam på en av kyrkans parkeringsplatser. Men Herren förde henne hem och återställde henne till sitt ljus, sin kärlek och glädje.

16 *Nu talar jag till dem som känner att de inte räcker till.*

17 Under ett stödverksamhetsbesök i San Antonio i Texas åkte jag till San Antonio tempel, där missionärerna och jag träffade familjen Vargas. Andrea verkade då som Primärs president i kyrkan. Hennes man Luis gick i kyrkan trots att han inte var medlem. Missionspresidenten hade ringt mig och berättat för mig att broder Vargas kände att han inte var bra nog att döpas – att han inte kunde mäta sig med de andra han såg i kyrkan. På trappan till San Antonio tempel sa jag: "Broder Vargas, du behöver inte vara fullkomlig för att vara i den här kyrkan. Du behöver bara göra ditt bästa, så tar Kristus hand om resten." Mot slutet av rundturen vände sig broder Vargas till sin fru och sa: "Älskling, jag tror det är dags att jag blir medlem i den här kyrkan så att jag kan bli en bättre far och en bättre make." Han döptes en månad senare och deras fina familj beseglades så småningom i samma tempel.⁷

18 *Till dem som tvivlar.*

19 Justin och Kenna Valdez flyttade ifrån familjen så att det skulle bli lättare för dem att lämna sin tro. Men hjälten i den här berättelsen var deras åttaårige son som fortfarande ville döpas. En klok stavspresident kände att en dörr öppnades och bokade in ett stödverksamhetsbesök för att komma hem till dem. Jag minns fortfarande Kennas kisande blick när hon stirrade på mig när jag kom in i rummet. Men hon anförtrorde så småningom att hon fortfarande trodde på Frälsaren och

till och med hade ett vittnesbörd om Mormons bok. Men hon hade några olösta frågor som hindrade henne från att komma tillbaka till kyrkan.⁸ Vi lovade dem att när de förankrade sig i det de trodde på, skulle Herren hjälpa dem med det de inte trodde på.⁹ Att övervinna deras tvivel handlade inte om att ge svar på alla trosfrågor, utan om att hjälpa dem att känna igen den Helige Anden. Som president Oaks nyligen lärde: "Ni lever i en tid när motståndaren har blivit så skicklig på att förklä sanningen att om ni inte har den Helige Anden kommer ni att bli bedragna."¹⁰ Justin och Kenna började göra de nödvändiga förändringarna för att komma tillbaka. Sex månader efter vårt besök fick jag ett sms av Kenna: "Hej äldste Gilbert! Vi är redo att beseglas som familj." Det här fotot är från dagen då de beseglades i Pocatello tempel i Idaho.

20 *Jag talar nu till dem som är fångade i traditioner.*

21 När jag träffade John Raass var han ännu inte medlem i kyrkan. Hans fru Kailani hade ordnat en middag åt stavspresidentskapet och vi bad dem att göra oss sällskap. John verkade besvärad av att inleda ett andligt samtal men jag försäkrade honom om att vi skulle bli goda vänner. Ni förstår, John var en före detta fotbollsstjärna vid BYU, och när jag växte upp hejade jag på honom. Så småningom frågade vi John varför han inte hade blivit medlem i kyrkan. Han nämnde behovet av att hedra sina nu avlidna föräldrars trostraditioner. Vi hjälpte honom inse att de nu förstod kyrkan och att de skulle hedra hans beslut. John valde då att träffa missionärerna. Två månader senare döptes han. Och ett år senare beseglades hans familj i templet.

Sammanfattning

22 Att känna sig utanför, kämpa med tvivel eller begränsas av traditioner är bara några av anledningarna till att vi inte genast svarar på kallet att komma hem. Men även om påtryckningar från samhället drar människor bort från deras tro, försvinner inte livets djupare frågor.¹¹ President Nelson lärde: "Sanningen är att det är mycket *mer utmattande* att söka efter lycka där man *aldrig* kan hitta den!"¹² President Oaks förkunnade att resan hem börjar med att vi på nytt förankrar oss i Frälsaren.¹³ Endast Jesus Kristus kan *till fullo* återställa det ljuset och den glädjen i ditt liv. Alla har vi det svårt. Vi behöver tålmod, tjänande och kärlek från andra.¹⁴ Till dem som försöker hjälpa dem de älskar: håll fast vid sanningen.¹⁵ Håll dina förbund. För att hjälpa andra måste du hålla dig till dina förbund.¹⁶ Till dem som har svårt att komma hem: Ni ska veta att det är er Frälsare som kallar er tillbaka. I slutändan måste alla själva fatta sitt eget beslut om att komma hem.

23 Under president Dallin H. Oaks nyliga historiska tal på BYU¹⁷ såg det till en början ut som att det var helt fullt på Marriott Center.¹⁸ Men om man tittade närmare fanns det fortfarande hundratals lediga platser, och mötesvärdarna kämpade för att hitta plats åt dem som fortfarande ville vara med på andakten. Då hände något anmärkningsvärt. Eleverna som redan hade hittat sina platser började tända ficklamporna på sina telefoner för att signalera till de elever som anlände sent att det fortfarande fanns plats. Det var som om de höll upp ett ljus för att säga: "Kom och sitt hos mig. Vi sparade en plats bara för dig."

Familjen Valdez med äldste och syster Gilbert vid Pocatello tempel i Idaho.

24 Jag avslutar med en psalm som för mig känns som Herrens röst som kallar oss hem:

25 *Milt och kärleksfullt Jesus kallar –*

26 *kallar på dig och mig.*

27 *Tålmodigt Jesus väntar och vakar –*

28 *vakar över dig och över mig!*

29 *Kom hem! Kom hem! Ni som är trötta, kom hem!*

30 *Innerligt, kärleksfullt Jesus kallar –*

31 *kallar, o syndare, kom hem!*¹⁹

32 Jag vittnar om att Kristus är vår Återlösare. När vi kommer till korta återställer han sprickorna i våra liv. Frälsaren älskar oss alla och kallar kärleksfullt dig och mig att komma hem. Kom hem. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Dallin H. Oaks, "Varför tjänar vi?" *Nordstjärnan*, rapport från 154:e halvårskonferensen, generalkonferensen i oktober 1984, s. 9. Under äldste Neil L. Andersens världsomfattande andakt för unga vuxna gav han oss en kort video med en samling tillfällen då president Dallin H. Oaks har vittnat om Jesu Kristi namn under generalkonferenser (se Neil L. Andersen och Kathy Andersen, "Profeten och templet leder oss till Jesus Kristus" [världsomfattande andakt för unga vuxna, 2 nov. 2025], Evangeliebiblioteket).
2. Se Läran och förbunden 107:23.
3. Se Lukas 1:68; 2 Nephi 2:6–7; Helaman 5:12.
4. Se Jesaja 58:12.
5. William Shakespeare, *Julius Caesar*, akt 4, scen 3, rad 249–252, i översättning av Carl August Hagberg, Gleerups förlag [1950], s. 167.
6. Russell M. Nelson, "Det eviga förbundet", *Liahona*, okt. 2022, s. 6.
7. Den här berättelsen återgavs ursprungligen under en andakt vid BYU (se Clark G. Gilbert, "Christ's Peace in Perilous Times" [andakt vid Brigham Young University, 8 feb. 2022], s. 2, speeches.byu.edu).
8. För en användbar redogörelse för anledningar till att människor tar avstånd från religion, se sammanfattningen av nylig forskning från Brigham Young University som sammanfattas i Justin Dyers artikel i *Deseret News*, "Latter-day Saints Are Retaining Faith at Uniquely High Levels in a Secularizing Society", som publicerades i *Deseret News* den 15 december 2025. Undersökningen visar att medlemmarna i Jesu

- Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga behåller sin tro i betydligt högre grad än medlemmar inom andra trostraditioner. Detta innefattar millenniegenerationen och generation Z. Dessutom, trots berättelser om att avståndstagandet helt och hållet drivs av tvivel, fortsätter majoriteten av dem som lämnar kyrkan att känna att religion är en viktig del av deras liv och förblir öppna för att återvända till religiöst engagemang.
9. Att börja med det du redan vet är centralt i president Nelsons förslag om att ta ansvar för sitt vittnesbörd (se "Val för evigheten" [världsomfattande andakt för unga vuxna, 12 maj 2022], Evangeliebiblioteket). Jag diskuterade det här konceptet i "En profet i landet: aktuella profetiska betoningar för unga vuxna" (seminariets och institutets årliga utsändning, 27 jan. 2023), Evangeliebiblioteket. Se redogörelsen om primära och sekundära frågor i Lawrence E. Corbridge, "Stand Forever" (andakt vid Brigham Young University, 22 jan. 2019), s. 2–4, speeches.byu.edu. Det finns också en kraftfull parallell till tanken att vara förankrad vid primära frågor även när man arbetar sig igenom sekundära frågor i Robert S. Wood, "Be Ye Transformed by the Renewal of Your Mind" (andakt vid BYU – Idaho, 13 maj 2003), byui.edu/speeches.
 10. Dallin H. Oaks, "Att komma närmare Jesus Kristus" (andakt vid Brigham Young University, 10 feb. 2026), s. 2, speeches.byu.edu samt Evangeliebiblioteket.
 11. I takt med att fler unga vuxna i USA tar avstånd från religion, säger de allt oftare att de saknar ett syfte. I en färsk studie från Harvard Graduate School of Education säger nästan två tredjedelar av ungdomar i collegeåldern att de saknar mening och att de flesta "inte visste vad de skulle göra" med sina liv. Ryan Burge, en samhällsvetare som på djupet studerar religionen i Amerika, publicerade nyligen en artikel om samma ämne. Han citerar data från Pew Religious Landscape Survey som visar att över två tredjedelar av amerikanerna fortsätter att tänka på livets mening och syfte trots en växande andel religiöst avståndstagande. De här studierna visar att människor fortsätter att tänka på andliga frågor även när de glider bort från tron (se Ryan Burge, "Do People Think About Meaning and Purpose All the Time?" *Graphs About Religion*, 2 mars 2026, graphsaboutreligion.com).
 12. Russell M. Nelson, "Övervinn världen och finn ro", *Liahona*, nov. 2022, s. 97.
 13. I sitt tal till unga vuxna vid Ensign College lärde president Oaks att det är viktigt för dem som kämpar med trosfrågor och för vänner som hjälper dem som har det svårt att hålla sig förankrade vid Jesus Kristus (se Dallin H. Oaks och Clark G. Gilbert, "Stand Fast with Love in Proclaiming Truth" [andakt vid Ensign College, 17 maj 2022], speeches.ensign.edu; se även Dallin H. Oaks, "Att komma närmare Jesus Kristus").
 14. President Oaks har också undervisat om vikten av tålmod, tjänande och kärlek för att övervinna trosfrågor (se "Att komma närmare Kristus").

Filippinerna.

15. President Oaks har upprepade gånger sagt att en av de utmärkande egenskaperna hos lärjungar i de sista dagarna är deras förmåga att kärleksfullt stå för sanning. Det här kan man se i hans världsomfattande andakt för unga vuxna (se Dallin H. Oaks och Kristen M. Oaks, "Stå för sanningen" [världsomfattande andakt för unga vuxna, 21 maj 2023], Evangeliebiblioteket; se även Dallin H. Oaks och Clark G. Gilbert, "Stand Fast with Love in Proclaiming Truth"). När han talar om att kärleksfullt stå för sanningen citerar president Oaks president Jeffrey R. Hollands uttalande: "Vad jag kan se undanhöll Kristus aldrig *någonsin* någon sin kärlek, men han sa aldrig heller till någon: 'Eftersom jag älskar dig behöver du inte hålla mina bud'" ("The Second Half of the Second Century of Brigham Young University", [universitetskonferens vid BYU, 23 aug. 2021], s. 4, speeches.byu.edu).
16. President Nelson har sagt att det bästa sättet att hjälpa andra att återvända till sina förbund är att med glädje hålla våra egna förbund (se "Glädje och andlig överlevnad", *Liahona*, nov. 2016, s. 81–84). Systrar Tamara W. Runia ger en vacker redogörelse om tanken att stanna kvar i våra förbund och leva i sanning när vi manar andra att komma tillbaka: "Spring inte efter närstående som känner sig vilslna. 'Du stannar där du är och ropar på dem. Du går till trädet, stannar vid trädet, fortsätter äta av frukten och fortsätter med ett leende att vinka till dig dem du älskar och visar genom ditt exempel att man blir lycklig av att äta frukten!'" (se "Att se Guds familj genom en översiktsskiss", *Liahona*, nov. 2023, s. 67).
17. Den här andakten var det första offentliga talet som president Oaks höll efter att han hade inröstats som profet. Den sändes över hela världen och översattes till ett flertal språk (se "Att komma närmare Jesus Kristus").
18. Fokuseringen på det påskyndande som sker i kyrkan bör inte få oss att ignorera dem som har det svårt. President Nelson sa: "Mina kära bröder och systrar, ser ni vad som sker framför våra ögon? Jag ber att vi inte ska missa det storslagna i detta ögonblick! Herren påskyndar verkligen sitt verk" ("Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", *Liahona*, nov. 2024, s. 121). Äldste Quentin L. Cook pekade nyligen på detta påskyndande i sitt tal om missionsarbete (se "Herren påskyndar sitt verk", *Liahona*, nov. 2025, s. 47–50). Äldste Ronald A. Rasband talade om insamlingen i missionsarbetet och pratade om hur påskyndandet sker i tempelbyggandet, samt det ökande deltagandet i seminariet, institutet och kyrkans skolor (se "Mitt framför våra ögon", *Liahona*, maj 2025, s. 13–17). Att det finns de som kämpar med tron och deltagandet i kyrkan är inte någon motsats till detta påskyndande. På många sätt är det ett bevis på de sista dagarnas profetior som bevitnades av Paulus (se 2 Timoteusbrevet 3), Nephi (se 1 Nephi 14) och Joseph Smith (se Läran och förbunden 45). Det faktum att så många fortsätter att återvända till sin tro är inte bara ett tjänandeansvar för oss alla utan ytterligare ett bevis på påskyndandet i sig.
19. "Softly and Tenderly Jesus Is Calling", *Hymns for Home and Church*, Evangeliebiblioteket med engelska som förvalt språk.

Ghana.

Äldste David A. Bednar
i de tolv apostlarnas kvorum

Alla som tappert har härdat ut (Läran och förbunden 121:29)

Uttrycket "hålla ut intill änden" är en upprepad påminnelse om den mäktiga andliga förändringen i våra hjärtan som bör fortgå under hela vårt liv.

Jag har tävlat i friidrott sedan jag var liten och löpning har varit en viktig del av formandet av min fysiska kondition. Under årens lopp utvecklade jag en livslång hatkärleksrelation till löpning. Jag älskar de fysiska vinsterna och den mentala upprymdheten som regelbunden träning ger. Men jag avskyr de ömma musklerna, de värkande lungorna och utmattningen. När jag har närmast mig slutet av många av mina långdistanslopp har jag uppmanat mig själv att kämpa på, fortsätta och hålla ut till änden.

2 I samband med fysisk träning antyder ordet *uthärda* att man bibehåller en intensiv fysisk och mental ansträngning under en längre tidsperiod. Många av oss kanske också associerar ordet *uthärda* med det obehagliga slit som rutinarbete och ansvar innebär. Men i ett andligt sammanhang innebär uthållighet mycket mer än att bara ihärdigt hålla ut och slutföra krävande plikter eller utmaningar.

3 Skrifterna belyser instruktiva användningar av ordet *uthärda*. Till exempel förkunnade Herren för nephiterna: "Vänd er till mig och håll ut intill änden, och ni ska få leva, för den som håller ut intill änden ska jag ge evigt liv."¹

4 Och Frälsaren uppenbarade för profeten Joseph Smith att "om du håller mina bud och håller ut intill änden ska du få evigt liv, vilken gåva är den största av alla Guds gåvor".²

5 Jag ber om den Helige Andens hjälp när vi betänker en högre och heligare förståelse av vad det innebär att hålla ut intill änden som livslånga lärjungar till Herren Jesus Kristus.

Bli nya skapelser i Kristus

6 Frälsarens återställda evangelium inbjuder oss att genomgå en andlig förvandling – inte bara att förbättra vårt beteende. När vi låter vår karaktär, våra önskningar, våra handlingar och det vi verkligen älskar ligga mer i linje med Guds vilja kan Frälsaren åstadkomma en omfattande och fullständig förändring inom oss.³

7 När vi strävar efter att lägga av den naturliga människan och bli heliga genom Frälsarens försoning⁴ ska vi komma till honom⁵, "födas på nytt",⁶ förbinda oss till Fadern och Sonen genom heliga förbund och förrättningar⁷, lova att vi är villiga

att ta på oss Frälsarens namn⁸, ”förlänas den Helige Andens fullhet”,⁹ uppleva en ”mäktig förändring i hjärtat”,¹⁰ och tjäna Herren av allt vårt hjärta, all vår förmåga, allt vårt förstånd och all vår styrka.¹¹ Vi ska bli nya skapelser i Kristus.¹²

8 Denna mäktiga andliga förändring är endast möjlig ”genom den helige Messias förtjänster och barmhärtighet och nåd”.¹³ Som dödliga varelser är vi i absolut och ständigt behov av vår himmelske Faders och Frälsarens hjälp för att förverkliga vår eviga bestämmelse.

Andliga gåvors roll och betydelse

9 Andliga gåvor är välsignelser och förmågor som Gud ger sina barn genom den Helige Andens kraft. Alla som tar emot den Helige Andens gåva genom vederbörlig prästadömsmyndighet och handpåläggning är berättigade att ta emot andliga gåvor som är avsedda att välsigna och gagna dem som ”älskar honom och strävar efter att hålla hans bud”.¹⁴ Andliga gåvor är en förutsättning och nödvändiga för att vi ska kunna komma till Frälsaren, välsignas med hans egenskaper och slutligen bli mer som han.

10 Själva namnet ”andliga gåvor” lär oss något viktigt. Alla sådana gåvor ges av Gud enligt hans vilja och tidsplan. De är inte resultat som vi förtjänar enbart genom fokuserad ansträngning och personlig disciplin.

Den andliga gåvan av kärlek och att hålla ut intill änden

11 Mormon vittnade om att människokärlek ”är Kristi rena kärlek”¹⁵ och den största av alla andliga gåvor.¹⁶ Det är betecknande att ordet *uthärda* används i skrifterna för att definiera och beskriva kärlek.

12 Till exempel ”[består] kärlek ... för evigt”,¹⁷ den ”är tålig ... söker inte sitt ... fördrar allting ... uthärda allting”.¹⁸ Och som ni systrar mycket väl vet, ”kärleken sviker aldrig”.¹⁹

13 Mormon lärde också att ”var och en som på den yttersta dagen befinns vara fylld [av den kristliga kärlekens andliga gåva], med honom är allt väl”.²⁰ Lägg märke till den dubbla betydelsen av ordet *av* i den här versen. Vi kan äga kärlek, men i slutändan bör kärleken äga oss.

14 När vi välsignas med att ta emot denna himmelska gåva sker en förvandling av vår andliga natur och karaktär. Att ”ägas” av människokärlekens andliga gåva syftar delvis på den andliga utveckling och det andliga framåtskridande som är det övergripande syftet med Frälsarens evangelium.

Högre och heligare

15 För Frälsarens lärjungar omfattar kärlek både vad vi gör och vad vi kan bli, eftersom den här andliga gåvan slutligen tar oss i besittning. På en grundläggande nivå innefattar människokärlek förvisso handlingar av medkänsla, vänlighet och generositet riktade mot andra. Men på en högre och ännu heligare nivå är kärlek själva kärnan i det ”slutmål” som vi strävar mot – att bli nya skapelser i Kristus.

16 Tänk på hur dessa två övergripande dimensioner av människokärlek beskrivs i den trettonde trosartikeln. Den första halvan av uttalandet betonar kärleksfulla och älskvärda

gärningar: ”Vi tror på att vara ärliga, sanna, kyska, välvilliga och dygdiga och att göra gott mot alla människor.”²¹

17 Den andra halvan av uttalandet betonar vår pågående andliga förvandling: ”Vi tror allting, vi hoppas allting, vi har *uthärdat* mycket och hoppas kunna *uthärda* allting. Finns det något som är dygdigt, älskligt eller hedrande eller berömvärt, så söker vi efter detta.”²²

18 Denna avslutande trosartikel är en uppmaning till oss att göra gott, vara goda och hålla ut intill änden genom att komma till och följa Frälsaren och ta emot den himmelska gåvan att älska så som han älskar.

19 Frälsarens gudomliga natur och storslagna karaktär var källan till fullkomlig medkänsla under hans jordiska verksamhet. Världens Återlösare vände sig utåt i kärlek och tjänande när han ställdes inför andliga motgångar eller fysisk smärta – till skillnad från den naturliga människan i var och en av oss som vänder sig inåt i egen nytta, självcentrering och själviskhet. När vi lever så som han uppmanar oss att leva och med hans hjälp, blir vår natur och karaktär med tiden alltmer lika hans.

20 När vi följer, älskar och tjänar Frälsaren fokuserar vi gradvis mindre på våra egna önskningar och intressen och mer på att förstå och tillgodose andras behov. Vi utför inte bara välvilliga gärningar; snarare förändras vårt tillstånd och blir alltmer kristuslikt. Kärleken äger oss alltså till sist.

21 ”Därför ... be till Fadern av allt ert hjärta att ni må vara fyllda av denna kärlek ... så att vi, när han visar sig, ska bli som han, för vi ska se honom sådan han är.”²³

Nåd för nåd

22 Tanken att välsignas i jordelivet med ens en liten del av Jesu karaktär och egenskaper kan tyckas helt omöjlig för oss. Men Återlösaren ”markerade stigen och visade vägen”.²⁴

Kraften i hans lära, förbund och förrättningar och exempel kan välsigna oss i alla aspekter av våra liv.

²³ Mönstret för andlig utveckling som är tydligt i Frälsarens jordeliv gäller också för var och en av oss. Jesus Kristus var ”i begynnelsen hos Fadern”.²⁵ Det var vi också.²⁶

²⁴ Han ”kom och bodde i köttet”²⁷ och han ”tog inte emot fullheten från början, utan [tog emot och] fortsatte ... nåd till nåd tills han tog emot en fullhet”.²⁸ Som Guds barn kan vi också ta emot hans fullhet ”i rätt tid”,²⁹ enligt samma mönster ”från nåd till nåd” som Frälsaren gjorde.³⁰

Exempel i skrifterna

²⁵ Jag ska nu läsa tre skriftställen som innehåller orden ”hålla ut intill änden”. Jag ska sätta in orden ”är fylld av Kristi rena kärlek” i varje vers så att vi kan lära oss något viktigt och evigt om den.

- ²⁶ 1. Frälsaren sa till sina forntida apostlar: ”Den som *håller ut till [änden] [eller är fylld av Kristi rena kärlek]* ska bli frälst.”³¹
- ²⁷ 2. Nephi vittnade: ”Jag hörde en röst från Fadern säga: ’Ja, min Älskades ord är sanna och trovärdiga. Den som *håller ut intill änden [eller är fylld av Kristi rena kärlek]*, han ska bli frälst.”³²
- ²⁸ 3. Alma förkunnade: ”Den som finner barmhärtighet och *håller ut intill änden [eller är fylld av Kristi rena kärlek]*, densamme ska bli frälst.”³³
- ²⁹ Att hålla ut intill änden är oupplösligt förenat med kärlekens andliga gåva. Att hålla ut intill änden är inte bara en obeveklig beslutsamhet att bita ihop, hålla fast vid gränserna

för vår fysiska styrka och mentala kapacitet och ta oss igenom jordelivets utmaningar och motgångar. Det är så mycket mer än det.

³⁰ Att hålla ut intill änden är en glädjefylld strävan hela livet – att sträva framåt med tro på Jesus Kristus i en gradvis process av tillit till och hjälp från vår Frälsare att bli mer som han. När vår kärlek till honom växer sig allt starkare och djupare kan vi välsignas med ett andligt perspektiv, Herrens kraftgivande nåd och mycket stor och obeskrivlig glädje.³⁴

Löfte och vittnesbörd

³¹ Skrifternas uttryck ”kom till mig”³⁵ är Frälsarens inledande uppmaning till oss att lära och handla enligt hans lära och påbörja en process av andlig pånyttfödelse.

³² Uttrycket ”hålla ut intill änden” är en upprepad påminnelse om den mäktiga andliga förändringen i våra hjärtan³⁶ som bör fortgå under hela vårt liv. Det är också hans löfte om vad vi kan bli om vi verkligen är fyllda av Kristi rena kärlek.

³³ Herren uppenbarade för profeten Joseph Smith att ”alla troner, herradömen, furstendömen och makter ska uppenbaras och läggas fram för alla dem som *tappert har hårdat ut* för Jesu Kristi evangeliums skull”.³⁷

³⁴ Jag vittnar med glädje om att var och en av oss med Herrens nåd och barmhärtighet kan tro allting, hoppas allting och tappert *uthärda* allting. Det vittnar jag om i Herren Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

- 3 Nephi 15:9.
- Läran och förbunden 14:7.
- Se Mosiah 5:2, 7.
- Se Mosiah 3:19.
- Se Moroni 10:32.
- Se Mosiah 27:24–26.
- Se Läran och förbunden 84:20–21.
- Se Läran och förbunden 18:23.
- Läran och förbunden 109:15.
- Se Alma 5:12–14.
- Se Läran och förbunden 4:2.
- Se 2 Korintierbrevet 5:17; Mosiah 27:26.
- 2 Nephi 2:8.
- Ämnena och frågor, ”Andens gåvor”, Evangeliebiblioteket.
- Moroni 7:47.
- Se Moroni 7:46.
- Moroni 7:47; betoning tillagd.
- Moroni 7:45; betoning tillagd.
- Se Moroni 7:46.
- Moroni 7:47.
- Trosartiklarna 1:13.
- Trosartiklarna 1:13, betoning tillagd.
- Moroni 7:48.
- ”How Great the Wisdom and the Love”, *Hymns*, nr 195.
- Läran och förbunden 93:21.
- Se Läran och förbunden 93:23.
- Läran och förbunden 93:11.
- Läran och förbunden 93:13.
- Se Läran och förbunden 93:19–20.
- Se Läran och förbunden 93:12–13, 20.
- Matteus 10:22; betoning tillagd.
- 2 Nephi 31:15; betoning tillagd.
- Alma 32:13; betoning tillagd.
- Se Alma 26:11; 27:18; 3 Nephi 27:30.
- Se 3 Nephi 9:22.
- Se Mosiah 5:2.
- Läran och förbunden 121:29; betoning tillagd.

Äldste Michael John U. Teh
i de sjuttios kvorum

Lyss till profeten, han känner Gud

När vi följer profeters, siares och uppenbarares lärdomar och exempel, följer vi vår Frälsare Jesus Kristus.

Lyss till profeten

¹ Till den rike unge mannen sa Jesus: "Sälj allt du äger och dela ut till de fattiga. Då kommer du att ha en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig."¹ Den unge mannen visste inte att stigen han ombads gå skulle leda honom till "skatter i himlen, där varken rost eller mal förstör".²

² Jag är tacksam för lärdomar jag har fått genom åren som har hjälpt mig att bättre följa Frälsaren. För det syfte som jag har i dag vill jag bara fokusera på en. Som det står i primärsången: "Lyss till profeten, han känner Gud."³

³ I oktober 2024 gav president Dallin H. Oaks följande råd: "Att följa Kristus är inte en lättvindig eller sporadisk vana. Det

Japan.

är en kontinuerlig förpliktelse och livsstil som bör vägleda oss alltid och överallt. Hans lärdomar och hans exempel fastställer vägen för varje Jesu Kristi lärjunge. Och alla är inbjuds att gå den vägen."⁴

Evangeliets kultur

⁴ Mina föräldrar föddes i Filippinerna men båda hade kinesiska förfäder. Liksom nästan alla andra i Filippinerna anammade de entusiastiskt den religion som var i majoritet i mitt hemland. Vår familj hade alltså en hälsosam kombination av olika familjetraditioner och etniska och religiösa sedvänjor och traditioner som påverkade våra dagliga liv.

⁵ När mina föräldrar gick med i kyrkan hade de ingen aning om att de anammade ännu en uppsättning värderingar och traditioner – ja, evangeliekulturen, baserad på frälsningsplanen, Guds bud och de levande profeternas budskap. I takt med att vår familj strävade efter att fullständigt ta emot evangeliet upptäckte mina föräldrar med tiden att några av våra älskade traditioner inte stämde överens med evangeliets kultur. De insåg att de behövde göra ett val.

⁶ Och så började det svåra arbetet att rensa bort de traditioner och kulturella sedvänjor som gick emot evangeliets kultur. Ni kan säkert föreställa er den enorma press de upplevde från släkt och vänner att hålla fast vid specifika traditioner trots att de stred mot evangeliet.

⁷ Jag är så tacksam för att mina föräldrar utövade tro och valde att hålla sina förbund. Det var en lång och svår process. De fortsatte att arbeta på det när jag flyttade hemifrån. Även om vår familj fortfarande inte var fullkomlig hade vi utvecklats en hel del. Den här upplevelsen lärde mig att när vi tar till oss evangeliets kultur så innebär det helt enkelt att vi håller våra förbund.

⁸ President Oaks har sagt:

⁹ "Jesu Kristi evangelium uppmanar oss att förändra oss. 'Omvänd er' är det oftast förekommande budskapet, och omvändelse innebär att upphöra med alla vanor – personliga, släkterelaterade, etniska och nationella – som strider mot Guds bud. Evangeliets syfte är att förvandla vanliga människor till celestia varelser, och detta kräver förändring ...

¹⁰ Ett folks traditioner eller kultur eller sätt att leva innebär oundvikligen en del vanor som måste förändras av dem som vill kvalificera sig för Guds rikaste välsignelser."⁵

Den stärkande och möjliggörande kraften i Jesu Kristi försoning

¹¹ För några veckor sedan kände en stavspremier i Japan att han och jag skulle besöka en man som fått cancer. Trots att han genomgått behandling fortsatte canceren att sprida sig. I sådana här situationer har jag svårt att veta vad jag ska säga. Så i flera dagar värdade jag om Herrens hjälp. Jag föreställde mig att mannen var nedslagen och förkrossad. Jag väntade mig att han skulle fråga varför Herren gav honom den här prövningen. Jag föreställde mig att han skulle känna hopplöshet och kanske till och med bli lite arg. Dagen för vårt besök kom och jag visste fortfarande inte vad jag skulle säga. När vi till slut träffades fylldes jag av häpnad. Den man

jag mötte var inte alls som den jag hade föreställt mig. Hans ansikte uttryckte ro och glädje. Det fanns ingen bitterhet och han ställde aldrig någon fråga om varför.

12 Nyligen hade jag liknande upplevelser med medlemmar som bor i Korea. Min avsikt var att tjäna andra. Men i slutet av besöken kändes det som att det var jag som blev betjänad.

13 Jesus Kristus stärkte var och en av dessa personer så att de kunde uthärda sina prövningar. Som president Oaks har sagt: "Vår Frälsare upplevde och led till fullo alla jordiska utmaningar ... Därför förstår han våra prövningar, vår sorg, våra frestelser och våra lidanden, eftersom han villigt upplevde dem alla som en viktig del av sin försoning. Och på grund av detta ger hans försoning honom förmågan att bistå oss – att ge oss styrka att klara av allt."⁶

Ni är världens ljus

14 För två år sedan blev vi som familj ombudda att bo i Hongkong, känt för sina höga byggnader. Vårt hyreshus omgavs av mycket högre byggnader. Så jag var förberedd för att leva i skuggorna. Föreställ er hur förtjust jag blev när jag vaknade och såg morgonsolens strålar skina in genom fönstret. Den här enkla upplevelsen fyllde min själ med enorm glädje och tacksamhet.

15 När jag äntligen förstod var byggnaden var belägen och åt vilket håll den vette blev jag förvirrad. Våra fönster vette inte mot öster. Hur kunde vi någonsin få morgonsol? När jag undersökte saken närmare såg jag att solens strålar reflekterades in i vår lägenhet via den höga byggnaden

framför oss. Det påminde mig om att när vi strävar efter att följa Frälsaren så använder han oss till att välsigna andra. Genom vårt exempel och när vi tjänar andra kommer de att känna Frälsarens kärlek till dem.

16 Från president Oaks: "Under sin jordiska verksamhet undervisade Jesus: 'Se, jag är ljuset. Jag har gett er ett föredöme.' Senare sa han till sina apostlar: 'Håll därför upp ert ljus så att det lyser för världen' och han tillade: 'Se, jag är det ljus som ni ska hålla upp – det som ni har sett mig göra.'"⁷

17 För mig är det intressant att vissa människor kan tro att Guds profeter lever i det förgångna och inte är i samklang med sin tid. Allt jag vet om profeter bevisar motsatsen. De ser faktiskt in i framtiden som väktare för Israels hus.⁸

18 Vi får undervisning av Mosiah att "en siare kan känna till sådant som har hänt och även sådant som ska hända, och genom dem ska allt uppenbaras, eller snarare, ska hemliga ting tillkännages. Och fördolda ting ska komma fram i ljuset, och sådant som inte är känt ska tillkännages genom dem, och genom dem ska även sådant tillkännages som annars inte kunde bli känt."⁹

19 Jag vittnar om att vi leds av en levande profet i dag, president Dallin H. Oaks. Han, tillsammans med rådgivarna i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum, är verkligen profeter, siare och uppenbarare. Jag är tacksam över att ha deltagit i den högtidliga församlingen denna morgon. Mina kära bröder och systrar, särskilt ni, mina kära unga vänner, när vi följer deras lärdomar och exempel, följer vi vår Frälsare Jesus Kristus. Det vittnar jag om i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Lukas 18:22.
2. Matteus 6:20.
3. "Lyss till profeten", *Barnens sångbok*, s. 59.
4. Dallin H. Oaks, "Att följa Kristus", *Liahona*, nov. 2024, s. 23.
5. Dallin H. Oaks, "Omvändelse och förändring", *Liahona*, nov. 2003, s. 37–38.
6. Dallin H. Oaks, "Styrkta genom Jesu Kristi försoning", *Liahona*, nov. 2015, s. 61.
7. Dallin H. Oaks, "Världens ljus och liv", *Nordstjärnan*, jan. 1988, s. 59.
8. Se Hesekiel 33:2–7.
9. Mosiah 8:17.

Äldste Jorge T. Becerra

i de sjuttios kворum

Tionde – sätt Gud främst

Jag är säker på att tiondebetalning och offergåvor stärker våra andliga förmågor när vi sätter Gud främst.

Peru.

Profeten Alma ställde flera ingående frågor för att hjälpa kyrkans medlemmar i Zarahemla att uppleva "en mäktig förändring" i hjärtat som Jesu Kristi lärjungar (se Alma 5:12). Kort därefter undervisade han Gideons folk. Något han sa fångade min uppmärksamhet när jag läste: "Jag har kommit med stora förhoppningar ... att ni hade ödmjukat er inför Gud och att ... ni inte befann er i samma *hemska trångmål* som våra bröder i Zarahemla" (Alma 7:3; betoning tillagd).

2 Senare i samma predikan upprepade han: "Jag [hade] en innerlig önskan att ni inte skulle befinna er i *samma trångmål* som era bröder" (Alma 7:18; betoning tillagd). Vad var detta hemska trångmål? Fotnoten i vers 18 i King James Version av Bibeln leder oss till ett möjligt svar. Aposteln Jakob lärde oss att det här dilemma kan vara att människan är "splittrad ... och ostadig på alla sina vägar" (Jakobs brev 1:8).

3 En splittrad person är någon som vacklar, är obeslutsam eller kluven, någon som saknar hängivenhet mot ett enda syfte eller en viss övertygelse. Ett sätt att övervinna ett splittrat sinne är att lära sig sätta Gud *främst* i livet. Jesus Kristus lärde: "Sök *först* Guds rike och hans rättfärdighet" (Matteus 6:33; betoning tillagd).

4 Från tidernas begynnelse har Gud lärt sina barn att sätta honom *främst* i sina liv. Till exempel gav Herren Adam och Eva "befallningar att de skulle tillbe Herren sin Gud och offra *förstlingarna* i sina hjordar som offer åt Herren. Och Adam lydde Herrens befallningar.

5 Och efter många dagar visade sig en Herrens ängel för Adam och sa: 'Varför frambär du offer åt Herren?' Och Adam sa till honom: 'Jag vet inte, endast att Herren befallde mig.'

6 Och då talade ängeln och sa: 'Detta är en sinnebild för offret av Faderns Enfödde, han som är full av nåd och sanning'" (Mose 5:5–7; betoning tillagd).

7 Lägg märke till att Herren befallde Adam och Eva att offra *förstlingarna* i sina hjordar. Med andra ord befallde han dem att sätta Gud *främst* för att undvika det andliga trångmålet att vara splittrad.

8 Jag minns en mäktig upplevelse jag hade för många år sedan som lärde mig hur jag skulle sätta Gud *främst* i mitt liv. Som ung gift far kallades jag att verka i ett grenspresidentskap. Äldste Clinton L. Cutler i de sjuttios kворum kom för att tala till vår gren. Efter mötet fick jag möjlighet att prata med honom.

9 Han kände att jag hade funderingar och frågade: "Är det något som bekymrar dig?"

10 "Ja", svarade jag, "jag har ekonomiska svårigheter i mitt företag. Jag har halkat efter med mitt tionde och mina offergåvor."

11 Sedan frågade han: "Äger du något av värde?"

12 Jag minns inte vad han mer sa. Jag begrundade hans fråga i många dagar. Det enda jag hade av värde var en bil som jag behövde för att utveckla mitt företag. Men jag kom fram till att jag åtminstone borde anstränga mig att sälja min bil, så jag tvättade och putsade den, och satte in en annons för att sälja den.

13 Jag vill vara tydlig med att äldste Cutler inte bad mig att sälja min bil. Detta kom till mig efter begrundan och en önskan att sätta Gud *främst*.

14 Några dagar senare kom en man hem till oss för att titta på bilen. Han verkade intresserad; han körde den och kom tillbaka för att diskutera detaljerna. Han gav mig sitt visitkort och jag insåg att han representerade en bilfirma. Jag var nervös för vad som säkert skulle hända härnäst – köpsläendet fram och tillbaka om priset.

15 Han frågade mig: "Hur mycket vill du ha för bilen?"

16 Jag sa till honom att jag behövde en exakt summa. Jag hade räknat ut vad jag behövde för att betala av lånet på bilen och betala mitt tionde.

17 Då sa han mycket lugnt: "Okej, jag kommer tillbaka om några dagar med en check."

18 Han tackade mig och gick. Jag kunde inte tro det. Ingen diskussion, inget köpsläende, inga förhandlingar.

19 Några dagar senare kom han tillbaka med en check på beloppet jag hade begärt. Jag blev förvånad och förundrad när han körde iväg med bilen. Jag löste in checken och betalade mitt tionde.

20 När jag begrundade det som hänt insåg jag att jag inte hade någon bil att fortsätta utveckla mitt företag med. Medan jag funderade på vad jag skulle göra ringde en vän mig och sa: "Jorge, du gillar min bil, eller hur?" Vid det laget skulle jag ha gillat vilken bil som helst! Han påminde mig om att hans fru skulle få tvillingar och att han behövde köpa en större bil och undrade om jag var villig att ta över avbetalningarna på hans bil. Det var ett underverk!

21 När jag minns min upplevelse undrar jag vad som gjorde mig så säker på att det rätta var att sälja min bil och betala mitt tionde. Jag minns en hemmafton när mamma bar ett kraftfullt vittnesbörd om tiondelagen. Mina föräldrar invandrade till USA tack vare ett jobberbjudande som gjorde att vi fick uppehållstillstånd i landet. Vi upplevde dock ekonomiska bakslag, som många invandrare gör när de acklimatiserar sig till ett nytt land och en ny ekonomi.

22 Med en blick som avslöjade hennes säkra vittnesbörd sa hon: "Allt vi behöver se är själva Jehovas hand för att kunna känna oss förvissade om att han välsignar oss när vi betalar tionde."

23 President Gordon B. Hinckley sa: "Jag vet att folket befinner sig i svåra omständigheter. Jag vet att många av dem är arbetslösa. Jag vet att många av dem arbetar för en mycket låg lön. Jag vet att de bor i enkla och otillräckliga små hus, det enda de har råd med. Jag tror inte att de kommer att ta sig ur fattigdomen om de inte betalar sitt tionde ... Nu är tiden inne att stärka tron på evangeliet, och det inbegriper att betala tionde ... Det är lydnad mot Herrens bud som verkligen betyder något" (Utbildningsmöte för generalauktoriteter, 2 okt. 2001).

24 Jag vet att hans ord är tillämpliga på vårt timliga liv, men också på vårt andliga liv. Jag är säker på att tiondebetalning och offergåvor stärker våra andliga förmågor när vi sätter Gud främst och offerar "förstlingarna i [våra] hjordar" (Mose 5:5).

25 Jag vittnar om att vi får en andlig kraft och vägledning som vi hittills inte har upplevt när vi håller lydnadens lag och offerlagen. Bevis på den här sanningen finns i Herrens enkla ord *efter* det att Adam hade framburit ett offer: "Och på den dagen föll den Helige Anden ... på Adam" (Mose 5:9).

26 Äldste David A. Bednar har sagt: "Bilderna av 'himlens fönster' som används av Malaki är mycket upplysande [se Malaki 3:10]. Fönster låter det naturliga ljuset komma in i en byggnad. På samma sätt flödar andligt ljus och perspektiv ut genom himlens fönster och in i livet när vi håller tiondelagen" ("Himlens fönster", *Liahona*, nov. 2013, s. 18).

27 Jag vittnar om att Jesus Kristus är det fullkomliga exemplet på hur man sätter Gud främst i livet. Jag vittnar om att han gav sitt liv som en symbol för fullständig underkastelse under Faderns vilja. Han är Kristus, allas vår Återlösare och Frälsare. Dallin H. Oaks är hans profet. Jag vittnar högtidligt om att han lever, i Jesu Kristi namn, amen. ■

President Henry B. Eyring
förste rådgivare i första presidentskapet

Böner om frid

När vi ständigt ber, oavsett omständigheterna i livet, erbjuder Herren oss sin frid och sitt bestående stöd.

Mina kära bröder och systrar, jag är tacksam att vara med er nu när vi återigen kan minnas Frälsarens tröst till sina apostlar, eftersom han visste att han skulle behöva lämna dem ensamma utan honom att leda, beskydda och bistå dem i deras faror.

2 Det var vid den sista måltiden som han gav dessa trofasta lärjungar ett löfte som fortsätter att trösta och uppmuntra hans trofasta lärjungar i dag, oavsett vilka svårigheter vi ställs inför i livet. Han sa: "Frid lämnar jag åt er. Min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och tappa inte modet."¹

3 Världen i dag verkar vara i uppror. Det förekommer krig och rykten om krig. Ekonomin på hela kontinenter verkar vackla. Den förutsagda ogudaktigheten verkar tillta allteftersom Frälsarens återkomst närmar sig.

4 Men trots tumult och problem har sista dagars heliga som upplever svårigheter världen över översvämmat himlen med böner. Offentligt och enskilt ber de Herren om hjälp, tröst, ledning och om personlig frid för dem de älskar.

5 Ni kanske har sett i era församlingar och i era hem att bönerna inte bara har ökat i antal utan att de också är mer innerliga.

6 Att vända sig till vår himmelske Fader i innerlig bön när världen verkar kaotisk är lika gammalt som människosläktet. I tider av rädsla, tragedi, fara, problem eller sjukdom vänder sig människor ofta till Gud i bön. Hans älskade Son Jesus Kristus, i vars namn vi ber, lever, känner oss, vakar över oss och bryr sig om oss. Ni kanske minns de tröstande orden från kung David i Psaltaren:

7 "Herren är en borg för den förtryckte, en borg i nödens tider.

8 De som känner ditt namn litat på dig, för du överger inte dem som söker dig, Herre."²

9 I stunder av smärta, ensamhet eller förvirring vet vi att vår himmelske Fader och hans älskade Son är medvetna om våra omständigheter och att de längtar efter att välsigna oss. Frälsarens ord är tydliga:

10 "Och jag säger er: Be och ni ska få. Sök, och ni ska finna. Bulta, och dörren ska öppnas för er.

11 För var och en som ber han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar ska dörren öppnas."³

Ghana.

12 Att öppna himlens fönster genom innerlig bön kräver inte att man använder många ord eller ett blommigt språk. Snarare är den flitiga bön som vår himmelske Fader kräver av oss att vi utgjuter våra själar på privata platser och att våra hjärtan är "vända till honom i ständig bön".⁴

13 Under sin bergspredikan sa Frälsaren:

14 "När du ber, gå in i din kammare och stäng din dörr och be till din Far som är i det fördolda. Då ska din Far, som ser i det fördolda, belöna dig.

15 Och när ni ber ska ni inte rabbla tomma ord som hedningarna. De tänker att de ska bli bönhörda för sina många ords skull.

16 Var inte som de, för er Far vet vad ni behöver innan ni ber honom om det."⁵

17 Herren har också gett oss rörande bevis på kraften i icke-verbala böner som uppsänds i hjärtat. I Mormons bok läser vi om Alma den äldres folk som skulle ha förgjorts om de hade bett öppet:

18 "Och Alma och hans folk upplyfte inte sin röst till Herren sin Gud men utgöt sina hjärtan för honom, och han kände deras hjärtans tankar.

19 Och det hände sig att Herrens röst kom till dem i deras bedrövelse och sa: 'Lyft upp era huvuden och var vid gott

mod, för jag ... ska även lätta de bördor som lagts på era axlar, så att ni inte ens känner dem på era ryggar, trots att ni är i trældom' ...

20 Och nu hände det sig att de bördor som lagts på Alma och hans bröder lättades. Ja, Herren styrkte dem så att de kunde bära sina bördor med lätthet, och de underkastade sig glatt och med tålmod all Herrens vilja."⁶

21 Jag vittnar om att Herren hör och besvarar vårt hjärtas böner, precis som han gjorde för Alma och hans folk. Vi kan följa hans bud att alltid be⁷ genom att ha en ständig bön i hjärtat. Som profeterna har undervisat om många gånger tidigare kanske du inte känner för att be eller så kanske du inte vet vad du ska säga, men Gud hör ditt hjärtas hemliga böner. Ditt hjärtas känslor och kärleken till vår himmelske Fader och hans älskade Son kan vara så beständiga att dina böner hela tiden stiger uppåt.

22 När vi ständigt ber, oavsett omständigheterna i livet, erbjuder Herren oss sin frid och sitt bestående stöd. Jag påminns om Mosiahs söners exempel, vilka hade framgång med att predika evangeliet och gjordes andligt starka på grund av att de *ständigt bad*. Vi läser i Almas bok: "De hade hängett sig åt mycket bön och fasta, och därför hade de profetians ande och uppenbarelseens ande."⁸

23 Det är talande att deras andliga styrka *kom därför att de ständigt bad* i stället för att vänta med att be till ett krisläge då de var i starkt behov av gudomlig hjälp. Ständig bön under glädjefyllda tider och även i perioder av bedrövelse och sorg belönas helt säkert enligt Herrens vilja och fullkomliga tidsplan.⁹

24 Jag vet att Gud Fadern lever. Han älskar oss. Han hör våra böner och många gånger svarar han med en känsla av frid. Återigen från Mormons bok: "Och må nu Guds frid vila över er och över era hus och länder och över era flockar och hjordar och allt ni äger, och över era kvinnor och era barn, i enlighet med er tro och era goda gärningar alltifrån denna stund och för evigt. Och så har jag talat."¹⁰

25 Bröder och systrar, jag bär mitt vittnesbörd om att Frälsarens löfte är sant och att en ödmjuk bön om frid i hjärtat infrias. Jag kände det på begravningen för min hustru sedan 61 år tillbaka. Jag blev förvånad över känslan av frid, nästan glädje. De som var på begravningen måste ha undrat varför jag log. Det var för att Herren hade besvarat min bön om frid, med en försäkran från den Helige Anden, som gjorde att jag såg

framför mig den glädjefyllda återföreningen i framtiden med henne. Herren gav mig den frid och det hopp som han hade lovat sina lärjungar.

26 Han sa: "Frid lämnar jag åt er. Min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas."¹¹

27 Jag vittnar om att jag vet att Jesus Kristus lever. Han älskar oss och välsignar oss. Han fortsätter att erbjuda oss frid i livet genom uppriktig och innerlig bön. Om dessa saker vittnar jag ödmjukt i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Johannes 14:27.
2. Psaltaren 9:10–11.
3. Lukas 11:9–10.
4. Alma 34:26, 27.
5. Matteus 6:6–8.
6. Mosiah 24:12–15.
7. Läran och förbunden 19:38.
8. Alma 17:3.
9. Se "O bönestund", *Psalmer*, nr 89.
10. Alma 7:27.
11. Johannes 14:27.

LÖRDAGENS EFTERMIDDAGSMÖTE

GENERALKONFERENSEN / APRIL 2026

s. 30

Röstning på kyrkans
generalauktoriteter, områdessjuttio
och generalämbetsmän

Framlagd av president D. Todd Christofferson
andre rådgivare i första presidentskapet

s. 32

Rapport från kyrkans
revisionsavdelning för år 2025

Framlagd av Jared B. Larson
Verkställande direktör, Kyrkans revisionsavdelning

s. 33

Borttappat bagage, återlösta själar

Äldste Gary E. Stevenson
i de tolv apostlarnas kvorum

s. 36

Kristus – trons upphovsman
och fullkomnare

Äldste Eduardo F. Ortega
i de sjuttios kvorum

s. 39

"Jag ska överge alla mina synder
för att lära känna dig"

Äldste Wan-Liang Wu
i de sjuttios kvorum

s. 41

Jesus Kristus är inte vår
börda; han är vår lindring

Broder David J. Wunderli
förste rådgivare i Unga mäns generalpresidentskap

s. 44

Älska alla; älska var och en

Gérald Caussé
i de tolv apostlarnas kvorum

s. 47

Jesus Kristus är vägen

Äldste Brian J. Holmes
i de sjuttios kvorum

s. 50

Han känner dig vid namn

Äldste Clement M. Matswagothata
i de sjuttios kvorum

s. 53

Jesus Kristus – den
sanna vinstocken

Äldste Ulisses Soares
i de tolv apostlarnas kvorum

Framlagd av president
D. Todd Christofferson
andre rådgivare i första presidentskapet

Röstning på kyrkans generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän

Bröder och systrar, förutom inröstningen av det nya första presidentskapet och medlemmarna i de tolv apostlarnas kvorum i den högtidliga församling som ägde rum i morse, har president Oaks bett att jag nu framlägger de andra generalauktoriteterna, områdessjuttio och generalämbetsmännen i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga för ert stöd genom röstning.

2 Vi ber er att visa ert stöd på det vanliga sättet. Om någon är emot något av förslagen ber vi er att kontakta er stavsresident.

Nya Zeeland.

3 Enligt fastställda riktlinjer som följts under många år blir generalauktoritetssjuttio avlösta och ges emeritusstatus det är en generalauktoritetssjuttio fyller 70. Följande generalauktoritetssjuttio avlöses därför från sina uppdrag och ges emeritusstatus, med verkan från och med den 1 augusti 2026: äldsterna Craig C. Christensen, Eduardo Gavarret, Brook P. Hales, William K. Jackson, Erich W. Kopischke, Peter F. Meurs och S. Mark Palmer som också kommer att avlösas som medlem i presidentskapet för de sjuttios kvorum.

4 De som vill tacka dessa bröder och deras hustrur och familjer för deras år av hängivet tjänande världen över kan visa det genom att räcka upp handen.

5 Vi noterar med tacksamhet de 75 områdessjuttio som slutför sitt tjänande och vars namn finns på kyrkans webbplats.

6 De som vill uttrycka sin uppskattning till dessa bröder och deras familjer för deras år av osjälviskt tjänande kan visa det.

7 Med uppriktig tacksamhet avlöser vi Primärs generalpresidentskap, med verkan från och med den 1 augusti 2026 enligt följande: Susan H. Porter som president, Amy A. Wright som första rådgivare och Tracy Y. Browning som andra rådgivare.

8 Alla som vill uttrycka sin uppskattning till dessa systrar och deras familjer för deras hängivna tjänande kan visa det.

9 Äldste Benjamin M. Z. Tai har kallats att verka som medlem i de sjuttios presidentskap, med verkan från och med den 1 augusti.

10 Alla som instämmer kan visa det.

11 Om någon är emot detta kan de visa det på samma sätt.

12 Det är föreslaget att vi stöder följande som nya generalauktoritetssjuttio: äldsterna Christian C. Chigbundu, Matthew J. Eyring, Hutch U. Fale, James O. Fantone, Kevin J. Hathaway, Thabo Lebethoa, Jeremiah J. Morgan och Paul H. Sinclair.

13 Alla som instämmer kan nu visa det.

14 De som är emot detta kan visa det på samma sätt.

15 Vi vill nämna att 91 nya områdessjuttio inröstades under generalkonferensens ledarskapsmöten torsdagen den 2 april och sedan tillkännagavs på kyrkans webbplats. Vi inbjuder er att stödja dessa bröder i deras nya uppdrag.

16 Alla som instämmer kan visa det.

17 De som är emot detta kan visa det på samma sätt.

18 Det är föreslaget att vi stöder följande som Primärs nya generalpresidentskap, vilket träder i kraft den 1 augusti 2026: Rosemary K. Chibota som president, Nina M. Garfield som första rådgivare och Theresa A. Collins som andra rådgivare.

19 De som instämmer kan visa det.

20 Om någon är emot detta kan de visa det.

21 Det är föreslaget att vi stöder övriga generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän i kyrkan som de nu är insatta.

22 De som instämmer kan visa det genom handuppräckning.

23 De som är emot detta kan visa det.

24 Vi tackar åter för er stödjande röstning till förmån för kyrkans ledarskap.

Förändringar bland områdessjuttio

Följande områdessjuttio inröstades under ett ledarskapsmöte som hölls som en del av generalkonferensen:

Demetrio P. Agudo III, Rafael Alcántara, J. Gerardo Álvarez, Paulo M. Araujo, Troy A. Bair, Brett V. Benson, Felix O. Bentayen jr, Christopher B. Bingham, Peter Bushi, Nuno A. Campos, Jorge R. Cardozo, Lenin Cerón, Brandon J Child, Juan Pablo Cortez, Victor Cortez Padilla, Andrew E. Dadson, Alirio B. Díaz, Samuel E. Eghan, Brandon C. Ellison, J. Joel Fernandes, Nathan R. Fernley, Jerome G. Galotera, Matthew R. Hall, Paul E. Higueros, Rhett R Hintze, Hikombo Hitoto, Miguel A. Honores, Fredrick N. Igweh, M. Franck Ilunga, Marcus F. Johnson, Josue G. Jundos, Anani Kouegan, Orson S. Lemos, Kleber A. Litardo, R. Wade Litchfield, Sawman Machakaire, Hans A. Martineau, Osvaldo E. Martinez Carreño, Philip J. Mathemera, Patrick O. Mawongo, John L. Merrill, Cesar A. Morales, Andres D. Moreno, Jason T. Morris, Ngqabutho F. Moyo, Harri J. Myllylä, Scott M. Naatjes, Lincoln D. Nadauld, Nadmid B. Namgur, Thelmo P. Navarra jr, Reid L. Neilson, Stephen F. Notarte, D. Dan Nuñez, Dennis K. Ocansey, Odgerel Ochirjav, Jimmy C. Okot, M. Shayne Olsen, Sylvain G. Onagnelin, Víctor Orozco, Sunday F. Oyedeji, Daniel W. Packard, Marcelo J. Paz, Joshua K. Perkes, Thinh Phúc Phan, N. Benjamin Poóu, Wilfredo E. Rellora jr, Jon P. Reyes, Gary M. Riding, Ryan A Robinson, Carlos J. Rodriguez, Luis D. Santana, Kurt F. Scherer, B. Brondon Shaheen, Nathan Y. Sharp, Luis H. Silva, Graham F. Smith, Craig R. Spangler, Christopher Stephenson, Michael J. Stone, Martin R. Tello Sotil, Christopher L. Thomas, Paul J. Thomas, Kevin C. Thompson,

Paula S. Tonga, Jose J. Trovato, Manea Tuahu, Edgar D. Valdez, Juan F. Vásquez, Andres Villegas, Brian J. Willey, Ritch N Wood.

Följande områdessjuttio blir avlösta den 1 augusti 2026 eller dessförinnan:

Daniel P. Amato, Rodney A. Ames, Marcelo Andrezzo, Samuel Annan-Simons, Eduardo M. Argana, Lauriano P. Balilemwa, Erik Bernskov, Mark E. Bonham, K. Bruce Boucher, Jonathon W. Bunker, Jonathan G. Cannon, Juan P. Casco, Fernando R. Castro, Ranulfo Cervantes Soler, Thomas K. Checketts, Ross A. Chiles, Stephen K. Christensen, Benjamin Cinco, David C. Clark, Félix Conde, Jorge A. Contreras, Corbin E. Coombs, Moroni Costa, Nathan A. Craig, Leandro J. Curaba, Ernesto A. Deyro jr, Hutch U. Fale, Tomás Familia, James O. Fantone, Claude R. Gamiette, John Guty, Tommy D. Haws, Hal C Hunsaker, Yuichi Imai, B. Helaman Ixcot, Dong Hwan Jeong, Frederick M. Kamy, David S. Kinard, Julio E. Lee, Odair Lira, Enrique M. Loo, R. Darío Lorenzana, Hernán D. Lucero, Bartolome L. Madriaga, Douglas P. Maxfield, Enrique Mayorga, Héctor Méndez, Steven C. Merrell, Quinn S. Millington, Siegfried A. Naumann, Ricardo J. Nieves, Lorenzo Norambuena, Enefiok Ntem, Charles O. Oide, Juan L. Orquera, Roberto C. Pacheco, Damon Page, Franck A. Poznanski, T. Michael Price, Alexandre Ret, Frédéric T. Riemer, Russell A. Robinson, Leonardo S. Rojas, Douglas A. Rozsa, Tonga J. Sai, Lee M. Shumway, Vance K. Smith, Martiniano S. Soquila jr, Victor H. Suazo, Raul Tapia, Carlos Torres, Iotua B. Tune, Bruno E. Vásquez, M. Travis Wolsey, Richard G. Youngblood. ■

Framlagd av Jared B. Larson
Verkställande direktör, Kyrkans
revisionsavdelning

Rapport från kyrkans revisionsavdelning för år 2025

*Till första presidentskapet för Jesu Kristi Kyrka av Sista
Dagars Heliga*

Kära bröder! Som föreskrivet genom uppenbarelse och
upptecknat i kapitel 120 i Läran och förbunden, auktoriserar
rådet för tiondemedlens användning, vilket utgörs av första

presidentskapet, de tolv apostlarnas kворum och presiderande
biskopsrådet utbetalningar ur kyrkans fonder. Kyrkans
enheter fördelar medel enligt godkända budgetar, riktlinjer
och praxis.

2 Kyrkans revisionsavdelning, som består av auktoriserade
yrkesmän och är fristående från alla andra avdelningar
i kyrkan, har ansvaret att utföra revisioner för att uppnå
godtagbar säkerhet beträffande inkomna bidrag, utförda
utbetalningar och skyddande av kyrkans medel.

3 På grundval av genomförda revisioner anser kyrkans
revisionsavdelning att intäkter och utgifter samt kyrkans
tillgångar för året 2025 i allt väsentligt har bokförts och
förvaltats enligt av kyrkan godkända budgetar, och enligt
tillvägagångssätt och riktlinjer för revisioner. Kyrkan följer
själv de råd som ges till dess medlemmar om att leva inom sina
tillgångar, undvika skulder och spara för framtida behov.

4 Högaktningsfullt,

5 Kyrkans revisionsavdelning

6 Jared B. Larson

7 Verkställande direktör ■

Äldste Gary E. Stevenson
i de tolv apostlarnas kvorum

Borttappat bagage, återlösta själar

Som Jesu Kristi lärjungar reser vi oss med förnyad beslutsamhet att hjälpa och ta hand om dem som vi kommer i kontakt med.

Glömd, försummad eller borttappad

1 Har du någonsin stått vid en tom bagagekarusell vid bagageutlämningen på en flygplats medan den snurrat oupphörligt, och undrat om din väska på något sätt omdirigerats till Katmandu? Har du någonsin fått höra att den senast kända platsen för din incheckade väska var någonstans mellan ”den kommer säkert att dyka upp någonstans” och ”du borde överväga att köpa allt på nytt”? Har du någonsin varit med om att en resväska som innehöll viktigt material inte dykt upp? I så fall kanske det här budskapet intresserar dig.

2 I dag ska jag prata om borttappat bagage.

3 Uppskattningsvis hanterades 33 miljoner väskor felaktigt på flygplatser år 2024.¹ Även om detta händer enbart en liten andel av resenärerna, oavsett hur sällan det händer, är tanken på att förlora viktiga tillhörigheter en universell oro.

4 När jag nyligen reste på ett helguppdrag insåg jag att mitt handbagage inte skulle få plats i utrymmet ovanför sätet. Jag behövde den väskan. Den innehöll viktigt och nödvändigt material. Nästan innan jag hann reagera tog en värdinna min väska, satte en etikett på handtaget, gav mig ett bagagekvitto och skickade bort min dyrbara ägodel.

5 Jag kände mig orolig under hela resan. Jag hoppades att någon tog hand om väskan och dess innehåll. Jag hoppades att den inte skulle glömmas bort, misskötas eller tappas bort. Jag höll hårt i mitt bagagekvitto och hoppades på en lyckad återförening.

6 Min berättelse fick ett lyckligt slut. Min väska och jag återförenades. Men upplevelsen fick mig att tänka.

7 Du kanske har hört en rapport från Osaka i Japan om världsrekordet på Kansais internationella flygplats – något nästan otroligt. Efter 30 år av drift och hantering av hundratals miljoner fraktgoods, handbagage och väskor har denna flygplats inte tappat bort ett enda bagage.

8 Inte ett enda!

9 Hur är något sådant möjligt?

10 Tsuyoshi Habuta, flygplatsens chef för bagageverksamheten, anser att man aldrig ska tappa bort bagage ”eftersom bagage är värdefullt för passagerare”. Den

Tyskland.

inställningen genomsyrar hela hans personal. Flygplatsens framgång, säger han, beror på en förpliktelse mot ”noggrannhet och en uppmärksamhet på detaljer”.²

11 Det japanska folket har utvecklat ett rykte för sådan uppmärksamhet på detaljer. De har en princip, *kaizen*, som kapslar in ett tankesätt att ständigt söka efter och genomföra mindre förbättringar. Denna praxis kräver att man tyst alltid letar efter små sätt att göra processer bättre. De är stolta över det faktum att dessa förbättringar nästan alltid kommer från dem som gör det dagliga arbetet.

12 Under årens lopp har personalen på Kansais flygplats utvecklat en process som gör målet att inte tappa bort passagerarnas väskor till verklighet. De utbildar anställda rigoröst och ser ständigt till att varje väska räknas, spåras och tas om hand. De gör noggranna och flera manuella kontroller som kompletterar ett sofistikerat automatiserat system.

13 Ömtåliga föremål som musikinstrument levereras ofta personligen till passagerarna. Personalen gör små saker som att placera väskor på transportband med handtagen vända utåt för att underlätta upphämtning för passagerare.

14 När du lämnar över ditt bagage på Kansais flygplats får du en känsla av att de säger till dig: ”Vi har dina dyrbara ägodelar. Vi är ansvariga för dem nu. Vi kommer att återlämna dem till dig.”

Vår himmelske Faders kärlek

15 När jag tänker på de här upplevelserna märker jag att jag funderar över en stund av tillit som är mycket heligare än att checka in i en väska.

16 Med vördnad undrar jag hur det är för en kärleksfull himmelsk Fader att skicka det dyrbaraste han har, sina barn, bort från sitt himmelska hem, med vetskap om att de måste gå igenom jordelivets prövningar. Jag antar att hans stora tröst ligger i att veta att de inte reser ensamma. Föräldrar, familj, ledare, vänner, stödbroder och stödsysstrar, ni och jag verkar som förvaltare åt hans dyrbaraste ägodelar.

Filippinerna.

17 Hur älskade och dyrbara är inte hans barn för honom?

18 Och hur älskade och välsignade är inte de som tar hand om och vårdar andra?

19 Och ändå är känslan igenkännbar: att anförtro det som är värdefullt i andras vård – och att längta efter att det ska återvända i säkerhet. Det framkallar minnen av välbekanta scener: en mor – far – vid en trottoarkant eller plattform som tar farväl av sin student, soldat eller missionär. År av undervisning, förberedelser och böner kulminerar i ett ögonblick då de överlämnar sina dyrbara ägodelar i andras vård – och litar på att samvetsgranna förvaltare ska ta hand om deras son eller dotter under hela resan tills de återförenas.

20 På ett mycket heligare sätt gör vår himmelske Fader också anspråk på oss, inte som en etikett på ett handtag utan som en gudomlig sanning skriven i hjärtat: ”Du är min. Jag känner dig. Du är inte ensam. Jag har inte glömt dig. Jag ämnar att föra dig hem.”³

21 Det här är mer än logistik.

22 Det här är återlösning.

23 Jag vill nämna två exempel där jag känner att Herren skulle vara djupt nöjd med dem som ärar sin roll som omtänksamma och avsiktliga skötare av hans dyrbara last, hans barn.

Vår heliga kallelse att tjäna

24 Det första är i vår roll som utsedda stödbröder och stödsystrar – vuxna och ungdomar.

25 Ni ska veta att ni representerar Herren och tjänar, som det står i skrifterna, dem som är räknade ”bland Kristi kyrkas folk”, vilkas ”namn är upptecknade så att de ska bli ihågkomna

och få näring genom Guds goda ord för att hålla dem på den rätta vägen”.⁴ Vi ”ska ’vaka över’ kyrkans medlemmar och ’vara med och styrka dem’ (Läran och förbunden 20:53).”⁵ Den största framgången i missionsarbetet kommer när vi handlar på normala och naturliga sätt. Detsamma gäller stödverksamheten.

26 Jag uppmanar er att fundera över hur ni kan

- 27 • ge kristuslik kärlek, omsorg och tjänande
- 28 • erbjuda hjälp och tröst vid andliga eller timliga behov
- 29 • i bön söka den Helige Andens vägledning
- 30 • hjälpa familjer att förbereda sig för att ingå och hålla heliga förbund med Gud när de tar emot förrättningar.⁶

31 Se ditt stöduppdrag som kristuslik omsorg⁷ om Herrens mest värdefulla ägodelar, som i slutet av sin jordiska resa kan göras anspråk på och återlösas av honom. Jag uppmanar er att lägga till små vänliga och omtänksamma handlingar i ert tjänande och bli bättre Jesu Kristi tjänare.

Att betjäna det uppväxande släktet

32 Det andra är det universella uppdraget att stärka och ta hand om det uppväxande släktet, att fostra barn ”i ljus och sanning”.⁸

33 I de svåra tider vi lever i behöver det uppväxande släktet ett försvar och en tillflykt undan stormen.⁹ Vi kan bidra till denna strävan genom att spendera tid med och undervisa dem. Det finns inget större behov av och ingen större avkastning på den här investeringen än när den görs med primärbarn, unga män, unga kvinnor och unga vuxna.

34 President Dieter F. Uchtdorf har lovat att när vi gör vår del i att undervisa och ge näring och sedan litar på att Gud utför sina underverk blir resultatet ”vackrare och mer förbluffande och mer glädjerikt än något du skulle kunna åstadkomma på egen hand”.¹⁰

35 Hur gör vi det här?

36 Genom att motivera, undervisa och uppmuntra våra ungdomar att ta emot Jesu Kristi heliga namn i hjärta och sinne, att glatt ta upp Kristi kors¹¹ och att vandra i helighet¹² som hans lärjungar och sändebud.

37 Vi lär detta ”så att våra barn ska kunna veta till vilken källa de kan se för att få förlåtelse för sina synder”,¹³ ja, Jesus Kristus.

38 Inspirera dem att ”uppriktigt och ihärdigt göra det andliga arbete som behövs för att utveckla den livsviktiga andliga gåvan att lära [sig] höra den Helige Andens viskningar, [och ge dem] *all* den ledning [de] någonsin kan behöva i [sitt] liv”.¹⁴

39 Dessa dyrbara själar är varelser med omätlig potential, vars bestämmelse det är att vandra genom evigheten i den celestiaa härlighetens salar.

40 Lär det uppväxande släktet att känna, älska och efterlikna sin Frälsare Jesus Kristus. Han *är* ungdomarnas styrka.¹⁵

41 De kommer att svara.

Att återvända tryggt

42 Till skillnad från vårt bagage är var och en av oss ytterst ansvarig för våra beslut, vår tro och våra handlingar, assisterade av himmelska och jordiska tjänande änglar. Som Jesu Kristi lärjungar reser vi oss därför med förnyad beslutsamhet att hjälpa och ta hand om dem som vi kommer i kontakt med.

43 I slutändan är vi alla en enda familj.

44 Vi behöver alla hjälp längs vägen.

45 Var och en av oss har en etikett som visar att vi är barn till en kärleksfull himmelsk Fader. På etiketten finns ett andligt löfte och ett heligt tillkännagivande som vittnar: ”Denna dyrbara

själ har stort värde och ska en dag återlösas av den som har kvittot”,¹⁶ och ska aldrig glömmas, försummas eller tappas bort.

46 Jag gläds åt den återlösningen och firar det stora privilegium det är att få delta i det arbetet fram till den dag när vi tryggt kan återvända till honom som skapade och älskar oss med fullkomlig kärlek.

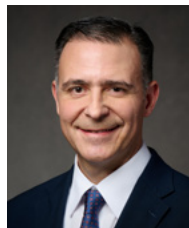
47 Att vi må uppfylla den missionen för oss själva och flitigt ta hand om andra medan de försöker återvända till hans himmelska famn är min bön, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se ”Baggage Handling Decoded: The Tech, Trends, and Insights Making Travel Flow”, SITA, sita.aero.
2. Tsuyoshi Habatua, i Kathryn Fink och William Troop, ”This Japanese Airport Hasn’t Lost Luggage in Three Decades”, NPR, 24 maj 2024, npr.org.
3. Se Alma 40:11.
4. Se Moroni 6:4.
5. *Allmän handbok: Tjåna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 21.1, Evangeliebiblioteket.
6. Se *Allmän handbok*, 21.1.
7. Brev från första presidentskapet, 2 april 2018.
8. Låran och förbunden 93:40.
9. Se Låran och förbunden 115:6.
10. ”Det man kan och måste göra för det uppväxande släktet är att erbjuda bördig, näringsrik jord och tillgång till flödande himmelskt vatten. Rensa bort ogräset och allt som kan blockera gudomligt solljus. Skapa bästa möjliga förhållanden för tillväxt. Låt tålmodigt det uppväxande släktet få göra inspirerade val och låt Gud åstadkomma sitt underverk. Resultatet kommer att bli vackrare och mer förbluffande och mer glädjerikt än något du skulle kunna åstadkomma på egen hand” (Dieter F. Uchtdorf, ”Jesus Kristus är föräldrarnas styrka”, *Liahona*, maj 2023, s.58–59).
11. Se Matteus 16:24; Markus 8:34; Låran och förbunden 112:14.
12. Se Låran och förbunden 20:69; 46:7.
13. 2 Nephi 25:26.
14. Russell M. Nelson, ”Israels hopp” (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), Evangeliebiblioteket.
15. Dieter F. Uchtdorf, ”Jesus Kristus är ungdomarnas styrka”, *Liahona*, nov. 2022, s. 10.
16. ”Guds kärlek är så stor att han, förutom för det fåtal som avsiktligt blir förtappelsens söner, har förberett en härlig bestämmelse åt alla sina barn (se Låran och förbunden 76:43)” (Dallin H. Oaks, ”Den stora planen”, *Liahona*, maj 2020, s. 95).

Äldste Eduardo F. Ortega

i de sjuttios kvorum

Kristus – trons upphovsman och fullkomnare

Att bli en livslång lärjunge till Kristus är en process, summan av flera små dagliga personliga och andliga händelser.

Vissa tror kanske att tro går i arv. Men sant lärjungaskap börjar alltid med ett personligt beslut.

2 När jag kom till USA förra året var en av de saker som hade störst inverkan på mig att se den andliga styrkan hos många trofasta heliga – evangeliefamiljer i flera generationer som är ättlingar till pionjärer och som fortsätter att vandra på förbundsstigen. Det mest inspirerande är att deras trofasthet inte bara beror på deras andliga arv utan också på deras personliga beslut att följa Frälsaren.

3 Vårt släktarv är en stor välsignelse, men det ersätter inte vårt flitiga och avsiktliga sökande efter ett personligt vittnesbörd om Herren Jesus Kristus och sanningarna i hans återställda evangelium.

4 Vårt familjearv och våra traditioner är till stor hjälp, men de är i sig själva inte tillräckliga för att vi ska kunna bygga på vår Frälsares klippa.¹

5 Herren undervisade om denna princip när han sa till Petrus: "Salig är du, Simon, Jonas son, för det är inte kött och blod som har uppenbarat det för dig, utan min Far i himlen."²

6 Ett personligt vittnesbörd kommer som svar på vår uppriktiga och hängivna strävan att själva vilja veta och sedan handla efter de intryck och den kunskap vi får. Det här mönstret upprepas inom många trofasta medlemsfamiljer i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga runt om i världen.

7 Min familj är inget undantag. Min farmor Mercedes var pionjären i vår familj. Hon blev medlem i kyrkan i augusti 1957 i Mendoza i Argentina, 32 år efter att Sydamerika invigdes för evangeliets predikande. Min far, som är här med oss i dag, var bara sex år gammal.

8 Jag är djupt tacksam för min farmors tro och mod att följa Frälsarens exempel,³ trots att hennes omständigheter inte var perfekta eller idealiska. Hennes beslut blev till välsignelse inte bara för henne utan också för många av oss.

9 Jag växte upp i ett hem där vi aktivt följde vår Frälsare Jesu Kristi lärdomar och deltog i kyrkans möten och program. Men det räckte inte – jag behövde få veta för egen del. Det var inte förrän jag tjänade som ung missionär i Colombia som jag fick ett eget personligt och obestridligt vittnesbörd om Jesus Kristus, "så att [jag kunde] pröva [hans] ord"⁴ medan jag

Filippinerna.

strävade efter att "inbjuda [och hjälpa] andra att komma till Kristus".⁵

10 Under årens lopp har jag sett Herrens hand och hans evangelium verka i mig för att fullkomna⁶ och förädla mig när jag har förlitat mig på honom och försökt "sträva framåt med ståndaktighet".⁷

11 Nu vill jag vända mig till dem som nyligen blivit medlemmar i kyrkan.⁸ Vi är så glada och gläds åt ert beslut att följa Frälsaren. Vi vill att ni ska känna er välkomna till den här fina familjen, som bröder och systrar och barn till en kärleksfull himmelsk Fader. Men vi har kommit så här långt "genom Kristi ord, med orubblig tro på honom och med fullkomlig förtröstan på hans förtjänster som är mäktig att frälsa".⁹

12 När jag tänker på er minns jag min farmor Mercedes. Ni kanske känner att era omständigheter inte är perfekta eller idealiska, precis som de inte var för henne. Men det finns hopp

USA.

i Kristus och hans återställda evangelium. Ni kan bli för era familjer och efterkommande vad hon var för oss.

13 Förutom de förändringar ni kanske redan har upplevt i era liv och hjärtan,¹⁰ finns det en väg framför er där ni kan "sträva framåt med ståndaktighet i Kristus"¹¹ när ni håller ut på förbundsstigen. När ni gör det kanske ni får uppleva detsamma som jag har gjort; att ibland behöver jag det perspektiv som tiden ger för att jag ska kunna se vår Frälsare Jesu Kristi förädlade och fullkomnande hand i mitt liv och i min familjs liv.

14 Uppmaningen att söka, lära känna och göra och sedan hålla ut på förbundsstigen är densamma för oss *alla*, oavsett om evangeliet har funnits i vår släkt i generationer eller om vi döptes så sent som förra veckan. Och den tas emot individuellt när vi flitigt söker och får "näring genom Guds goda ord för att hålla [oss] på den rätta vägen och få [oss] att ständigt och vaksamt be och förtrösta endast på Kristi förtjänster, han som [är vår] tros upphovsman och fullkomnare".¹²

15 Profeten Nephi lärde: "Därför måste ni sträva framåt med ståndaktighet i Kristus, med fullkomligt klart hopp och kärlek till Gud och till alla människor. Om ni alltså strävar framåt, mättar er med Kristi ord och håller ut intill änden, se, så säger Fadern: 'Ni ska få evigt liv.'"¹³

16 Att bli en livslång lärjunge till Kristus är en process, summan av flera små dagliga personliga och andliga händelser. President Dallin H. Oaks har lärt: "Vi måste ha tålamod ... även med oss själva. Att övervinna tvivel ... kan vara en lång process, som att bygga upp tro."¹⁴

17 Lärjungaskapets stig liknar ofta att klättra uppför ett berg. Den kortaste vägen till toppen är inte alltid den lämpligaste och ofta inte heller den säkraste. Därför måste vi välja den fasta och trygga stigen, även om den ibland är den längsta och mest krävande. Jesus Kristus och hans återställda evangelium utgör den trygga stig som leder oss till den verkliga bergstoppen.

18 Jag vittnar om Jesu Kristi helande, förädlade och fullkomnande kraft. Jag vet att Jesus Kristus lever, att han uppstod på den tredje dagen och att den tomma graven är en symbol för hans seger. Jag vittnar om att han är vår tros upphovsman och fullkomnare,¹⁵ i vår Frälsare Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Helaman 5:12.
2. Matteus 16:17.
3. Se 2 Nephi 31:5, 17.
4. Alma 32:27.
5. *Predika mitt evangelium: Vägledning för att sprida Jesu Kristi evangelium* (2023), s. 1.
6. Se Moroni 10:32.
7. 2 Nephi 31:20.
8. Se Ronald A. Rasband, "Mitt framför våra ögon", *Liahona*, maj 2025, s. 13–17.
9. 2 Nephi 31:19.
10. Se Mosiah 5:2.
11. 2 Nephi 31:20.
12. Moroni 6:4.
13. 2 Nephi 31:20.
14. Dallin H. Oaks, "Att komma närmare Jesus Kristus" (andakt vid Brigham Young University, 10 feb. 2026), s. 4, speeches.byu.edu.
15. Se Moroni 6:4.

Äldste Wan-Liang Wu

i de sjuttios kvorum

"Jag ska överge alla mina synder för att lära känna dig"

Vi kan lära känna vår sanne Gud Fadern och få evigt liv genom hans Son Jesus Kristus, för inom oss finns kraften.

Jag föddes in i en icke-kristen familj. Som pojke brukade jag följa med min mamma till kinesiska tempel för att dyrka olika gudar. Vi tog med oss särskilda kakor som offer och tände rökelse för att be om de välsignelser vi behövde. Om vi behövde arbete bad vi till rikedomens gud. Om vi behövde hälsa bad vi till helbrägdagörelsens gud. Jag älskade att följa med min mamma, för när ritualerna var över fick jag äta alla de där goda kakorna.

2 Men det stora underverket kom när jag var tio år gammal och vi flyttade till Bolivia. Jag träffade missionärerna. De undervisade mig om en Gud som jag aldrig hade hört talas om tidigare.

3 De lärde mig att han är en levande Gud med en förhärslig kropp av kött och ben; att han är min himmelske Fader, att han älskar mig och att jag bokstavligen är hans barn; att han sände Jesus Kristus till jorden för att hjälpa mig att återvända till hans närhet och uppnå evigt liv.

4 Jag förundrades när de berättade om Joseph Smith, som såg Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus. Fastän jag inte kunde prata spanska och inte förstod alla orden kände jag frid i hjärtat, och på något sätt visste jag att det jag lärde mig var bra. Innan de uppmanade mig att döpas sa jag till mina två äldre systrar som redan var medlemmar i kyrkan: "Jag har redan bestämt mig. Jag ska döpas!"

5 Jesu Kristi evangelium förändrade mitt liv till det bättre. Det gav mig ett evigt syfte: att förbereda mig för att återvända till Guds närhet med min familj.

6 I Mormons bok läser vi om en gammal kung som, liksom jag, inte kände Gud. Han hade träffat en missionär, och han blev så förvånad över vad missionären sa att han insisterade på att få undervisning.

7 Då började Aron läsa "i skrifterna för kungen, om hur Gud skapade människan till sin egen avbild, och att Gud gav henne bud, och att människan hade fallit på grund av överträdelse ...

8 Och även återlösningsplanen som var beredd från världens grundläggning genom Kristus för alla som vill tro på hans namn ... genom tro och omvändelse ...

9 [Sedan] sa kungen: Vad ska jag göra för att få detta eviga liv som du har talat om? ... Se ... jag vill avstå från allt jag äger, ja, jag vill ge upp mitt rike så att jag kan få denna stora glädje.

10 Men Aron sa till honom: 'Om du önskar detta, om du vill falla ner inför Gud, ja, om du vill omvända dig från alla dina synder och böja knä inför Gud och åkalla hans namn i tro, förvissad om att du ska få, då ska du få det hopp du önskar.'

11 Och det hände sig att när Aron hade sagt dessa ord böjde kungen knä inför Herren, ja, han lade sig framstupa på marken och ropade högt och sa:

12 'O Gud! Aron har sagt mig att det finns en Gud. Och om det finns en Gud, och om du är Gud, vill du då ge dig tillkänna för mig, så ska jag överge alla mina synder för att lära känna dig.'"¹

13 Berättelsen slutar inte bara med kungens omvändelse utan med omvändelsen av hela hans hushåll och flera städer i riket.

14 Om vi har en uppriktig önskan, när vi är saktmodiga och ödmjuka i hjärtat, kan vi lära känna den sanne Gud Fadern och få evigt liv genom hans Son Jesus Kristus, för kraften finns inom oss – när vi väljer att tro och beslutar oss för att handla därefter.²

15 Frälsaren sa: "Och detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus."³

Bolivia.

16 Hur kan vi lära känna den ende sanne Guden och få evigt liv? Frälsaren svarar: "Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig."⁴

17 Det enda sättet för oss att lära känna vår himmelske Fader och få evigt liv är genom att komma till Kristus och följa honom. Att komma till Kristus är mycket mer än att bara lära sig om Kristus. Det innefattar tro och gärningar. Det innebär att bli omvänd till honom och till hans återställda evangelium. När vi gör det får vi större glädje, hopp, frid och mening i det här livet.⁵

18 Kungen satt inte fast i sitt tillstånd av förvåning. Han valde att tro och att handla. Han var villig att överge alla sina synder så att han skulle kunna lära känna Gud. Vad är vi villiga att ge upp eller förändra för att verkligen lära känna Gud och bli frälsta på den yttersta dagen?⁶

19 President Dallin H. Oaks har sagt: "Jesu Kristi evangelium uppmanar oss att förändra oss. 'Omvänd er' är det oftast förekommande budskapet, och omvändelse innebär att upphöra med alla vanor – personliga, släktrelaterade, etniska och nationella – som strider mot Guds bud. Evangeliets syfte är att förvandla vanliga människor till celestia varelser, och detta kräver förändring."⁷

20 Vi kan inte lära känna Gud utan en uppriktig önskan och ett ärligt uppsåt. Vi behöver ha tro på Jesus Kristus, ständigt omvända oss och sträva efter att lyda buden.⁸ Frälsaren älskar oss mer än vi kan förstå, och han vädjar till oss om och om igen: "Kom ... och följ mig."⁹ Han gav sitt liv för oss, betalade priset för våra synder och uppstod från de döda. Tack vare honom har vi "hopp om en framtida tillvaro med vår himmelske Fader".¹⁰

21 Vare sig du är barn eller kung, och oavsett bakgrund eller status, uppmanar jag dig att välja att tro på Jesus Kristus och besluta dig för att följa honom. "Det [finns] inget annat namn givet under himlen utom denne Jesus Kristus ... varigenom människan kan bli frälst."¹¹

22 Jag vittnar om att Jesus Kristus har uppstått. Han lever! Detta är vad han vill att vi ska göra för att förbereda oss för evigt liv. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Alma 22:12–18.
2. Se Läran och förbunden 58:28.
3. Johannes 17:3.
4. Johannes 14:6.
5. Se *Predika mitt evangelium: vägledning för att sprida Jesu Kristi evangelium* (2023), s. 2.
6. Se Alma 22:18.
7. Dallin H. Oaks, "Omvändelse och förändring", *Liahona*, nov. 2003, s. 37.
8. Se *Predika mitt evangelium* (2023), s. 65.
9. Lukas 18:22.
10. *Predika mitt evangelium*, s. 65.
11. 2 Nephi 25:20.

Tyskland.

Broder David J. Wunderli
förste rådgivare i Unga mäns
generalpresidentskap

Jesus Kristus är inte vår börda; han är vår lindring

Må vi tillsammans fortsätta vandra med Jesus Kristus, även i våra svåraste stunder.

För många år sedan kom vår son hem från Primär med en liten bild av Jesus Kristus. Hans primärlärare hade gett den till honom, och han tyckte mycket om bilden. Han sov med den, skyddade den och bar den med sig till skolan.

2 En lördagsmorgon bestämde vi oss för att vandra som familj uppför en närliggande dalgång. Vår sexårige son lade försiktigt ner sin bild av Jesus Kristus i sin ryggsäck. Det var allt – han packade ingenting mer. När vi stannade för att äta lunch längs stigen började han leta efter små, unika stenar, och snart hade han en stor hög av dem.

3 Han frågade om han fick ta hem alla stenarna och jag sa: "Javisst, men du får bära dem själv."

4 Han gick med på det och började fylla ryggsäcken. Sedan lade han försiktigt tillbaka bilden av Jesus Kristus överst och drog upp dragkedjan. Jag lyfte den tunga ryggsäcken, satte den på hans rygg och såg hur han tog ett steg framåt och fem steg bakåt tills han föll till marken. Oförskräckt öppnade han ryggsäcken och tog bort tre små stenar. Ett försök till, men det gick fortfarande inte.

5 Nu tänkte jag att det kanske fanns något att lära honom, så jag föreslog lättsamt att han kanske skulle ta bort bilden av Jesus. "Det borde lätta på bördan", sa jag.

6 Jag ska aldrig glömma hans sårade ansiktsuttryck. Det verkade säga: "Pappa, vill du verkligen att jag ska ta ut Jesus ur ryggsäcken och lämna honom här?" Och sedan ändrades hans blick till: "Pappa, du är inte så smart som jag trodde att du var."

Jesus Kristus är din lindring – han har övervunnit världen

7 Herren lovade Enok: "Bergen ska fly för dig och floderna ändra sitt lopp, och du ska förbli i mig och jag i dig, vandra därför med mig."¹

8 Liksom Enok väljer många av våra ungdomar i dag att förbli hos Jesus Kristus. De väljer att ha honom kvar i livet. De vandrar med honom. De samlas i rekordhöga antal till tempel över hela världen. De vaknar före soluppgången för att delta i seminariet. Fler verkar som missionär, vilket resulterar i att fler av Guds barn döps än någonsin tidigare. Dagens uppväxande släkte har begåvats med talanger att samla och egenskaperna

USA.

empati och förståelse. Fler är fast beslutna att bli en livslång lärjunge till Jesus Kristus.

9 Under ett besök i Västafrika nyligen satt Diane och jag hemma hos två unga bröder som nyligen hade blivit medlemmar i kyrkan, och de fostrades av en ensamstående mamma under enkla förhållanden. När frågan ställdes vad Jesu Kristi evangelium har gjort för deras familj, svarade 16-årige Joshua helt enkelt: "Lindring."

10 Kära fantastiska unga män och unga kvinnor: När ni fortsätter på er resa från dopet och framåt, genom tonåren och vidare till vuxenlivet, fast beslutna att bli livslånga lärjungar till Jesus Kristus, tänk då på att stenar som hittas längs vägen samlas i er ryggsäck – en del på grund av era val och en del på grund av resans beskaffenhet under livet. När tyngden ökar, kom då ihåg att borttagandet av Jesus Kristus från ditt liv inte är lösningen. Att ta bort honom lättar inte din börda.

11 Lyckans fiende vill skilja dig från Jesus Kristus. Han frestar dig att ta bort Frälsaren från ditt liv och lockar dig att tro att vägen skulle vara lättare utan honom, att tyngden av hans bud är för stor, att vägen tillbaka är för lång, att omvändelse är för svårt. Var medveten om att Satan är en lögnare. Jesus Kristus är inte en börda; han är lindringen.

12 Till sina lärjungar underströk Herren: "I världen får ni lida, men var frimodiga: jag har övervunnit världen."²

13 Han *har* övervunnit världen. Han *har* tagit "på sig sitt folks smärta och sjukdomar". Han *har* genomlidit "bedrävelser och frestelser av alla slag ... så att han kan ... veta hur han ska bistå [oss]".³ Hans vädjande, kärleksfulla, kraftfulla uppmaning är att förbli *hos* honom. Den är att stanna hos honom.⁴

Förbli hos honom; vandra med honom

14 Varje morgon när du påbörjar din dagliga vandring, se till att Jesus Kristus är med dig. När du sedan står inför motsatta krafter som försöker skilja dig från honom kommer ditt förtroende och din beslutsamhet att vara förankrade vid hans sanning, vid hans visdom, vid honom som är allvetande. Din förmåga att förstå och förlåta blir djupare. Din förmåga att älska andra, och även dig själv, blir en förlängning av hans kärlek – hans oändliga kärlek – och du får hopp, verkligt hopp, eftersom det är i och "genom Kristi försoning och hans uppståndels kraft ... [som du kan] uppväckas till evigt liv".⁵

15 För att ha Jesus Kristus hos dig krävs avsiktlig, daglig tillbedjan.

16 Du har honom hos dig när du vördnadsfullt, med ärligt uppsåt, knäböjer och ber till Fadern i Jesu Kristi namn.⁶

17 Du har honom hos dig när du studerar skrifterna varje dag, särskilt Mormons bok, och begrundar det vittnesbörd om Jesus Kristus som den bär. När du gör det vägleder han dig genom dina mörka dimmor.⁷

18 Du har Jesus Kristus med dig när du utövar tro på honom, litar på honom och vänder dig till honom i uppriktig, daglig omvändelse.⁸

19 Du har Jesus Kristus med dig när du är villig att leva efter dina förbund varje dag och förnya dem varje vecka.⁹

20 Mina unga bröder och systrar, så enkelt är det.¹⁰

21 När du förblir hos honom lättar han dina bördor.¹¹ När du vandrar med honom formas din karaktär och du får hjälp att bli sådan som han är.¹² Det ger dig äkta och varaktig glädje.

22 I sin första intervju som profet för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga fick president Dallin H. Oaks frågan: "Om det fanns en enda paroll, eller ett enda skriftställe eller en enda bild som du skulle vilja att medlemmarna i kyrkan tar med sig just nu när du påbörjar din profetiska gärning, vad skulle det då vara?"

23 På vilket vår profet svarade: "Jesus Kristus är vägen."¹³

24 Mina kära unga vänner, må vi tillsammans fortsätta vandra med Jesus Kristus, även i våra svåraste stunder – när vi ifrågasätter vårt värde, tvivlar på vår förmåga eller ifrågasätter vår tro. När vi känner att vi är ensamma, när tyngden av livets utmaningar för oss bakåt, må vi då hålla fast vid vårt beslut att *ha honom hos oss*.

25 Låt oss tillåta Frälsaren att lätta våra bördor – låt honom hjälpa oss att ta bort beroendets stenar¹⁴ och tyngden av våra bedrävelser. Låt honom strida mot dem som vill strida mot oss.¹⁵ Låt honom rena oss från våra synder om och om igen och ja, till och med igen.¹⁶ Låt honom flytta bergen framför oss och ändra loppet för de mäktiga floder i livet som för oss bort från honom.¹⁷

26 Jesus Kristus är inte en tyngd; han är vår lindring;¹⁸ han är vår styrka;¹⁹ han är vägen.²⁰ Må vi alla vandra med honom. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Mose 6:34.

2. Johannes 16:33.

3. Se Alma 7:11–12.

4. Se Johannes 15:4–9; Mose 6:34.

5. Moroni 7:41.
6. Se Alma 34:26; 37:37; se även Richard G. Scott, "Använd dig av bönen himmelska kraft", *Liahona*, maj 2007, s. 8–11.
7. Se 1 Nephi 8. "Mina kära bröder och systrar, jag lovar att om ni under bön studerar Mormons bok *varje dag* fattar ni bättre beslut – *varje dag*. Jag lovar att när ni begrundar det ni studerar, ska himlens fönster öppnas, och ni ska få svar på era egna frågor och få vägledning i era egna liv" (Russell M. Nelson, "Mormons bok: Hur skulle ditt liv vara utan den?", *Liahona*, nov. 2017, s. 62–63).
8. "Inget är mer befriande, mer förädlade eller mer avgörande för vår personliga utveckling än regelbunden, daglig inriktning på omvändelse. Omvändelse är inte en enstaka händelse, den är en process. Den är nyckeln till lycka och sinnesfrid. När omvändelsen kombineras med tro ger den tillgång till Jesu Kristi försonings kraft. Vare sig ni går flitigt fram på förbundsstigen, har halkat eller klivit av förbundsstigen, eller inte ens kan se stigen från där ni nu står, vädjar jag till er att omvända er. Upplev den stärkande kraften i daglig omvändelse – av att göra och bli lite bättre varje dag" (se Russell M. Nelson, "Vi kan göra bättre och bli bättre", *Liahona*, maj 2019, s. 67).
9. Se 3 Nephi 18; Moroni 4:3; Läran och förbunden 20:77. "När vi samvetsgrant och uppriktigt förnyar våra dopförbund då vi tar del av sakramentet, förnyar vi vår värdighet för uppfyllelsen av löftet 'att [vi] alltid kan ha hans Ande hos [oss]' (Läran och förbunden 20:77)" (Dallin H. Oaks, "Alltid hava hans Ande", *Nordstjärnan*, jan. 1997, s. 56).
10. Se Alma 37:6.
11. Se Matteus 11:28–30; Mosiah 24:13–15.
12. Se 3 Nephi 27:27.
13. Dallin H. Oaks i "Det nya första presidentskapet tar upp viktiga frågor och delar med sig av förhoppningar för världen" (video), 16 okt. 2025, nyheter.jesukristikyrka.org.
14. Se Ether 12:27. "Jag lovar att när ni dagligen fördjupar er i Mormons bok, så ska ni få skydd mot dagens ondska, till och med mot pornografins överväldigande plåga och andra beroenden som dövar sinnet" (Se Russell M. Nelson, "Mormons bok: Hur skulle ditt liv vara utan den?", s. 63).
15. Se 1 Nephi 21:25.
16. Se Mosiah 26:30. "Till dem som gång på gång begår samma synd eller upplever samma bakslag om och om igen – fortsatt framåt. [Herren] har inte satt en vägspärr framför dig. Han har inte satt en gräns för dina nya chanser. Fortsätt ta dig framåt. Fortsätt sträva. Sök hjälp hos dem omkring dig. Och lita på den nya början som finns där för dig varje gång du vänder tillbaka till din Fader med uppriktigt hjärta. Lämna medvetna synder, lättvindiga upprepningar och högmodigt uppror bakom dig där de hör hemma. Du behöver inte vara den du var förut. Ta emot din nya början, din andra eller tredje eller fjärde – eller hundra – chans, som erbjuds dig genom Jesu Kristi försonande blod" (Patrick Kearon, "Jesus Kristus och din nya början", *Liahona*, nov. 2025, s. 55).
17. Se Mose 6:34.
18. Se Matteus 11:28–30.
19. Se Jesaja 41:10.
20. Se Johannes 14:6.

ANBUDAN, AV STACY MINCH, KOPIERING FÖRBUDEN

Gérald Caussé

i de tolv apostlarnas kvorum

Älska alla; älska var och en

Må vi följa Herrens fullkomliga exempel och lära oss att älska alla och älska var och en, precis som han gör.

För en tid sedan ställde en journalist den här enkla men djupsinniga frågan till mig: "Vad vet du nu efter att ha ordinerats till medlem i de tolv apostlarnas kvorum?" Svaret kom omedelbart: "Jag har lärt mig att jag kan älska ännu mer."¹

² Under de senaste månaderna har min fru Valérie och jag blivit djupt berörda av all kärlek och alla böner från heliga runt om i världen. Genom er, mina kära bröder och systrar, har vi känt Guds kärlek mer intensivt än någonsin tidigare i våra liv. Och som gensvar har vår egen förmåga att älska vuxit på sätt som vi aldrig hade förväntat oss.

³ Kristuslik kärlek växer och förökas när den delas. När vi visar andra Kristi rena kärlek inser de mer fullständigt hur djupt Herren bryr sig om dem – och i sin tur utvidgas och stärks deras egen förmåga att älska.

⁴ För många år sedan, när jag vistades på den fridfulla vackra landsbygden, gick jag ut efter solnedgången för att vila i en solstol. Det var så mörkt att jag knappt kunde se någonting. Instinktivt tittade jag upp och lade märke till en liten, flimrande ljuspunkt, och sedan ännu en. När mina ögon anpassade sig till mörkret fylldes himlen med stjärnor.

⁵ Jag tänkte: "Det här liknar vår relation till Gud." En del tror att han är avlägsen, och livet känns därför tungt. Men om de stannar upp och begrunder hans närvaro i deras liv upptäcker de att han är nära – tyst närvarande, mycket närmare än de trott.

⁶ När jag funderade på det kom jag att tänka på en fråga i en av Davids psalmer:

⁷ "När jag ser din himmel, dina fingrars verk, månen och stjärnorna ...

⁸ vad är då en människa att du tänker på henne?"²

⁹ Svaret som följer är djupt trösterikt: "En liten tid lät du honom vara lägre än Gud, med ära och härlighet krönte du honom."³

¹⁰ Det här är underverket i Guds relation med oss: Universum är vidsträckt bortom all fattningsförmåga, men ändå har varje själ ett oändligt värde i vår Skapares ögon. Även om vi kan verka små i fysisk bemärkelse är var och en av oss personligen känd, ihågkommen och älskad av vår evige Fader och av hans Son Jesus Kristus.⁴

¹¹ År 1905, efter ett samtal med en vän som länge hade lidit av allvarliga hälsoproblem, fann Civilla D. Martin inspiration till den älskade psalmen "His Eye Is on the Sparrow".⁵ När

Civilla frågade sin vän hur hon undvek missmod svarade hon: "Hur kan jag känna mig missmodig när min Fader vakar över sparvarna och jag vet att han älskar och bryr sig om mig?"⁶

12 Hennes ord var en upprepning av Frälsarens undervisning att ingen sparv faller utan Faderns vetskap – och att på oss "är till och med alla hårstrån räknade".⁷ Äldste Neal A. Maxwell tillade att den Gud som styr galaxer också vägleder våra personliga liv. "Gud bryr sig om detaljer!" sa han. "Han känner och älskar *var och en* av hela mänskligheten!"⁸

13 Jag vittnar om denna sanning: Gud och hans Son Jesus Kristus älskar *alla* – och de älskar *var och en*.

14 När jag studerade skrifterna på engelska lade jag märke till dussintals verser där orden *alla* och *var och en* (eller *varje*) står tillsammans. I Mosiah lär vi oss till exempel detta: "Han [här talas det om Herren] kommer ihåg *varje* levande varelse som han har skapat, [och han] ska ... uppenbara sig för *alla*."⁹

15 Ordet *alla* talar om den universella räckvidden av Guds kärlek. Orden *var och en* (eller *varje*) vittnar om hans makt att ta hand om varje enskild själ.

16 Den här dubbla verkligheten blir tydligast i Jesu Kristi försoning. *Alla* Guds söner och döttrar kommer, utan undantag, att få tillgång till alla dess himmelska välsignelser.¹⁰

Ändå är det en anmärkningsvärt intim gåva, skraddarsydd för *varje* individs behov och tillämpad på en person i taget.¹¹

17 Som Jesu Kristi lärjungar vittnar vi om honom närhelst vi delar hans kärlek med *alla* omkring oss – och hjälper den att slå rot i *varje* person vi möter.

18 Att älska *alla* och att älska *var och en* är inte två olika slags kärlek utan samma gudomliga kärlek uttryckt på två skalor – en tillräckligt vid för att omfatta hela världen och en tillräckligt personlig för att lägga märke till en person med unika behov, omständigheter och livshistoria.

19 För det första: Älska *alla*.

20 Är vi selektiva, eller uteslutande, när vi bedömer vem som förtjänar vår kärlek, eller visar vi kristuslik kärlek till *alla* som vi umgås med?

21 Herren frågade: "Om ni bara hälsar på era bröder, vad gör ni för märkvärdigt med det?"¹² För honom är alla människor på den här jorden vår nästa – det finns inga främlingar eller utstötta, bara bröder och systrar.¹³

22 Profeten Joseph Smith lärde: "En man som är uppfylld av Guds kärlek nöjer sig inte med att vara till välsignelse enbart för sin familj utan vandrar omkring i hela världen i sin iver att vara till välsignelse för hela människosläktet."¹⁴

Kenya.

Äldste Clement M. Matswagothata gläds åt ett lättamt ögonblick med missionärer i konferenscentret.

23 Lärjungaskap var aldrig menat att vara en bekväm krets av bekanta vänner som fokuserar på sina egna intressen. Snarare är våra församlingar en vacker mosaik – berikad av olika bakgrunder, kulturer och upplevelser – men ändå förenade i hängivenhet mot Kristus.

24 Tjänande i kyrkan vidgar vår kärlekskrets¹⁵ och utvidgar våra bekantskapskretsar. Vi träffar människor från alla samhällsskikt – nya vänner, behövande bröder och systrar, nyomvända och missionärs- eller stödkamrater. Vi tjänar inte bara dem vi redan älskar. Snarare lär vi oss älska människor när vi tjänar dem.¹⁶

25 För det andra: Älska *var och en*.

26 Umgås vi ytligt med andra eller försöker vi uppriktigt lära känna och bry oss om varje person vi möter?

27 Trots att Frälsaren ofta var omgiven av folkskaror ägnade han alltid hela sin uppmärksamhet åt den enskilde – ett får¹⁷, en spetälsk¹⁸, en samarisk kvinna¹⁹, ett litet barn²⁰, en själ i taget. I hans kärlek gick ingen någonsin förlorad i mängden.²¹

28 På samma sätt ska det inte finnas någon anonymitet i Jesu Kristi kyrka. När vi går in i Kristi fälla genom heliga förbund blir vi kända, räknade och omhändertagna – en person i taget.²²

29 Genom mitt tjänande, både i och utanför kyrkan, har jag lärt mig att även de människor som först verkade obetydliga har blivit några av de mest anmärkningsvärda och upplyftande personer jag känner. Det finns ett underbart djup – så mycket att älska – i varje själ.

30 Jag har alltid gillat berättelsen om *Skönheten och odjuret* – inte bara för att den utspelar sig i Frankrike eller för att jag lätt kan relatera till Lumières fina uttal, utan på grund av den vackra sanning den illustrerar.

31 Belle blir tillfångatagen i ett hemsökt slott av ett skräckinjagande och motbjudande odjur – som i själva verket är en ung prins som fångats av en förtrollning i kroppen av ett skräckinjagande monster. I stället för att döma honom efter hans utseende lär sig Belle att se bortom det. Hon förstår att odjurets bitterhet, oförskämda sätt och plötsliga ilska bara är en fasad som döljer en sårad själ som längtar efter att älska och bli älskad.

32 Genom Belles tålmod, personliga vänlighet och kärleksfulla omsorg påbörjas en häpnadsväckande förvandling – en som börjar djupt inne i odjurets själ och slutligen även förändrar hans yttre. Förtrollningen bryts och den unge prinsen återställs, vilket bringar stor glädje till alla som samlas för att fira sin nya kung och drottning.

33 På liknande sätt, när vi visar kristuslik kärlek till *varje* person vi tjänar, öppnas våra ögon för deras gudomliga potential. Vi börjar se dem som Herren ser dem – dödliga själar med förmågan att bli upphöjda varelser genom Frälsarens återställande kraft och nåd.

34 När vi tar hand om *varje* själ hjälper vi dem att knyta an till Frälsaren och inbjuder dem att bli helade och förvandlas genom hans försonande blod. I gengäld välsignas våra liv – vi blir mer lika Frälsaren och fylls med stor glädje.

35 Mina kära bröder och systrar, som ett av hans särskilda vittnen vittnar jag om att vår Frälsare Jesus Kristus älskar oss mer än vi någonsin kan föreställa oss. Med psalmens ord: "Hans öga är fäst på sparven, och jag vet att han vakar över mig."²³

36 Må vi följa Herrens fullkomliga exempel och lära oss att älska *alla* och älska *var och en*, precis som han gör. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Sara Jane Weaver, värd, podcast för *Church News*, avsnitt 269, "Elder Gerald Caussé on Serving as a Lifelong Witness of the Name of Jesus Christ", *Church News*, 2 dec. 2025, thechurchnews.com.
2. Psaltaren 8:4-5.
3. Psaltaren 8:6; se även 1 Nephi 11:17; Mose 1:24-39.
4. Se Gerald Caussé, "Vi är vår egen lyckas smed" (KUV:s brasafton för unga vuxna, 4 nov. 2012), Evangeliebiblioteket.
5. "His Eye Is on the Sparrow", *Hymns For Home and Church*, Gospel Library.
6. Se Hymn Helps, "About the Hymns: His Eye Is on the Sparrow", Gospel Library.
7. Se Matteus 10:29-31.
8. Se Neal A. Maxwell, "Omsluten 'av hans kärleks armar'", *Liahona*, nov. 2002, s. 18; betoning tillagd.
9. Mosiah 27:30, betoning tillagd; se även 5 Moseboken 33:3; Markus 16:15; Lukas 4:40; Johannes 6:45; Romarbrevet 14:10-12; 2 Korintierbrevet 5:10; Efesierbrevet 4:6-7; 1 Nephi 19:17; 2 Nephi 9:21; Mosiah 16:1; 27:31; Alma 26:37; Mormon 3:20; 9:22; Läran och förbunden 18:28; 58:64.
10. Se Gerald Caussé, "Kompenserande välsignelser", *Liahona*, maj 2025, s. 94-95.
11. Se Gerald Caussé, "Ett levande vittne om den levande Kristus", *Liahona*, maj 2020, s. 38-40.
12. Se Matteus 5:46-47.
13. Se Gerald Caussé, "Ni är inte längre främlingar", *Liahona*, nov. 2013, s. 49-51.
14. *Kyrkans presidents lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 422.
15. Se Russell M. Nelson, "Saliga är de som skapar frid", *Liahona*, nov. 2002, s. 41.
16. Det finns också ett överflöd av möjligheter att sprida Frälsarens kärlek bortom våra församlingar i kyrkan och att ta hand om de behövande, vilka och var de än är – i våra samhällen eller i fjärran länder.
17. Se Lukas 15:4-7.
18. Se Matteus 8:2-3; Markus 1:40-42; Lukas 17:12-19.
19. Se Johannes 4:5-29.
20. Se Matteus 18:1-5; Markus 9:36-37; Lukas 9:47-48; 3 Nephi 17:21-24.
21. Se Neal A. Maxwell, "Omsluten 'av hans kärleks armar'", s. 18.
22. Se Moroni 6:4.
23. "His Eye Is on the Sparrow", *Hymns For Home and Church*, Gospel Library.

Äldste Brian J. Holmes

i de sjuttios kворum

Jesus Kristus är vägen

När vi förenar oss med honom genom förbund och följer hans levande profet, vandrar vi på den enda stig som leder oss hem i säkerhet.

Förra året sprang min fru Maggie och jag Jungfrau-Marathon i Schweiz. Det äger rum i hjärtat av de schweiziska alperna och anses vara ett av de svåraste maratonloppen i världen. Från början till slut stiger banan över 1 900 meter och slingrar sig genom vackra alpbyar och oländig höghöjdssterräng. Utsikten motiverar dig de första milen, men den sista sträckan blir brant och smal, vilket tvingar löparna att ta sig uppåt längs den klippiga stigen i en enda fil. Den sista stigningen kräver noggrann uppmärksamhet för varje steg. I det här loppet passerar du inte bara en mållinje, du erövrar ett berg.

2 Så döm om vår förvåning när vi fick veta att en av löparna som fullföljde loppet var blind. Den här modige mannen sprang bunden till en vägvisare. Under större delen av loppet sprang de sida vid sida, men när banan blev brantare och mer krävande sprang vägvisaren främst och ropade ut varje hinder

USA.

Nya Zeeland.

och ledde varje steg. Eftersom den blinde löparen var bunden till en guide kunde han åstadkomma det som annars skulle ha varit omöjligt på egen hand.

3 Precis som maratonloppet har vår resa genom livet stunder av skönhet och glädje, men den är ingen dans på rosor. Vi vill alla nå den himmelska mållinjen och få evigt liv. Ändå är banan ofta brant och svår att navigera. Alla får vi provningar. Utan en kraft större än vår egen klarar ingen loppet framgångsrikt.

4 Vid någon punkt är vi alla som den blinde löparen. Vi behöver alla en guide.

5 Vår Fader i himlen har i sin fullkomliga kärlek¹ gett oss många hjälpmedel att vägleda vår resa. Som president Dallin H. Oaks har sagt är den mest kraftfulla hjälpen Gud har gett oss en Frälsare, Jesus Kristus.²

6 Genom sin försoning har Jesus Kristus "gjort allt som är nödvändigt för vår resa genom jordelivet mot den bestämmelse som fastställts i vår himmelske Faders plan".³ Eftersom Jesus Kristus levde ett fullkomligt liv, eftersom han bar varje synd och varje sorg, eftersom han bröt dödens band, är han den ende som kan stå inför världen och förkunna: "Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig."⁴

7 Med denna enkla förkunnelse lärde Frälsaren att han inte bara är vår vägvisare; han är vägen. Hans väg är den enda stig som leder till evigt liv.⁵

8 Vår Frälsare uppmanar oss att vandra med honom.⁶ Hans väg är förbundsstigen, den stig som leder till vår celestiaa mållinje.⁷ Vi väljer att vandra på förbundsstigen genom att utöva tro på Jesus Kristus till omvändelse, ta emot hans evangeliums förrättningar och hålla ut intill änden.⁸ De här

förrättningararna är nödvändiga. Som Jesus lärde Nikodemus: "Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike."⁹

9 Precis som det som band den blinde löparen till hans vägvisare, binder förbunden oss till vår vägvisare – Jesus Kristus. Äldste David A. Bednar har sagt: "Den förbundsförbindelse vi har med vår himmelske Fader och hans uppståndne och levande Son är den yttersta källan till perspektiv, hopp, kraft, frid och bestående glädje."¹⁰

10 När vi väl har bundit oss till vår Frälsare genom förbund är det bara vi som kan klippa av banden. Jesus kommer aldrig att göra det.¹¹ När vi håller fast vid honom, är han bunden till oss. Vi kan förvänta oss att hans kraft välsignar oss med styrka och glädje, även när vi upplever en svår period i livet. Men om vi vänder oss bort har vi inget sådant löfte.¹² Förbundsvälsignelser flödar på grund av fortlöpande trofasthet, inte bara på grund av tidigare deltagande.¹³

11 När vår väg blir svår – och det blir den – kan vi minnas aposteln Petrus. När lärjungaskapets väg blev brant och många "slutade vandra med" Jesus, vände han sig till de tolv och frågade: "Inte tänker ni väl också gå?"¹⁴ Det var en rannsakande fråga som sträcker sig genom tiden till oss var och en.

12 Petrus svarade:

13 "Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och förstår att du är Guds Helige."¹⁵

15 När vi tvivlar, när lärjungaskapet känns krävande, när andra vänder tillbaka, det är då vi ska hålla fast vid Kristus precis som Petrus gjorde. Det finns ingen annanstans att ta vägen; endast Kristus har det eviga livets ord.

16 När vi vandrar med vår Frälsare längs förbundsstigen lär vi känna en viktig sanning: att vandra med Jesus är att följa hans

profet. Frälsaren själv kallar profeter, talar genom dem och styr sin kyrka genom dem.

17 Tänk på det: Ingen av oss kan lära känna den sanne och levande Kristus utan ett profetiskt vittne. Från Adam till Noa, Mose till Petrus och Joseph Smith till vår tid har Gud valt att uppenbara sin Son för sina barn genom en profet.¹⁶

18 En del säger: "Jag behöver ingen profet eller kyrka för att följa Jesus."

19 Men Jesus själv sa till sina utvalda apostlar: "Den som lyssnar till er lyssnar till mig, och den som förkastar er förkastar mig."¹⁷

20 Att medvetet förkasta hans profeter är, enligt hans egen definition, att förkasta honom.

21 Herren varnade för en tid när "var och en går sin egen väg och efter sin egen guds avbild".¹⁸ Utan apostlar och profeter blir vår uppfattning om Kristus gradvis vad vi än vill att han ska vara. Vår förståelse av läran skiftar. Vår förpliktelse mot normerna urholkas. Enighet upplöses.

22 Det var därför Paulus sa att kyrkan är uppbyggd "på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv".¹⁹ Inte för att vi skulle styras utan för att vi skulle vara fast förankrade, så att "vi inte längre [är] barn som kastas hit och dit och dras med av varje vindkast i läran".²⁰

23 Vår Frälsare lovade: "Om mitt folk hörsammar min röst och mina tjänares röst vilka jag har utsett att leda mitt folk ... [ska de] inte flyttas från sin plats."²¹

24 Bröder och systrar, vår Fader i himlen vill att alla hans barn ska komma hem.²² Hans älskade Son Jesus Kristus är den enda vägen tillbaka. Jag vittnar om att eftersom Jesus Kristus klättrade uppför det brantaste berget av alla när han bar tyngden av vår frälsning, behöver vi aldrig möta våra berg

ensamma. När vi förenar oss med honom genom förbund och följer hans levande profet, vandrar vi på den enda stig som leder oss hem i säkerhet. Det vittnar jag om i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Johannes 3:16.
2. Se Dallin H. Oaks, "Gudomliga hjälpmedel för jordelivet", *Liahona*, maj 2025, s. 104.
3. Dallin H. Oaks, "Vad har vår Frälsare gjort för oss?", *Liahona*, maj 2021, s. 75.
4. Johannes 14:6.
5. Se "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", Evangeliebiblioteket.
6. Se Mose 6:34; se även 2 Nephi 26:33.
7. Se D. Todd Christofferson, "Varför förbundsstigen?", *Liahona*, maj 2021, s. 116.
8. Se 2 Nephi 31:17–20.
9. Johannes 3:5.
10. David A. Bednar, "Förbli i mig och jag i dig, vandra därför med mig", *Liahona*, maj 2023, s. 124.
11. Se Läran och förbunden 82:10.
12. Se Läran och förbunden 82:10.
13. Se 2 Nephi 31:19–20.
14. Johannes 6:66, 67.
15. Johannes 6:68–69.
16. Se Mosiah 3:13.
17. Lukas 10:16.
18. Läran och förbunden 1:16.
19. Efesierbrevet 2:20; jämför 1 Nephi 8:26–27 och 1 Nephi 11:34–36. Intressant nog befann sig den stora och rymliga byggnaden högt upp – med andra ord hade den ingen grund "och dess fall var mycket stort" (1 Nephi 11:36). Dessutom beskrivs de som är i den byggnaden som de som strider mot Lammets apostlar.
20. Efesierbrevet 4:14.
21. Läran och förbunden 124:45.
22. Se Dallin H. Oaks, "Att komma närmare Jesus Kristus" (andakt vid Brigham Young University, 10 feb. 2026), Evangeliebiblioteket.

Äldste Clement M. Matswagothata
i de sjuttios kvorum

Han känner dig vid namn

Det mest evighetsformande namnet vi kan få är Jesu Kristi heliga namn.

För många år sedan, när jag nervöst gick fram för att tala på en stavskonferens, sa min dotter, som försökte lugna mina nerver: ”Pappa, oro dig inte för att göra något misstag. Ingen här kommer att komma ihåg vårt långa efternamn i alla fall.”

2 Mitt efternamn, Matswagothata, kommer från Botswana. På mitt språk betyder det ”att ta sig ur en svår situation” eller ”någon som kan göra svåra saker”. Och även om jag inte alltid har känt att jag kan göra svåra saker, är mitt efternamn en påminnelse för mig om att Frälsaren kan och kommer att vägleda oss genom varje period i livet – särskilt genom svåra tider.

3 Vi behöver alla sådana påminnelser under hela vår jordiska resa. Kanske är det därför vår kärleksfulle Fader i himlen ger oss möjligheten varje vecka att ingå ett förbund med honom som en del av sakramentets förrättning. Han uppmanar oss att ta på oss hans Sons namn, alltid minnas honom och hålla hans bud. Han ger oss kraft att höja oss över jordelivets utmaningar.

Kom ihåg vem du är

4 Även om mitt efternamn har gett min familj hopp och motståndskraft, gläder jag mig ännu mer i Jesu Kristi namn, för i och genom hans namn kan alla som kommer till honom bli frälsta. Jesus Kristus uppmanar oss att alltid minnas honom och ta på oss hans namn, men han kommer också ihåg oss och känner var och en av oss vid namn.

5 I Gamla testamentet lärde Herren Mose denna övertygande sanning: ”Jag känner dig vid namn.”¹

6 I Edens lustgård kallade han på Adam.²

7 Vid den tomma graven kallade han på Maria.³

8 På vägen till Damaskus kallade han på Saulus.⁴

9 Och i den heliga lunden kallade han på Joseph.⁵

10 Alla vid namn.

11 Och han känner dig och kallar dig också vid namn – från överbefolkade städer till tysta byar, oavsett vilket språk du talar. Han hör, ser och känner dig.

12 Han känner dina glädjeämnen och han gläds med dig. Han känner dina sorger och han kan hjälpa och lyfta dig. Tack vare sin försoning känner han dina bördor, din smärta och dina tysta tårar. Profeten Alma lärde att Jesus Kristus genom sin försoning skulle ”ta på sig sitt folks synder”.⁶

13 Alma lärde också: ”Och han ska gå ut och lida smärta och bedrövelser och frestelser av alla slag, och ... han ska ta på sig

sitt folks smärta och sjukdomar ... så att han ... kan veta hur han ska bistå sitt folk i enlighet med deras skräppligheter.”⁷

Andra placeras i din väg

14 Bröder och systrar, många bär på tysta bördor – sorg, sjukdom, ensamhet, oro eller böner som verkar obesvarade. Andra möter konflikter eller isolering som få av oss helt förstår.

15 När livet känns oräddvist och förvirrande, i de mörka stunder när du frestas att fråga ”O Gud, var är du?”⁸ kom då ihåg den här kraftfulla sanningen: Han känner dig. Han som ”steg ner under allt”⁹ vet hur han ska läka ditt brustna hjärta och göra dig hel igen. Lita på hans löfte att solen går upp igen för dig och att morgondagen blir bättre än i dag.

16 Jag lärde mig detta på ett djupare plan under en svår tid i mitt liv. I början av mitt tjänande som ung stavspresident, när min fru Busi och jag fostrade våra barn, kändes det som om den ena utmaningen följde på den andra. Vi hade precis begravt min mamma. Två veckor senare stod vi återigen vid en grav – den här gången tillsammans med min rådgivare och sörjde hans tonårsson. Pressen på arbetet kändes överväldigande och jag började undra om jag verkligen höll måttet – hemma, på jobbet och inför Herren.

17 Mina böner uttrycktes bäst i primärsången: ”Himmelske Fader, är du alltid där? Hör du vart barn som ber till dig från jorden här?”¹⁰

18 Mitt svar kom på ett oväntat sätt.

19 En söndag när jag körde till en församlingskonferens utgöt jag mitt hjärta till Herren. När jag kom till möteshuset stoppades jag av en klarögd primärpojke som sa: ”Vi behöver prata.” Med en mycket allvarlig uppsyn frågade han – nästan med förebrående röst: ”När ska du sluta vara en stygg pojke?” Jag visste att jag hade gjort något fel. Innan jag hann svara tillade han: ”Varje morgon och varje kväll ber mina föräldrar oss att be för dig.”

20 Jag kommer aldrig att kunna beskriva helt vad jag kände när jag stod där. Jag kände mig sedd. Jag kände mig älskad. Jag kände mig känd. Jag kände att jag inte var ensam. Och när jag såg in i barnets ögon kände jag värmen från Frälsarens kärlek.

21 För Frälsaren är vi aldrig borttappade i mängden. Han vet hur han ska nå oss – genom en psalm, ett leende, ett vänligt ord och ibland genom människor vi minst anar. Precis som den familjen bad för mig, finns det någon som ber för dig.

22 Kom ihåg: Din smärta är inte ett tecken på att Gud inte älskar dig. Det gör han verkligen. Så, som president D. Todd Christofferson har sagt: ”Bli i denna luttringens ugn inte arg på Gud, utan kom i stället närmare Gud.”¹¹

Vi är inbjudna att vandra med honom

23 Ni förstår, det är inte bara så att Frälsaren känner *er* utan han vill också att *ni* ska lära känna *honom* och hans Fader. I sin mäktiga förbön förkunnade han: ”Detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus.”¹²

24 Han är den gode herden som leder oss till gröna ängar och rofyllda vatten.¹³ Han är världens ljus som lyser upp vår stig så att vi inte behöver vandra i mörkret.¹⁴

Kenya.

25 Frågan bör aldrig vara: "Kommer Frälsaren att vandra med mig?" Det gör han. Den verkliga frågan är "Kommer jag att vandra med honom?"

26 När vi väljer att vandra med Jesus Kristus börjar allt att förändras. Han är inte längre en flyktig bekantskap utan en pålitlig himmelsk vän. Får jag uppmana er att välja att minnas honom och följa honom – inte lättvindigt eller ibland, utan avsiktligt och alltid. Må vi bli den slags lärjungar som lägger märke till, sträcker sig ut och lyfter så som Frälsaren gjorde.

27 Jag vittnar om att när vi lyssnar till hans röst i skrifterna, följer levande profeters och apostlars undervisning, omvänder oss dagligen och hörsammar hans inbjudan "kom och följ mig"¹⁵ så finner vi frid i denna ständigt tumultartade värld.

28 Vi känner hans Ande och upplever glädje även i våra svåraste stunder. Vi får styrka att lita på honom och hans löften om en bättre morgondag.¹⁶

29 "Att ta sig ur en svår situation" är mer än ett efternamn för mig. Det är ett vittne om en evig verklighet: att vi, genom tro på Jesus Kristus och genom att ta på oss hans namn genom förbunden vi ingick vid dopet, under sakramentet och i hans heliga hus, får tillgång till hans möjliggörande kraft – kraft som kan och kommer att förändra livet. Jag vet att det i hans tid och på hans sätt alltid finns en väg framåt. För han inte bara känner vägen; han är vägen.¹⁷

30 Oavsett om ditt namn representerar den första generationen i kyrkan eller ett arv av tro som sträcker sig över flera generationer; det mest evighetsformande namnet vi kan få är Jesu Kristi heliga namn. Vi hedrar dem som kom före

oss, men framför allt hedrar vi honom, för i hans namn är vi bundna genom vår förbundsidentitet.

31 Jag vittnar om att Jesus Kristus återställde sin kyrka, *Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*. Den bär hans namn och innehåller fullheten av hans evangelium, med förrättningar och förbund som binder oss till honom. Jag vittnar om att Jesus är Kristus, Fridsfursten. Han förnyar vår kraft och ger oss glädje, för han kommer "med läkedom i sina vingar".¹⁸ Han sträcker sig ut till oss om och om igen eftersom han vill leda oss hem – en efter en, vid namn. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 2 Moseboken 33:17.
2. Se 1 Moseboken 3:9.
3. Se Johannes 20:16.
4. Se Apostlagärningarna 9:4.
5. Se Joseph Smith – Historien 1:17.
6. Alma 7:13.
7. Alma 7:11–12.
8. Läran och förbunden 121:1.
9. Läran och förbunden 88:6.
10. "Barnets bön", *Barnens sångbok*, s. 6–7.
11. D. Todd Christofferson, "Vårt förhållande till Gud", *Liahona*, maj 2022, s. 79.
12. Johannes 17:3.
13. Se Psaltaren 23:2; Johannes 10:11.
14. Se Johannes 8:12.
15. Se Lukas 18:22.
16. "Men de som hoppas på Herren får ny kraft, de lyfter med vingar som örnar. De springer utan att mattas, de vandrar utan att bli trötta" (Jesaja 40:31).
17. Se Johannes 14:6.
18. 3 Nephi 25:2.

Äldste Ulisses Soares
i de tolv apostlarnas kvorum

Jesus Kristus – den sanna vinstocken

I en värld med många röster är det inte bara önskvärt att förbli sammanlänkad med den sanna vinstocken; det är livsviktigt för vår andliga överlevnad.

Mina kära bröder och systrar, under den här heliga påsken vänds våra hjärtan med djup tacksamhet och vördnadsfull hängivenhet till vår Frälsare Jesus Kristus, och vi minns hans barmhärtiga jordiska verksamhet, hans fullkomliga kärlek och hans förunderliga försoningsgåva.¹ Under sin verksamhet uttalade Frälsaren vid flera tillfällen de heliga orden ”Jag Är” och använde storslagna metaforer för att vittna om vem han för evigt är – Gamla testamentets store Jehova, Guds Son, den utlovade Messias. Bland dessa tillkännagivanden finns en av de mest högtidliga och ömsinta lärdomarna under hans verksamhet, uttalade natten före hans lidande och död: ”Jag är den sanna vinstocken ... Ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, så bär han rik frukt. Utan mig kan ni ingenting göra.”²

2 Genom den här vackra och rörande liknelsen lär Frälsaren att han är den sanna, pålitliga och nödvändiga källan till andlig näring för vår själ. Genom honom får vi styrka utöver vår egen till att inte bara överleva livets utmaningar, utan också växa och frodas. Genom honom blir livet mer hoppfullt och glädjefyllt, och Andens frukter manifesteras i oss. På samma sätt som grenar inte kan bära frukt av sig själva om de inte förblir sammanlänkade med vinstocken, kan inte heller vi nå vår fulla andliga potential om vi inte förblir i honom och hans evangelium.

3 Att förbli i Kristus är inte en tillfällig eller lättvindig handling; det är ett ständigt, medvetet och heligt val. Det är att låta hans heliga lärdomar förbli i oss, höja våra tankar och styra våra ord i varje sammanhang – även i de digitala utrymmen där vi så ofta umgås – och att rena och helga våra handlingar åt honom. Det är att låta våra dagliga val vägledas av de förbund vi har ingått med honom och låta våra liv vägledas av hans kärleksfulla och ständiga inflytande genom den Helige Anden. Det är att välja att lyssna till hans röst och till hans tjänares röst och följa det som de lär, framför alla världens lockande röster.

4 Att förbli i Kristus tar inte bort livets bördor, men genom hans nåd görs de lättare, och våra hjärtan stärks av den tröst och frid han utlovar. När vi överlämnar oss i hans kärleksfulla omvårdnad och tar på oss hans ok, får vi den andliga kraften

att uthärda och övervinna jordelivets prövningar, svagheter och sorger – bördor som ofta är alltför tunga att bära utan hans återlösande hjälp och helande inflytande.³ I sitt första brev till de heliga lärde aposteln Johannes att den som förblir ”i honom är skyldig att själv leva så som han levde”.⁴ Aposteln Paulus vittnade också om att ”om någon är i Kristus är han alltså en ny skapelse”.⁵

5 För att återgå till Johannes redogörelse läser vi att Frälsaren förkunnade: ”Förbli i mig, så förblir jag i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv om den inte förblir i vinstocken, så kan inte heller ni det om ni inte förblir i mig.”⁶ Det är i det sammanhanget – att vi förblir i honom och låter honom förbli i oss⁷ – som Frälsarens förkunnelse att han själv är den sanna vinstocken får en ännu djupare innebörd. Ordet *sann* antyder att det finns andra vinstockar i världen som framställer sig själva som legitima, som till och med verkar representera Frälsarens kärleksfulla röst och ord, den sanna vinstocken och hans evangelium, samtidigt som de subtilt och försåtligt leder sinnen och hjärtan någon annanstans.⁸

6 Vi lever i en värld fylld av många röster – röster som obevekligt pockar på vår uppmärksamhet och ger övertygande budskap och uppmaningar. Några är värtaliga och inflytelserika, och har goda avsikter i sin önskan att främja det goda. Andra är attraktiva till utseendet men saknar substans. Ytterligare andra är vilsledande och kan till och med verka vara kopplade till Kristus och hans evangelium.

7 Med tiden växer många av dessa röster till trassliga vinrankor, rotade i populära filosofier och sprids genom olika former av media. De utlovar trygghet, lycka eller äkthet, men kan inte tillfredsställa själen. Ofta introducerar de i tysthet tvivel och splittring – först i sinnet och sedan i hjärtat – vilket leder till andlig förlust och sorg. Även om det till en början kan kännas spännande att snärja in sig i sådana röster, dras vi till slut mot flyktiga världsliga sysselsättningar och försvagar vår koppling till den sanna och levande vinstocken, Jesus Kristus.

Tyskland.

Bolivia.

Som aposteln Paulus varnade: "Se till att ingen fångar er med den tomma och förrädiska filosofi som bygger på mänskliga traditioner och världsliga makter och inte på Kristus."⁹

8 Mina älskade bröder och systrar, sann visdom i vårt teknologiska tidevarv finner vi genom att använda moderna verktyg med andlig urskillning – genom den Helige Anden – utan att låta dem ersätta den sanna vinstockens rättmätiga röst. Endast vår Återlösare kan i sanning återlösa oss. Han är vägen, sanningen och livet för världen. "Hans väg är den stig som leder till lycka i detta liv och evigt liv i den kommande världen."¹⁰ I sitt första budskap till världen som vår profet förkunnade president Dallin H. Oaks tydligt och med övertygelse: "Jesus Kristus *är* vägen ... 'Inget annat namn kommer att ges, och inte heller något annat sätt eller medel varigenom frälsning kan komma till människobarnen, än i och genom Kristi namn, han som är Herren den Allsmäktige' (Mosiah 3:17)."¹¹

9 Den sanna vinstocken erbjuder något mycket större och mer evigt än synlighet och hyllningar – löftet att "vistas hos Gud i ett tillstånd av oändlig lycka".¹² Med tålmod och fullkomlig kärlek fortsätter han att inbjuda oss att komma till honom genom hans ord och deras ord som han har kallat och ordinerat till att representera honom, att tala i hans namn och att vittna om honom.¹³ Om vi vill bära god frukt, som Frälsaren lärde, behöver vi få vår andliga näring direkt från den sanna vinstocken, för han är källan till allt ljus och all sanning.¹⁴ Endast då växer evangeliets dyrbara frukter i vår själ, och först då finner vi det sanna ljuset, livet och hoppet som flödar från honom.¹⁵

10 Efter sin uppståndelse vandrade Jesus tillsammans med två lärjungar på vägen till Emmaus. Lukas skriver att när de kom fram till sin destination "verkade [Frälsaren] vilja gå vidare. Men de [två lärjungarna] bad honom ivrigt: 'Stanna kvar hos

oss!'"¹⁶ Dessa lärjungar inbjöd den uppståndne Frälsaren att stanna kvar hos dem. Utan först denna önskan och sedan inbjudan skulle deras hjärtan inte ha förändrats, deras ögon skulle inte ha öppnats för att känna igen honom och de skulle inte ha återvänt till Jerusalem för att vittna om den levande Kristus – den sanna vinstocken.

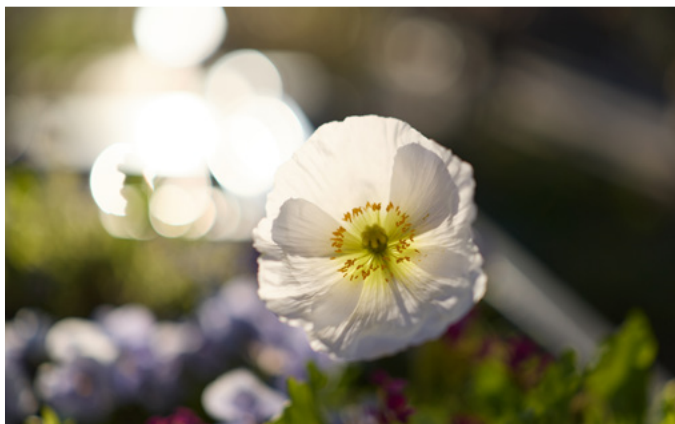
11 Mina älskade bröder och systrar, i en värld med många röster är det inte bara önskvärt att förbli sammanlänkad med den sanna vinstocken; det är livsviktigt för vår andliga överlevnad. De som förblir i Jesus Kristus känner igen och litar på hans röst, särskilt när den talar genom dem som han har kallat att representera honom. Jag kommer alltid att värdesätta tillfället då äldste Jeffrey R. Holland ringde mig för att hälsa mig välkommen till de tolv apostlarnas kvorum, bara några minuter efter att jag hade fått denna inbjudan att tjäna som ett särskilt vittne om Frälsaren för världen. I det heliga ögonblicket kände jag hur Frälsaren betjänade mig i kärlek genom en av sina smorda tjänares röst. Jag kände friden och en tröstande försäkran flöda från den sanna vinstocken. Äldste Hollands liv och mäktiga verksamhet vittnar om att när vi hör Frälsarens röst genom hans tjänare och förblir i honom – den sanna vinstocken – bär vi rik frukt, för "utan [honom] kan [vi] ingenting göra".¹⁷

12 Under den här heliga påsken vittnar jag högtidligt om att Jesus Kristus är den sanna vinstocken. Han lever. Han uppstod från de döda, och hans återlösande kraft är verklig. Jag vittnar om att hans röst är sanningen och livets röst. Med fullkomlig kärlek inbjuder han alla att förbli i honom och fortsätta i hans kärlek, så att vi kan bejaka hans kraft i våra liv, så att Guds kärlek kan fullkomnas i oss och så att vi kan veta att vi är i honom.¹⁸ Jag bär högtidligt vittne om dessa eviga sanningar i Jesu Kristi, vår Frälsares, heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Ämnen och frågor, "Jesu Kristi försoning", Evangeliebiblioteket.
2. Johannes 15:1, 5; se även 2 Moseboken 3:14; Johannes 6:35, 51; 8:12, 58; 10:14; Alma 26:12–13. Åtminstone vid ett tillfälle kan Jesus också ha identifierat sig själv som Herren Gud från Gamla testamentet; se 2 Moseboken 3:14; Johannes 18:5.
3. Se Matteus 11:28–30; 2 Nephi 25:23; Ether 12:27.
4. 1 Johannesbrevet 2:6; se även 2 Nephi 31:12–13; Läran och förbunden 19:23; Mose 6:34.
5. 2 Korintierbrevet 5:17; se även Romarbrevet 8:2; 9:1; 1 Korintierbrevet 4:10; 15:18–19; 2 Korintierbrevet 2:14; 5:20; Galaterbrevet 3:26–28; Efesierbrevet 1:12; 2:10; Filipperbrevet 2:1; 3:3; 2 Timoteusbrevet 1:13.
6. Johannes 15:4.
7. Se Johannes 15:5.
8. Se 2 Nephi 28:21.
9. Kolosserbrevet 2:8
10. "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", Evangeliebiblioteket; se även Johannes 8:12; 14:6; Ether 12:4.
11. Dallin H. Oaks, i "Frågor och svar med det nya första presidentskapet", *Vägledning för de unga*, jan. 2026, endast digitalt.
12. Mosiah 2:41.
13. Se Hebreerbrevet 5:4
14. Se Läran och förbunden 84:45; se även Handledning för skriftstudier, "Ljus, Kristi ljus"; "Truth"; Topical Guide, "Jesus Christ, Light of the World", Evangeliebiblioteket, vissa med engelska som förvalt språk.
15. Se Jesaja 55:1, 3, 6, 12; Matteus 11:28–30; Galaterbrevet 5:22–23; 3 Nephi 27:20.
16. Lukas 24:28–29.
17. Johannes 15:5.
18. Se 1 Johannesbrevet 2:5.

Deltagare under generalkonferensen i konferenscentret och på Temple Square.

SÖNDAGENS FÖRMIDDAGSMÖTE

GENERALKONFERENSEN I APRIL 2026

Mötet vid den tomma graven

President Dieter F. Uchtdorf

tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum

s. 58

De bästa dagarna och de värsta

President Emily Belle Freeman

Unga kvinnors generalpresident

s. 61

Jag vet han älskar mig

Äldste Pedro X. Larreal

i de sjuttios kvorum

s. 64

Välj Jesus Kristus som din guide

Äldste Edward B. Rowe

i de sjuttios kvorum

s. 66

Han har uppstått

Äldste Ronald A. Rasband

i de tolv apostlarnas kvorum

s. 69

Tack vare Jesus Kristus

Äldste Dale G. Renlund

i de tolv apostlarnas kvorum

s. 76

Glädjen i en förbundsrelation med Gud

Äldste Thierry K. Mutombo

i de sjuttios kvorum

s. 79

En dyrbar egendom

Äldste Alan R. Walker

i de sjuttios kvorum

s. 82

Levande i Kristus

President Dallin H. Oaks

President för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

s. 85

President Dieter F. Uchtdorf

tillförordnad president för de
tolv apostlarnas kворum

Mötet vid den tomma graven

Vi måste möta den tomma graven, uppleva vad den verkligen innebär och i vår tur bära det vittnesbördet för andra.

”De [kom] ... till graven”¹

- 1 För nästan 2 000 år sedan klev en liten grupp kvinnor upp medan det fortfarande var mörkt och gick mot graven där deras älskade Herre Jesu Kristi kropp hade lagts till vila.²
- 2 Jag har försökt föreställa mig djupet i deras sorg.
- 3 Jag kan det inte.
- 4 Jag har försökt föreställa mig deras hjärtasorg, hjälplöshet och hopplöshet.
- 5 Jag kan det inte.
- 6 Kanske var frågan de alla ställde sig: ”Hur kunde det här hända?”
- 7 Hur kunde den man som hade drivit ut demoner, helat krymplingar, botat sjuka, gått på vatten, samtalat med änglar, undervisat om evangeliets välsignade hopp och oändliga härlighet, mättat folkskaror och uppväckt döda – hur kunde han själv ha dött?
- 8 I dag förstår vi bättre varför Frälsaren behövde dö.

- 9 Vi vet att när han dog åstadkom han en ny födelse genom uppståndelsens underverk.³ Men visste hans lärjungar det då? Eller undrade de om Gud hade övergett dem helt?
- 10 Trots ett tungt hjärta och obesvarade frågor i sinnet gick Maria och hennes vänner till graven.
- 11 De förväntade sig inte ett underverk.
- 12 De förväntade sig inte att deras frågor skulle bli besvarade.
- 13 De kom definitivt inte för att de förstod helt och fullt vad som hände.
- 14 De kom på grund av sin kärlek till och vördnad för Jesus Kristus. De hade en önskan att göra en kärleksfull tjänandegärning som ett mått på sin hängivenhet mot och kärlek till mannen de hedrade och följde som den utlovade Messias.
- 15 De kom för att de visste att när världen är mörk så är den bästa platsen att gå till ”ljuset [som] lyser i mörkret”.⁴
- 16 Det som Maria och de som var med henne upptäckte den söndagsmorgonen förändrade världen för alltid. ”De [fann] att stenen var bortrullad från graven. De gick in, men fann inte Herren Jesu kropp. När de inte visste vad de skulle tro, då stod plötsligt två män i skinande kläder framför dem ... [och] sade: ’Varför söker ni den levande bland de döda? Han är inte här, han har uppstått!’”⁵
- 17 Det här mötet vid den tomma graven förändrade dem för alltid.
- 18 Det förändrade världen.

Han lever!

- 19 Många kanske ser Jesus som en snickare från Nasaret eller en resande predikant från Galileen. De kanske ser det betydande inflytande han har haft på världens religiösa historia. Men den tomma gravens djärva budskap är att Jesus Kristus inte bara är en historisk person.

Brasilien.

Nigeria.

- 20 Vi söker honom inte bland de döda. Han har uppstått!
- 21 Vi förstår att han lika lite är begränsad till en boks sidor som han var begränsad till graven av sten. Skrifterna lär oss inte bara vem Jesus *var* utan vem han *är*.
- 22 På grund av det som hände den där söndagsmorgonen kan vi tala om Jesus Kristus i presens.
- 23 Han lever!
- 24 I dag.
- 25 Just nu.⁶
- 26 Han lever och har ett aktivt, fortgående inflytande i sin kyrka och på dem som följer honom. Han vägleder, tröstar, lyssnar, lugnar vår rädsla och torkar våra tårar.⁷
- 27 Budskapet från den uppståndne Kristus är att med hans styrka kan alla hinder övervinnas.⁸ Eftersom Jesus Kristus besegrade döden kan han säkerligen övervinna alla faror, all förvirring och alla tvivel vi möter.⁹

De första vittnena

- 28 Himmelska budbärare vid den tomma graven gav Maria och hennes kamrater två inbjudningar.
- 29 För det första: *"Kom och se platsen där han låg."*
- 30 För det andra: *"Gå genast och säg till hans lärjungar att han har uppstått från de döda."*¹⁰
- 31 Med tiden gav Frälsaren en liknande inbjudan till alla: *"Gå ut i hela världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen."*¹¹
- 32 De första troende gjorde just det. Och snart spreds den goda nyheten om Jesu Kristi uppståndelse till "alla folk".¹² Det underbara verket fortsätter i dag när vi förkunnar hans väg i ord och handling i över 150 länder.

En inbjudan

- 33 Men det är värt att minnas hur det började: tidigt den där söndagsmorgonen med Maria och en liten grupp vänner som trots sorg, rädsla och obesvarade frågor mötte den tomma graven och själva fick veta den underbara sanningen om hans uppståndelse. Det började den där påskmorgonen när dessa få

kvinnor blev världens första vittnen till den största enastående händelsen i världshistorien.¹³

- 34 Vi måste alla göra detsamma.
- 35 Vi måste möta den tomma graven, uppleva vad den verkligen innebär och i vår tur bära det vittnesbördet för andra.
- 36 Trots att århundraden skiljer oss från denna heliga dag tillhör vi dem som Jesus hänvisade till när han sa: *"Saliga är de som inte har sett men ändå tror."*¹⁴
- 37 Frälsaren har anförtrott var och en av oss heliga andliga upplevelser och insikter. Tack vare dessa upplevelser kan vi själva se innebörden av den tomma graven: att Jesus Kristus lever och aktivt välsignar alla som söker honom.
- 38 Också vi kan anta Jesu uppmaning och sprida den underbara nyheten om den tomma graven.
- 39 Vi kan verka som heltidsmissionärer, vilket ger välsignelser för livet, inte bara nu utan i generationer framåt.
- 40 Vi kan känna en förnyad beslutsamhet och anta utmaningen att bli missionärer för livet samt Kristi lärjungar genom lärjungaskapets modiga och ödmjuka handlingar i vardagen.
- 41 Vi kan vandra på Kristi väg¹⁵ och tjäna Gud "med all iver dag och natt".¹⁶
- 42 Att leva efter budskapet om den uppståndne Kristus vittnar om vår hängivenhet mot och kärlek till vår Frälsare. Det kan mycket väl vara så att våra ständiga, modiga, ödmjuka och kärleksfulla tjänandegärningar för Gud och has barn talar mycket mer värtaligt och kraftfullt än vad vi någonsin kan göra med enbart ord.
- 43 En del kanske tvekar inför att hänge sig helt och hållet på grund av obesvarade frågor om livssituationer, evangeliet eller kyrkan.
- 44 Men liksom Maria och de som var med henne den där morgonen – även när allt verkar mörkt – går vi framåt i tro, med mod och ödmjukhet, mot Frälsarens ljus. När vi gör det kommer så småningom förståelsens gryning säkerligen att belöna vår tro.

45 Liksom morgonsolens värme och ljus får vi känna Guds Sons kärlek och läkedom.

46 Mörkret ger vika för evigt ljus.

En lärjunges resa

47 Mina kära bröder och systrar, låt den uppgående solen varje morgon påminna oss om att Jesus Kristus är ljuset som leder oss igenom det här livet, genom sorgens dalar, över vackra berg av glädje och över oceaner av osäkerhet eller frestelser, tryggt tillbaka till vår kärleksfulle och barmhärtige Fader i himlen.

48 Bröder och systrar, när vi vill möta Kristus måste vi till sist ta oss till den tomma graven.

49 Vi måste själva lära oss förstå de välsignade orden: "Var inte rädda! ... Jesus, den korsfäste ... är inte här, han har uppstått."¹⁷

50 De orden förändrar oss. De inspirerar oss att ta på oss Kristi namn. Och från den stunden börjar Kristi ljus att spira inom oss. Det åstadkommer med tiden en mäktig förändring i våra hjärtan och välsignar oss med en önskan att ständigt göra gott.¹⁸ Jesus Kristus och hans återställda evangelium är vår styrka. Jesus Kristus är vår *guide för att göra val*¹⁹ och för med sig glädje och lycka i det här livet och sträcker sig in i evigheten.

51 Nej, vi var inte med Maria den där välsignade påskmorgonen. Vi såg inte det som hon och de andra kvinnorna såg. Men vi kan fråga oss själva: Vad *har* vi sett, känt eller upplevt?²⁰

52 Ska vi då inte *bli* vittnen om Jesus Kristus? Ska vi inte dela med oss av vår kärlek till honom till andra?

53 Mina kära vänner, denna heliga påskmorgon bär jag mitt vittnesbörd: Han har uppstått.

54 Jag har stått vid ingången till den tomma graven och med andliga ögon sett den eviga sanningen att Jesus Kristus inte

finns bland de döda utan bland de levande.

55 Han lever!

56 Det vittnesbördet var avgörande för mitt liv.

57 Det mötet vid graven kommer att göra detsamma för alla som uppriktigt söker honom. Det kommer att göra skillnad för dig.

58 Mina kära vänner, låt oss vandra på hans väg som glada och ståndaktiga lärjungar till vår älskade Frälsare, den Uppståndne, är min bön och min välsignelse, i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Lukas 24:1.
2. Se Lukas 24:1.
3. Se "Vår Herre världens synder bar", *Psalmer*, nr 116.
4. Johannes 1:5.
5. Lukas 24:2–6.
6. Som Herren sa: "Mina *verk* är utan ände och likaså mina *ord*, för de upphör aldrig" (Mose 1:4; betoning tillagd).
7. Se "Han lever, min Förlössare", *Psalmer*, nr 83.
8. Se Matteus 19:26.
9. Se Romarbrevet 8:31, 35–39.
10. Matteus 28:6–7; betoning tillagd.
11. Markus 16:15.
12. Matteus 28:19.
13. Vilka var kvinnorna vid graven?
Matteus 28:1–10 listar följande:
Maria Magdalena (den enda person som förekommer i alla fyra evangelierna).
Maria, Jakobs mor – den "andra" Maria.
I Markus 16:1–8 listas (förutom dessa två):
Salome, som en del forskare tror kan ha varit mor till Jakob och Johannes.
Lukas 24:1–12 innefattar de två Maria (ovan) och "de andra kvinnorna som var med dem" (New King James Version, Lukas: 24:1):
Johanna, kanske samma person som i Lukas 8:3 benämns "hustru till Herodes förvaltare Kusas".
De här kvinnorna representerade människor med olika personligheter, åldrar, utbildning och samhällsklasser. Forskare har lagt märke till att kvinnor på den tiden och platsen ansågs mindre trovärdiga som vittnen – särskilt i fråga om brottmål. Den judiske historikern Flavius Josefus skrev: "Men låt inte kvinnors vittnesmål tillåtas på grund av deras köns lättsinne och djärvhet" (*Antiquities of the Jews*, övers. William Whiston [1737], 4.8.15).
Några har frågat varför evangelierna betonade de här första vittnena om Kristus eftersom de var kvinnor. En del tror att detta gör uppståndelsen trovärdigare, för de hävdar att apostlarna skulle ha använt "mer trovärdiga" vittnen om berättelsen hade varit påhittad.
Något vi kan lära oss av det här är kanske att de här kvinnorna representerar oss alla. Ingen anses stå över eller vara överlägsen någon annan. Alla är jämlika i Guds ögon. Ingen anses vara mindre viktig eller värdefull. Gud ser till vårt hjärta, inte till det som världen kanske värdesätter. Han värdesätter oss oavsett inkomst, samhällsställning, kön, utbildning eller rykte.
14. Johannes 20:29.
15. Se Johannes 14:6.
16. 3 Nephi 5:3.
17. Se Matteus 28:5–6.
18. Se Mosiah 5:2.
19. Se *Vägledning för de unga: En guide för att göra val* (2025). Den är inte bara en del av det veckovisa studiematerialet för det uppväxande släktet utan en praktisk guide för föräldrar, jämnåriga och ledare.
20. När vi begrunder de här frågorna och följer denna inbjudan kan vi överväga alla de resurser som finns tillgängliga i dag. Vi har god tillgång till skrifterna, däribland Mormons bok. Vi har de dyrbara orden från nutida profeter. Vår himmelske Fader talar genom den Helige Anden och har villigt erbjudit rikligt med inspiration och vägledning. Han inbjuder oss att komma till hans heliga hus och delta i heliga förrättningar, ingå eviga förbund och vandra med honom under vår vistelse i det här livet.

President Emily Belle Freeman

Unga kvinnors generalpresident

De bästa dagarna och de värsta

Tack vare Jesus Kristus – oavsett hur illa det är just nu – har du dina bästa dagar framför dig.

För flera veckor sedan började vi planera vår dotters bröllop. Med stor glädje drömde och brainstormade vi och övervägde alla alternativ. Sedan fick min man Greg ett telefonsamtal som han inte kunde ignorera. Det var onkologen som bekräftade det som vi hoppades inte var sant. Gregs cancer hade kommit tillbaka.¹

2 Är det inte märkligt hur man kan gå från den bästa dagen till den värsta dagen på några minuter?

3 Sådant är livet på jorden. En provoplats. En plats utformad för tillväxt. Jag har lärt mig att Gud låter jordelivet utföra sitt arbete inom oss – och det innefattar både de bästa och de värsta dagarna.

Chile.

England.

4 Hur tar vi oss igenom sådana dagar? Berättelsen om Petrus lär oss att styrka kommer när vi vandrar med Kristus² och håller fast vid hans eviga sanningar.

Eviga sanningar

5 "När Jesus kom till trakten av Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar: ... 'Vem säger ni att jag är?'"

6 De hade sett tomma nät fyllas, stormar till havs lugnas ner, bröd mångfaldigas och döda uppväckas. När Petrus sa: "Du är Messias, den levande Gudens Son" svarade Jesus: "Salig är du, Simon ... för det är inte kött och blod som har uppenbarat det för dig, utan min Far i himlen."³

7 Den dagen måste ha känts som en av de bästa dagarna. Anden bekräftade en evig sanning och Petrus bar modigt vittne om den.

8 Men bara tre verser senare blev det ett skifte. När Jesus började tala om sin förestående död tillrättavisade Petrus honom och sa: "Det där ska aldrig hända dig."

9 "Gå bort från mig, Satan", var Frälsarens omedelbara svar.⁴

10 Petrus hade goda avsikter. Han ville inte att Frälsaren skulle dö – men han missförstod Guds plan för sin Son. Petrus berättelse gick från den bästa dagen till den värsta inom loppet av tre verser.

11 Av Petrus berättelse lär vi oss att vår förståelse av evig sanning inte uppkommer på ett enda ögonblick – vittnesbörd byggs upp med tiden, dag för dag, både på de bästa och de värsta dagarna.

12 De här eviga sanningarna bevisas ofta genom en inbjudan.

Inbjudningar

13 I Matteus 14 hade Petrus och de andra lärjungarna hamnat i en storm när Jesus närmade sig deras båt. Petrus ropade: "Herre, om det är du, så befall mig att komma till dig på vattnet." Och Jesus svarade med en inbjudan: "Kom!" Så Petrus klev ur båten. Han "gick på vattnet fram till Jesus".⁵

14 Bästa dagen.

15 Men redan i nästa vers läser vi att Petrus såg vinden, blev rädd och började sjunka.⁶

16 Värsta dagen på några ögonblick.

17 Har du någonsin tagit emot en inbjudan från Herren och sedan känt att du inte klarar av uppgiften? Vi vet alla vad det innebär att tvivla, att uppleva sjunkande ögonblick. Men lägg märke till var Jesus var när Petrus antog denna inbjudan som verkade alltför stor. Han ropade inte ut instruktioner från stranden eller gav råd från en säker plats på båten. Han var i vattnet – med Petrus. Inom räckhåll.

18 När du tar emot Herrens inbjudningar, både på dina bästa och dina värsta dagar, gäller detsamma för dig.

Utlovade välsignelser

19 Vi ska nu se på en sista berättelse. Den här gången börjar vi med den värsta dagen.

20 Natten då Kristus arresterades förnekade Petrus att han kände honom tre gånger. Och sedan gol tuppen. Lukas skriver: "Då vände Herren sig om och såg på Petrus."⁷

21 Jag tänker ofta på den där blicken.

22 Jesus visste att det värsta inte var över. Han visste att många svåra upplevelser var att vänta. När Petrus såg den blicken berättar Lukas att Petrus kom ihåg Jesu varning om tuppen som gol. Jag kan inte låta bli att undra om Jesus mindes de uppmuntrande ord han hade sagt till Petrus tidigare samma dag: "Jag har bett för dig, att din tro inte ska ta slut. Och när du en gång har omvänt dig, styrk då dina bröder."⁸

23 Kanske handlade den blicken inte om misslyckande utan i stället en möjliggörande styrka som skulle bära Petrus genom de värsta stunderna framöver: Rättegången. Korset. Graven.

24 När de där svåra dagarna var förbi, och efter att ha fiskat en lång natt, stod Petrus och Jesus på Galileens strand. Den dagen gav Frälsaren ännu en inbjudan: "För mina får på bete."⁹ Petrus tro hade inte sviktat, och tack vare hans djupa kärlek till Jesus Kristus hade han fortfarande ett stort verk att utföra.¹⁰ Petrus skulle bli mer än bara en fiskare. Han skulle nu bli en herde.¹¹

25 Ibland kanske vi undrar om Herrens löften verkligen kommer att uppfyllas i oss – särskilt när allt verkar hopplöst. Särskilt under våra värsta dagar.

26 Petrus berättelse påminner oss om att de kommer att göra det.

Vägledning för de unga

27 Historien skulle kunna antyda att Petrus var en man som försökte stå i vägen för Faderns plan, som nästan drunknade på grund av bristande tro och som förnekade att han kände Frälsaren tre gånger – och det skulle vara sant. Men det är också sant att Petrus gick på vattnet, att han var den förste aposteln som vittnade om att Jesus Kristus är Guds Son, och han gavs prästadömet's nycklar till att presidera över Herrens kyrka. Och kanske tog det både de värsta dagarna och de bästa dagarna för Petrus att bli den som Herren ville att han skulle bli.

28 Jag vet inte hur din berättelse ser ut just nu, om i dag är en av de bästa dagarna eller en av de värsta. Men här är mitt råd till dig. Den där värsta dagen med Greg för flera veckor sedan

öppnade jag *Vägledning för de unga* och undrade om de eviga sanningarna, uppmaningarna och utlovade välsignelserna i den guiden verkligen kunde hjälpa Greg och mig att få styrka i Kristus.

29 Här är vad jag läste. Kanske kan de här orden hjälpa dig:

30 **"Guds plan är till för dig ...** Han har all makt och vet allt. Du kan förlita dig på honom, även när livet är svårt."¹²

31 **"Gud vill kommunicera med dig."** Han känner dig. Han vet vad du heter. "Utgjut ditt hjärta för honom ... Var stilla och lyssna efter hans svar."¹³

32 **"Jesus Kristus hjälper dig ...** När du är orolig, rädd eller har det svårt på något sätt tröstar han dig."¹⁴

33 **"Vandra i Guds ljus ...** Du gör bättre val när du kan se saker och ting tydligt."¹⁵

34 **"Templets förrättningar och förbund ger dig större tillgång till Guds välsignelser"**, hjälper dig att navigera genom livet med gudomlig vägledning, utökar din gemenskap med

Anden och änglar och gör det möjligt för dig att leva upp till dina privilegier och dra nytta av Guds kraft.¹⁶

35 Till sist: **"Jesus Kristus ger glädje ...** Du kanske har en dålig dag, en dålig vecka eller ett dåligt år. [Men kom ihåg,] glädje är inte frånvaron av sorg i ditt liv; [det är Jesu] Kristi närvaro i ditt liv."¹⁷

36 När du ägnar tid åt den här guiden börjar du inse att det här inte bara är en guide för normer; det här är en guide för styrka.

37 För Jesus Kristus vet allt om de bästa och de värsta dagarna: lidande som var så stort att en ängel sändes för att styrka honom,¹⁸ en god väns svek,¹⁹ korset på Golgata.²⁰

38 Men hans berättelse innehåller också en trädgård,²¹ en bortrullad sten²² och en tom grav.²³

39 Tack vare honom – oavsett hur illa det är just nu – har du dina bästa dagar framför dig.

40 Jesus Kristus är vår styrka. Det vet jag. Om detta vittnar jag i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. I mars 2026 visade en PET-undersökning tecken på cancer. Greg hade avslutat sex omgångar av strålning strax före det här talet, och läkarna känner sig mycket optimistiska om hans prognos.
2. Se Mose 6:34.
3. Se Matteus 16:13–17.
4. Se Matteus 16:21–23.
5. Matteus 14:28, 29.
6. Se Matteus 14:30.
7. Lukas 22:61.
8. Se Lukas 22:32–34; se även Lukas 22:61.
9. Johannes 21:17.
10. Joseph Smith upplevde något liknande en gång när han fruktade människor mer än Gud. Den dagen påmindes han om vikten av att fortsätta i tro och mottog sedan dessa ord från Herren: ”Se, du är Joseph, och du utvaldes att utföra Herrens verk ... Omvänd dig ... från det du har gjort ... du [är] ännu utvald och åter kallad till verket” (Läran och förbunden 3:9–10).
11. Skrifterna talar om för oss att Petrus var en skicklig fiskare, men ingenstans står det att han hade lärts upp till herde. Herren kallade honom till ett större verk och uppmanade Petrus att bli den som Herren visste att han var kapabel att bli.
12. *Vägledning för de unga: En guide för att göra val* (2025), s. 6–7.
13. *Vägledning för de unga*, s. 10, 12.
14. *Vägledning för de unga*, s. 18–19.
15. *Vägledning för de unga*, s. 22–23.
16. *Vägledning för de unga*, s. 40; se även sidorna 41–44.
17. *Vägledning för de unga*, s. 62–63.
18. Se Lukas 22:43.
19. Se Lukas 22:48.
20. Se Lukas 23:33.
21. Se Johannes 19:41.
22. Se Johannes 20:1.
23. Se Johannes 20:5–7.

Äldste Pedro X. Larreal

i de sjuttios kворum

Jag vet han älskar mig

Det är min bön att var och en av oss ska känna vår Frälsares kärlek när vi tar del av sakramentet.

Mina kära bröder och systrar, vet ni hur mycket Frälsaren älskar er? Om ni inte vet eller aldrig har tänkt på det förut hoppas jag att ni i slutet av det här talet vet hur ni kan hitta svaret på den här frågan.

2 För några veckor sedan, under en andakt för studenter vid Brigham Young University, inledde vår profet, president Dallin H. Oaks, sitt tal med att delge följande tanke: ”Jag känner att jag måste betona den varning som president Russell M. Nelson gav oss, att ’i kommande dagar blir det inte möjligt att överleva andligt utan den Helige Andens ledande, tröstande och ständiga inflytande’. En av de många anledningarna till att ni kommer att behöva den Helige Andens ständiga inflytande är att ni lever i en tid när motståndaren har blivit så skicklig på att förklara sanningen att om ni inte har den Helige Anden kommer ni att bli bedragna.”¹

3 Vi kan förnya den Helige Andens inflytande varje vecka genom att personligen förbereda oss för att ta del av sakramentet.

4 Den uppståndne Herren betonade sakramentets betydelse när han besökte Amerika och instiftade denna förrättning bland trofasta nephiter och lamaniter. Han välsignade sakramentets emblem. Han gav dem till sina lärjungar och sedan till mängden, och samtidigt befallde han dem och sa: ”Och detta ska ni alltid göra med dem som omvänder sig och döps i mitt namn. Och ni ska göra det till minne av mitt blod som jag har utgjutit för er, så att ni kan betyga för Fadern att ni alltid kommer ihåg mig. Och om ni alltid kommer ihåg mig, ska ni ha min Ande hos er.”²

5 Sakramentet är den förrättning som ersätter blods- och brännoffer enligt Moses lag.³ När vi tar del av den här förrättningen kan vi ta emot löftet från Frälsaren. I 3 Nephi 9:20 läser vi: ”Och den som kommer till mig med förkrossat hjärta och botfärdig ande ska jag döpa med eld och med den Helige Anden.”

6 När vi tar del av den här förrättningen med ett förkrossat hjärta lovar Herren oss välsignelsen att få ha den Helige Andens sällskap och ständiga vägledning.

7 Sakramentet representerar Jesu Kristi försoning. I detta heliga ögonblick, när vi ger vår fulla uppmärksamhet till honom och fokuserar på hans försoningsoffer, hur kan vi då inte känna hans stora kärlek till oss? Hur kan vi då inte känna

Chile.

oss betydelsefulla när vi minns att han villigt erbjöd sig att vara medlare mellan oss och Fadern?

8 I Lukas 22:19–20 läser vi:

9 ”Och han tog ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt dem och sade: ’Detta är min kropp som blir utgiven för er. Gör detta för att minnas mig.’

10 På samma sätt tog han bågaren efter måltiden och sade: ’Denna bågare är det nya förbundet genom mitt blod som blir utgjutet för er.’”

11 När Kristus uttalade dessa ord som finns i Lukas, fokuserade han på oss; sakramentet gavs för vår skull. Lägga åter märke till vad han säger: ”Detta är min kropp som blir utgiven för *er*.” Och i nästa vers säger han: ”Denna bågare är

det nya förbundet genom mitt blod som blir utgjutet för *er*.”

12 Kära bröder och systrar, Herren använder pronomenet *er* om och om igen för att betona och påminna oss om att sakramentet är till för oss – för dig och för mig!

13 Sakramentets förrättning gör sakramentsmötet till det heligaste och viktigaste mötet i kyrkan. Under sakramentet bör vi sträva efter att avlägsna varje världslig tanke från sinnet. Det här är ett tillfälle att be och vara vördnadsfulla, inte ett tillfälle att läsa världsliga böcker eller tidskrifter, inte heller för att kolla våra mobiler. Den här heliga stunden är till för att känna hans kärlek till oss och minnas honom, för att veta att vi aldrig är ensamma och att hans Ande är med oss för att hjälpa oss under prövningar och utmaningar.

14 President Dallin H. Oaks har lärt: "Genom att varje vecka och på rätt sätt ta del av sakramentet blir vi berättigade till löftet att vi 'alltid kan ha hans Ande hos [oss]' (L&F 20:77)."⁴

15 Den Helige Andens gåva är kompassen som leder oss till att göra rätta val och helgar oss från all synd.

16 Den här påskdagen när vi firar Jesu Kristi uppståndelse vill jag inbjuda er av all min styrka och med all min kärlek att gå härifrån fast beslutna att höja nivån på er andliga förberedelse och vörndnad när ni tar del av sakramentet. Det är livsviktigt. Som president Nelson sa blir det inte möjligt att överleva andligt utan den Helige Andens sällskap i dessa sista dagar.⁵

17 Jag vet att Jesus Kristus lever och han känner oss. Hans armar är alltid utsträckta och redo att hjälpa oss. Han älskar oss mer än vi kan förstå. Det är min bön att var och en av oss ska känna vår Frälsares kärlek när vi tar del av sakramentet och ha den Helige Andens inflytande i dessa dagar när motståndaren inte vilar.

18 Jag vittnar om vår profet, president Dallin H. Oaks heliga mantel som profet, siare och uppenbarare. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Dallin H. Oaks, "Coming Closer to Jesus Christ" (andakt vid Brigham Young University, 10 feb. 2026), s. 2, speeches.byu.edu; citerar Russell M. Nelson, "Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv", *Liahona*, maj 2018, s. 96.
2. 3 Nephi 18:11.
3. Se Dallin H. Oaks, "Sakramentsmötet och sakramentet", *Liahona*, nov. 2008, s. 19.
4. Se Dallin H. Oaks, "Sakramentsmötet och sakramentet", s. 17.
5. Se Russell M. Nelson, "Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv", s. 96.

Äldste Edward B. Rowe

i de sjuttios kворum

Välj Jesus Kristus som din guide

Jag behöver Jesus Kristus som min guide genom livets resa bland dess andliga landminor. Det gör vi alla.

När jag hörde president Freeman tala om bra dagar och dåliga dagar slog mig tanken: "Ed, du får snart reda på vilken av de två det här är."

2 Den här heliga påskdagen vill jag berätta om en upplevelse som hjälpte mig att förstå hur mycket vi behöver Jesus Kristus att vägleda oss i våra liv. Jag ber att den Helige Anden ska vittna för er om den uppståndne Kristus och att vår önskan att följa honom ska växa.

3 För flera år sedan var jag som ung jurist delaktig i att lösa en gränstvist mellan länder som hade legat i krig. Arbetet krävde att jag färdades till fots genom avlägsna områden som var en del av det krigsdrabbade området. Tusentals landminor hade placerats ut under kriget.¹ Kvalificerade minröjare var där och arbetade med att oskadliggöra minorna, men överraskande nog hade alla minor inte hittats. Följaktligen råkade människor ibland trampa på dem och skadas eller dödas.

4 Till hjälp i mitt arbete fick jag en särskild guide som hette Winta. Winta var välkänd i trakten. Han kom från en gränsstad som hade attackerats. Han flydde och anmälde sig sedan som frivillig att stanna i regionen under hela kriget för att observera motståndararméns aktiviteter. Han kände till terrängen och vad som hände under kriget.

5 Eftersom det eventuellt kunde finnas oupptäckta minor på en del platser där jag skulle färdas fick jag följande instruktioner: *Följ din guide noga. Winta har personlig erfarenhet av den här gränsregionen. Gå i hans fotspår, några steg bakom honom. Dit han går, går du. Där han trampar, där trampar du.* Jag skulle bokstavligen följa i Wintas fotspår.

6 I flera dagar följde jag Winta genom många områden i gränsregionen. Först kände jag mig osäker och ängslig när vi ibland färdades genom övergivna skyttegravar, ödelagda byar och andra områden där armén hade varit. Ju mer vi gick tillsammans och jag förblev oskadd, desto mer växte mitt självförtroende. Tack vare Winta utförde jag mitt arbete utan att skadas och återvände hem i säkerhet. När jag följde i hans fotspår där jag gick med min guide utvecklade jag stor tillit till och tacksamhet för honom.

Madagaskar.

England.

Jesus Kristus är vår fullkomliga och personliga guide

7 Bröder och systrar, jag behövde Winta som min guide då, men än viktigare är min insikt att jag behöver Jesus Kristus som min guide genom livets resa bland dess andliga landminor. Det gör vi alla.

8 Kristi inbjudan är ständig och oföränderlig: "Kom och följ mig."² "Vandra ... med mig."³ "Återvänd till mig."⁴ Hans inbjudan gäller *alla* – vilka vi än är, var vi än är. För "han inbjuder ... *alla* att komma till honom och ta del av hans godhet. Och han avvisar *ingen* som kommer till honom."⁵ Jesus Kristus avvisar *ingen*! Ingen behöver gå ensam!

9 "Guds Son, himlens och jordens Fader, alltings Skapare från begynnelsen"⁶ inbjuder oss – vi som "arbetar och är tyngda av bördor"⁷ med våra svagheter och ofullkomligheter – att vandra med honom som vår guide.

10 Jesus Kristus var fullständigt lydig mot Fadern och förkunnade: "Jag har gett er ett föredöme."⁸ "För det som ni har sett mig göra, det ska även ni göra."⁹ När vi strävar efter att följa hans fullkomliga exempel *stärker och beskyddar* han oss från Satans andliga landminor.

11 Frälsarens försoning är *oändlig*, men hans inbjudan är *personlig*. Han inbjuder dig och mig att ta emot honom som vår *personliga* guide. Han led inte endast för *mänskligheten* – han led för var och en av oss *enskilt*. Som president Russell M. Nelson sa: "Jesus Kristus tog på sig *dina* synder, *din* smärta, *dina* sorger och *dina* skröpligheter."¹⁰ Kort sagt känner han dig *personligen* och vet därför hur han ska vägleda dig utifrån dina specifika styrkor, svagheter och omständigheter.

12 Även om våra vägar i livet är unika, bör de alla vara inom förbundsstigen. För det är Kristi stig. Vi går in på den stigen och förbinder oss till Jesus Kristus som vår guide genom att utöva tro på honom, omvända oss och ingå heliga löften, eller förbund, med honom.

13 Vi följer i hans fotspår på förbundsstigen genom att vara på heliga platser, som templet, och genom att ha heliga upplevelser som att ta del av sakramentet, be, studera skrifterna och tjäna andra. Ju mer tid vi tillbringar med vår guide på det här sättet – och strävar efter att följa hans exempel – desto mer utvecklar vi ett djupt band och en särskild relation till honom och vår himmelske Fader.¹¹

14 Vi känner då Frälsarens kärlek, välsignas med hans styrka och har större tillit till honom. Vårt innersta väsen förändras så att vi blir mer som han.¹² Vi känner mer glädje. Och vår kärlek till och tacksamhet för honom växer.

Kristus har makt att inte bara vägleda utan också att hela

15 Frälsaren är vår *fullkomliga* guide, men vi är *ofullkomliga* efterföljare.¹³ Ja, "*alla* har syndat och saknar härligheten från Gud".¹⁴ Vår kärleksfulle himmelske Fader visste att det skulle bli så. Därför gav han oss en Frälsare, och eftersom Kristus uppfyllde lagens krav genom sin försoning, gav Fadern honom *all* makt att hela oss fullständigt när vi vandrar ofullkomligt.¹⁵

16 Jag vet att det är så. När jag har skadats av andliga landminor har jag upplevt Kristi återlösande och helande kraft genom att utöva tro på honom och omvända mig med ärligt uppsåt. Jag har blivit andligt helad av Jesus Kristus. Jag lovar att du också kan bli det!

17 Ta emot hans inbjudan: "Vill [du] inte *nu* återvända till mig och ångra [dina] synder och bli omvänd så att jag kan hela [dig]? ... Min barmhärtighets arm är utsträckt mot [dig], och den som kommer tar jag emot."¹⁶

18 Jesus Kristus är alltså inte bara en fullkomlig och personlig guide – han är också den uppståndne Återlösaren och store läkaren!¹⁷ Hur sårad du än är eller hur ofullkomlig och otillräcklig du än känner dig när det gäller att följa honom, så älskar han dig. Hans barmhärtiga hand är utsträckt mot dig *redan nu*. Snälla ta den!

Brasilien.

Sammanfattning

Må vi *alla* denna påskdag ta emot Kristi inbjudan att vara vår guide och gå med honom. Och när vi har det svårt eller

går vilse, låt oss återvända till honom så att han kan hela oss – så att han kan hela *dig*. Som president Dallin H. Oaks förkunnade: "Jesus Kristus är vägen!"¹⁸ Han lever! Han är vår

Frälsare och Återlösare, den uppståndne Kristus, som jag älskar. Om honom vittnar jag i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Landminor är farliga eftersom de vanligtvis placeras under markytan och därför inte är synliga. De exploderar när man trampar på eller kör över spränganordningen, vilket ofta orsakar dödsfall eller allvarliga skador.
2. Se Lukas 18:22; se även Matteus 4:19.
3. Mose 6:34.
4. 3 Nephi 9:13.
5. 2 Nephi 26:33; betoning tillagd.
6. Mosiah 3:8.
7. Matteus 11:28.
8. 3 Nephi 18:16.
9. 3 Nephi 27:21.
10. Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", *Liahona*, nov. 2024, s. 122; se även Alma 7:11–13.
11. President Nelson sa:
"Alla som har ingått ett förbund med Gud har tillgång till en särskild slags kärlek och nåd. På hebreiska kallas denna förbundskärlek *hesed* (חֶסֶד) ...
Eftersom Gud har *hesed* till dem som har slutit förbund med honom, älskar han dem. Han fortsätter att arbeta med dem och erbjuda dem möjligheter till förändring. Han förlåter dem när de omvänder sig. Och om de går vilse hjälper han dem att hitta tillbaka till honom.
När du och jag har ingått ett förbund med Gud blir vår relation till honom mycket närmare än innan vårt förbund slöts. Nu är vi bundna till varandra. Tack vare vårt förbund med Gud tröttnar han aldrig på att hjälpa oss, och vi förbrukar aldrig hans barmhärtiga tålmod med oss. Var och en av oss har en speciell plats i Guds hjärta. Han har stora förhoppningar för oss" ("Det eviga förbundet", *Liahona*, okt. 2022, s. 5–6).
12. Se Mosiah 3:19; 27:25–26.
13. När jag var i gränsregionen märkte jag allteftersom dagarna gick att jag ibland blev *slarvig* i mina ansträngningar att följa min guide. Min uppmärksamhet vacklade och jag blev mindre försiktig. Sedan, när jag var tillbaka i lägret, hörde jag talas om någon i gränsregionen som skadats eller dödats efter att ha trampat på en mina. Det skärpte mitt fokus. Jag har ofta tänkt tillbaka på min tid i gränsregionen och frågat mig: "Varför tillät jag mig själv att bli slarvig ens för ett ögonblick när jag visste att det kunde leda till olyckor?"
På liknande sätt finns det tillfällen i våra liv när vi kanske tar lätt på att följa Jesus Kristus och riskerar att trampa på *andliga* landminor som lagts ut av Satan. Det är viktigt att vi följer rådet från president Dallin H. Oaks, som varnar oss: "Att följa Kristus är inte en lättvindig eller sporadisk vana. Det är en kontinuerlig förpliktelse och livsstil som bör vägleda oss alltid och överallt. Hans lärdomar och hans exempel fastställer vägen för varje Jesu Kristi lärjunge" ("Att följa Kristus", *Liahona*, nov. 2024, s. 23).
14. Romarbrevet 3:23; betoning tillagd.
15. Se Moroni 7:27–28: "Kristus har uppstigit till himlen och satt sig på Guds högra sida för att av Fadern utkräva sin rätt att vara barmhärtig mot människobarnen ... Han har ju uppfyllt lagens krav."
16. 3 Nephi 9:13–14; betoning tillagd.
17. Satans andliga landminor – och annat motstånd, lidande och osäkerhet som är en del av jordelivet – kan ibland göra oss förlamade av rädsla. Men vetskapen om att Jesus Kristus är en personlig och fullkomlig guide, som har makt att hela oss när vi gör fel, borde stärka vår tro och driva ut sådan rädsla. När rädsla kommer hoppas jag att vi kan minnas, lita på och handla enligt dessa betryggande ord från Kristus: "Var inte rädd, för jag är med dig, se dig inte ängsligt om, för jag är din Gud. Jag styrker dig, jag hjälper dig, jag stöder dig med min rättfärdighets högra hand" (Jesaja 41:10). Och: "Var inte rädd, för jag har återlöst dig, jag har kallat dig vid namn, du är min ... För jag är Herren din Gud, Israels Helige, din Frälsare" (Jesaja 43:1, 3).
18. Från Ryan Jensen, "Jesus Kristus är vägen", säger president Oaks" i sin första intervju som kyrkans president, *Nyhetsrum*, 16 okt. 2025, <https://nyheter.jesukristikyrka.org>.

Äldste Ronald A. Rasband
i de tolv apostlarnas kворum

Han har uppstått

Med sin uppståndelse säkerställde Jesus Kristus frälsning från fysisk död för oss, alla Guds barn genom tiderna.

Denna påskdag hyllar och firar alla kristna, bröder och systrar i Herren, vår Återlösare Jesu Kristi uppståndelse. Hans uppståndelse och hans försoning är de mäktigaste, mest vittgående och heligaste händelserna i hela mänsklighetens historia.

2 Jesus Kristus och hans uppståndelse utgör själva kärnan i läran i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Profeten Joseph Smith, återställelsens förste profet, som såg och talade med Gud Fadern och hans älskade Son, lärde att "de fundamentala principerna i vår religion är apostlarnas och profeternas vittnesbörd om Jesus Kristus, att han dog, begravdes och uppstod på den tredje dagen och uppsteg till himlen".¹ Som en apostel kallad av Jesus Kristus bär jag mitt vittnesbörd till hela världen om den sanningen.

3 Jesus Kristus är "Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud",² "Gud den Allsmäktige"³ i Gamla testamentet, "världens ljus"⁴ i Nya testamentet, "Messias"⁵ och "världens Frälsare"⁶ i Mormons bok och i andra nutida uppenbarelser. Han kom, korsfästes och uppstod igen.

4 Efter tre dagar i en lånad grav bröt Jesus Kristus det dödens band som förorsakats av fallet. Med sin uppståndelse

Nigeria.

säkerställde han frälsning från fysisk död för oss, alla Guds barn genom tiderna.⁷ Det inberäknar de rättfärdiga som förebådade honom som Guds Son, och de orättfärdiga⁸ som en dag ska erkänna honom som "kungarnas Kung",⁹ för det har profeterats att "varje knä ska böjas och varje tunga bekänna"¹⁰ att Jesus är Kristus.

5 När Maria och andra trofasta kvinnor¹¹ närmade sig graven för att vårda sin Herres kropp, fann de två änglar som förkunnade: "Han är inte här, han har uppstått!"¹²

6 De härliga orden "han har uppstått" har gett upphov till religiösa ceremonier, tacksamhet, tro på Jesus Kristus och på hans löften i århundraden. President Dallin H. Oaks har sagt att "uppståndelsen är en grundpelare i vår tro. Den tillför mening till vår lära, motivation till vårt uppförande och hopp inför vår framtid".¹³

7 Jesus Kristus är mer än en dödlig person som först lades i en krubba, mer än en vän, lärare, rabbin, förkunnare eller profet. Han är Faderns enfödde Son.¹⁴ Och enligt den

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

Henry B. Eyring
förste rådgivare

Dallin H. Oaks
president

D. Todd Christofferson
andre rådgivare

DE TOLV APOSTLARNAS KVORUM

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

Patrick Kearon

Gérald Caussé

Clark G. Gilbert

DE SJUTTIOS PRESIDENTSKAP

Carl B. Cook

S. Mark Palmer

Marcus B. Nash

Michael T. Ringwood

Arnulfo Valenzuela

Edward Dube

Kevin R. Duncan

L. Todd Budge
förste rådgivare

W. Christopher Waddell
presiderande biskop

Sean Douglas
andre rådgivare

PRESIDERANDE BISKOPS-
RÅDET

GENERALÄMBETSMÄN

PRIMÄR

Amy A. Wright
första rådgivare

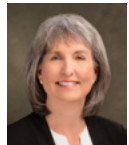

Susan H. Porter
president

Tracy Y. Browning
andra rådgivare

HJÄLPFÖRENINGEN

J. Anette Dennis
första rådgivare

Camille N. Johnson
president

Kristin M. Yee
andra rådgivare

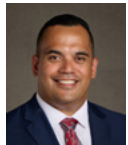
SÖNDAGSSKOLAN

Chad H Webb
förste rådgivare

Paul V. Johnson
president

Gabriel W. Reid
andre rådgivare

UNGA KVINNOR

Tamara W. Runia
första rådgivare

Emily Belle Freeman
president

Andrea Muñoz Spannaus
andra rådgivare

UNGA MÄN

David J. Wunderli
förste rådgivare

Timothy L. Farnes
president

Sean R. Dixon
andre rådgivare

GENERALAUKTORITETSSJUTTIO

(i alfabetisk ordning)

Marcos A. Aidukaitis

Rubén V. Alliaud

Jose L. Alonso

Jorge M. Alvarado

John D. Amos

Steven R. Bangertner

Ronald M. Barcellos

Steven C. Barlow

W. Mark Bassett

Jorge T. Becerra

Hans T. Boom

Mark A. Bragg

Kevin G. Brown

David L. Buckner

Matthew L. Carpenter

Gregorio E. Casillas

Aroldo B. Cavalcante

Christian C. Chigbundu

Yoon Hwan Choi

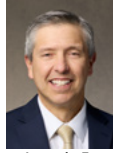
Craig C. Christensen

Ahmad S. Corbitt

Valeri V. Córdón

Joaquin E. Costa

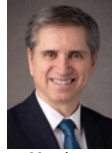
B. Corey Cuvelier

Michael Czesla

Robert M. Daines

Massimo De Feo

Michael A. Dunn

Alexander Dushku

Mark D. Eddy

I. Raymond Egbo

J. Kimo Esplin

James E. Evanson

Brik V. Eyre

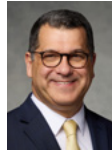
Matthew J. Eyring

Hutch U. Fale

James O. Fantone

Ozani Farias

Eduardo Gavarret

Jack N. Gerard

Ricardo P. Giménez

Christophe G. Giraud-Carrier

Patricio M. Gluffra

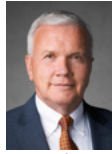
Carlos A. Godoy

Taylor G. Godoy

D. Martin Goury

Brook P. Hales

Aaron T. Hall

Kevin J. Hathaway

Allen D. Haynie

Mathias Held

Karl D. Hirst

Matthew S. Holland

Brian J. Holmes

David P. Homer

William K. Jackson

Jeremy R. Jaggi

Kelly R. Johnson

Peter M. Johnson

Christopher H. Kim

Jörg Klebingat

Joni L. Koch

Erich W. Kopischke

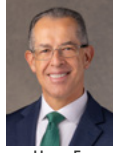
Alfred Kyungu

Pedro X. Larreal

Thabo Lebethoa

Hugo E. Martínez

Clement M. Matswagothata

James W. McConkie III

John A. McCune

Kyle S. McKay

Alvin F. Meredith III

Peter F. Meurs

Hugo Montoya

Jeremiah J. Morgan

Isaac K. Morrison

Thierry K. Mutombo

K. Brett Nattress

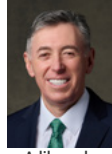
Adeyinka A. Ojediran

Ryan K. Olsen

Eduardo F. Ortega

Adilson de Paula Parrella

Kevin W. Pearson

Anthony D. Perkins

Alan T. Phillips

Paul B. Pieper

John C. Pingree

James R. Rasband

Carlos G. Revillo Jr

Sandino Roman

Edward B. Rowe

Ciro Schmeil

Jonathan S. Schmitt

Steven D. Shumway

Vaiangina Sikahema

Denelson Silva

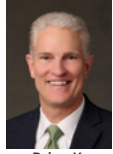
Paul H. Sinclair

Vern P. Stanfill

Michael B. Strong

Brian K. Taylor

Michael John U. Teh

José A. Teixeira

Sergio R. Vargas

Moisés Villanueva

Juan Pablo Villar

Takashi Wada

Tanielo B. Wakolo

Alan R. Walker

Scott D. Whiting

Chi Hong (Sam) Wong

Wan-Liang Wu

OCH DE GICK FRÅM DEN EN EFTER DEN ANDRE, AV JEREMY WINDBORG

gudomliga planen återförenades hans kropp och ande genom hans egen gudomliga kraft.¹⁵ Vilken storslagen och monumental händelse i vår himmelske Faders eviga plan!

8 Den uppståndne Jesus Kristus visade sig först för Maria och uttalade ömt hennes namn.¹⁶ Han visade sig för sina apostlar och sa: "Rör vid mig och se! En ande har inte kött och ben som ni ser att jag har."¹⁷ Han gick på vägen till Emmaus med två av sina apostlar, som vädjade: "Stanna kvar hos oss!"¹⁸ Den uppståndne Herren, "Oändlig och Evig",¹⁹ visade sig för hundratals människor i Det heliga landet.²⁰

9 Berättelser i Mormons bok: Ännu ett testamente om Jesus Kristus, vittnar också om att han uppstod. En folksamling vid ett tempel i den nya världen i landet Ymnighet²¹ hörde en röst från himlen som sa: "Se min älskade Son, i vilken jag finner gott behag, i vilken jag har förhärsligt mitt namn – hör honom."²²

10 Sedan såg de "en man stiga ner från himlen. Och han var klädd i en vit mantel, och han kom ner och stod mitt ibland dem."²³ Och "han sträckte fram sin hand".²⁴ Jag älskar bilden av hur han sträcker fram sin hand. Han sa: "Jag är Jesus Kristus, om vilken profeterna vittnade att han skulle komma till världen."²⁵

11 Denna utsträckta hand var välkänd under hans jordiska verksamhet. Hans hand räddade Petrus när han började sjunka bland de oroliga vågorna på Galileiska sjön.²⁶ Hans hand gjorde tecken åt den sjuke mannen vid dammen Betesda att "resa sig ... och gå."²⁷ Hans händer tvättade hans lärjungars fötter²⁸ och hans händer "tog ett bröd, tackade Gud, bröt det" och instiftade sakramentet "för att [de skulle] minnas" honom.²⁹ Till profeten Jesaja gav han löftet: "Var inte rädd, för jag är med dig ... för jag är din Gud. Jag styrker dig ... jag stöder dig med min rättfärdighets högra hand."³⁰ Det löftet gäller oss alla.

12 Uppståndnen stod han inför dem och sa "stå upp och kom hit till mig så att ni kan sticka era händer i min sida och så att ni även kan känna märkena efter spikarna i mina händer och i mina fötter, så att ni kan veta att jag är Israels Gud, och hela jordens Gud, och har blivit dräpt för världens synder".³¹

13 Mängden på 2 500 själar "gick fram" till dess de hade "sett med sina ögon och känt med sina händer och visste med säkerhet och bar vittne om" att det var han.³²

14 Han "bjöd dem att föra fram sina små barn"³³ och han tog dem "ett efter ett och välsignade dem och bad till Fadern för dem".³⁴

15 Den här scenen där han uppståndnen sträcker fram de händer som en gång hade spikats fast på ett kors berör mig djupt.

16 För några år sedan på en generalkonferens talade jag om vårt barnbarn Paxton, som föddes med en mycket ovanlig kromosomavvikelse.³⁵ Hans föräldrar skulle ha burit honom till Frälsaren när han kallade fram alla som "lider på något sätt" så att han kunde bota dem.³⁶

17 Paxton levde i tre dyrbara år. Han kunde inte tala, krypa, gå eller springa efter sina bröder. Men lille Paxton sträckte sina händer mot våra och mot vår Frälsare med kärlek och tillgivenhet.

18 Jag kommer ihåg första gången Paxtons far och jag gav honom en prästadömsvälsignelse att, som det står i skrifterna, "Guds verk skulle uppenbaras på honom".³⁷ Det gjorde de. Han förde med sig en enorm glädje i vår familj. Familjer med en sådan dyrbar medlem vet vilken förmån det är att välsignas med en individ med särskilda behov. Genom att vara med Paxton fick hela vår familj en ökad, djup och varaktig förtröstan på Herren. Sedan sträckte Gud ut handen och tog honom hem.

19 Psalmistens ord säger allt: "På kvällen gästas gråt, på morgonen kommer jubel."³⁸

20 Den glädjen är, som Frälsaren sa: "Jag lever och ni ska leva."³⁹

21 Jag vet att Paxtons ömsinta ande och hans kropp "ska återförenas i sin fullkomliga form".⁴⁰ Genom kraften i Jesu Kristi försoning kommer hans glädje inte bara att vara en uppstånden kropp, utan en som uppstår hel och fullkomlig.⁴¹ Alla som lever eller som någonsin har levt, som kommer till Kristus och lever efter hans evangelium, kommer att känna en glädje bortom alla jordiska känslor när vi uppståndna återförenas med vår Fader i himlen och Jesus Kristus och med våra föräldrar, far- och morföräldrar, syskon, fastrar, mostrar, farbröder, morbröder, kusiner och förfäder.

22 Må vi känna frid, bröder och systrar, för Herren har lovat: "Ni ska vara där jag är."⁴² Må vi tro på Herrens ord i Jesaja: "Se, jag har skrivit dig på mina händer."⁴³ Må vi vittna om honom genom vårt sätt att leva och genom det som vi älskar. Må vi djupt in i själen känna dessa livgivande ord: Han har uppstått! Han har uppstått! Kungör det med glädjens ljud" och "hela världen love Gud".⁴⁴

23 Som ett särskilt vittne om Jesu Kristi namn⁴⁵, ärans Kung, den segerrike Messias, den klara morgonstjärnan, och denna påskdagsmorgon om uppståndelsen och livet, lämnar jag mitt vittnesbörd om honom i vördnad och tacksamhet, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith (2007)*, s. 49.
2. 2 Moseboken 3:16.
3. 1 Moseboken 17:1.
4. Johannes 8:12.
5. 2 Nephi 25:19.
6. Lärnan och förbunden 42:1.
7. Se Alma 22:14.
8. Se Lärnan och förbunden 76:17.
9. 1 Timoteusbrevet 6:15.
10. Se Mosiah 27:31; se även Jesaja 45:23; Filipperbrevet 2:10–11; Lärnan och förbunden 76:110; 88:104.
11. Alla fyra evangelierna i Nya testamentet nämner kvinnor som kom till graven denna söndagsmorgon. De som nämns är Maria, Johanna, Jakobs mor Maria, Salome och andra (se Markus 16:1; Lukas 24:10). De tog med sig kryddor (se Markus 16:1). I enlighet med traditionen tog kvinnorna inte hand om kroppen omedelbart, utan väntade för att hedra sabbaten (se Lukas 23:56).
12. Se Lukas 24:5–6.
13. Dallin H. Oaks, "Uppståndelsen", *Liahona*, juli 2000, s. 16.
14. Se Johannes 3:16.
15. Endast Jesus Kristus hade makt att ge sitt liv och ta det tillbaka. Av sin jordiska mor ärvde han förmågan att dö. Hans odödlige Fader i himlen gav honom förmågan och makten att övervinna döden. Han förklarade det med dessa ord: "För liksom Fadern har liv i sig själv, har han också låtit Sonen ha liv i sig själv" (Johannes 5:26).

16. Se Johannes 20:16.
17. Lukas 24:39.
18. Se Lukas 24:13–32.
19. Mose 7:35.
20. Se 1 Korintierbrevet 15:6. Det heliga landet utgör till stor del bakgrunden till berättelserna i både Nya och Gamla testamentet, även om det inte nämns uttryckligen i Bibeln. Det har kallats "löftets land" och vid tiden för Kristi verksamhet omfattade det områdena Galileen, Judeen och Samarien.
21. I landet Ymnighet samlades en stor skara av Nephis folk runt templet och förundrade sig över de förändringar som hade ägt rum i landet (se 3 Nephi 11:1).
22. 3 Nephi 11:7.
23. 3 Nephi 11:8.
24. 3 Nephi 11:9.
25. 3 Nephi 11:10.
26. Se Matteus 14:31.
27. Johannes 5:8.
28. Se Johannes 13:5.
29. Lukas 22:19. Under den sista måltiden instiftade Jesus Kristus sakramentet och förklarade förrättningen för sina tolv apostlar (se även sakramentsbönerna som används under dagens gudstjänster i Moroni 4:3; 5:2; Läran och förbunden 20:75–79).
30. Jesaja 41:10.
31. 3 Nephi 11:14.
32. 3 Nephi 11:15. Det antal som hade samlats vid templet nämns i 3 Nephi 17:25.
33. 3 Nephi 17:11.
34. 3 Nephi 17:21.
35. Se Ronald A. Rasband, "Särskilda lärdomar", *Liahona*, maj 2012, s. 80–82.
36. 3 Nephi 17:7.
37. Johannes 9:3.
38. Psaltaren 30:6.
39. Johannes 14:19.
40. Se Alma 11:43.
41. Genom kraften i sin försoning erbjöd Jesus Kristus alla Guds barn odödlighetens gåva. Endast han hade makten att återlösa alla från följderna av Adams och Evas fall. Endast han hade makten att ge sitt liv på korset, läggas i en lådad grav och sedan ta tillbaka sitt liv igen, den förste av dem som sov, en uppståndenen och fullkomlig varelse. Tack vare Herren Jesus Kristus och hans försoning kommer vi alla att uppstå och sedan stå inför honom och redogöra för vårt liv.
42. Johannes 14:3.
43. Jesaja 49:16.
44. "Han som dog är nu uppståndenen", Psalmer, nr 130.
45. Se Läran och förbunden 107:23.

Chile.

Äldste Dale G. Renlund
i de tolv apostlarnas kворum

Tack vare Jesus Kristus

När vi fokuserar på Frälsaren, hans oändliga försoning och vad han har gjort för oss får vi uppleva glädje och klarhet i livet.

För många år sedan hade vår familj en liten svart hund, en toypudel som hette Lady. Lady var smart, energisk och bra på att hämta bollar. Hon var villig att hämta en boll när som helst, var som helst och så länge som någon var villig att kasta den.

2 En dag när jag upprepade gånger hade kastat en boll som hon skulle hämta, bestämde jag mig för att kasta två bollar samtidigt, en blå och en gul. Lady sprang efter den blå bollen, plockade upp den, började springa tillbaka till mig, och såg då den gula bollen. Hon släppte den blå bollen, rusade till den gula bollen, plockade upp den och började springa tillbaka till mig. Sedan verkade hon tänka på den blå bollen, släppte den gula bollen, vände sig om, sprang tillbaka till den blå bollen, plockade upp den och började springa tillbaka. När hon passerade den gula bollen stannade hon, släppte den blå bollen, plockade upp den gula bollen och fortsatte springa tillbaka. Sedan släppte hon den gula bollen, vände sig om, rusade tillbaka till den blå bollen, tog upp den och började springa mot mig. När Lady passerade den gula bollen igen stannade hon tvärt. Hon släppte den blå bollen, tittade fram och tillbaka från den blå bollen till den gula bollen. Sedan gav hon upp, gick till sin korg och lade sig ner. För Lady var två bollar för många. Hon blev förvirrad, överväldigad och missmodig.

3 I vårt liv behöver vi inte bara hantera blå och gula problem, utan också röda och gröna, orange och lila, prickiga och randiga och alla möjliga kombinationer. Vi kanske känner oss som Lady – överväldigade och missmodiga – och bara vill krypa tillbaka ner i sängen.

4 Jag kan inte göra era dagar längre eller ta bort alla de bekymmer som det moderna livet medför. Men jag kan ge det här rådet: Allt är inte av samma värde,¹ och när vi har ett evigt perspektiv hjälper det oss att prioritera det som är av störst värde. Låt oss denna påskdag fundera över varför vårt fokus på Jesus Kristus och "den oändliga kraften i hans stora försoningsoffer"² är av största värde och hjälper oss oavsett hur många andra bekymmer vi måste hantera. Hans liv, hans mission och frukterna av hans försoning välsignar oss oändligt och dagligen.

5 Jesus levde och dog för att göra sin Faders vilja.³ Hans oändliga försoning – den serie händelser som han upplevde

USA.

från Getsemane till sin död på korset och vidare till sin härliga uppståndelse – är kärnan i vår himmelske Faders plan för vår frälsning.⁴ Planen var beroende av Jesus Kristus; det fanns inget alternativ. Han fullbordade försoningen och fick därmed "all makt i himlen och på jorden".⁵

6 Tack vare Jesu Kristi förtjänster, barmhärtighet och nåd⁶ kan vi återvända hem till vår himmelske Fader och leva i hans närhet. Det är endast möjligt genom Jesus Kristus. Frälsaren själv sa: "Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig."⁷ Jesus, han som för oss till frälsning,⁸ har makt att göra för oss vad vi inte kan göra själva, eftersom han fullbordade sin försoning.

7 Fundera över de här anledningarna till att vi firar påsk. För det första övervann Jesus Kristus döden. Han reste sig bokstavligen från graven. Tack vare honom är uppståndelsen en universell och ovillkorlig gåva till alla som kommer till jorden. Döden är inte slutet, för anden och kroppen kommer att återförenas för att aldrig mer skiljas åt.⁹

8 För det andra har Jesus Kristus både makten och önskan att frälsa oss från våra synder.¹⁰ Tack vare Jesus Kristus – när vi omvänder oss och följer honom – "träder den stora återlösningensplanen omedelbart i kraft för [oss]".¹¹ Återlösaren led straffet för allas synder, överträdelser och misstag. Han kan och ska förkunna att alla är utan skuld som tror på hans namn, omvänder sig, följer förbundsstigen och strävar efter att hålla ut till änden.¹² "Hela människosläktet kan frälsas"¹³ tack vare honom och hans försoningsoffer. "Hela" betyder "alla". Om alla, då vem som helst. Om vem som helst, då till och med en enda. Och om till och med en enda, då även du.

9 Jesus Kristus har en oändlig förmåga att förlåta, och lovar att "närhelst mitt folk omvänder sig ska jag förlåta dem deras överträdelser mot mig".¹⁴ Tack vare Jesus Kristus lämnar de

synder som vi uppriktigt har omvänt oss från inga andliga ärr, spår eller tecken.¹⁵ Det finns ingen eldröd bokstav att bära,¹⁶ nu eller i evigheterna. När vi omvänder oss med ärligt uppsåt spikas hela vår synd, inte bara en del, bildligt talat fast på korset och vi bär inte längre dess andliga konsekvenser.¹⁷ När vi har omvänt oss är vi inte längre skyldiga rättvisan något då Jesus har betalat skulden. Han benådar oss från ett välförtjänt straff. Vi blir förlåtna, vårt hjärta och våra händer blir rena,¹⁸ och Herren kommer inte längre ihåg våra synder.¹⁹ Herren, vår Gud, är mäktig. Han frälser och gläder sig över oss.²⁰

10 För det tredje förstår Jesus Kristus våra utmaningar eftersom han inte bara har tagit på sig våra synder utan också våra sorger, sjukdomar och skröpligheter.²¹ Eftersom han genomled det obegränsade, sonande offret har han fullkomlig medkänsla med oss. Han "skänker sin frid och ger glädje igen".²² Han, och bara han, kan beakta varje faktor som formar den vi är: våra gener, vår intellektuella förmåga, våra traditioner, upplevelser, mentala och känslomässiga tillstånd och varje annan omständighet som påverkar den vi är.²³ Han, och bara han, kommer att döma oss "enligt [våra] gärningar, enligt [våra] hjärtans önskemål".²⁴

11 Tack vare Jesus Kristus kommer allt som är orättvist i livet att ställas till rätta.²⁵ Han helgar våra lidanden till vårt bästa.²⁶ Han helgar vår djupaste sorg.²⁷ Han fyller en bitter kalk med sötma.²⁸ Han är oförtröttlig i sin strävan att göra oss hela.²⁹ Om vi tillåter det kommer han inte att låta oss "uppleva någon form av lidande som inte [uppslukas] av glädjen i Kristus".³⁰

12 När vi fokuserar på Frälsaren, hans oändliga försoning och vad han har gjort för oss får vi uppleva glädje och klarhet i livet,³¹ oavsett hur många andra bekymmer vi har. Det är *därför* som forntida och nutida profeter har lett och alltid kommer att leda oss till Kristus.³² Ni kanske minns att

president Russell M. Nelson sa: "Vilka frågor eller problem ni än har så finns svaret alltid i Jesu Kristi liv och lärdomar."³³ Och president Dallin H. Oaks, Herrens levande profet i dag, har helt enkelt sagt: "Jesus Kristus är vägen."³⁴

13 Du behöver inte vara som vår lilla hund Lady – förvirrad, missmodig och överväldigad – när livet ger dig för många bollar. Du behöver inte krypa tillbaka till sängen och kura ihop dig. Håll i stället ögonen på bollen.³⁵ Fokusera på Frälsaren. Sök efter de "dyrbara gåvor som hans försoning kan ge".³⁶ Då kan du glatt och tryggt sjunga med barnen:

14. *Jag litat på Jesus, lyssnar till hans ord.*

15. *Han är alltid med mig trots att jag gör fel.*

16. *Jesus ger mig styrka, ger mig frid och tröst,*

17. *så att jag kan växa mer och mer var dag.*³⁷

18 Eftersom Jesus Kristus genomförde försoningen har han makt att hjälpa dig på din jordiska resa och att återlösa dig från döden, både den fysiska och den andliga. Fira påskens

glada budskap varje dag genom att varje dag begrunda de välsignelser du får tack vare honom.³⁸ "Öppna upp ditt förkrossade hjärta och släpp in din Frälsare!"³⁹

19 Denna påskmorgon vittnar även jag om "den stora och underbara kärlek som Fadern och Sonen visade genom att låta Återlösaren komma till världen".⁴⁰ Jesus Kristus är uppståndelsen och livet, Faderns Enfödde, det värdiga Lammet som slaktades, vår Återlösare, vår Frälsare, vår Förespråkare och utan tvekan den uppståndne Herren. "Han lever som en gång var död."⁴¹ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Dallin H. Oaks, "Bra, bättre, bäst", *Liahona*, nov. 2007, s. 104–108.
2. "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", Evangeliebiblioteket.
3. Se Joseph Smith Translation, Matthew 27:54 (i Matthew 27:50, fotnot *a* i kyrkans engelska utgåva av skrifterna).
4. Se Mosiah 15:7–10.
5. Matteus 28:18.
6. Se 2 Nephi 2:8.
7. Johannes 14:6.
8. Se Hebreerbrevet 2:10.
9. Se Lärnan och förbunden 138:15–17.

10. Se Mosiah 15:8–9; Alma 11:37.
11. Alma 34:31.
12. Se Alma 11:40.
13. Tredje trosartikeln lyder: "Vi tror att hela människosläktet kan frälsas genom Kristi försoning och genom lydnad mot evangeliets lagar och förrättningar."
14. Se Mosiah 26:29–30.
15. Se Hesekiel 33:12, 14–16. Vi får lida för synder som vi inte har omvänt oss från, men vi behöver inte lida ytterligare straff för synder som vi har omvänt oss från (se Dallin H. Oaks, "Gudomlig kärlek i Faderns plan", *Liahona*, maj 2022, s. 101–104).
16. *Den eldröda bokstaven* är en roman från 1850 av Nathaniel Hawthorne som utspelar sig i 1600-talets puritanska New England (ett strikt religiöst samhälle i koloniala Amerika). Huvudpersonen Hester Prynne döms för äktenskapsbrott och tvingas bära den eldröda bokstaven "A" på sina kläder. Bokstaven var en synlig symbol för skam, en offentlig bestraffning.
17. Se "It Is Well with My Soul", *Hymns—For Home and Church*, Evangeliebiblioteket, nr 1003; Kolosserbrevet 2:13–15.
18. Se "As Bread Is Broken", *Hymns—For Home and Church*, Evangeliebiblioteket, nr 1007.
19. I Lärn och förbunden 58:42–43 finns följande kriterium: "Härigenom kan ni veta om en människa omvänder sig från sina synder: Se, hon bekänner dem och överger dem." Moroni lärde att kyrkans ledare gjorde så som Frälsaren hade påbjudit: "Men så ofta de omvände sig och med ärligt uppsåt sökte få förlåtelse blev de förlåtna" (Moroni 6:8).
20. Se Sefanja 3:17.
21. Se Alma 7:11–12; se även Dallin H. Oaks, "Styrkta genom Jesu Kristi försoning", *Liahona*, nov. 2015, s. 61–64.
22. "Var skall jag finna frid?" *Psalmer*, nr 75.
23. Se M. Russell Ballard, "Självmod: Vissa saker vet vi, andra inte", *Nordstjärnan*, mars 1988, s. 16–20.
24. Lärn och förbunden 137:9; se även 2 Nephi 9:41.
25. Se "Vår himmelske Faders frälsningsplan" i *Predika mitt evangelium: Vägledning för att sprida Jesu Kristi evangelium* (2023), s. 48.
26. Se 2 Nephi 2:1–2.
27. Se "En grundval blev lagd", *Psalmer*, nr 38.
28. Se "Savior, Redeemer of My Soul", *Hymns*, nr 112.
29. Se "Var skall jag finna frid", *Psalmer*, nr 75.
30. Alma 31:38.
31. President Russell M. Nelson sa:
"Glädjen vi känner har väldigt lite att göra med våra omständigheter och allt att göra med vårt fokus ...
När vårt fokus i livet är på Guds frälsningsplan ... samt på Jesus Kristus och hans evangelium, kan vi känna glädje vad som än händer – eller inte händer – i livet. Glädje kommer från och tack vare honom" (se "Glädje och andlig överlevnad", *Liahona*, nov. 2016, s. 82).
32. I den här tidsutdelningen sa profeten Joseph Smith: "De fundamentala principerna i vår religion ... [innefattar] Jesus Kristus, att han dog, begravdes och uppstod på den tredje dagen och uppsteg till himlen. Allt annat ... är endast tillägg till detta" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 49).
33. Russell M. Nelson, "Svaret är alltid Jesus Kristus", *Liahona*, maj 2023, s. 127.
34. "Jesus Kristus är vägen", säger president Oaks i sin första intervju som kyrkans president, *nyheter.jesukristikyrka.org*, 16 okt. 2025, <https://nyheter.jesukristikyrka.org>.
35. I slutet av 1800-talet var frasen "håll ögonen på bollen" [keep your eye on the ball] ett bokstavligt råd till bland annat baseboll- och cricketspelare. För att lyckas träffa bollen behövde spelarna noga hålla ögonen på bollen när den närmade sig. Uttrycket övergick senare till att användas bildligt som en uppmaning om att förbli fokuserad och inte förlora sitt primära mål ur sikte. Användningen av detta idiom på engelska har varit vanligt i över ett århundrade.
36. Se "Bread of Life, Living Water", *Hymns—for Home and Church*, Evangeliebiblioteket, nr 1008.
37. Se "I Will Walk with Jesus", *Hymns—for Home and Church*, Evangeliebiblioteket, nr 1004; se även Jag vill gå med Jesus, *Liahona* feb. 2020, s. V3.
38. Se Dallin H. Oaks, "Vad har vår Frälsare gjort för oss?" *Liahona*, maj 2021, s. 75–77.
39. Se "Behold the Wounds in Jesus' Hands", *Hymns—for Home and Church*, Evangeliebiblioteket, nr 1016.
40. Lärn och förbunden 138:3.
41. "Han lever, min Förlossare", *Psalmer*, nr 83.

Äldste Thierry K. Mutombo
i de sjuttios kvorum

Glädjen i en förbundsrelation med Gud

Var du än befinner dig nu eller vad du än går igenom i livet, kan du känna Guds oändliga kärlek manifesteras genom hans Son Jesus Kristus.

Mina älskade bröder och systrar, jag känner mig ödmjuk inför förmånen att få tala till er den här påskdagen. Min bön är att Herrens Ande ska vara med er och med mig i denna heliga stund, och fortsätta undervisa och inspirera oss som lärjungar till Jesus Kristus som samlats för att dyrka honom.

2 I vissa delar av världen har man ett unikt och speciellt sätt att hälsa på varandra på påskdagens morgon. Påskhälsningen, som är ett hyllningsrop, är en tradition som många kristna har.

3 Den som hälsar säger: "Kristus är uppstånden!"

4 Den andra personen svarar: "Han är sannerligen uppstånden!"

5 Den är mer än bara en enkel hälsning eller förkunnelse. Den är en hyllning till den gudomliga gåva som vår himmelske Fader erbjuder oss.¹ Vetskapen om vad Jesus Kristus erbjuder oss genom sin försoning och uppståndelse ger oss alla tröst, frid och tillförsikt. Utan Jesu Kristi obegränsade försoning skulle ingen ha hopp om att kunna återvända till vår

Brasilien.

Madagaskar.

himmelske Fader. Och utan hans uppståndelse skulle döden innebära slutet.²

6 Frälsaren Jesus Kristus bekräftade det gudomliga syftet med sin försoning med orden: "Om ni kommer till mig ska ni få evigt liv. Se, min barmhärtighets arm är utsträckt mot er, och den som kommer tar jag emot. Och välsignade är de som kommer till mig."³

7 "Kom till mig" är en gudomlig inbjudan som innebär att var du än befinner dig nu eller vad du än går igenom i livet, kan du känna Guds oändliga kärlek manifesteras genom hans Son Jesus Kristus.

8 Gud har sannerligen en speciell kärlek för varje person som sluter förbund med honom i dopets vatten. Och denna gudomliga kärlek fördjupas allteftersom ytterligare förbund ingås och trofast hålls.

9 Nathalie och jag upplevde denna gudomliga kärlek under en mycket svår tid som man och hustru och eviga livskamrater.

Vi har välsignats med tio barn. När jag nämner det undrar många ungdomar: "Hur?" Och jag svarar: "Så är det bara."

10 Vi var med om att fyra av våra barn dog i början av vårt äktenskap. När tre av våra barn hade gått bort ställde Nathalie och jag oss själva så många frågor, precis som profeten Joseph Smith i fängelset i Liberty: "Himmelske Fader, var är du? Hör du våra rop och böner?"⁴

11 Vi insåg snart att det inte var slutet på våra prövningar när Allan Mutombo, vår nio månader gamla baby, gick bort. Jag hittade honom i hans spjäsäng. Jag höll hans kropp i mina armar, grät den dagen och vädjade om ett underverk. Men som ni vet är Guds plan för oss fullkomlig, och den dagen valde han att ta tillbaka Allan till sig. Mina böner förändrade inte hans sinne och vilja.

12 För att göra den här utmaningen ännu värre samlades våra släktingar efter begravningen och bestämde, utan att rådfråga oss, att traditionen krävde att Nathalie och jag skulle separera,

och de bad mig ta ut min frus tillhörigheter från huset eftersom vi hade förlorat många barn.

13 Jag gick in i huset och bad om styrka att klara av den här motgången. Jag kom att tänka på orden i den underbara psalmen skriven av Emma Lou Thayne: "Var skall jag finna frid?"⁵

14 Jag mindes också orden i vår tempelbesegling och löftena vi gav till Gud och till varandra. Jag kände stor frid och en förvisning om att Nathalie och jag är en dotter och en son till en kärleksfull och omtänksam himmelsk Fader.

15 Jag kände Frälsarens kärlek och hur jag lyftes upp av hans hand.

16 Jag kom ut med tomma händer och sa till dem som var där: "Jag är ledsen men Nathalie är min eviga livskamrat. Vi strävar tillsammans efter att bygga en evig familj, och Frälsaren hjälper oss att uppnå det."

17 De motsatte sig mitt beslut, men genom att utöva tro på Jesus Kristus blev jag starkare.⁶

18 I ett tal till om vårt lärjungaskap och vår förbundsrelation med vår himmelske Fader och vår Frälsare Jesus Kristus, sa vår profet president Dallin H. Oaks: "Att följa Kristus är inte en lättvindig eller sporadisk vana. Det är en kontinuerlig förpliktelse och livsstil som bör vägleda oss alltid och överallt. Hans lärdomar och hans exempel fastställer vägen för varje Jesu Kristi lärjunge."⁷

19 För att hålla förbunden "måste [Frälsarens efterföljare], som han sa, lämna 'det som står högt i människors ögon' (Lukas 16:15) och 'människors stadgar' (Markus 7:8)".⁸

20 Det underverk som Nathalie och jag bad om inträffade efter att vi hade stått upp för den sanning och det ljus som finns i Jesus Kristus. Vi fick en stark bekräftelse på att Kristus utför underverk enligt vår tro på honom.⁹ Ibland ordnar sig inte saker och ting så bra i jordelivet som vi hoppas på, och ibland behöver vi ha tro på Jesus Kristus och tro på att allt kommer att ordna sig till slut.¹⁰

21 Nu säger du kanske: "Jag har inte drabbats av just den prövningen – hur gäller det här mig?" Under det här jordelivet kommer vi var och en att möta egna mörka dagar, stunder när saker och ting inte går så som vi hoppats på. När du drabbas av sorgens mörker, kom då ihåg den där mörka dagen då Jesus Kristus blev förödmjukad och slagen, misshandlad, smäddad och upphängd på korset för dig och mig.

22 Den dagen fylldes av förödande och förtärande sorg som gnagde i själen hos dem som älskade och ärade Jesus Kristus. Men domen över den dagen varade inte för evigt. Deras förtvivlan dröjde sig inte kvar, för på söndagen övervann den uppståndne Frälsaren dödens bojor. Så oavsett hur mörka dina dagar är, kom ihåg att söndagen kommer om du trofast håller de förbund du ingått med Herren.

23 Vår himmelske Faders plan för oss är lycka nu och glädje för evigt i hans närhet. Han ger oss lagar och bud, och ingår förbund med oss för att välsigna oss. Hans önskan, avsikt och härlighet är att vi ska återvända till honom rena, efter att ha visat oss värdiga en evighet av glädje i hans närhet.

24 Vi känner till motståndarens mål. Han strävar efter att göra alla "lika olyckliga som han själv är".¹⁰ Han vill att vi ska bryta våra förbund för att ådra oss bedrövelse. Han är fast besluten att förgöra oss. Satans handlingsplan beskrivs ofta som "ha kul nu och betala senare". Han försöker också lära oss att våra handlingar aldrig medför konsekvenser eller ansvar.

25 President Ezra Taft Benson sa:

26 "Livets främsta prov är lydnad mot Gud ...

27 *Livets främsta uppgift* är att lära Herrens vilja och sedan göra den.

28 *Livets främsta bud* är att älska Herren."¹¹

29 Vi kan tillväxa i ödmjukhet och stärka vår förbundsrelation med vår himmelske Fader och vår Frälsare Jesus Kristus om vi förändrar vår natur och blir som ett barn, bygger vårt liv på den klippa som är Frälsaren Jesus Kristus, ger efter för tron på honom, följer den Helige Andens vägledning att trofast hålla de förbund vi ingick med Herren vid vårt dop och i Herrens hus.¹²

30 Jag vet att Gud lever och jag vittnar om att Jesus är Kristus. Jag vittnar om att president Dallin H. Oaks är Guds profet på jorden.

31 Kristus är uppstånden! Han är sannerligen uppstånden! I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Johannes 3:16.
2. Se 1 Korintierbrevet 15:19, 22.
3. 3 Nephi 9:14; se även vers 17.
4. Läran och förbunden 121:1–2.
5. "Var skall jag finna frid", Psalmer, nr 75.
6. Se Apostlagärningarna 3:16.
7. Dallin H. Oaks, "Att följa Kristus", *Liahona*, nov. 2024, s. 23.
8. Se Dallin H. Oaks, "Kristi efterföljare", *Liahona*, maj 2013, s. 96.
9. Se 2 Nephi 26:13; Ether 12:12; Moroni 7:27–29, 34–38.
10. Se David A. Bednar, "Be i tro", *Liahona*, maj 2008, s. 94–97.
11. 2 Nephi 2:27.
12. Se Kyrkans presidenters lärdomar: Ezra Taft Benson (2014), s. 38.
13. Se Mosiah 3:19.

Äldste Alan R. Walker
i de sjuttios kворum

En dyrbar egendom

Herren förkunnade att hans folk skulle vara hans dyrbara egendom om de lydde hans röst och höll hans förbund.

Som liten pojke var jag mycket intresserad av allt som hade med skatter att göra. Jag var ofta uppslukad av berättelser och filmer om gömda skatter, hemliga kartor och modiga upptäcktsresande som letade efter förlorade rikedomar. När mina bröder och jag besökte våra farföräldrar som bodde vid foten av Anderna i Mendoza i Argentina, tillbringade vi timmar med att söka igenom fälten efter blanka stenar. Vi brukade ivrigt slå sönder stenarna i hopp om att upptäcka något mycket värdefullt inuti dem – bara för att hitta fler glittrande mineraler men aldrig någon riktig skatt.

2 När vi studerar skrifterna stöter vi på ordet "skatt" dussintals gånger – oftast som en varning för att fästa hjärtat vid rikedomar eller vid världens flyktiga saker. Men mitt i alla dessa varningar om jordiska skatter finns det ett skriftställe som avslöjar något häpnadsväckande: Herren själv talar om oss som sin egendom, sin skatt. Jag talar om tillfället när Herren talade till profeten Mose på berget Sinai och förkunnade att hans folk skulle vara hans *dyrbara egendom* om de lydde hans röst och höll hans förbund.¹

3 Vår himmelske Faders högsta önskan är att vi ska leva med honom igen och åtnjuta evigt liv vid hans sida. Hans verk och härlighet är att "åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan".² För att göra det möjligt utformade han frälsningsplanen. Han sände sin älskade Son Jesus Kristus att bryta dödens band och sona världens synder.³ Det här offret är det största uttrycket för vår Faders obegränsade kärlek till alla sina barn. Framför all annan kärlek är vår himmelske Faders och hans Son Jesu Kristi kärlek störst. "Större kärlek"⁴ har ingen. Som en del av sin kärlek inbjuder Frälsaren oss att komma till honom, att välja honom. Den uppståndne Herren är densamme som talade på berget Sinai. Den levande Kristus kallar fortfarande ett förbundsfolk i dag.

4 När Herren i sin välvilja undervisade Mose upprättade han ett tillämpbart mönster, inte bara för Israels forntida barn, utan för alla som vill vara hans skatt – Herrens förbundsfolk. Det mönstret innefattar två enkla men kraftfulla villkor: att lyda hans röst och att hålla våra förbund med honom.⁵ Då kommer vi att vara en dyrbar eller speciell skatt; och som sådana blir vi välsignade, stärkta och gynnade genom Frälsarens försoningsoffer.

England.

5 President Russell M. Nelson sa: "När du och jag har ingått ett förbund med Gud blir vår relation till honom mycket närmare än innan vårt förbund slöts. Nu är vi bundna till varandra. Tack vare vårt förbund med Gud tröttnar han aldrig på att hjälpa oss, och vi förbrukar aldrig hans barmhärtiga tålmod med oss. Var och en av oss har en speciell plats i Guds hjärta. Han har stora förhoppningar för oss."⁶ Samme Gud som kallade Israels barn kallar oss nu – att bli hans förbundsfolk, att höja oss över världens sätt och att ta emot välsignelser som bara han kan ge.

6 Trofasthet mot förbund gör mer än att identifiera oss som Guds folk – den ger oss kraft att höja oss över den här fallna världens begränsningar. President Dallin H. Oaks har sagt att lydnad mot Guds bud är nödvändig för att vi ska kunna höja oss över livets utmaningar. Med hänsyftning på de heliga förbund som binder oss till vår himmelske Fader och till hans Son Jesus Kristus, har han sagt: "När vi hedrar dessa förbund genom att hålla deras bud och följa deras återlösningsplan gör deras utlovade välsignelser att vi kan stiga till celestia höjder."⁷

7 I nutida uppenbarelser ger Herren oss en vacker beskrivning av hur vi kan veta att vi godtas av honom. Han sa: "Sannerligen säger jag er: Alla bland dem som vet att deras hjärtan är uppriktiga och förkrossade, och att deras ande är botfärdig, och är villiga att hålla sina förbund genom offer, ja, varje offer som

jag, Herren, ska kräva, de godtas av mig."⁸ Herren ber inte om fullkomlighet på en gång. I stället ber han oss att ha ett ärligt och förkrossat hjärta, en ödmjuk ande och att vara villiga och redo att hålla våra förbund – även när det kräver uppoffringar.

8 Precis som de skatter som mina bröder och jag letade efter aldrig fanns på ytan, är detta att bli Herrens skatt och ta emot hans gudomliga godkännande inte en lättvindig eller övergående sak. Det kräver tålmodiga ansträngningar, trofast uthållighet och uppoffringar. Vi måste vara villiga att lägga undan mindre saker – vanor, ambitioner eller bekvämligheter som fjärmar hjärtat från honom – så att vi kan offra oss själva helt och hållet och utan förbehåll. När vi väljer att följa profetens råd, även när det utmanar oss eller känns olägligt, visar vi vår kärlek till Herren och att vi värdesätter honom mer än alla världsliga önskningar.

9 President D. Todd Christofferson har sagt att när vi vandrar i trofast lydnad mot våra förbund flödar "en ständig ström av välsignelser" in i vårt liv från Gud – gudomlig kraft som gör det möjligt för oss att uthärda prövningar och till och med att "vända motgång till seger".

10 Han förklarade att när vi hedrar våra förbund följer tre heliga välsignelser: *lydnadens utlovade frukter blir uppenbara, Anden förmedlar Guds välbehag och vi kan möta livet med hopp, i vetskap om att vi kommer att lyckas till slut eftersom vi har Guds*

*löfte till oss.*⁹ Detta är en del av vad det innebär att vara Herrens dyrbara egendom. Han gör inte bara anspråk på oss som sitt förbundsfolk – han stärker oss, stödjer oss och omger oss med förbundskraft varje steg på vägen.

11 Jag vittnar om att när vi lyder Frälsarens röst och håller våra förbund – även om det sker genom små och ödmjuka uppoffringar varje dag – känner vi hans kärlek djupare och vi tar emot hans vägledning tydligare. Och eftersom han lever kan vi vara förvissade om att vi en dag kommer att stå inför honom och höra de ord som betyder mest: att vi godtas av honom. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se 2 Moseboken 19:5.
2. Mose 1:39.
3. Se Johannes 3:16.
4. Johannes 15:13.
5. Se 2 Moseboken 19:5.
6. Se Russell M. Nelson, "Det eviga förbundet", *Liahona*, okt. 2022, s. 6.
7. Dallin H. Oaks, "Att följa Kristus", *Liahona*, nov. 2024, s. 24.
8. Läran och förbunden 97:8.
9. D. Todd Christofferson, "Kraften i förbund", *Liahona*, maj 2009, s. 21; betoning tillagd.

President Dallin H. Oaks
 President för Jesu Kristi Kyrka
 av Sista Dagars Heliga

Levande i Kristus

Låt oss följa Kristus genom att avstå från stridigheter och använda fridsskapares språk och metoder.

I.

- 1 Denna härliga påskdag har jag valt att först tala om uppståndelsen, som är en grundpelare i vår tro.
- 2 Jesu bokstavliga uppståndelse är ämnet i så många skriftställen att det är en etablerad lära för dem som tror på Bibeln och Mormons bok. För oss är den *universella* uppståndelsen lika säker. Som Mormons bok lär:
- 3 "Anden och kroppen ska återförenas i sin fullkomliga form ...
- 4 Denna återställelse ska komma till alla, både gammal och ung, både träl och fri, både man och kvinna, både ond och rättfärdig" (Alma 11:43–44).
- 5 Jag undrar om vi till fullo uppskattar den ofantliga betydelsen av denna tro på en bokstavlig, allmän uppståndelse. Övertygelsen att döden inte är slutet på vår identitet förändrar hela perspektivet på vårt jordeliv. Det påverkar hur vi ser på jordelivets fysiska utmaningar. Det ger oss styrkan och perspektivet att uthärda jordelivets svårigheter som vi alla och de som vi älskar möter. Det visar att jordiska brister bara är tillfälliga! Det ger oss också modet att möta vår egen eller våra närståendes död – till och med dödsfall som vi kanske kallar förtida.
- 6 Vår tro på uppståndelsen uppmuntrar oss också att fullgöra våra familjeansvar under jordelivet. Den hjälper oss att leva tillsammans i kärlek i det här livet i väntan på en glädjefull återförening och umgänge i nästa liv. Alla dessa sanningar har predikats med stor tydlighet på det här konferensmötet.

II.

- 7 Att leva värdigt att möta Kristus är ingen lätt uppgift. Många nutida författare beskriver den tid vi lever i som giftig, en tid av förakt eller fientlighet mot motståndare. Den här fientligheten påverkar många olika relationer i samhället, däribland många vars kristna tro borde leda dem till att göra annorlunda.
- 8 Vår Frälsare Jesus Kristus lärde oss hur vi ska relatera till varandra. De stora buden i lagen, lärde han, var att älska – Gud och vår nästa (se Matteus 22:37–39).
- 9 När han fick frågan: "Vem är då min nästa?" svarade Jesus med en liknelse som prisade en samariers barmhärtiga gärningar. Samarierna var en grupp som judarna isolerade

Chile.

och föraktade (se Lukas 10:29–37). Men Jesu undervisning om kärlekens krets sträckte sig långt bortom samarierna. I bergspredikan förkunnade han:

- 10 "Ni har hört att det är sagt: Du ska älska din nästa och hata din fiende.
- 11 Jag säger er: Älska era fiender, välsigna dem som förbannar er, gör gott mot dem som hatar er och be för dem som illvilligt utnyttjar er och förföljer er" (se King James Version Matthew 5:43–44).
- 12 Vilken revolutionär lära för personliga relationer! Älska till och med era fiender! Men vilka är då våra fiender? Den fulla betydelsen av *fiender*, i de källor från vilka kung Jakobs översättare valde ordet *fiender*, inbegriper militära fiender, men sträcker sig också till alla som aktivt motarbetar varandra. I dag kan vi säga att vi är befallda att *älska våra motståndare*. Alla människor är älskade barn till Gud. Som president David O. McKay lärde: "Det finns inget bättre sätt att uttrycka kärlek till Gud än att visa osjälvisk kärlek till sina medmänniskor."¹
- 13 Jag bevittnade denna ovanliga kärlek till en motståndare vid en stavskonferens för många år sedan. När jag tittade ut över åhörarna innan mötet började, fick jag en ovanlig maning att kalla upp en viss kvinna i gul klänning. Jag frågade stavspresidenten om han trodde att den här kvinnan skulle hålla ett lämpligt tal om hon kallades till det. Han sa att han trodde det. På min begäran kallade han senare ut henne från åhörarskaran för att hålla ett kort tal.
- 14 När hon kom fram var jag orolig över vad hon skulle säga. Hon presenterade sig som en sjuksköterska som var anställd för att ta hand om patienter på en vårdinrättning. Bland hennes patienter fanns en som hon beskrev som "den mest motbjudande man" hon någonsin träffat. (Vart var detta på väg? frågade jag mig själv.) Där han låg i sin säng gjorde han allt han kunde för att göra livet surt för sjuksköterskorna som tog hand om honom, bland annat genom att använda fula

Madagaskar.

ord, spotta på golvet och ständigt förolämpa dem på andra motbjudande sätt. Hon föraktade honom.

15 En kväll hörde hon ett högt brak från mannens rum. Hon sprang till hans rum och blev chockad när hon såg att han hade fallit ur sängen och rullade omkring i en pöl av krossat glas, vätska och blod. I det ögonblicket kom en djupgående förändring över henne. Hon kände en nästan elektrisk kärleksström från vår himmelske Fader till den här mannen. Hon såg honom som ett Guds barn.

16 När hon knäböjde och höll honom i sina armar och försökte trösta honom, sa han: "Jag vill hem. Jag vill bara hem." Inom kort var han död. Hon vittnade om att detta att få se en föraktad fiende så här, som ett Guds barn, var en av de största andliga upplevelserna i hennes liv. För mig var det här något jag behövde lära mig om vår himmelske Faders kärlek till alla sina barn. Den lärdomen kan förvandla oss alla till att se varandra som Guds barn som tillhör varandra.

17 Många år senare beskrev president Howard W. Hunter samma Guds kärlek till sina barn: "Världen vi lever i skulle vinna mycket på att män och kvinnor överallt utövade Kristi rena kärlek, som är vänlig, mild och ödmjuk ... Den har ingen plats för trångsynthet, hat eller våld ... Den uppmuntrar olika människor att leva tillsammans i kristen kärlek oavsett religiös tro, ras, nationalitet, ekonomisk ställning, utbildning eller kultur."²

III.

18 Var och en av oss kan sträva efter att följa vår Frälsare i hans undervisning om hur vi ska relatera till varandra. Det innebär inte att vi ger upp våra värderingar. De förbund vi har ingått gör oss ofrånkomligen tillhängivna deltagare i den eviga striden mellan sanning och villfarelse. Vi balanserar våra olika ansvarsområden.

19 Det är inte lätt att hitta den balansen. När vi försöker hålla alla buden i våra personliga liv anklagas vi ibland för att inte ha

kärlek till dem som inte gör det. När vi visar kärlek och stöder kärleksfulla frågor missförstås vi ibland som att vi stödjer resultat som står i motsats till våra andra religiösa plikter. Men som Kristi efterföljare bör vi sträva efter att leva i fred och kärlek med andra Guds barn som inte delar våra värderingar och inte har de förbundsförpliktelser som vi har åtagit oss. I en demokratisk regering bör vi eftersträva rättvisa åt alla. I otaliga omständigheter ger främlingars misstänksamhet och till och med fientlighet gradvis vika för vänskap när personliga kontakter leder till ömsesidig respekt.

20 Profeten Joseph Smith lärde att vi ska "utgjuta kärlek" till alla människor.³ Aposteln Johannes skrev om vår Frälsare: "Vi älskar [honom] därför att han först har älskat oss" (1 Johannesbrevet 4:19). Vi kan följa Jesu Kristi exempel, hans som är vår förebild, genom att välja att älska andra – även om de visar oss lite eller ingen kärlek. Han förkunnade: "Saliga är de som skapar frid, för de ska kallas Guds barn" (Matteus 5:9; se även 3 Nephi 12:9).

21 De som skapar frid! Vad det skulle förändra världen om Kristi efterföljare skulle avstå från hårda och sårande ord i all sin kommunikation.

22 Under generalkonferensen uppmanade president Russell M. Nelson oss "att *välja* att vara en fridsskapare, nu och för alltid".⁴

23 Hur kan man vara en fridsskapare?

24 En biskop som försöker hela ett skadat äktenskap eller lösa en personlig tvist verkar för frid.

25 Unga män och unga kvinnor är fridsskapare när de avstår från det tillfälliga nöjet av aktiviteter som roar dem själva och i stället engagerar sig i tjänandeprojekt och andra vänliga handlingar.

26 Personer som strävar efter att minska mänskligt lidande och personer som arbetar för att främja förståelse mellan olika folk är också viktiga arbetare för frid. Det är också trofasta mödrar och fäder som kärleksfullt tar hand om sina egna barn eller tar hand om fosterbarn och uppfostrar dem i

rättfärdighet i stället för att låta dem bli ärrade och förvridna av andras synder.

27 Våra missionärer försöker vara fridsskapare. De predikar omvändelse från personligt förfall, girighet och förtryck, eftersom det bara är genom individuell reformation som ett helt samhälle till slut kan höja sig över sådan ondska. Genom att uppmana alla att omvända sig och komma till Kristus arbetar våra missionärer för frid genom att hjälpa enskilda män och kvinnor att komma till Kristus och uppleva "en mäktig förändring" i hjärta och beteende (Mosiah 5:2).

28 Mina bröder och systrar, låt oss som Kristi efterföljare

följa honom genom att avstå från stridigheter och genom att använda fridsskapares språk och metoder. I våra familjer och andra personliga relationer, låt oss undvika det hårda och hatfyllda. Låt oss sträva efter att vara heliga som vår Frälsare, i vars heliga namn, Jesu Kristi namn, jag vittnar, amen. ■

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: David O. McKay* (2003), s. 184.
2. *Kyrkans presidenters lärdomar: Howard W. Hunter* (2015), s. 260–261.
3. Joseph Smith, "Journal, December 1842–June 1844; Book 3, 15 July 1843–29 February 1844", s. 13, josephsmithpapers.org.
4. Russell M. Nelson, "Fridsskapare sökes", *Liahona*, maj 2023, s. 100.

SÖNDAGENS EFTERMIDDAGSMÖTE

GENERALKONFERENSEN / APRIL 2026

Kristi karaktär

President D. Todd Christofferson
andre rådgivare i första presidentskapet

s. 90

Kom ihåg, kom ihåg

Äldste Chi Hong (Sam) Wong
i de sjuttios kvorum

s. 93

Jag gläds i min Jesus

Äldste Aaron T. Hall
i de sjuttios kvorum

s. 96

"Här är jag, sänd mig"

President Susan H. Porter
Primärs generalpresident

s. 99

Evigt äktenskap är en evig resa

Äldste Neil L. Andersen
i de tolv apostlarnas kvorum

s. 101

Nycklar, förbund och påskan

Äldste Quentin L. Cook
i de tolv apostlarnas kvorum

s. 105

Kom till Kristus – tillsammans

Äldste Taniela B. Wakolo
i de sjuttios kvorum

s. 108

Det är påsk: Ingen vandrar ensam

Äldste Gerrit W. Gong
i de tolv apostlarnas kvorum

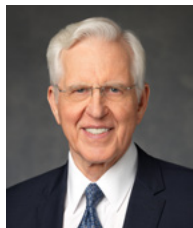
s. 111

Avslutande ord

President Dallin H. Oaks
President för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

s. 114

President D. Todd Christofferson
andre rådgivare i första presidentskapet

Kristi karaktär

Om vi ska lyckas utveckla en kristuslik karaktär måste vi ha hans drivkrafter – hans hjärtas tankar, önsknings och innersta avsikter.

Aposteln Petrus påminner oss om att det i de sista dagarna kommer att finnas tvivlare som ifrågasätter Jesu Kristi andra ankomst: "I de sista dagarna kommer hånfulla människor som drivs av sina begär och som hånar er och säger: 'Hur går det med löftet om hans återkomst?'"¹

2 Petrus påminner oss om att Herren "inte dröjer" och att om det verkar dröja något med hans återkomst så är det på grund av hans tålmodiga barmhärtighet i det att han ger oss mer tid att omvända oss² "innan Herrens dag kommer, den stora och fruktansvärda".³ "Men Herrens dag kommer", förkunnade Petrus kraftfullt, "och då ska himlarna försvinna med våldsamt dån och himlakropparna upplösas av hetta och jorden och dess verk inte mer finnas till."⁴

3 Eftersom vi vet att Herren ska komma och upprätta en ny jord där rättfärdighet råder⁵ frågar Petrus: "Vad slags människor bör ni då vara?"⁶ Han råder oss att noggrant förbereda oss nu så att Herren, när han kommer, finner oss "rena och fläckfria inför honom i frid" och i färd med att leva ett heligt liv.⁷

4 När jag begrundade Petrus fråga: "Vad slags människor bör ni då vara?" bestämde jag mig för att i dag tala om Jesu Kristi karaktär. Det är genom att efterlikna Kristi karaktär som vi blir de "slags människor" som vi bör vara. Att utveckla Kristi karaktär är ett av de viktigaste sätten att ta på oss hans namn.

5 När vi funderar över Frälsarens karaktär tenderar vi att omedelbart fokusera på hans egenskaper, såsom dygd, redbarhet, ödmjukhet, medkänsla och mod, men vi bör också begrunda: Vad är det hos Jesus som ger upphov till sådana karaktärsdrag? Jag tror att de är den naturliga frukten av hans hjärtas tankar, önsknings och avsikter. En kristuslik karaktär växer fram ur ett kristuslikt hjärta. Så om vi ska lyckas utveckla en kristuslik karaktär måste vi ha hans drivkrafter – hans hjärtas tankar, önsknings och innersta avsikter. För oss kräver det vad skrifterna kallar en mäktig förändring i hjärtat.⁸

6 Efter kung Benjamins inspirerade, profetiska föredrag vittnade folket: "Herren den Allsmäktiges Ande ... har åstadkommit en mäktig förändring inom oss, eller i våra hjärtan, så att vi inte längre har någon benägenhet att göra ont, utan att ständigt göra gott."⁹ Kung Benjamin svarade: "Ni [ska] nu kallas Kristi barn, hans söner och hans döttrar. För se, denna dag har han andligen fött er, för ni säger att era hjärtan

har förändrats genom tro på hans namn."¹⁰

7 När det gällde kung Benjamins folk, och en del andra, skedde denna andliga pånyttfödelse med ett förändrat hjärta nästan ögonblickligen. För de flesta av oss sker den mäktiga förändringen stegvis med tiden. I båda fallen är resultatet detsamma och lika giltigt. Och under alla omständigheter krävs tro på Jesus Kristus, omvändelse, ett dopförbund om lydnad och Jesu Kristi nåd genom den Helige Anden.¹¹

8 Ja, det krävs konsekventa och ihärdiga ansträngningar från vår sida, men kom ihåg att det inte bara handlar om vår strävan. Det glada budskapet i Jesu Kristi evangelium är att vi var och en kan be om Jesu Kristi nåd till hjälp. När vi döps och konfirmeras lovar han oss den Helige Andens sällskap, hans nåds budbärare. Genom den Helige Anden tar vi emot hans inflytande och andliga gåvor, "gudaktighetens kraft" i vårt liv.¹² Denna förvandlande kraft åstadkommer en mäktig förändring i hjärtat och de karaktärsegenskaper som åtföljer den.

Kristuslika drivkrafter

9 Vilka är Kristi hjärtas önsknings och vi vill bära i vårt eget hjärta? Jag ska nämna tre.

1. Kristi rena kärlek

10 Främst bland de drivkrafter som formar Kristi karaktär är kärlek, "Kristi rena kärlek".¹³ Det var ren kärlek som före skapelsen fick honom att erbjuda sig att bli vår Återlösare. Hans försoning var och är den yttersta kärlekshandlingen. Som han själv sa: "Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner."¹⁴

11 Kristi kärlek medför karaktärsdrag som medlidande, tålmod, villighet att tillrättavisa "när den Helige Anden manar därtill"¹⁵ och självklart villighet att förlåta.

12 Äldste David A. Bednar minns hur en kvinna i hans stav för en del år sedan ringde och bad honom besöka två unga kvinnor som fördes till sjukhuset efter en hemsk bilolycka. I samma ögonblick fick den här systemen den hemska nyheten på en annan telefon att hennes egen dotter hade dött av skadorna hon ådragit sig i samma olycka. Med lugn och behärskad röst sa hon: "President Bednar, vi måste ta kontakt med de två andra mammorna. Vi måste låta dem veta så mycket vi kan om deras döttrars tillstånd och att de snart kommer att läggas in på sjukhus." Äldste Bednar minns att "det fanns ingen självömkan ... Hon vände sig inte inåt. Den här hängivna kvinnans kristuslika karaktär manifesterades i att hon omedelbart och nästan instinktivt vände sig utåt för att ta hand om andra lidande mödrars behov."

13 Äldste Bednar sa: "Vår karaktär avslöjas ... i förmågan att uppfatta andra människors lidande när vi själva lider, i förmågan att se andras hunger när vi själva är hungriga, och i kraften att räcka ut en medlidsam hand under andras andliga lidande när vi själva befinner oss mitt i en andlig kris."¹⁶

14 Jag tänker på hur Jesus i vånda och nära döden på korset mindes sin mor Maria och överlämnade henne åt sin älskade apostel Johannes.¹⁷

Colombia.

Colombia.

2. Han lyfte och tjänade andra

15 En andra drivkraft som ligger till grund för Frälsarens karaktär är hans önskan att främja andras lycka och utveckling. När allt kommer omkring är hela hans avsikt, i harmoni med Fadern, att åstadkomma odödlighet och evigt liv för Guds barn.¹⁸ Som han lärde sina apostlar:

16 ”Den som vill vara störst bland er ska vara de andras tjänare ...

17 Människosonen har inte kommit för att bli betjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.”¹⁹

18 Karaktärsegenskaper som utvecklas ur hängivenhet till andras välbefinnande och framgång är bland annat ödmjukhet, fridsamhet, osjälviskhet och mod. I ett nyligt tal på Brigham Young University gav president Dallin H. Oaks rådet: ”Se till andras behov, och ödmjukhet följer.”²⁰ Jesus sa: ”Lär av mig, för jag är mild och ödmjuk i hjärtat.”²¹ De ödmjuka är föredömen i fråga om självkontroll genom att använda eller hålla tillbaka sina avsevärda krafter och gåvor på det sätt som är bäst i varje situation.

19 Vad gäller osjälviskhet, finns det något bättre exempel än missionärer, de tiotusentals av våra missionärer som viger månader och år av sitt liv enbart åt att tjäna andra (ofta främlingar) och i Kristi namn erbjuder hans ojämförliga gåvor av omvändelse och förlåtelse?

3. Hängivenhet mot Guds vilja

20 En tredje drivkraft som är viktig för Kristi karaktär är hans önskan att förhärliga Fadern och att uppfylla Faderns vilja in i minsta detalj. Han förkunnade: ”Min mat är att göra hans vilja som har sänt mig och att fullborda hans verk.”²²

21 En kristuslik önskan att ära Gud och göra hans vilja leder till karaktärsegenskaperna heder, redbarhet och dygd. Jesus, förebilden för redbarhet, ”har varit frestad i allt liksom vi fast utan synd.”²³ Vi kan sträva mot detta ideal. Äldste Kim B. Clark kallade det en gång en strävan efter ett ”moraliskt ypperligt liv” med Herrens hjälp.²⁴

22 Ett ”moraliskt ypperligt liv” är ett dygdigt liv. ”Dygd är ett mönster av tankar och beteenden som bygger på höga

moraliska normer. Det är att vara trogen Gud och andra ... [Det] är en strävan efter andlig och fysisk renhet.”²⁵ Det innebär ett sökande efter och hängivenhet mot sanningen, mot rätt tänkande och rätt handlande. I sitt sista tal till oss som kyrkans president för ett år sedan, vädjade president Russell M. Nelson: ”Våra tankar, ord och handlingar måste vara osvikligt dygdiga och fyllda av Jesu Kristi kärlek till alla människor. Den stora möjligheten framför oss är att kunna bli det folk som Gud behöver.”²⁶

23 Sammanfattningsvis tänker och handlar Jesus av ren kärlek; han längtar efter att välsigna och lyfta andra, och han gläds åt att göra Guds vilja. Med tro på Kristus kan vi be att den Helige Anden åstadkommer en mäktig förändring i oss och ingjuter dessa gudomliga drivkrafter i vårt hjärta och hjälper oss att utöva egenskaperna i en kristuslik karaktär. Vi kan fortsätta omvända oss för att förbättra oss i vår strävan att följa Herrens exempel, ”den tro och omvändelse som åstadkommer en hjärtats förändring.”²⁷ Vi kan ”bli det folk som Gud behöver”.

24 Jag återkommer till frågan om Jesu Kristi andra ankomst. Att anta Kristi karaktär är inte bara en fråga om personlig förberedelse utan en primär del av att förbereda världen för Herrens återkomst och hans härliga tusenåriga styre. Vi har en tendens att underskatta inflytandet från kristuslika personer i världen, men att arbeta med oss en och en har alltid varit Jesu sätt att förändra samhället och upprätta sitt rike. Det är anhopningen av individuella val under tidens gång som formar och förändrar samhällen på gott och ont. Ingen av oss kan ensam förändra världen, men var och en kan ha ett inflytande i världen.

25 Denna glädjerika påskdag vittnar jag om den uppståndne, levande Jesus Kristus. Han är denna, hans kyrkas, överhuvud. President Dallin H. Oaks har kallats av honom att presidera över kyrkan på jorden och att vara Herrens profetiska talesman för världen. Må vår karaktär, med tro på Kristus, komma att återspegla hans²⁸ ”så att vi, när han visar sig, ska bli som han ... så att vi kan ha detta hopp och så att vi kan bli renade alldeles som han är ren”,²⁹ ber jag i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 2 Petrusbrevet 3:3-4.
2. Se 2 Petrusbrevet 3:9.
3. Malaki 4:5; se även Läran och förbunden 2:1; 110:14.
4. 2 Petrusbrevet 3:10.
5. Se 2 Petrusbrevet 3:13.
6. 2 Peter 3:11, King James Version.
7. 2 Petrusbrevet 3:14; se även vers 11. Detta påminner mig om Frälsarens egna ord när han förkunnade vad slags människor vi bör vara: "Därför vill jag att ni ska vara fullkomliga såsom jag, eller er Fader som är i himlen, är fullkomlig" (3 Nephi 12:48; se även Matteus 5:48). Den fullkomning eller det fullkomnade tillstånd han talar om uppnås inte helt under jordelivet. Vår nuvarande uppmaning är att sträva efter att införliva Jesu Kristi karaktär i oss själva. På det sättet kan vi se fram emot hans ankomst, inte med bävan utan med glad förväntan.
8. Se Mosiah 5:2, 7; Alma 5:12, 14, 26; 19:33; Helaman 15:7.
9. Mosiah 5:2.
10. Mosiah 5:7. Samma sak hände med Alma, Almas son (se Mosiah 27:23-31) och många av den lamanitiska kungen Lamonis folk (se Alma 19:33).
11. Se 3 Nephi 11:31-39.
12. Läran och förbunden 84:20.
13. Moroni 7:47.
14. Johannes 15:13. I Enos ser vi ett exempel på hur den här rena kärleken blomstrar. Enos bad först för sin egen andliga välfärd. När han sedan kände en önskan om sina bröder nephiternas välfärd, utgöt han sin själ till Gud för dem. Och slutligen bad Enos "under mången lång kamp" för sitt folks fiender, lamaniterna (se Enos 1:11).
15. Läran och förbunden 121:43.
16. Se David A. Bednar, "The Character of Christ" (Religionssymposium på Brigham Young University-Idaho, 25 jan. 2003), byui.edu.
17. Se Johannes 19:26-27. Till lärjungar som önskar få sådan kärlek i sitt eget hjärta ger Herren denna inbjudan: "Be till Fadern av allt ert hjärta att ni må vara fyllda av denna kärlek som han har utgjutit över alla som är hans Sons, Jesu Kristi, sanna efterföljare" (Moroni 7:48).
18. Se Mose 1:39.
19. Markus 10:43, 45; se även Matteus 20:26; 23:11; Lukas 22:26. Sion, säger han, består i att "var och en [strävar] efter det som är till hans nästas fördel och [gör] allt med blicken endast fäst på Guds ära" (Läran och förbunden 82:19).

Jesus är inte njugg med sina krafter utan gör det möjligt för andra att utöva samma gåvor och krafter och känna glädjen i tjänande. Han sände de tolv "för att förkunna Guds rike och bota sjuka ... De gick ut och vandrade från by till by, och överallt förkunnade de evangeliet och botade

- sjuka" (Lukas 9:2, 6). På samma sätt utsåg och sände han ut de sjuttio, som "glada [kom] tillbaka och berättade: 'Herre, till och med de onda andarna lyder oss i ditt namn'" (Lukas 10:17; se även Markus 16:17; Johannes 14:12; Mormon 9:24; Ether 4:18; Läran och förbunden 58:64; 84:65–73).
20. Dallin H. Oaks, "Att komma närmare Jesus Kristus" (andakt på Brigham Young University, 10 feb. 2026), Evangeliebiblioteket.
 21. Matteus 11:29.
 22. Johannes 4:34. Det var hans beslutsamhet och hängivenhet mot Faderns vilja och härlighet som gjorde det möjligt för Frälsaren att uthärda och fullborda sin försoning (se Läran och förbunden 19:18–19).
 23. Hebreerbrevet 4:15.
 24. Se Kim B. Clark, "Becoming a Disciple-Leader", *Marriott Alumni Magazine*, hösten 2022, s. 14.
 25. *Predika mitt evangelium: Vägledning för att sprida Jesu Kristi evangelium* (2023), s. 128.
 26. Russell M. Nelson, "Själv tillit i Guds närhet", *Liahona*, maj 2025, s. 128.
 27. Helaman 15:7.
 28. Som Alexander Balmain Bruce sa: "Spegelarna som är utformade för att återspegla Kristi avbild måste vara finpolerade!" (*The Training of the Twelve*, 2:a uppl. [1877], s. 13).
 29. Moroni 7:48; se även 1 Johannesbrevet 3:2–3.

Äldste Chi Hong (Sam) Wong

i de sjuttios kvorum

Kom ihåg, kom ihåg

Varje löfte om återlösning, varje hopp om uppståndelse och varje försäkran om evigt liv kommer genom Jesus Kristus.

Påskdagen är höjdpunkten i firandet av Jesu Kristi återlösande mission, särskilt hans uppståndelse. Påsken inbjuder Jesu Kristi lärjungar att inte bara glädjas utan också att minnas vår Frälsare.

2 Vad vill Gud att vi ska minnas? Hur låter han oss veta det? Var hittar vi hans påminnelser? När jag begrundade de här frågorna för omkring tio år sedan kom en tydlig tanke till mig: Han sätter in sina påminnelser i Mormons bok. Han ger oss påminnelsen "kom ihåg, kom ihåg", precis som våra föräldrar skulle göra. Det finns fem verser med orden "kom ihåg, kom ihåg" i Mormons bok.

1. "Kom ihåg, kom ihåg" (Mosiah 2:41)

3 "Och dessutom önskar jag att ni betänker deras välsignade och lyckliga tillstånd som håller Guds bud. För se, de är välsignade i allt, både timligt och andligt. Och om de trofast håller ut intill änden tas de emot i himlen så att de därigenom kan vistas hos Gud i ett tillstånd av oändlig lycka. O, kom ihåg, kom ihåg att detta är sant, för Herren Gud har talat det."

4 Att hålla Guds bud är en välsignelse, både timligt och andligt. Om vi kan hålla ut intill änden kommer vi att vistas hos honom i ett tillstånd av oändlig lycka. Visst är det fantastiskt underbart! Men har ni någon gång tänkt på vad som händer om vi inte håller hans bud?

2. "Kom ihåg, kom ihåg" (Alma 37:13)

5 "O, kom ihåg, kom ihåg, min son Helaman, hur stränga Guds bud är. Och han sa: 'Om ni håller mina bud ska ni få framgång i landet' – men om ni inte håller hans bud kommer ni att avskäras från hans närhet."

6 Gud påminner oss om att hans bud är fasta och att lydnad mot dem ger utlovade välsignelser.

7 President Dallin H. Oaks har berättat hur Guds bud vägleder och ger stadga i våra liv. Han har sagt: "Våra upplevelser under jordelivet är som den lille pojken och hans far som flög drake en blåsig dag. När draken flög högre fick vindarna den att rycka i snöret som förband den med den lille pojkens hand. Då han var obekant med kraften i jordelivets vindar föreslog han att snöret skulle klippas av så att draken kunde flyga högre. Hans vise far sa nej och förklarade att snöret är det som håller draken på plats i jordelivets vindar."

Om vi tappar taget om snöret flyger draken inte högre. Den rycks bort av blåsten och slår oundvikligen i marken.”¹

8 Vi behöver återvända till vår himmelske Fader genom att komma till Jesus Kristus. Det var den planen vi gick med på och som gjorde att vi ”ropade av glädje” (Job 38:7).

3. ”Kom ihåg, kom ihåg” (Helaman 5:9)

9 ”O, kom ihåg, kom ihåg, mina söner, de ord som kung Benjamin talade till sitt folk. Ja, kom ihåg att det inte finns något annat sätt eller medel varigenom människan kan bli frälst än genom Jesu Kristi försonande blod, han som ska komma. Ja, kom ihåg att han kommer för att återlösa världen.”

10 Jesus Kristus utgör själva kärnan i Guds plan för frälsning och upphöjelse. Varje löfte om återlösning, varje hopp om uppståndelse och varje försäkran om evigt liv kommer genom honom. Utan Jesus Kristus finns det ingen frälsning, ingen seger över synd och död och ingen väg tillbaka till vår himmelske Fader. Han utgör själva grunden för frälsnings- och upphöjelseplanen.

4. ”Kom ihåg, kom ihåg” (Helaman 5:12)

11 ”Och kom ihåg, mina söner, kom ihåg att det är på klippan, vår Återlösare, som är Kristus, Guds Son, som ni måste bygga er grundval, så att när djävulen sänder sina mäktiga vindar,

ja, sina pilar i virvelvinden, ja, när allt hans hagel och hans mäktiga storm piskar er, ska detta inte ha någon makt att dra er ner till eländets och det oändliga lidandets avgrund, tack vare den klippa som ni är byggda på och som är en säker grundval, och om människorna bygger på denna grundval kan de inte falla.”

12 Äldste David A. Bednar lärde oss hur vi kan säkra den grundvalen i våra liv: ”De heliga förbunden och förrättningarna i Frälsarens återställda evangelium kan jämföras med de förankringsbultar och stålstänger som används för att fästa en byggnad i berggrunden. Varje gång vi trofast tar emot, repeterar, minns och förnyar heliga förbund, säkras våra andliga ankare allt fastare och stadigare i ’klippan’ Jesus Kristus.”²

5. ”Kom ihåg, kom ihåg” (Helaman 14:30)

13 ”Och kom nu ihåg, kom ihåg, mina bröder, att var och en som förgås, förgås av sig själv, och var och en som gör ont gör det av sig själv, för se, ni är fria. Ni har tillåtelse att handla av er själva, för se, Gud har gett er kunskap och han har gjort er fria.”

14 Mormons bok skrevs för vår tid och vår framtid. När vi studerar dess sidor lär vi känna sanningen. När vi förstår dess lärdomar börjar de forma vårt hjärta. När vi verkligen tar dessa budskap till oss och fördjupar oss i dess ord, vägleds vi till att

Sydkorea.

kunna skilja mellan rätt och fel och får kraft att på ett klokt sätt använda vår gudagivna handlingsfrihet.

15 Kommer du fortfarande ihåg de fem olika verserna med ”kom ihåg, kom ihåg” i Mormons bok?

16 De är:

- 17 1. Vi kan vistas hos Gud i ett tillstånd av oändlig lycka om vi håller hans bud.
- 18 2. Vi blir avskurna från Guds närhet om vi inte håller hans bud.
- 19 3. Vi kan endast bli frälsta genom Jesu Kristi försonande blod.
- 20 4. Vi kan inte falla om vi bygger vår grundval på Jesus Kristus.

21 5. Vi fick kunskap och handlingsfrihet för att välja och handla vist.

22 Låt oss komma ihåg, komma ihåg vår Frälsare, särskilt nu under påsken. Han är uppstånden. Han vill att vi ska komma till honom. Låt oss gemensamt be om att vi ska hålla hans bud, använda vår moraliska handlingsfrihet klokt varje dag och förbereda oss för hans härliga återkomst i sin uppståndna kropp. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Dallin H. Oaks, ”Att följa Kristus”, *Liahona*, nov. 2024, s. 24.
2. David A. Bednar, ”Var stilla och vet att jag är Gud”, *Liahona*, maj 2024, s. 29–30.

Äldste Aaron T. Hall
i de sjuttios kvorum

Jag gläds i min Jesus

Nephi och Ammon inspirerar mig till att fördjupa min relation till Jesus Kristus och glädjas över alla de sätt vi kan finna vår glädje i honom.

Bröder och systrar, glad påsk! Han har uppstått!

2 När profeten Nephi i Mormons bok avslutar sin undervisning bär han detta mäktiga vittnesbörd: ”Jag gläds åt tydlighet, jag gläds åt sanning, jag gläds i min Jesus, för han har återlöst min själ från helvetet.”¹

3 Det korta uttrycket ”jag gläds i min Jesus” fångar på ett vackert sätt Nephis kärleksfulla relation till Guds Son,² Messias,³ Återlösaren.⁴ I 1 och 2 Nephi finns det över 60 olika namn på Jesus Kristus. Varje namn avslöjar något om hans majestät, hans karaktär och hans mission som världens Frälsare. Men som ett uttryck för sin kärlek kallar Nephi honom här på ett familjärt och ömt sätt för ”min Jesus”.

4 För Nephi var Jesus Kristus inte avlägsen eller bara känd vid namn. Nej, för Nephi var Jesu namn hans frälsning.⁵

5 Allteftersom Nephi upplevde prövningar och glädjen över befrielse blev Jesu Kristi namn ännu mer personligt för honom.

6 Nephi kom till insikt om att ”det finns ingen annan väg, och inte heller något annat namn givet under himlen

varigenom människan kan bli frälst i Guds rike.”⁶ Jesu Kristi namn var Nephis återlösning, och han glädde sig i det.

7 När Nephi begrundar sina lidanden, frestelser och svagheter berättar han varför han gläds i Jesus Kristus. Han skriver:

8 • ”Min Gud har varit mitt stöd.”⁷

9 • ”Han har lett mig genom mina lidanden.”⁸

10 • ”Han har bevarat mig.”⁹

11 • ”Han har fyllt mig med sin kärlek.”¹⁰

12 Sedan läser vi Nephis fasta förkunnelse: ”Herre, jag har förtröstat på dig och ska för evigt förtrösta på dig.”¹¹

13 Under alla omständigheter – bittra och ljuva – litade Nephi på den ”som är mäktig att frälsa”.¹²

14 Nephi var inte ensam i sin önskan att glädjas i Herren. Den mäktige missionären Ammon i Mormons bok, som en gång hade vandrat längs upprorets och syndens stig,¹³ upplevde också glädjen i Jesu Kristi återlösande kraft.

15 Med tanke på Herrens barmhärtighet förkunnade han glatt: ”Låt oss därför jubla, ja, vi ska glädjas i Herren. Ja, vi ska fröjda oss, för vår glädje är full. Ja, vi ska prisa vår Gud för evigt. Se, vem kan glädjas för mycket i Herren? Ja, vem kan säga för mycket om hans stora makt och om hans barmhärtighet och om hans tålmod med människobarnen? Se, jag säger er att jag inte kan uttrycka ens det minsta av det jag känner.”¹⁴

16 Inte heller jag kan uttrycka ens det minsta av det jag känner för min Jesus: vår Frälsare,¹⁵ vår konungarnas Konung¹⁶ och vår Fridsfurste.¹⁷

17 Nephis och Ammons glädje fyller min själ med tacksamhet. De inspirerar mig till att fördjupa min relation till Jesus Kristus och glädjas över alla de sätt vi kan finna vår glädje i honom.

18 I dag gläds jag i vår Återlösare.¹⁸ Hans barmhärtighets armar är utsträckta mot oss.¹⁹ Han sänder en inbjudan till alla och säger: ”Omvänd er, och jag ska ta emot er.”²⁰ Vi är inristade på hans handflator.²¹ Jag gläds åt omvändelsens gåva och löftet om förlåtelse.²²

19 Jag gläds i vår gode Herde.²³ Han kallar på oss,²⁴ samlar oss,²⁵ räddar oss²⁶ och fyller oss med sin kärlek.²⁷ Jag gläds över att vi är hans får och att han outtröttligt²⁸ arbetar för att föra oss hem i säkerhet.

20 Jag gläds i vår Läkare.²⁹ Han kan hela alla som känner dödens udd, ensamhet, fysisk och känslomässig smärta, syndens börda och varje brustet hjärta. Han har fullkomlig empati. Han gråter med oss³⁰ och han inbjuder oss att vara stilla.³¹ Jag gläder mig över att Guds Son helar oss en efter en och omsluter oss i sin kärleks armar.³²

21 Jag gläds åt vår Förespråkare.³³ Han för kärleksfullt vår talan inför Fadern och säger: ”Fader, skona därför dessa mina bröder som tror på mitt namn, så att de kan komma till mig och få evigt liv.”³⁴ Jag gläds över att Jesu Kristi försoningsoffer tillfredsställde rättvisans krav³⁵ och att han har utkrävt rätten till nåd³⁶ för oss alla.

22 Jag gläds i vår Lagstiftare.³⁷ Hans bud vägleder och beskyddar oss. Hans förbund binder oss till honom så att han kan ”omvandla, frälsa och upphöja” alla som väljer honom.³⁸

Sydkorea.

Guatemala.

Jag gläds åt att han står i spetsen för sin återställda, sanna och levande kyrka³⁹ och att hans lagar hjälper oss uppleva himmelriket på jorden.

23 Jag gläds i vår Befriare.⁴⁰ Han har övervunnit den fysiska och andliga dödens vidunder.⁴¹ Ingenting i jordelivet övergår hans ojämförliga makt. Jag gläds över att han kan befria oss från smärta, bedrävelser och frestelser av alla slag.⁴²

24 Bröder och systrar, vilka av Jesu Kristi namn hjälper dig att glädjas i honom? Kanske Mästare,⁴³ Rådgivare,⁴⁴ eller Vän?⁴⁵

25 När livet känns upprörande orättvist⁴⁶ och det verkar svårt att finna styrka att glädjas i Herren, begrunda då betydelsen av hans gudomliga namn och låt honom återställa frid till din själ.

26 Med fullkomlig förståelse för vår tid på jorden ger Jesus Kristus kärleksfullt detta löfte: "Närma er mig och jag ska närma mig er, sök mig flitigt och ni ska finna mig."⁴⁷ För att vi ska kunna närma oss honom uppmanar han oss att lära av honom, lyssna till hans ord och vandra med honom.⁴⁸ För att vi ska kunna finna honom inbjuder han oss till en förbundsrelation där vi kan få direkt tillgång till hans kraft och "ett extra mått av hans kärlek och barmhärtighet".⁴⁹

27 I stunder av glädje och i våra provningar, låt oss vara trofasta, lyda hans bud, hedra våra förbund och tålmodigt vänta på Herren.

28 Vår älskade profet, president Dallin H. Oaks, vittnade vackert om varför vi alla kan glädjas i Jesus Kristus. Han lärde:

"Som en del av Faderns plan övervann Jesu Kristi uppståndelse döden för att tillförsäkra oss var och en odödlighet. Jesu Kristi försoningsoffer ger oss var och en möjligheten att omvända oss från våra synder och återvända rena till vårt himmelska hem ... Och vår Frälsare upplevde villigt alla jordiska smärtor och svagheter så att han skulle kunna veta hur han kan stärka oss i våra bedrävelser. Jesus Kristus gjorde allt detta eftersom han älskar alla Guds barn."⁵⁰

29 Bröder och systrar, "vem kan glädjas för mycket i Herren?" Jag vittnar med glädje om att Gud är vår kärleksfulle himmelske Fader och att Jesus är den uppståndne och levande Kristus.⁵¹ Denna påskdag, och alltid, inbjuder jag oss att glädjas i Jesus Kristus. Han är *min Jesus* och *din*. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 2 Nephi 33:6.
2. Se Lärnan och förbunden 35:2.
3. Se Mose 7:53.
4. Se Lärnan och förbunden 29:1.
5. Den hebreiska betydelsen av namnet *Jesus* är "Jehova frälser" eller "Jehova är frälsning" (se Matteus 1:21; *New Testament Student Manual* [2018], s. 14).
6. 2 Nephi 31:21.
7. 2 Nephi 4:20.
8. 2 Nephi 4:20.
9. 2 Nephi 4:20.
10. 2 Nephi 4:21.

11. 2 Nephi 4:34.
 12. 2 Nephi 31:19.
 13. Se Mosiah 28:4.
 14. Alma 26:16.
 15. Se Lukas 1:47.
 16. Se Uppenbarelseboken 17:14.
 17. Se Jesaja 9:6.
 18. Se Läran och förbunden 18:11.
 19. Se Alma 5:33.
 20. Alma 5:33.
 21. Se Jesaja 49:16.
 22. Se Läran och förbunden 58:42.
 23. Se Johannes 10:11.
 24. Se Alma 5:60.
 25. Se 3 Nephi 10:6.
 26. Se Lukas 19:10.
 27. Se 2 Nephi 26:24.
 28. Se Patrick Kearon, "Guds avsikt är att föra dig hem", *Liahona*, maj 2024, s. 87–89.
 29. Se Lukas 4:18.
 30. Se Johannes 11:35.
 31. Se Psaltaren 46:11.
 32. Se 2 Nephi 1:15.
 33. Se Läran och förbunden 45:3.

34. Läran och förbunden 45:5.
 35. Se Alma 42:15.
 36. Se Moroni 7:27.
 37. Se Jesaja 33:22.
 38. Dale G. Renlund, "Stronger and Closer Connection to God Through Multiple Covenants" (andakt vid Brigham Young University, 5 mars 2024), speeches.byu.edu. Se även "Starkare och närmare band till Gud genom flera förbund", *Liahona*, feb. 2025, endast digitalt.
 39. Se Läran och förbunden 1:30.
 40. Se Romarbrevet 11:26.
 41. Se 2 Nephi 9:10.
 42. Se Alma 7:11.
 43. Se Johannes 13:13.
 44. Se Jesaja 9:6.
 45. Se Läran och förbunden 93:45.
 46. Se Dale G. Renlund, "Upprörande orättvisor", *Liahona*, maj 2021, s. 41–44.
 47. Läran och förbunden 88:63.
 48. Se Läran och förbunden 19:23.
 49. Russell M. Nelson, "Det eviga förbundet", *Liahona*, okt. 2022, s. 10.
 50. Dallin H. Oaks, "Vad har vår Frälsare gjort för oss?", *Liahona*, maj 2021, s. 77.
 51. Se "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", Evangeliebiblioteket.

President Susan H. Porter
Primärs generalpresident

"Här är jag, sänd mig"

Barn över hela världen ger det de har för att frambringa Guds kärlek till sin familj, kyrkan, sina vänner och sitt samhälle.

Jag är tacksam över att i dag få tala till vår himmelske Faders små barn. Vår himmelske Faders äldre barn kan också välja att lyssna.

2 Barn, tycker ni om att svara på frågan "Hur gammal är du"? Är du 5, 8 eller 11 år? Så länge har du levt på jorden, men visste du att din ande är mycket, mycket äldre? Även om du inte minns det, tillbringade du en lång tid i andevärlden med att lära dig och utvecklas.¹ Dagen då du föddes var din kropp ny, men du hade levt som ande i många år.² Du föddes med gåvor. Du har ett syfte. Och du har förmågan att utöva ett gott inflytande.

3 Vår himmelske Fader älskar sina barn så mycket att han vill att vi var och en ska få alla de välsignelser han har. Innan vi kom till jorden presenterade han sin lycksalighetsplan för oss. Som en del av hans plan behövde vi komma till jorden, få en kropp och välja att leva efter hans kärleksfulla bud. Sedan kunde vi återvända för att bo hos honom och våra familjer i glädje och frid.³

4 Vår himmelske Fader visste att när vi kom till jorden skulle vi göra misstag och behöva hjälp att återvända hem till honom. Vet du vem vår himmelske Fader valde till att hjälpa oss? Ja, Jesus! Jesus Kristus hade så mycket kärlek till vår himmelske Fader och till oss att han sa: "Här är jag, sänd mig."⁴

5 Vår himmelske Fader sände Jesus till jorden. Han visade oss hur vi ska leva för att vara lyckliga. Han lärde oss hur vi ska älska Gud och älska andra.⁵ I Getsemane led Jesus Kristus smärtan av alla våra synder och svårigheter.⁶ Han dog på korset och sedan, i det största underverket någonsin, uppstod han!⁷ Det är det vi firar i dag på påskan! Jesus, vår Herre och Frälsare, vann striden över allt som är svårt och oräddvinst i våra liv.⁸

6 Jesus Kristus känner dig, han förstår dig och han älskar dig. Jesus har gjort allt för att hjälpa dig. Håll dig nära honom. Lär dig allt du kan om honom.⁹ När du försöker hålla de viktigaste buden att älska Gud och älska andra, hjälper han dig att växa och bli den fantastiska person som du är ämnad att bli! Han hjälper dig att bli lyckligare, lära snabbare, känna tröst, få vänner och få fler möjligheter.¹⁰

7 Vakna varje dag med målmedvetenhet och tillförsikt, med vetskap om att Jesus går med dig. Följ hans exempel och säg i bön till vår himmelske Fader: "Här är jag, sänd mig." Lyssna

Taiwan.

sedan efter tankar och förslag. Vad sänder han *dig* att göra? Genom sin Ande kan han sända dig att trösta någon som är ensam, hjälpa din familj, lära dig något viktigt i skolan eller lära någon att be. Han kan hjälpa *dig* att stå för sanningen så att du kan föra hans ljus till andra.¹¹

8 Kommer du ihåg att du har lärt dig om hur Jesus mättade mer än 5 000 människor?¹² Jesus hade undervisat människor hela dagen och de var hungriga. Någonstans i den här stora gruppen fanns det en pojke som hade fem bröd och två små fiskar. Han visste att den här maten inte kunde mätta särskilt många människor, men han bestämde sig för att ge Jesus det han hade. Jesus tog maten och tackade sin himmelske Fader för den. Den maten mättade tusentals människor!

9 Precis som den unge pojken inte behövde klura ut hur en liten mängd bröd och fisk skulle kunna mätta så många

människor, behöver du inte bekymra dig om att lösa alla problem omkring dig. Vår himmelske Fader kan utföra underverk när du helt enkelt erbjuder det du har. När du säger "Här är jag, sänd mig", kan din himmelske Fader ta något litet och enkelt och göra något stort av det!¹³

¹⁰ Jag har sett barn över hela världen som ger det de har för att ge Guds kärlek till sin familj, kyrkan, sina vänner och sitt samhälle. En mor i Västindien berättade för mig att Anden lyfte hennes tunga hjärta när hennes lille son bad henne läsa Mormons bok med honom. I Ghana berättade primärbarn för mig att de delar med sig av sin lunch i skolan till andra som inte har någon. I Kambodja såg jag sjuka barn på ett lokalt sjukhus lysa upp när de fick aktivitetslådor gjorda av primärbarn som brydde sig om dem.

¹¹ För några månader sedan stod Chloe och Eli, båda 10 år, inför en grupp företagsledare och talade med gott självförtroende om hur deras tro påverkar deras vardag. De berättade att de tänker på evangeliet varje dag. De ber för andra och försöker hitta sätt att hjälpa till. Chloe och Eli undervisade vuxna om vad det innebär att vara Jesu Kristi lärjungar.

¹² Nyligen, under ett faste- och vittnesbördsmöte, såg jag en primärpojke gå upp på förhöjningen och fråga: "Kan alla

som älskar Jesus vara snälla och räcka upp handen?" I det ögonblicket tittade alla upp, log och räckte upp handen. Alla tankar var riktade mot vår Frälsare Jesus Kristus. Det var ett heligt ögonblick av glädje!

¹³ När jag var liten gjorde mamma ofta en speciell efterrätt till söndagen. Efter middagen frågade hon: "Vill ni ha efterrätt nu eller senare?" Vi barn visste att pappa med ett stort leende alltid svarade: "Jag vill ha lite nu *och* senare!"

¹⁴ När du strävar efter att föra dig själv och andra närmare Jesus får du välsignelser nu *och* senare.¹⁴ I dag kan du göra val som hjälper dig att förändras och växa nu och förbereder dig för glädjens och kärlekens välsignelser för evigt.¹⁵

¹⁵ Jag uppmanar dig att be till din himmelske Fader och säga, liksom Jesus gjorde: "Här är jag, sänd mig." Och gå sedan framåt och vandra med honom för att föra dig själv och andra till Kristus. Ni är förbundets barn med en gåva att ge.¹⁶

¹⁶ Jag vittnar om att Gud vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus älskar dig. Tack vare vår himmelske Faders plan och Jesu Kristi försoning kan vi alla få välsignelsen att leva med glädje för evigt med våra familjer i deras närhet. Jag älskar dem och jag älskar er. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", Evangeliebiblioteket.
2. Se Läran och förbunden 93:29.
3. "Eftersom Gud ville hjälpa sina barn att utvecklas beslutade han att skapa en jord där vi kunde få en kropp, lära oss genom erfarenheter, utveckla gudomliga egenskaper och provas för att se om vi ville hålla Guds befallningar" (Dallin H. Oaks, "Gudomliga hjälpmedel för jordelivet", *Liahona*, maj 2025, s. 104).
4. Abraham 3:27.
5. Se Matteus 22:36–40.
6. Se Alma 7:11–13.
7. Se Matteus 27:50; 28:5–6.
8. Se Jesaja 53:4–5.
9. Se Alma 38:9.
10. "Män och kvinnor som överlämnar sina liv åt Gud upptäcker att han kan göra mycket mer av deras liv än de själva kan. Han fördjupar deras glädje, ökar deras klarsyn, upplivar deras förstånd, stärker deras muskler, upplyfter deras ande, mångfaldigar deras välsignelser, ökar deras möjligheter, tröstar deras själar, ger dem vänner och utgjuter frid" (Ezra Taft Benson, "Jesus Christ – Gifts and Expectations" [andakt på Brigham Young University, 10 dec. 1974, speeches.byu.edu; se även Kyrkans presidenters lärdomar: Ezra Taft Benson, s. 42]).
11. Se Ether 4:12.
12. Se Matteus 14:15–21; Johannes 6:5–13.
13. Se Alma 37:6.
14. Se 1 Korintierbrevet 2:9.
15. Se Läran och förbunden 130:18.
16. Se "Hand i hand på jorden", *Liahona*, okt. 2003, LS 12–13.

Äldste Neil L. Andersen

i de tolv apostlarnas kvorum

Evigt äktenskap är en evig resa

Vi tror på evigt äktenskap, vi undervisar om evigt äktenskap och vi strävar efter ett evigt äktenskap.

Efter Frälsarens ojämförliga kärlek och offer i Getsemane och på korset lades hans livlösa kropp tryggt förseglad i en lånad grav. Men graven kunde inte hålla kvar Guds gudomlige Son. "Varför söker ni den levande bland de döda?" förkunnade änglarna. "Han är inte här, han har uppstått!"¹

2 Tack vare vår Frälsares seger över död och synd ska vi prisa hans namn för evigt.

3 Jesus Kristus gav andra ovärderliga välsignelser. Han sa till sin apostel Petrus: "Allt som du binder på jorden ska vara bundet i himlen."² Den heliga beseglingsmakten har återställts till jorden och återfinns i dag i hans invigda tempel. Som president Gordon B. Hinckley sa: "Om inget annat kommit fram ur återställsens sorg och möda och smärta än det heliga prästadömet beseglingsmakt, som binder samman familjer för evigt, så hade det ändå varit värt allt det har kostat."³

Knäböja vid altaret

4 Under mina 74 år har det bara funnits några få upplevelser där nästan varje känsla är fast förankrad i mitt medvetande. En av de mest slående är när jag knäböjde på andra sidan altaret från Kathy i ett av Guds heliga tempel. Förhoppningarna, drömmarna och kärleken vi delade sprack alla upp i ett kalejdoskop av förväntan när vi hörde de oförglömliga orden: "för tid och för all evighet".

5 Till er i denna väldiga, världsomfattande församling som med kärlek minns den dagen i era liv – jag vänder mig särskilt till er.

6 I det ögonblicket, när vi böjer knä på var sin sida om altaret, får vi en växande insikt om djupet i vår hängivenhet mot Gud och mot varandra. Den heliga förrättningen binder oss samman med vår eviga livskamrat och med Gud. Vi lovar högtidligt att hålla förbunden och Herren lovar oss, om vi är trofasta, ousägliga välsignelser i jordelivet och i det andra livet, däribland troner, makter och herradömen i den eviga världen.⁴

Förädla vår natur

7 Vårt ännu större hopp är emellertid en önskan att förädla vår innersta natur för att bli mer som vår Frälsare, så att vi en dag kan leva med honom. I vårt heliga äktenskap, bundna till Gud och till varandra, befinner vi oss i en smältdegel av andlig

utveckling där nödvändiga egenskaper – uppoffring, kärlek, tålmod, och att vara en fridsstiftare, som president Dallin H. Oaks talade om i morse, själva Kristi karaktär, som president D. Todd Christofferson sa – kan bli en större del av oss.

8 När vår kärlek till Frälsaren växer, växer vår kärlek till varandra. Liksom vårt eget lärjungaskap är vårt eviga äktenskap inte ett kortsiktigt experiment utan en resa, en evig resa mot att bli den som Gud vill att vi ska bli.

9 I stora delar av världen håller tilltron till äktenskapets varaktighet på att urholkas.⁵ I Jesu Kristi evangelium förkunnar vi att "äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud".⁶ Vi tror på evigt äktenskap, vi undervisar om evigt äktenskap och vi strävar efter ett evigt äktenskap.

Hur vi förbereder oss för templets förbund

10 Vi ser fram emot vårt äktenskap med tro och tillförsikt eftersom vi samvetsgrant förbereder oss för de förbund vi ingår i Herrens hus.⁷ I vår ungdom stärker vi vår tro på Jesus Kristus och håller hans bud, däribland kyskhetslagen, en lag som så många i världen har åsidosatt. Vi tar på oss Jesu Kristi namn.

11 Men även med vår förberedelse har vi var och en naturligtvis svagheter, och vi inser att våra liv kommer att kräva mer osjälviskhet, mer omvändelse och mer förlåtelse. Kathy och jag hade låtit gravera in dessa ord av William Shakespeare på pappersservetterna på vår bröllopsmottagning: "Kärlek är inte kärlek som förändras när den förändring finner."⁸ Under de första månaderna, när hon lärde känna mig bättre, förvarade jag de överblivna servetterna runt om i lägenheten.

12 Samtidigt som vi omfamnar glädjen och sorgen i livets upplevelser ristar vi våra förbund outplånligt i våra själar och riktar vår blick mot himlen mot den strålande plats som väntar oss. Vi vet att de gudomliga egenskaper vi eftersträvar inte fullkomnas i det här livet.⁹ Evigt äktenskap är en evig resa.

Lita på den Helige Anden

13 Vi behöver verkligen den Helige Andens gåva i vårt eget liv och i vårt äktenskap. Något som redan har citerats under den här konferensen är det som Dallin H. Oaks sa nyligen: "Motståndaren har blivit så skicklig på att förklä sanningen att om ni inte har den Helige Anden kommer ni att bli bedragna. Många hinder ligger framför oss. Distraktionerna kommer att vara många."¹⁰

14 Ett av världens bedrägerier är att ringakta den heliga betydelsen och faktiska kraften i beseglingsförrättningen. Fortsätt hoppas på varandra och på Jesus Kristus. Hans löften kan hjälpa oss igenom hinder och distraktioner.¹¹

15 Det finns stunder i vårt äktenskap som kräver en gigantisk dos tålmod.

16 På vår 25:e bröllopsdag var Kathy och jag i Philadelphia och talade till missionärer. Jag fick ett samtal från president Boyd K. Packer i de tolvsvorum. I slutet av vårt samtal sa jag: "President Packer, i dag firar vi vår 25:e bröllopsdag. Tycker du inte att det är en stor bedrift?" Utan att tveka svarade han: "Det är det för Kathy!" Med ditt hopp och din tro i Kristus, låt Herren förstora dina andliga gåvor av förståelse och tålmod.¹²

17 När jag talar om evigt äktenskap vill jag nämna två andra saker.

Sydafrika.

18 För det första: Varje sann Jesu Kristi lärjunge, om det är hans eller hennes önskan, kommer att vara evigt besegrad till en rättfärdig livskamrat som han eller hon väljer genom evigheten, antingen i det här livet eller nästa.¹³

19 För det andra ställs frågan: "Finns det situationer där skilsmässa bör övervägas?" Svaret är ja, det finns det, men varningarna är betydande. Jag ska ta med profetiska lärdomar om det här ämnet i den publicerade versionen av mitt tal.¹⁴

Omsorg om varandra

20 För femtio år sedan träffade Kathy och jag ett imponerande par som också nyligen hade vigts i Herrens hus. Livet var lovande. De fick barn. Hon var begåvad och full av tro. Hans arbete blomstrade. De höll sina förbund.

21 Den unga kvinnan fick oväntat allvarliga hälsoproblem.

22 Deras son delade nyligen följande tankar med mig:

23 "När jag var yngre gick min älskade mamma igenom förkrossande perioder av svår depression, vilket gjorde det svårt för henne att i långa perioder ens ta hand om sina egna behov. Det var en ny verklighet för båda mina föräldrar. Livet skulle bli annorlunda än de hade väntat sig.

24 Pappa hade aldrig upplevt psykisk ohälsa och sökte sin himmelske Faders hjälp. Jag kan inte räkna hur många gånger jag kom in till honom när han stod på knä, eller hur många söndagar han tyst fastade igen. Han tjänade min mor – och tjänade oss – med otrolig kärlek, tålmod och ödmjukhet. Han sökte den Helige Andens inflytande i hopp om att kunna älska, handla och reagera som Frälsaren skulle ha gjort.

25 Mamma var hans livs kärlek. De här tiderna skulle bara vara ett litet ögonblick. De var bundna till varandra för evigt. Om de förblev trofasta skulle de tillbringa evigheten tillsammans friska och lyckliga. Det löftet gav honom ett fullkomligt klart hopp.

26 Även om mamma många gånger kände att hennes utmaningar skapade en börda för pappa, såg han det annorlunda. Han älskade att tjäna denna otroliga, dyrbara Guds dotter.

27 Allteftersom mamma modigt – och mirakulöst nog – övervann många av sina hälsoproblem upplevde de ljus och glädje tillsammans: som par och som föräldrar och mor- och farföräldrar.

28 Senare, i 60-årsåldern, stod hon inför en helt annan uppsättning prövningar, däribland bröstcancer och neurologiska problem som påverkade hennes förmåga att gå. Återigen ökade hon och pappa sin hängivenhet mot varandra och sina förbund med Herren.

29 De gjorde det tillsammans ända till hennes jordiska resas sista dag.¹⁵

30 Evigt äktenskap är en evig resa.

Att ta emot styrkan

31 Vem ger er styrkan att hålla hårt i varandra och slutföra den jordiska delen av denna eviga resa?

32 Den evige Guden som har skapat jordens ändar, han som uppstod på tredje dagen, blir inte trött och mattas inte.

33 *Han* ger er kraft när ni är trötta och *han* ökar er styrka när ni är svaga.

34 Och när ni tillsammans hoppas på Herren lyfter ni med vingar som örnar. Tillsammans springer ni utan att mattas och vandrar utan att bli trötta.¹⁶

35 Jag vittnar högtidligt om detta heliga löfte i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Lukas 24:5–6.

2. Matteus 16:19.

3. Gordon B. Hinckley, "As One Who Loves the Prophet", i Susan Easton Black och Charles D. Tate jr, red., *Joseph Smith: The Prophet, the Man* (1993), s. 6.

4. Se Låran och förbunden 132:19. President Russell M. Nelson sa: "Vi behöver inte känna oss nedslagna om våra uppriktiga ansträngningar att nå fullkomlighet nu verkar så mödosamma och ändlösa. *Fullkomligheten är i sikte*. Vi kan endast få den till fullo efter uppståndelsen och endast genom Herren. Den väntar på alla som älskar Herren och håller hans bud. Den omfattar troner, riken, furstendömen, makter och herradömen. Den är det mål som vi ska uthärda för. Den är den eviga fullkomlighet som Gud har i beredskap åt var och en av oss" (se "Med fullkomligheten i sikte", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 88, betoning tillagd; se även John Taylor, *The Mediator and Atonement*, [1882], s. 139–141).

5. Se Brian J. Willoughby, *The Millennial Marriage* (2021), s. 14–16.

6. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", Evangeliebiblioteket.

7. För en förklaring av de villkor och välsignelser som hör samman med det eviga äktenskapsförbundet, se "Tempelbesegling" i *Allmän handbok: Tjåna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 3.5.3.5: "I beseglingsförrättningen ingår en man och en kvinna förbund med Gud och med varandra. De ingår förbund om och lovar att ta emot varandra som man och hustru, rådgöra och arbeta tillsammans

Colombia.

i kärlek och rättfärdighet, samt att uppfylla sina gudagivna roller som man och hustru och som far och mor.

En man och en kvinna som är trofasta detta förbund förenas som man och hustru för all evighet. Paret får beseglat på sig, genom sin trofasthet, alla välsignelser i Guds eviga förbund, varav den högsta är upphöjelse med evig avkomma (se Läran och förbunden 132:19–20; se även 66:2; 131:1–4; och 27.3 och 38.4 i den här handboken).”

8. Se William Shakespeare, Sonnet 116, raderna 2–3.

9. Russell M. Nelson, ”Med fullkomligheten i sikte”, s. 86–88.

10. Dallin H. Oaks, ”Coming Closer to Jesus Christ” (andakt vid Brigham Young University, 10 feb. 2026), s. 2, speeches.byu.edu.

11. ”Om du genom trofasthet i det här livet kan få rätten att uppstå på uppståndelsens morgon behöver du inte vara rädd för att hustrun ska vara missnöjd med sin man eller mannen med hustrun, för de som hör till den första uppståndelsen kommer att vara fria från synd och från syndens följder och makt” (Brigham Young, ”Remarks”, *Deseret News*, 3 dec. 1862, s. 178).

12. ”När ett par gifter sig i templet bör de försöka leva i frid och harmoni och om båda är trofasta medlemmar i kyrkan borde detta inte vara en omöjlighet. Unga människor bör försöka tolerera varandras svagheter och övervinna dem. *Om de lever så att de är värdiga upphöjelsen ska de gå till det celestialska riket utan det dödliga tillståndets skröpligheter och svagheter och ska bli fullkomliga*” (Joseph Fielding Smith, *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R. McConkie [1955], 2:78).

13. President Dallin H. Oaks har sagt: ”Vi vet att många värdiga, underbara sista dagars heliga för närvarande saknar de idealiska tillfällena och nödvändiga omständigheterna för sitt framåtskridande. Livet som ensamstående, barnlöshet, död och skilsmässa går emot idealen och fördröjer uppfyllandet av de utlovade välsignelserna ... Men dessa missräkningar är endast tillfälliga. Herren har lovat att ingen välsignelse i evigheten ska förnekas hans söner och döttrar som håller buden, är trogna sina förbund och vill göra det rätta” (”Den stora lycksalighetsplanen”, *Nordstjärnan*, jan. 1994, s. 72). En rättfärdig livskamrat blir både kvinnans och mannens val och godkänns av Herren.

14. President Dallin H. Oaks har sagt: ”Vi vet att många av er är oskyldiga offer – medlemmar vars tidigare make eller maka ständigt förrådade heliga förbund eller lämnade hemmet eller vägrade att utföra de ansvar som följer med äktenskapet under en längre tid. Medlemmar som har erfårit sådana missförhållanden vet genom egen erfarenhet att det finns det som är värre än skilsmässa” (se ”Skilsmässa”, *Liahona*, maj 2007, s. 70–71).

President James E. Faust sa: ”Enligt min åsikt kan en ’rättfärdig orsak’ inte vara något mindre allvarligt än ett utdraget och uppenbarligen oförbättrligt förhållande som är förödande för en människas värdighet som människa” (”Far, kom hem”, *Nordstjärnan*, juli 1993, s. 37).

15. Personligt brev, 3 feb. 2026.

16. Se Jesaja 40:28–29, 31.

Äldste Quentin L. Cook
i de tolv apostlarnas kворum

Nycklar, förbund och påskan

De nycklar som forna profeter överlämnade till profeten Joseph Smith i Kirtlands tempel är en nödvändig del av det återställda evangeliet.

Det har varit en speciell välsignelse att söndagens möte på generalkonferensen har sammanfallit med den dag vi firar påsk. Vårt fokus under påskan omfattar de händelser som påverkade evigheten och som inträffade i Getsemane trädgård, på korset på Golgata och i trädgårdsgraven där Jesus Kristus uppstod.¹

2 Det är mitt vittnesbörd att hans försoning fullbordade hans Faders frälsningsplan och bereder vägen för alla som någonsin levt att ovillkorligt bli fria från döden och fria från synd på villkor att de omvänder sig.² Därför har den avgörande läran om uppståndelsen och försoningen uppfyllts genom vår Herre och Frälsare Jesus Kristus.³

3 Den här påskdagen sammanfaller också med den storslagna synen av Frälsaren som inträffade i Kirtlands tempel på påskdagen 1836 – för 190 år sedan – bara en vecka efter att Kirtlands tempel invigdes.⁴ Den dagen, liksom i dag, var ett av de tillfällen då påsk- och pesachtiden sammanfaller.⁵

4 Frälsarens besök hos profeten Joseph Smith och Oliver Cowdery och de nycklar som överlämnades av Mose, Elias och Elia är centrala i återställelsen av Jesu Kristi evangelium i de sista dagarna.⁶ Elias roll i återställelsen av beseglingsmaktens prästadömsnycklar är avgörande på vår resa tillbaka till vår Fader som förbundsfolk.⁷

5 Lite kyrkohistoria hjälper oss att få perspektiv på de här händelserna.

6 På kvällen den 21 september 1823 uppenbarade sig ängeln Moroni för den 17-årige Joseph Smith i en liten timmerstuga nära Palmyra i New York. Ängeln Moroni visade sig tre gånger den natten och ytterligare en gång på morgonen. Han förmedlade gång på gång viktig information om den gradvisa utvecklingen av framtida händelser i återställelsen av Kristi evangelium.⁸

7 Han berättade för Joseph om guldplåtar som låg gömda i kullen i närheten. Dessutom citerade han profetior från Gamla testamentet. Det andra kapitlet i Läran och förbunden innehåller Moronis ord till Joseph Smith om Elia:

8 ”Se, jag ska uppenbara prästadömet för er genom profeten Elias hand,⁹ innan Herrens stora och fruktansvärda dag kommer.

9 Och han ska implanta i barnens hjärtan de löften som gavs till fäderna, och barnens hjärtan ska vända sig till sina fäder.

Mongoliet.

10 Om det inte vore så, skulle hela jorden bli fullständigt ödelagd vid hans ankomst.”¹⁰

11 Om jag var 17 år och bara hade haft tillgång till Bibeln skulle jag ha varit mycket förvirrad. Vem var denne profet Elia? Och vilket prästadöme skulle han uppenbara? Varför skulle hela jorden gå till spillo om barnen inte vände sina hjärtan till sina fäder och kom ihåg de löften som gavs till dem?

12 Elia var en enastående profet som innehade heliga prästadömsnycklar och genom vilken mäktiga underverk utfördes.¹¹ Kristna, muslimer och judar världen över erkänner Elia som profet.¹² Muslimer tror att Elia var en profet som sändes av Gud (Allah) för att kalla människor bort från avgudadyrkan – särskilt dyrkan av Baal – och tillbaka till dyrkan av den ende sanne Guden.¹³

13 Judarna har väntat på Elias återkomst i över 2 900 år, som en förelöpare till Messias ankomst.¹⁴

14 Före Jesu Kristi jordiska verksamhet utövade profeten Elia melkisedekska prästadömet beseglingsmakt.¹⁵

15 Det är anmärkningsvärt för mig att Elia också visade sig, tillsammans med Mose, när Kristus förvandlades.¹⁶ Elia förlänade Petrus, Jakob och Johannes prästadömet nycklar till beseglingsmakten.¹⁷

16 Det är också betydelsefullt att när Kristus besökte folket på den amerikanska kontinenten så citerade han specifikt för dem Gamla testamentets berättelse i Malaki om Elia och hans roll i att förena familjer för evigt före Kristi andra ankomst.¹⁸

17 Tack vare återställelsen förstår vi den viktiga och avgörande roll som Elia har haft i människosläktets frälsning. Elia överlämnade till Joseph Smith de prästadömsnycklar som hör till beseglingsmakten att binda heliga förrättningar och förbund på jorden och i himlen. Det innefattar frälsningens och upphøjelsens ställföreträdande förrättningar som måste utföras här på jorden i Herrens tempel.¹⁹ Beseglingsförrättningarna gäller efter det här livet och i evigheten – att besegla man och hustru, föräldrar och barn.²⁰

Sydafrika.

Utan dessa nycklar finns det inga eviga familjer och "hela jorden [skulle] bli fullständigt ödelagd".²¹

18 En av de många speciella andliga upplevelser jag hade med min käre vän och älskade missionskamrat, och senare min kvorumpresident, president Jeffrey R. Holland, handlade om profeten Elia.

19 Med början år 2009 hade äldste Holland och jag förmånen att ledsaga olika grupper av människor – bland annat reformistiska, konservativa och ortodoxa rabbiniska ledare, såväl som sekulära judiska ledare – på rundturer under öppet hus i templen här i Utah.

20 Vid dopbassängen fick jag tillfälle att förklara läran om dop för våra avlidna förfäder för dem.²² Det har direkt att göra med Malakis löften om att vända barnens hjärtan till sina avlidna fäder. Jag läste för dem ur 1 Kungaboken 7:25, där Salomos tempel beskrivs. Dopbassängen vilar på bakre delen av de tolv oxarna som representerar Israels tolv stammar.²³ Detta väckte både igenkänning och tårar hos några av dem. De insåg att de faktiskt tittade på vissa aspekter av Salomos tempel som har helig betydelse för både judar och muslimer.

21 När vi kom in i beseglingsrummet överväldigades äldste Holland av känslor och förklarade med tårar i ögonen att han inte ville förolämpa dem men kände sig manad att berätta något. Sedan förklarade han på ett mycket kraftfullt andligt sätt att Elia verkligen hade kommit och återställt de heliga nycklarna som möjliggör den eviga beseglingen av män och hustrur och deras familjer. Han förklarade att beseglingsrummet, där vi hade samlats, är en plats där de återställda nycklarna används. Våra judiska vänner uppskattade det faktum att profeter i Gamla testamentet har en så framträdande plats i våra tempel och i vår lära.

22 Några år senare bad judiska ledare att vi skulle fira 175-årsdagen av Orson Hydes historiska invigning av det heliga landet i Jerusalem. Äldste Holland och jag hade förmånen att representera kyrkan vid det evenemanget.²⁴

23 Ytterligare två upplevelser som följde efter den händelsen var särskilt betydelsefulla för mig. För det första började jag förstå äldste Hollands historia med Jerusalem. När äldste Holland var i trettioårsåldern gick han i spetsen för ansträngningarna att etablera ett Jerusalemcenter på Oljeberget på uppdrag av president Spencer W. Kimball och andra ledare i kyrkan. Han arbetade i nästan 15 år tillsammans med många andra för att åstadkomma det mesta av det som kyrkan byggde i Jerusalem. Äldste Holland arbetade outtröttligt med både palestinska och judiska ledare.

24 Äldste Holland älskade att vara på de platser där Frälsaren utförde underverk och genomförde försoningen.

25 För det andra, under besöket i Jerusalem fanns det tid för äldste Holland och mig, och våra hustrur Pat och Mary, att vara tillsammans vid trädgårdsgraven och läsa de dyrbara verserna ur vart och ett av de fyra evangelierna som berättar om Frälsarens sista dagar i hans jordiska verksamhet som kulminerade i hans försoningsoffer och härliga uppståndelse.

26 Kan ni föreställa er hur det kändes för två före detta missionärskamrater, som då verkade som apostlar, och våra kära hustrur, att få möjlighet att gå där Jesus gick, att läsa i heliga skrifter om de sista dagarna av hans jordiska verksamhet och känna Anden i dessa mirakulösa händelser?

27 Låt mig försäkra er om att ni inte fysiskt behöver besöka Jerusalem för att känna samma saker som vi kände den dagen och många gånger sedan dess.

28 Ni kan få den kunskapen och bekräftelsen från Anden när ni studerar vår Frälsares liv, prästadömetts återställelse och Elias återgivande av beseglingsnycklarna som förenar våra familjer för evigheten. Ni kan känna med den andliga bekräftelsens visshet att vår Frälsare har genomfört Faderns plan. Han sonade våra synder och bröt dödens band så att vi kan återvända till Fadern och Sonen i det celestialet riket.

29 Jag lovar er den här påskdagen att när ni håller fast vid hans förrättningar, förbund och bud kommer ni allt närmare i er relation till vår Frälsare och i er uppskattning och tacksamhet för beseglingsnycklarna som har återställts i den här tidsutdelningen.

30 Jag vittnar om att de nycklar som forna profeter överlämnade till profeten Joseph Smith i Kirtlands tempel är en nödvändig del av Jesu Kristi återställda evangelium.

31 Som apostel bär jag mitt fasta och säkra vittnesbörd om Jesus Kristus, världens Frälsare, som leder sin kyrka. Jag vittnar om hans försoning och uppståndelse och gläds med er denna speciella påskdag över allt som Frälsaren har åstadkommit för att vi ska kunna få evigt liv. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Bibeln beskriver många tillfällen då den uppståndne Frälsaren Jesus Kristus visade sig. Han visade sig för Maria Magdalena, vilket är upptecknat i Johannes 20:15–18. Aposteln Johannes berättar om hur han visade sig för enskilda personer (se Johannes 20:19–20), och Paulus skrev att han visade sig för "mer än femhundra bröder på samma gång" (1 Korintierbrevet 15:5–8). Efter sin uppståndelse betjänade han folket enligt uppteckningen i Mormons bok (se 3 Nephi 11–26).
2. Se 1 Korintierbrevet 15:3–4; 2 Nephi 9:5–7; Läran och förbunden 138:2–4, 19.
3. Se Helaman 14:2; Trosartiklarna 1:2–3.

4. Se Läran och förbunden 110:1–9; Russell M. Nelson, "Fröjdas åt prästadömsnycklarnas gåva", *Liahona*, maj 2024, s. 119–123.
5. Se Stephen D. Ricks, "The Appearance of Elijah and Moses in the Kirtland Temple and the Jewish Passover", *BYU Studies*, vol. 23, nr 4 (Hösten 1983), s. 483–486. Påskhögtiden Pesach började i år onsdagen den 1 april och avslutades vid mörkrets inbrott torsdagen den 9 april. Se även David A. Edwards, "Pesach och påskan", *Liahona*, mars 2026, s. 34–35. Pesach firas till minne av israeliternas befrielse från slaveriet i Egypten, som det beskrivs i 2 Moseboken.
6. Det är inspirerande att alla de tre forntida profeterna Mose, Elias och Elia som gav nycklarna till profeten Joseph i templet i Kirtland vördas som profeter av kristna, judar och muslimer.
7. Prästadöms nycklar är nödvändiga för det arbete som utförs i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas tempel. President Howard W. Hunter lärde: "Guds stora familj kommer att förenas genom evangeliets frälsande förrättningar. Ställföreträdande arbete för de döda och förrättningar för de levande utgör ändamålet med templet" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Howard W. Hunter* [2015], s. 187–188).
8. Se Joseph Smith – Historien 1:27–54.
9. Joseph Smith förklarade senare: "Varför sända Elia? Därför att han innehar myndighetens nycklar till att administrera i alla prästadöms förrättningar, och [om inte] myndighet ges så kan inte förrättningar utföras i rättfärdighet" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 308). Se även D. Todd Christofferson, "Beseglingsmakten", *Liahona*, nov. 2023, s. 19–22.
10. Läran och förbunden 2:1–3; se även Malaki 4:5–6; Läran och förbunden 27:9; 110:13–16.
11. Elias verksamhet beskrivs i Bibeln och börjar i 1 Kungaboken 17:1 och fortsätter fram till början av 2 Kungaboken 2. President Henry B. Eyring beskrev den makt Elia hade som "den största makt Gud ger sina barn" ("Förenade hjärtan", *Liahona*, maj 2005, s. 78). Se även David A. Bednar, "Barnens hjärtan skall vända sig", *Liahona*, nov. 2011, s. 24–25.
12. Detta gäller särskilt för dem som tillhör den islamiska tron.
13. Se Koranen 37:123–126, clearquran.com/037.html.
14. Än i dag dukar de för Elia vid sin årliga påskmiddag och går till dörren i förhoppningen om att han kommit för att föreåda Messias ankomst.
15. Se 1 Kungaboken 17:1; Läran och förbunden 128:8–9.
16. Se Lukas 9:28–36.
17. Se David A. Bednar, "Barnens hjärtan skall vända sig", s. 24.
18. Se 3 Nephi 25:5.
19. Se Läran och förbunden 138:47.
20. Se Läran och förbunden 110:14–16; 138:48.
21. Tempeltjänst i de sista dagarna kräver de nycklar som Elia överlämnade till Joseph Smith och Oliver Cowdery den 3 april 1836, och som innehafts av dem som efterträtt Joseph sedan dess. De här nycklarna nämns eller hänсыftas på i Matteus 16:9; Malaki 4:5; 3 Nephi 25:5; Läran och förbunden 2:1; 27:9; 110:13–16; 128:17; 138:48.
22. Se 1 Korintierbrevet 15:29.
23. I nutida tempel används dopbassängen för avlidna. I Salomos tempel användes "havet i gjutet arbete" på ryggen av tolv oxar i andra syften (se 1 Kungaboken 7:23–25).
24. Den judiska delegationen leddes av den förre amerikanske senatoren Joseph Lieberman; New Yorks f.d. delstatsåklagare Robert Abrams; rabbinen Joseph Potasnik, verkställande vice ordförande för New York Board of Rabbis; rabbinen Meir Soloveichik, från församlingen Shearith Israel i New York City; samt andra framstående ledare (se "Latter-day Saint and Jewish Delegation Gathers at Historic Jerusalem Site", 28 okt. 2016, newsroom.ChurchofJesusChrist.org).

Förberedelse för generalkonferensen nära konferenscentret.

Äldste Taniela B. Wakolo

i de sjuttios kvorum

Kom till Kristus – tillsammans

Jag uppmanar er att fatta ett beslut och välja att komma till Kristus – tillsammans. Evigheten ska bli er lön.

Bröder och systrar, jag gläds med er i Jesu Kristi evangelium.

² När vår dotter Jasmin var 14 år beskrev hon generalkonferensen som en sammankomst där ”profeter, siare och uppenbarare vittnar om Jesus Kristus och undervisar om hans lära på ett *så enkelt sätt* att den inte kan missförstås”.

³ Även enkla budskap kan förtydligas. Ta till exempel vägskyltar som vi kan se när vi kör bil. När vi ser en skylt som den här bör vi veta att vi ska stanna.

⁴ Men i det vackra Filippinerna gjorde de budskapet mycket mer direkt: ”Stanna helt.”

⁵ Och i Missouri gick man ett steg längre: ”Du måste verkligen stanna.”

⁶ Vad tacksamma vi är för levande profeter och apostlar som talar med enkelhet och tydlighet – vilkas kollektiva röster inbjuder oss att ”komma till Kristus”.¹

⁷ I Moses bok läser vi om en helig upplevelse. Mose såg jorden och många länder – ”ja, hela jorden”.² Han såg dess invånare, ”och de var många till antalet, ja, otaliga som sanden på havets strand”.³

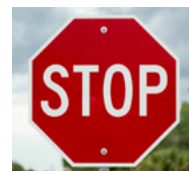
⁸ Mose överväldigades av denna syn och ställde två djupa frågor till Gud: Varför? Och på vilket sätt?⁴ Med andra ord ville han förstå syftet.

⁹ Herren svarade: ”I min egen avsikt har jag gjort alla dessa ting ... [för] att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan.”⁵ Profeten Nephi vittnade senare: ”För ... han avvisar ingen som kommer till honom ... och alla är lika inför Gud.”⁶ Hur uppfylls det här syftet? Tack vare Jesus Kristus kan alla få gåvan av evigt liv – vilket innebär att vi lever i Guds närhet för evigt som familjer.

¹⁰ För sex månader sedan sa vår profet, president Dallin H. Oaks:

¹¹ ”Läran i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga fokuserar på familjen. Templet är avgörande för vår lära om familjen. Förrättningarna som tas emot där gör det möjligt för oss att återvända som eviga familjer till vår himmelske Faders närhet ...

¹² Evangelieplanen ... förverkligas genom våra jordiska familjer och dess avsedda bestämmelse är att upphöja Guds barn i eviga familjer.”⁷

13 Herren har också förkunnat att "äktenskapet är instiftat av Gud ... för att jorden ska kunna uppfylla ändamålet med sin skapelse"⁸ och utan den beseglingsmyndighet som behövs för att ingå dessa eviga förbund som förenar familjer för evigt, "skulle hela jorden bli fullständigt ödelagd vid hans ankomst".⁹

14 Templet står som en symbol för hopp, inte för press. Jesu Kristi evangelium är inte en kil som skiljer familjer åt, utan en bro som förenar dem för evigt. Vi måste se till att vårt lärjungaskap återspeglar Frälsarens tålmod, hans mildhet och hans fullkomliga kärlek. Tempelbeseglingar inbjuder oss till Guds gudomliga ordning. Är det att undra på att tempelbeseglingen ofta beskrivs som den krönande förrättningen?

15 Mina kära bröder och systrar, många av er kommer från familjer som ännu inte beseglats i templet. En del av er som lyssnar är inte medlemmar i kyrkan. Andra av er som är medlemmar i kyrkan kan ha makar som inte delar vår tro. I dag säger jag till var och en av er: Ni är nödvändiga i Guds plan.

16 Låt mig återge några heliga berättelser om tålmod, handlingsfrihet och den stilla, ihärdiga inbjudan att komma till Kristus - tillsammans.

17 I Nya Zeeland var Denny och Alex barndomsvänner som gick i olika kyrkor. Vänskap blomstrade till uppvaktning och uppvaktning till äktenskap. Religion hade aldrig diskuterats när de dejtade, men när de hade gift sig stod Denny och Alex inför ett dilemma: vilken kyrka skulle de gå till?

18 Vid ett tillfälle kände Denny, som var medlem i kyrkan, att han inte kunde fortsätta leva på ett sätt som kändes splittrat. Hans far gav honom ett enkelt råd: "Fortsätt att komma till

kyrkan. De är din familj." Han lyssnade. Två år senare valde hans fru att döpas. Med tiden beseglades de i Herrens hus. Det som började med spänningar slutade i enighet. De valde att komma till Kristus - tillsammans.

19 I Brisbane i Australien bad en sjuårig pojke enträget sin pappa att bli medlem i kyrkan så att han kunde döpa honom. Hans far hade gått i kyrkan i flera år och hade goda upplevelser där, men han hade inte tagit steget att döpas. När jag träffade dem gav jag en djärv uppmaning till pappan att säga ja till sin sons kärleksfulla önskan. Han avböjde vänligt. Och ändå finns kärleken kvar. Inbjudan kvarstår. Handlingsfriheten finns kvar. Ibland säs fröet långt innan det bryter jorden.

20 I Farmington i Utah bodde en god man som hette Bob Hasenyager, som ännu inte var medlem i kyrkan. Hans hustru Marlene var hängiven evangeliet. Hon hedrade sina förbund tyst och tålmodigt, utan att pressa honom - hon bara älskade honom. Bob tjänade och hjälpte till i den lokala församlingen. En dag frågade stavs-presidenten Bob: "Är du medveten om att din fru längtar efter att besöka templet, men ändå väntar för att inte såra dig?"

21 Bob grät när han fick höra detta. Sedan gav han sitt fulla stöd. Marlene tog emot sin begåvning och började besöka templet regelbundet. Bob lade märke till något annorlunda: ingen press, inga argument, utan frid. Så en dag föreslog en ung missionär helt enkelt att Bob skulle döpas ett visst datum. Med Bobs egna ord: "Jag kände den Helige Anden. Jag kände värme och glädje och frid. Äntligen fick jag mitt svar." Bob döptes. Han fick senare veta att han hade långt framskriden cancer. Han och Marlene beseglades fyra månader innan han gick bort.

När äldste Wakolo hade döpts och han och hans fru Anita beseglats i Herrens hus säger han att det enda han ångrade var detta: "Jag önskar att jag hade blivit döpt tidigare."

22 Bröder och systrar, Herren hedrar tålmodig tro. Och det är aldrig för sent för underverk.

23 I Fiji känner jag en trofast hustru som väntade i åtta långa år på att hennes man skulle bli medlem i kyrkan. I åtta år gick hon i kyrkan ensam medan hennes man förblev ointresserad och tveksam. Men hon drog sig inte undan. Hon blev inte bitter. Hon tjänade.

24 När hustrun fick sin patriarkaliska välsignelse fick hon löftet att om hon förblev sann och trofast skulle en dag komma då hennes make skulle ta henne till templet för att beseglas för tid och all evighet. Över åtta år och 24 missionärer senare döptes mannen och paret beseglades i Herrens hus.

25 För att vara tydligare bör jag säga att min fru Anita och jag beseglades i Herrens hus. Det enda jag ångrar? Jag önskar att jag hade döpts tidigare. Faktum är att äldste Quentin L. Cook, som talade före mig i dag, kallade mig till stavspresident när han verkade som områdespresident.

26 Bröder och systrar, Gud håller sina löften – men i sin egen tid. De här berättelserna handlar inte om statistik. De handlar om själar.

27 Jag vittnar om att vår himmelske Fader och Jesus Kristus känner varje familj som representeras i de här berättelserna. De känner till tårarna, bönerna och tålmodet. De vet hur varje väntande make eller maka, varje bedjande hjärta och varje barn känner sig. De känner till varje heligt löfte. De här sakerna påminner oss om att omvändelse är personlig. Tidpunkten är individuell. Handlingsfriheten är helig.

28 Till er i familjer där inte alla är medlemmar: tappa inte modet.

29 Till dem som väntar: Ge inte upp.

30 Till dem som har tagit emot sin begåvning eller beseglats och behöver återvända: Kom och kom tillbaka till Abrahams, Isaks och Jakobs Gud.¹⁰

31 Till dem som inbjuds: Var medvetna om att inbjudan är rotad i kristuslik kärlek.

32 Till alla medlemmar i kyrkan: Låt oss fortsätta betjäna en i taget och se till att ”ingen sitter ensam”.¹¹

33 Frälsaren tvingar aldrig. Han inbjuder. Han välsignar. Han uppfyller löften i enlighet med tro och trofasthet.

34 När vi den här månaden firar och minns vår Frälsares uppståndelse uppmanar jag er att fatta ett beslut och välja att komma till Kristus – tillsammans. Evigheten ska bli er lön. I den uppståndne Herren Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Jakob 1:7; Omni 1:26; Moroni 10:32.

2. Mose 1:27.

3. Mose 1:28.

4. Se Mose 1:30.

5. Se Mose 1:31–33, 39.

6. 2 Nephi 26:33.

7. Dallin H. Oaks, ”Jesu Kristi familjecentrerade evangelium”, *Liahona*, nov. 2025, s. 120, 121.

8. Se Lärnan och förbunden 49:15–17; se även ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, Evangeliebiblioteket.

9. Lärnan och förbunden 2:3.

10. Se 2 Moseboken 3:6, 15; Matteus 22:32.

11. Se Gerrit W. Gong, ”Ingen sitter ensam”, *Liahona*, nov. 2025, s. 40–43.

Äldste Gerrit W. Gong
i de tolv apostlarnas kvorum

Det är påsk: Ingen vandrar ensam

När vi vandrar i tro med Herren, förblir i honom och han i oss, får vi veta att han lever.

När den här påsksabbaten under generalkonferensen i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga nu går mot sitt slut längtar vi, liksom lärjungarna på vägen till Emmaus, efter att vår Frälsare ska bli kvar hos oss, för det är påsk.

2 I Lukasevangeliet står det att ”samma dag” – påskdagen – ”var två av [lärjungarna] på väg till en by som heter Emmaus och ligger drygt en mil från Jerusalem”.¹ Emmaus betyder ”heta källor”, en plats för helande.

3 Föreställ er att vi är på väg till Emmaus. En främling ansluter sig till oss. Han ser att vi är ledsna. Vi säger till honom: ”Jesus från Nasaret ... en profet, mäktig i ord och gärning inför Gud och hela folket”,² har blivit korsfäst. Och ”det [är] nu den tredje dagen sedan det hände”.³

4 Medan vi går öppnar främlingen upp skrifterna och förklarar allting om Jesus Kristus. Våra hjärtan brinner inom oss.⁴ När vi närmar oss byn ber vi vår nye kamrat: ”Stanna kvar hos oss. Det är snart kväll.”⁵

5 Vår vän äter med oss. Han tar bröd, välsignar det, bryter det och ger det till oss. Våra ögon öppnas. Vi känner igen honom⁶ – den uppståndne Jesus Kristus. Även om vi inte kände igen honom tidigare har han vandrat med oss hela tiden.

6 Markusevangeliet vittnar om att Jesus visade sig tre gånger den påskdagen, men ingen kände igen honom först.

7 Han ”visade ... sig först för Maria Magdalena”⁷ som till en början antog att Jesus var trädgårdsmästaren.⁸

8 Sedan visade sig Jesus för två av dem på deras vandring.⁹ De här två lärjungarna på vägen till Emmaus kände slutligen igen honom genom ”brödsbrytelsen”.¹⁰

9 För det tredje uppenbarade sig Jesus ”för de elva när de låg till bords”.¹¹ ”Jesus själv [stod] mitt ibland dem och sade ...: ’Se på mina händer och mina fötter att det verkligen är jag.’”¹² För att visa att han inte var en ande åt Jesus ”en bit stekt fisk” och en honungskaka.¹³

10 Jesu Kristi vandring med sina lärjungar på vägen till Emmaus uppenbarar ett förbundsmonster. På våra dammiga vägar till Emmaus känner vi oss ibland ensamma, missförstådda, nedtyngda och osynliga. Men när han ”talar med oss på vägen” kan hans ord i skrifterna få våra hjärtan att brinna.¹⁴ När han bryter och välsignar sakramentets

bröd kan hans förrättningar och förbund hjälpa oss att lära känna honom.¹⁵ När vi vandrar i tro med honom, när vi förblir i honom och han i oss,¹⁶ får vi veta att han lever. Hans påsklöften är verkliga.

11 Varje sabbat inbjuder vi alla att komma och tillbe Jesus Kristus i gemenskapen i hans återställda kyrka. När vi tar del av sakramentet ingår vi ett förbund att vi är villiga att ta på oss Jesu Kristi namn, att alltid minnas honom och att hålla hans bud. Han lovar oss att vi alltid kan ha hans Ande hos oss.¹⁷ När vi vittnar om och minns Jesus varje vecka förblir vi i och vandrar vi med honom.

12 Precis som lärjungarna på vägen till Emmaus bad Jesus att stanna kvar hos dem,¹⁸ lovar Jesus Kristus att stanna kvar hos oss. I Johannes evangelium, kapitel 14 och 15, lär Jesus sina lärjungar och oss hur han kan stanna kvar, höra samman och vandra med oss. Hans trofasthet är starkare än dödens band.¹⁹

13 När vi har en fråga, ett problem eller glädje, säger Jesus Kristus: ”Jag är ditt svar – din väg, din sanning, ditt liv.”²⁰

14 För att stanna kvar hos oss lovar Jesus oss i Johannes 14 den förste och den andre Hjälparen.²¹ Den förste Hjälparen som Jesus talar om är den Helige Anden.

15 "Och jag ska be [till] Fadern, och han ska ge er en annan Hjälpare, som ska vara hos er för alltid."²²

16 "Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern ska sända i mitt namn, han ska lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er."²³

17 Den andre Hjälparen som Jesus talar om är han själv. Jesus lovar: "Jag ska inte lämna er faderlösa, jag ska komma till er."²⁴

18 För "den som älskar mig ska bli älskad av min Far, och jag ska älska honom och uppenbara mig för honom".²⁵

19 Ja, "om någon älskar mig, håller han fast vid mitt ord. Och min Far ska älska honom, och vi ska komma till honom och ta vår boning hos honom".²⁶

20 *Bli kvar och ta sin boning.* I Johannes 15 undervisar Jesus Kristus också om att han är vinstocken och att Gud vår Fader är vinodlaren.²⁷ En gren "kan [inte] bära frukt av sig själv".²⁸ Vi kan ingenting göra utan Herren.²⁹ Men "om någon förblir i mig och jag i honom, så bär han rik frukt"³⁰ och "er frukt ska bestå".³¹ Jesus säger: "Detta har jag sagt er för att min glädje ska vara i er och för att er glädje ska bli fullkomlig."³²

21 Vi inledde generalkonferensen med en högtidlig församling. Högtidliga församlingar markerar viktiga milstolpar eller händelser i kyrkan, till exempel inröstningen av en ny president för kyrkan. Oavsett om en högtidlig församling äger rum tidigare eller senare, enligt ett heligt mönster och prejudikat, visar vi symboliskt enad förpliktelse och enat stöd.

22 Den högtidliga församlingen går tillbaka till det forna Israel, bland annat vid kung Salomos invigning av templet. I den här tidsutdelningen hölls en historisk högtidlig församling den 27 mars 1836 efter att templet i Kirtland hade färdigställts.

23 Vid denna konferens, i en högtidlig församling, bevitnade och inröstade vi president Dallin H. Oaks som Herrens profet

och vår profet, med president Henry B. Eyring och president D. Todd Christofferson som första presidentskap, och äldste Gérald Caussé och äldste Clark G. Gilbert som medlemmar i de tolv apostlarnas kворum.

24 När vi först söker "Guds rike och hans rättfärdighet"³³ följer vi Jesus Kristus och Herrens profet villigt, lydigt och glatt. Vi blir rikligen välsignade när vi gör det.

25 Vi är tacksamma för att president Dallin H. Oaks är vår avslutande talare. När jag var ny förstaårselev vid Brigham Young University och president Oaks var ny rektor för Brigham Young University talade vi tillsammans i en panel för föräldrar och blivande elever. Medan jag nervöst väntade på att programmet skulle börja lutade president Oaks sig fram för att uppmuntra mig. Med ett varmt leende sa han att han bar en röd slips eftersom han firade sin 40-årsdag och kände sig gammal. För mig, som ny förstaårsstudent, verkade 40 faktiskt ganska gammalt!

26 President Oaks berättade sedan något för mig. Jag kommer fortfarande ihåg principen. En farfar öppnade en stor kista full med mynt och lät sina barnbarn samla så många mynt de kunde. Ivrigt samlade barnbarnen ihop nävar fulla av mynt som det fanns gott om men som var mindre värdefulla, såsom en-centare, fem-centare och tio-centare. Men ett barnbarn valde noggrant ut några få mynt. Hennes farfar frågade varför. Hon svarade: "Farfar, alla mina mynt är guldmynt."

27 Som en man som älskas och undervisas av Herren har president Dallin H. Oaks varit ett föredöme i det "goda, bättre och bästa" i hela sitt liv.³⁴ Han väljer den bästa andliga delen. Han undervisar genom föreskrifter och exempel om hur vi ska följa vår Frälsare.

28 Jesu Kristi försoning förändrar allting. Den ger oss bokstavligen uppståndelse. Den kan möjliggöra vår återkomst

Sydkorea.

till Guds närhet och en evig förening av familjer.³⁵ Vi kan helas, försonas och förbli i förbundsgemenskapen. Liksom Nephi i forna dagar gläds våra själar åt de förbund Herren har slutit "åt hans nåd och åt hans rättvisa och makt och barmhärtighet i den stora och eviga planen för befrielse från döden".³⁶

29 Det här är mitt vittnesbörd den här påsken:

30 "Jesus Kristus ... dog, begravdes och uppstod på den tredje dagen och uppsteg till himlen."³⁷

31 "Han lever, min Förlossare" och "i det att han lever ska jag sjunga ... min Profet, Präst och Kung."³⁸

32 När vi vandrar på våra dammiga vägar till Emmaus är han med oss. Om du ser någon som går ensam och är ledsen, kan du gå med honom eller henne? Ingen ska sitta ensam, och ingen ska behöva gå på sin väg mot Emmaus ensam eller osynlig. Låt oss se och vandra tillsammans i hans kärlek så att han kan förbli hos och i oss, och vi i honom, under denna påsk och varje dag, ber jag, i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Lukas 24:13.
2. Lukas 24:19.
3. Lukas 24:21.
4. Se Lukas 24:32.
5. Se Lukas 24:29. Två älskade psalmer är "Bliv kvar hos mig, det afton är" (Psalmer, nr 101) och "Bliv kvar hos mig" (Psalmer, nr 100).
6. Se Lukas 24:29–31.
7. Markus 16:9.
8. Se Johannes 20:11, 14–15.
9. Se Markus 16:12.
10. Se Lukas 24:33–35.
11. Markus 16:14.
12. Lukas 24:36, 39.
13. Lukas 24:42.
14. Se Lukas 24:32.
15. Se Lukas 24:30–31.

16. Se Mose 6:34. Detta är förstås också vårt ungdomstema för 2026. Kära ungdomar av ädel härkomst, ni kan regelbundet vittna om och minnas Jesus Kristus genom sakramentets förrättning och förbund. Gör ert bästa för att förbli i och vandra med honom. Låt påskens löften vara verkliga för er varje dag. Var trofasta och bedjande, vänliga och hjälpsamma, rena och obefläckade. Lär och väx. Hans Ande är med er. Jag lovar.
17. Se Läran och förbunden 20:77, 79.
18. Med lärjungarna på vägen till Emmaus sjunger vi: "Bliv kvar hos mig; se, dagens slut är när. Bliv kvar, o Herre!" Vi fortsätter: "All jordens glädje likt en fläkt förgår. Allt hastar hän mot sin förvandling snar. Du är densamme, bliv du hos mig kvar." ("Bliv kvar hos mig", *Psalmer*, nr 100.)
19. Se David A. Bednar, "Förbli i mig och jag i dig, vandra därför med mig", *Liahona*, maj 2023, s. 123–126.
20. Se Johannes 14:6.
21. Se Johannes 14.
22. Johannes 14:16.
23. Johannes 14:26.
24. Johannes 14:18.
25. Johannes 14:21.
26. Johannes 14:23; se även 1 Johannes 3:24; Uppenbarelseboken 3:20; Läran och förbunden 88:3; 130:3. Angående Johannes 14:23 står det i Läran och förbunden 130:3: "Att Fadern och Sonen ska visa sig, enligt den versen, betyder att de ska visa sig personligen, och tanken att Fadern och Sonen bor i en människas hjärta är en gammal sekterisk föreställning och är falsk." Med vördnad noterar vi att när någon gör sin boning hos oss innebär det att någon kommer för att förbli där – vi förblir i vår boning.
27. Se Johannes 15:1.
28. Johannes 15:4.
29. Se Johannes 15:5.
30. Johannes 15:5.
31. Johannes 15:16.
32. Johannes 15:11.
33. Matteus 6:33.
34. Se Dallin H. Oaks, "Bra, bättre, bäst", *Liahona*, nov. 2007, s. 104–108.
35. Se "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", Evangeliebiblioteket.
36. 2 Nephi 11:5.
37. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 49.
38. Se "I Know That My Redeemer Lives", *Hymns*, nr 136.

President Dallin H. Oaks
*President för Jesu Kristi Kyrka
 av Sista Dagars Heliga*

Avslutande ord

Jesu Kristus är verkligen vägen till frid i den här världen och evigt liv i den kommande världen.

The Tabernacle Choir har just sjungit en musikalisk bön, ”Låt mig få höra om Jesus”.¹ Vilken passande sammanfattning av budskapen från de senaste två dagarna. Snart avslutar vi konferensen med ”Han kommer, Förlossar’n för Israels hus”.² Båda psalmerna är en fortsatt fokusering på konferensens två dagar.

² Herrens Ande har inspirerat oss alla att koncentrera vår tillbedjan, fokusera vårt lärande och förena våra vittnesbörd på Herren Jesu Kristi lärdomar och hans Faders plan för vår eviga utveckling och glädje.

³ Jesu Kristus är verkligen vägen till frid i den här världen och evigt liv i den kommande världen. Han känner och älskar var och en av oss fullkomligt och inbjuder oss att vandra med honom, förbli i honom och följa hans exempel på att betjäna andra en efter en i barmhärtighet och kärlek. Vi har blivit påmindas om äktenskapets och familjens centrala roll i vår himmelske Faders plan för sina barns eviga bestämmelse. Må vi alla visa Kristi rena kärlek i vår familj, i vårt samhälle och i allt vårt umgänge med Guds barn.

⁴ När budskapen från den här konferensen publiceras inbjuder vi alla att studera och begrunda dem under bön och att handla i tro efter principerna de förklarar. Herren har lovat: ”Åt den som tar emot ska jag ge mer.”³ När vi samlar in och handlar efter lärdomarna från den här konferensen fortsätter Herren att undervisa och inspirera oss med personlig uppenbarelse och vägledning.

⁵ Det lovar jag var och en av oss när vi följer Herrens tjänares vägledning och ”fäster blicken på Gud och får leva”.⁴ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. ”Låt mig få höra om Jesus”, Barnens sångbok, s. 36.
2. ”Han kommer, Förlossar’n för Israels hus”, Psalmer, nr 5.
3. 2 Nephi 28:30.
4. Alma 37:47.

Norge.

Nya Zeeland.

Taiwan.

Kenya.

Madagaskar.

Ghana.

Vid konferenscentret.

Filippinerna.

Argentina.

Norge.

ÄLDSTE GÉRALD CAUSSÉ:

Kallad och förberedd som det var förutbestämt av Gud

Äldste Caussé bidrar med kapacitet, erfarenhet, intellekt och andligt djup till sitt ämbete som särskilt vittne om Frälsaren Jesus Kristus.

Äldste Neil L. Andersen
i de tolv apostlarnas kворum

Herren sa: "Mina tankar är inte era tankar, och era vägar är inte mina vägar" (Jesaja 55:8).

I början av sin verksamhet, när Jesus valde ut sina apostlar, kunde vi ha förväntat oss att han skulle hitta dem i Jerusalem, dit framstående judiska familjer skickade sina unga män för att undervisas av framstående rabbiner. Paulus undervisades till exempel av den berömde judiske ledaren Gamaliel. Men Jesus kallade sina apostlar från de små byarna i Galileen. Till Petrus och Andreas sa han: "Följ mig, så ska jag göra er till människofiskare" (Matteus 4:19).

Lika oväntat är det kanske att äldste Gérard Caussé, som kallades till de tolv apostlarnas kvorum den 6 november 2025, började sitt liv i en liten gren i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i Bordeaux i Frankrike, när den var i sin linda.

"JA, JAG TROR PÅ DET"

Med deras lilla barn Gérard liggande bredvid sig i en hopfällbar spjålsäng lyssnade Jean och Marie-Blanche Caussé noga när heltidsmissionärerna undervisade dem om det återställda evangeliet. Inom kort döptes de.

"Vi sa till oss själva att missionärernas undervisning också fungerade på vår lille pojke", minns Jean.¹ Deras förstfödde föddes den 20 maj 1963, och han växte snabbt i tro och intellekt och fick utlopp för sina många gåvor i hemmet, i kyrkan och i skolan.

"Han var intresserad av allt", kommenterar Marie-Blanche. "Han lyssnade. Han hade ett mycket nyfiskt sinne. Han tyckte om att föra vuxna samtal. Han började spela piano i unga år."

När han växte upp fyllde den unge Gérard sitt liv med studier, musik och tjänande. Hans syster, Muriel Coppens, säger att hennes bror också läste hela tiden.

När Gérard var tolv år kallades han som pianist i Primär. Vid fjorton års ålder blev han grenens pianist och rådgivare i Söndagsskolans presidentskap. Tillsammans med sina föräldrar och syskon fann han glädje i sin tro på Jesus Kristus och i att växa i evangeliet. Tillsammans med sin far lärde han sig att tjäna andra, och han följde ofta med heltidsmissionärerna.

"Söndagen var min favoritdag i veckan", säger äldste Caussé. "Det som är bra med en liten gren är att alla ungdomar kallas att delta. Ingen lät mig någonsin tro att jag var för ung för att tjäna."

Matthieu Bennasar, som också växte upp i Bordeaux, kallar Gérard "en inspiration för ungdomarna. Han var den som visade vägen för de andra ungdomarna i kyrkan."

Gérard utvecklade en passion för historia, bland annat kyrkans historia. Han ritade bilder av forntida grekiska och romerska strider samt strider i Mormons bok – bilder som fyllde väggarna i hans sovrum. Mormons bok och profeten Joseph Smiths liv och lärdomar stärkte grunden för hans vittnesbörd om Frälsaren och det återställda evangeliet när han blev äldre.

"Jag kan inte minnas en tid när jag inte hade ett vittnesbörd", säger äldste Caussé. "Och med livets upplevelser stärktes mitt vittnesbörd."

En sådan upplevelse ägde rum i ett skolklassrum när han var 17 år. Han berättade: "Någon gång under en filosofilektion frågade läraren: 'Finns det någon här som tror att Adam och Eva var den första mannen och den första kvinnan?' Sedan såg han sig omkring i rummet med en hotfull blick. Han såg förvånad ut när jag var den enda eleven som räckte upp handen. 'Ja, jag tror på det', förklarade jag." Hans vänner som inte var medlemmar i kyrkan beundrade hans mod.

Äldste Caussé förklarade att det skulle ha varit outhärdligt att inte stå fast vid sitt vittnesbörd.

"Jag behövde tidigt i livet veta att Jesus var Kristus och att hans kyrka hade återställts", säger han. "När jag väl visste att det var sant visste jag att jag måste uppföra mig på ett sätt som kunde vara ett exempel på sanningen."

"DET PRÖVADE MIN TRO"

Gérard var begåvad och han utmärkte sig akademiskt. Hans musikstudier vid ett prestigefyllt konservatorium inspirerade hans syster Christel Fund. "Jag hörde honom alltid öva", minns hon. "Han var en stor anledning till att jag också lärde mig spela piano." Hans syster Muriel tillägger: "Han uppmuntrade mig, och han var ett föredöme och en motivation för mig."

Efter gymnasiet påbörjade Gérard en krävande förberedande kurs i Paris för prov som han hoppades skulle leda till att han kom in på en av Frankrikes *Grandes Ecoles*, motsvarigheten till Harvard eller Stanford University i USA. Trots de akademiska kraven lovade han sig själv att hans studier inte skulle hindra honom från att delta i institutet och tjäna i sin församling för unga vuxna. När de kritiska tentorna närmade sig blev hans böner och fasta allt intensivare.

Han gick för att göra proven med förtröstan på att Herren skulle hedra hans förberedelse och trofasthet. Hans muntliga prov med representanter från de två första av tre skolor på hans lista visade sig dock vara en besvikelse. Under ett av de muntliga proven frågade en professor i filosofi honom vad han gjorde vid sidan av studierna. Gérard talade om sitt medlemskap i kyrkan.

"Det gick inte alls bra", minns han.

Han kände sig osäker när han kom till det muntliga provet för ESSEC, en tredje prestigefylld handelshögskola. Under provet blev han återigen tillfrågad om sina aktiviteter utanför den akademiska världen.

"Det prövade min tro", säger äldste Caussé. "Men på en sekund bestämde jag mig för att säga att jag var medlem i kyrkan. Så under 30 av de följande 45 minuterna av provet ställde universitetsrektorn frågor till mig om kyrkan: 'Vad gör du? Varför är det viktigt för dig? Hur har det format dig?'"

När provet var över sa rektorn: "Jag studerade i USA. En av mina vänner var medlem i din kyrka. Han var en enastående person med fina värderingar."

Gérard var en av de bästa i en grupp med mer än 2 000 sökande och antogs till ESSEC med utmärkelser.

"EN SEKUND FÖR HELA EVIGHETEN"

Gérald och Valérie Babin, vars föräldrar också var hängivna pionjärmedlemmar i kyrkan, hade känt varandra sedan de var barn. Valéries familj bodde i Paris, men hon och Gérald hade träffats på kyrkans konferenser och deras familjer hade semestrat tillsammans. En söndag under körövningen, medan Valérie sjöng och han ackompanjerade, möttes deras blickar.

"I det ögonblicket visste jag att han var speciell och att vi skulle göra något speciellt tillsammans", säger syster Caussé. Äldste Caussé kallade deras oväntade förbindelse för "en sekund för hela evigheten".²

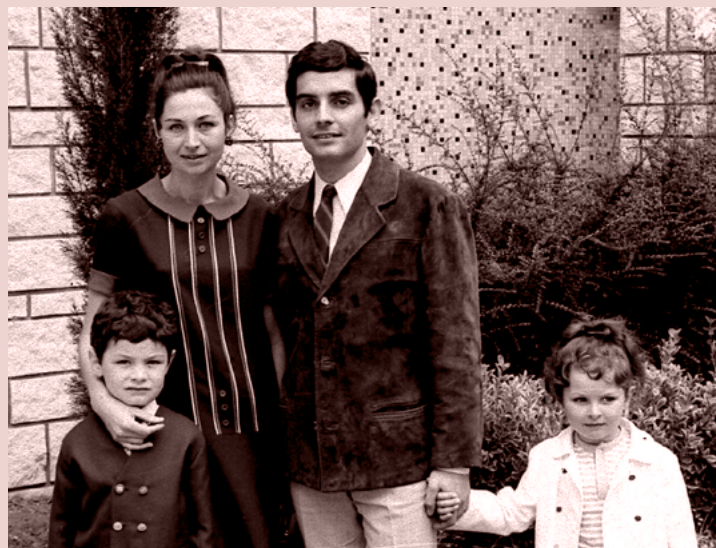
I Gérald såg Valérie "en man som använde sin intelligens till att verka för sin andlighet". I Valérie såg Gérald "en kvinna som ligger före mig på så många sätt – genom hur ren hon är och i sin kärlek till Frälsaren".

Han och Valérie gifte sig i Berns tempel i Schweiz 1986.

Efter examen från ESSEC 1987 inledde Gérald en sju år lång karriär som managementkonsult. Därefter arbetade han med logistik, leveranskedjor och inom ledningen för ett stort detaljhandelsföretag. Han hjälpte till att genomföra en företagsfusion, löste framgångsrikt flera arbetskonflikter och räddade en avdelning från konkurs – samtidigt som han stora delar av tiden verkade som rådgivare i ett stavspreidentskap.

Om Géralds arbete som chef för Carrefour, ett franskt multinationellt detaljhandels- och grossistföretag, mindes den äldre verkställande direktören Gérard Dorey, som inte var medlem i kyrkan: "Redbarhet, yrkesskicklighet och noggrannhet – i kombination med genuin värme och en osvikligt positiv inställning – är några av de många egenskaper jag kom att beundra när jag arbetade tillsammans med Gérald." Äldste Caussé tillskrev sin framgång helt enkelt till att han "gjorde saker och ting på Herrens sätt".

När presidenten för Paris stav i Frankrike var klar med sitt tjänande visste Valérie och Gérald att det fanns en möjlighet att han kunde kallas som ny stavspreident. För att kunna utföra ett sådant ämbete om det kom, behövde han hitta ett mindre krävande arbete.

Uppifrån: Gérald med sina föräldrar, Jean och Marie-Blanche Caussé, och syster Muriel; Gérald och Valérie som nygifta; familjen Caussé på skidsemester i franska alperna. "Gérald föredrog att lägga pengar på att skapa minnen i stället för på materiella ägodelar", säger syster Caussé.

Delvis på grund av att äldste Caussé älskar att spela piano blev musik en stor del av familjen Caussés hushåll. Nicolas Giusti, en hyllad italiensk kompositör och operadirigent som äldste Caussé har samarbetat med musikaliskt, kallar äldste Caussé "en redbar man – god, vänlig och djupt älskvärd".

"Det enda jag brydde mig om angående vad Herren skulle besluta rörande stavspresidentskapet", säger Valerie, "var att jag skulle vara villig att göra Frälsarens vilja och ge min kärlek till honom." I sina böner bad Gérald Herren: "Om jag behövs som stavsresident, hjälp mig då att hitta en rimligare arbetsmiljö."

När han upptäckte att Pomona, ett franskt matdistributionsföretag med en mer familjeorienterad kultur, sökte en verkställande direktör, med ansvar för 3 700 anställda, sökte han jobbet. Två dagar efter att han skrivit på anställningsavtal med företaget kallades han som stavsresident. "Jobberbjudandet var ett slående svar på mina böner", säger han.

Broder Frédéric Loisel, som verkade i stavspresidentskapet med president Caussé, minns honom som en ledare som älskade människor, löste meningsskiljaktigheter, stärkte staven och uppmuntrade kyrkans medlemmar att fokusera sin verksamhet och sin undervisning på Frälsaren. "Han var en man med visioner och en känsla av att det var angeläget att påskynda Herrens verk", tillägger broder Matthieu Bennasar, som verkade som biskop i staven.

När president Gordon B. Hinckley (1910–2008) kom till Paris flera gånger för att söka en tempelplats, var stavsresident Gérald Caussé hans chaufför. Till slut hittade man en perfekt plats i Le Chesnay, en förort till Paris.

Platsen skulle behöva godkännas av borgmästaren och stadens tjänstemän, och det skulle inte bli lätt att få godkännande. President Caussé var avgörande för att skapa nödvändiga relationer. Dessutom undersökte stadens ämbetsmän kyrkan, närvarade vid ett sakramentsmöte och träffade de som var grannar med det närliggande möteshuset som var stavscenter för Paris stav i Frankrike. En stadsfullmäktige förkunnade när han beviljade tillstånd för templet: "Vi tror att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är ungefär som vi föreställer oss att Jesu Kristi ursprungliga kyrka var."

"KRISTI KÄRLEK"

Delvis på grund av att äldste Caussé älskar att spela piano blev musik en stor del av familjen Caussés hem. För Noémie Hales, det yngsta av fem barn, ekar tonerna av

piano-, cello- och fiolmusik fortfarande i minnet av hennes kristuscentrerade barndomshem. "Musik blev en tradition i vår familj och något jag verkligen älskade när jag växte upp", säger hon.

Barnen Caussé minns också familjesemestrar, inklusive vandringar och skidresor till de franska alperna. "Gérald föredrog att lägga pengar på att skapa minnen i stället för på materiella ägodelar", säger syster Caussé.

Trots arbetets krav och ämbeten i kyrkan "var pappa alltid där för mina systrar och mig", säger sonen Adrien. "När han var hemma, var han *hemma*."

Dottern Pauline Merrill minns hur hon fick en fars välsignelse när hon gick igenom svåra tider. "Det var alltid en stor tröst att veta att jag hade en pappa som kunde göra det för mig", säger hon. Pauline har också goda minnen av sin mors många uppoffringar för att stödja barnen och makens arbete och ämbeten. "Hon har varit hans största supporter genom att ta hand om oss barn och se till att vi var lyckliga i allt vi gjorde", säger hon.

När hennes pappa verkade som stavsresident, minns dottern Emilie Durand, brukade hennes mamma laga middag åt stavspresidentskapet under deras kvällsmöten varje vecka. Hennes tjänande gjorde att de kunde njuta av en måltid tillsammans innan de återvände hem sent. "Det var hennes sätt att stötta pappa i hans ämbete", säger Emilie. "Han var alltid oerhört tacksam."

Familjen Caussé är en vanlig familj med sina prövningar och brister, säger dottern Valentine Bamy. "Vi skrattar tillsammans och vi går igenom svåra stunder tillsammans. Men vi fortsätter på den inslagna vägen och litar på de principer som våra föräldrar lärde oss."

År 2008 kallade president Thomas S. Monson Gérald till generalauktoritetssjuttio, med det första uppdraget att verka i presidentskapet för området Europa i Tyskland.

"Det kändes som om marken gav vika under våra fötter när kallelsen kom", säger syster Caussé. "Det var helt oväntat. Min första tanke gällde våra barn. När jag insåg att vi kanske inte skulle bo i Frankrike igen på många, många år, undrade jag om jag någonsin skulle bli lycklig igen. Men snart kom en annan känsla – Kristi kärlek till mig och till

vår familj. Det är något jag aldrig ska glömma. Jag lärde mig skillnaden mellan offer och helgelse.”

Äldste och syster Caussé flyttade till Tyskland med sina tre yngsta barn. Trots sorgen i samband med att de lämnade Frankrike ”kunde våra föräldrar inte ha gett oss en bättre gåva än att helga sina liv åt Gud och åt att göra hans vilja”, säger Noémie. ”Deras exempel på trofasthet och helgelse har välsignat oss på många sätt.”

”HAN TOG KONTAKT MED MIG”

Äldsterna José A. Teixeira och Erich W. Kopischke verkade tillsammans med äldste Caussé i presidentskapet för området Europa från 2009 till 2012.

”Hans känsla för detaljer och orubbliga villighet att ingå i ett team gav frid och stabilitet till vårt presidentskap”, säger äldste Kopischke. Äldste Teixeira var särskilt imponerad av äldste Caussés bidrag i den tidiga planeringen av Roms tempel i Italien. ”Hans orubbliga fokus på templets eviga syfte bidrog till att våra ansträngningar fokuserade på tro i stället för frustration”, säger han.

Med kyrkans betydande tillväxt världen över behöver Herren ett presiderande biskopsråd med kapacitet, erfarenhet, intellekt och andligt djup för att hjälpa första presidentskapet att vaka över kyrkans timliga angelägenheter. 2012 tog äldste Caussé med sig dessa talanger till presiderande biskopsrådet, däribland förmågan att tala engelska som andra språk.

De som tjänade med biskop Caussé, först när han var rådgivare till biskop Gary E. Stevenson (2012–2015) och sedan under de följande tio åren (2015–2025) som presiderande biskop, talar om hans vänlighet och viktiga bidrag. Trots sitt fulltecknade schema som presiderande biskop lyckades han balansera det timliga med det andliga och det personliga.

Äldste Gary E. Stevenson har sagt: ”Hans exceptionella kristuslika ledarskap förkroppsligar de egenskaper som alla sista dagars heliga uppmanas att eftersträva – tro, kunskap, helighet, broderlig välvilja, mildhet och gudsfruktan. Jag såg på nära håll att på denna grundval vilar hans bestående andliga kraft och inflytande.”

Erika Finlayson, tidigare chef för presiderande biskopsrådets projektteam, minns biskop Caussés tjänande efter hennes fars bortgång. ”Biskop Caussé var på semester i juli”, mindes hon. ”Han var en så upptagen man, men han tog kontakt med mig för att prata om min far. Han ville veta hur det gick för mig och min familj och hjälpa oss på alla sätt han kunde. Han presiderade på min fars begravning och träffade var och en i min familj. Alla kände sig älskade, stöttade och uppskattade av honom.”

Biskop W. Christopher Waddell, som nu verkar som presiderande biskop, säger: ”Han har en fantastisk balans mellan intellekt och andlighet. Han är öppen och samarbetsvillig och har en enorm förmåga att arbeta.”

Biskop L. Todd Budge, förste rådgivare i presiderande biskopsrådet, tillägger: ”Han har tillit till Herren. Eftersom vi utför hans verk vet äldste Caussé att allt kommer att ordna sig.”

Michael O. Leavitt, före detta guvernör i Utah och nuvarande president för Tabernakelkören, kommenterar äldste Caussés kombination av andlig urskillning och omdöme: ”Efter ett komplext möte kände äldste Caussé helt riktigt att jag kände mig orolig. Han påminde mig om att vissa svar inte kommer genom ytterligare förklaringar utan genom bön och urskillning. Senare sökte han upp mig för att försäkra sig om att jag hade landat i det.”

President Dieter F. Uchtdorf, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum, säger om äldste Caussé: ”Min medtjänare och vän Gérald Caussé har rikligen välsignats av Herren. Först vill jag nämna hans fru, Valérie, med hennes utstrålning av godhet och skönhet. Äldste Caussé är välutbildad och erfaren och har den Helige Andens förädlade inflytande för att främja Herren Jesu Kristi avsikter. Han är en modern version av vilken som helst av de forntida apostlarna.”

”DET HANDLAR OM VITTNEN”

Sex månader efter att äldste Caussé kallats som generalauktoritet fick han i uppdrag att tala med en ämbetsman i Vatikanen om kyrkans planer att bygga ett tempel i Rom. Den utvalde kardinalen var en fransman som hade gått på samma gymnasium som äldste Caussé. När de två möttes föreslog kardinalen att de skulle sammanträda med ”experter” från sina respektive kyrkor för att diskutera läran.

Äldste Caussé fick en maning: ”Det handlar inte om experter. Det handlar om vittnen ... En lärjunge är ett vittne. Det är vi. Sanningen om det återställda evangeliet finner vi i enskilda vittnesbörd från profeter och apostlar och från miljontals medlemmar över hela världen.”³

På det sättet, förklarar äldste Caussé, förändrades inget i och med att han kallades till de tolv apostlarnas kvorum.

”Valérie och jag är Herrens lärjungar”, säger han. ”Jag vittnar om att Jesus Kristus är den viktigaste varelsen för oss båda. Det är en stor ära och en stor förmån att veta att jag under resten av mitt liv kommer att fortsätta att vittna om Kristus.” ■

SLUTNOTER

1. Om inget annat anges är alla citat hämtade från personliga intervjuer och korrespondens.
2. Gérald Caussé, ”Vi är vår egen lyckas smed” (KUV:s brasafton för unga vuxna, 4 nov. 2012), Evangeliebiblioteket.
3. Gérald Caussé, ”Ohana Meeting 2024” (tal vid Brigham Young University – Hawaii, 30 aug. 2024), speeches.byuh.edu.

”Valérie och jag är Herrens lärjungar”, säger äldste Caussé. ”Jag vittnar om att Jesus Kristus är den viktigaste varelsen för oss båda.”

ÄLDSTE CLARK G. GILBERT:

Förberedd, vägled, hängiven

*Äldste Gilberts livslånga förberedelse
för ämbetet som apostel vittnar om
att när vi överlämnar våra liv till
Frälsaren kan vi nå vår potential som
hans betrodda tjänare.*

Äldste David A. Bednar
i de tolv apostlarnas kvorum

Under Frälsarens jordiska verksamhet kom en ung man som "ägde mycket" till honom med en djupgående fråga: "Vad ska jag göra för gott för att få evigt liv?" Som svar sa Mästaren till honom: "Sälj vad du äger och ge åt de fattiga ... Kom sedan och följ mig." (Se Matteus 19:16–22.)

Även om det till synes var en berättelse om rikedomens symboler, lärde Frälsaren oss en större lärdom om helig plikt, om att ta upp vårt kors för Kristi sak och om att låta Gud råda i våra liv.

Äldste Clark G. Gilbert, som kallades till de tolv apostlarnas kворum den 11 februari 2026, har lärt sig den här principen under en livstid av gudomligt vägledda upplevelser. Som missionär, student, lärare, universitetsrektor och mediachef har han förstått att när vi helgar oss åt Frälsaren och hans heliga verk så leder han oss.

"Äldste Gilberts livslånga engagemang för att stärka unga människor, hans engagemang i teknik för utbildning och hans förmåga att skapa nya organisationer som innovatör och entreprenör", säger president Dieter F. Uchtdorf, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum, "har förberett honom för hans verksamhet som medlem i de tolv kворum."¹

TIDIGA ÖVERTYGELSER

Clark Gordon Gilbert föddes i Oakland i Kalifornien den 18 juni 1970 som son till Paul och Susan Gilbert när Paul studerade juridik i närliggande Berkeley. Efter Pauls examen flyttade familjen till ett område där det inte fanns så många Sista Dagars Heliga, Scottsdale i Arizona.

Clarks föräldrar minns sin förstfödde som ett begåvat, exemplariskt och lydigt barn.

"Han var en snäll pojke redan från början", minns Paul. "Han trodde på Frälsaren och hans kyrka i mycket unga år. Han var alltid stolt över att stå upp för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga."

För en skoluppgift om enastående amerikaner höll tioårige Clark en muntlig redovisning om Återställsens profet. "Han ställde sig upp i sin söndagskostym och talade med full övertygelse om Joseph Smith", minns Susan.

Senare, på en samling i high school, inbjöds Clark att delta i en dejtinglek. Det som började som en lättam aktivitet blev snabbt en situation där hans hängivenhet mot kyskhetslagen, Vidsdomsordet och upplyftande media hånades. Han valde att inte ta anstöt. När han ombads att nämna sin favoritsång svarade han: "Jag är Guds lilla barn." Hans svar fick gruppen att be honom sjunga psalmen.

"Jag är kanske den enda tonåringen som någonsin sjungit en primärsång framför hela sin årskurs i high school", säger han.²

Clarks övertygelser ingav dock respekt från vänner och familjer av annan tro.

"När han tog examen från high school var det flera föräldrar som sa att de alltid var tacksamma när Clark följde med deras barn hem efter skolevenemang", minns hans pappa. "Med Clark visste de att deras barn inte skulle göra något för att hamna i trubbel. De uttryckte djup tacksamhet för hans starka moraliska ställningstagande."

Äldste Gilberts föräldrar värdesatte Clarks ständiga föredöme för sina tre yngre syskon – andligt, akademiskt och socialt.

"Clark var alltid den storebror vi såg upp till, både bildligt och fysiskt", säger hans syster Emily Stratford. "Han var begåvad, smart och talangfull."

Hon ville följa Clarks exempel och valde att delta i samma friidrottsgrenar som han tävlade i. När Clark hade tagit examen kom hans yngre bror Jim med i skolans basketlag och bad om att få bära Clarks tröjnummer.

Sommaren före Clarks sista år på high school deltog Clark och Emily i konferensen Especially for Youth vid Brigham Young University. Hon kallar upplevelsen "ett livsförändrande ögonblick" för Clark. Efter konferensen skrev han ett ömsint brev på tre sidor till Emily, där han uttryckte sin önskan att bli en bättre bror.

"Vår relation blomstrade efter det", säger Emily. "Den konferensen satte honom på en vacker kurs där han ville vara närmare Frälsaren."

HAN KOPPLAR SAMMAN HIMLEN OCH INTELLEKTET

Efter examen från high school började Clark studera internationella relationer på Brigham Young University. I en miljö med andra som tog både utbildning och evangeliet på allvar blomstrade han akademiskt och andligt.

"Jag växte upp som en religiös minoritet och behövde alltid stå för min tro och var alltid annorlunda", säger äldste Gilbert. Men under första året på BYU var känslan av samhörighet han fick omvälvande. Han kände att han passade in.

"Jag träffade vänner som förändrade mitt liv", minns han. "Jag fann ett lärarkollegium som föregick med exempel på hur tro och förnuft integreras."³

Clarks mission till Japanmissionen Kobe från 1989 till 1991, efter första året på BYU, fick ännu större inverkan. "I skolan insåg jag att jag kunde få bra betyg om jag arbetade flitigt", säger äldste Gilbert. Det var inte lätt att lära sig japanska, trots hårt arbete. Men hans ansträngningar ledde till en uppenbarelse om himmelsk hjälp.

"Gud kallade mig till Japan och jag visste att han ville att jag skulle lära mig japanska", minns han. "Så för första

Överst: När äldste Gilbert kämpade med att lära sig japanska som missionär lärde han sig att sammanlänka himlen med sin intellektuella och akademiska utveckling genom att kombinera flitiga ansträngningar med den möjliggörande kraften i Frälsarens försoning.

Ovan: Äldste och syster Gilbert med flera av de unga män de betjänade när de bodde i Boston, Massachusetts, USA.

gången i mitt liv kopplade jag samman himlen med min intellektuella och akademiska utveckling.”

Genom att kombinera flitiga ansträngningar med den möjliggörande kraften i Frälsarens försoning, lärde sig äldste Gilbert japanska och utvecklade en djup kärlek till det japanska folket. Medan han verkade som assistent till missionspresidenten utvecklade han också en nära och varaktig relation till sina missionsledare, president Douglas Matsumori och syster Michiko Matsumori.

”De hade stort inflytande när det gällde att forma hans hängivenhet mot kyrkan”, säger hans far. ”Clark hade en underbar, upplyftande, andlig missionsupplevelse. Vi

tillskriver mycket av det till missionspresidentens och hans hustrus ledarskap.”

När äldste Gilberts föräldrar hälsade på sin son efter missionen såg de att fodret på hans kavaj hade rivits ut.

”Clark, du har verkligen slitit ut den här kavajen”, sa hans mamma till honom. Han svarade: ”Jag använde den som åskådningsundervisning på en missionskonferens. Jag rev sönder mina kläder som Moroni och skrev på dem” (se Alma 46:12).

Susan säger: ”Man märkte att han fortfarande var entusiastisk efter sin mission och att han i två år hade lagt all sin energi på sin kallelse.”

"HANS MEDHJÄLPARE OCH POLERARE"

Efter att ha återvänt från sin mission återupptog Clark sina studier vid BYU. Under samma period deltog hans syster Emily i ett sex månader långt studieprogram utomlands i London, England, där hon bodde tillsammans med en studiekamrat, Christine Calder, från Provo, Utah i USA.

Emily blev imponerad av Christine och berättade om henne för Clark i ett brev. "Jag har en söt tjej här borta i London som jag vill att du ska träffa", skrev hon.

Emily presenterade Clark och Christine för varandra när utlandsstudierna var över. Clark drogs genast till Christines vänlighet och uppriktiga kärlek till evangeliet.

"Det fanns ett klart ömsesidigt intresse redan från början", säger Emily. Men paret stötte på ett stort hinder: Christine planerade att gå ut som missionär.

"Mina föräldrar hade båda verkat som missionärer", säger syster Gilbert. "Mission var en stor del av vårt familjeliv. Jag väntade bara tills jag var gammal nog att skicka in mina papper och åka."

Men när Clark och Christine började dejta på allvar visste de att det var rätt att sträva efter äktenskap. Paret ville att Emily, som hade fått en missionskallelse, skulle närvara vid deras bröllop. Så efter en kort förlovning gifte de sig i Salt Lake-templet den 5 februari 1994, precis innan Emily började på missionärsskolan i Provo.

"Vi kan inte säga något om Christine", säger Paul och Susan Gilbert. "Hon är underbar på alla sätt och vis och har varit hans medhjälpare och polerare ända sedan de gifte sig."

"VI BAD OM DET HÄR"

Kort efter att ha ingått äktenskapsförbundet avslutade Clark och Christine sina studier vid BYU och flyttade till Kalifornien, där Clark tog masterexamen i asiatiska studier vid Stanford University. Genom uppriktig bön, noggrann begrundan och en uppriktig önskan att följa Herrens vilja kände de sig manade av Anden att fortsätta sin utbildning vid Harvard University. Där doktorerade Clark i företagsekonomi och förberedde sig för möjligheten att undervisa och välsigna elever vid BYU.

Hans doktorandprogram började med en intensiv matematikutbildning som varade i flera veckor. Han kände sig genast överväldigad. "Det handlade inte om att arbeta hårdare", minns äldste Gilbert. "Jag klarade det inte."

En kväll under en picknick vid Charles Rivers strand i Cambridge i Massachusetts delade Clark med sig av sina tvivel till Christine om att hålla jämna steg med det svåra programmet.

"Vi bad om det här", svarade hon. "Vi fick ett svar att det är här Herren vill att vi ska vara. Han kommer att välsigna dig."

Liksom under sin mission vände Clark sig återigen till Herren för att få hjälp. "Vi uppåddar all kraft vi kan", säger han när han ser tillbaka, "men i slutändan måste vi förlita oss på Frälsarens hjälp."

"Varje gång vi blev ombudda att åka iväg, visa vår hängivenhet mot Herren och ge upp något", säger äldste Gilbert, "hade jag en partner i Christine som tog del av de där stunderna av uppenbarelse och gav mig självförtroendet att fortsätta framåt."

Efter att ha avslutat sin doktorsexamen 2001 gick Clark med i fakulteten för Harvard Business School, där han undervisade i företagsledning. Under den tiden fick han och Christine veta en annan anledning till att de hade letts till Harvard: för att välsigna ungdomarna i området, varav många var nya i evangeliet och hade det svårt ekonomiskt. Medan Christine undervisade tidigt morgonseminarium i deras hem, verkade Clark i Unga mäns presidentskap i Bostons stav och ägnade kvällarna åt att tjäna bland unga män i innerstaden. Han fann glädje i att hjälpa de unga männen inse Herrens kraft att forma deras liv och hjälpa dem uppnå sin potential.⁴

Jonathan Ubri, som var en av de unga männen, säger: "Med evangeliets fokus på utveckling och utbildning visade Clark och Christine mig en annan väg i livet. De har lärt mig att tjäna och ta hand om människor, och de har funnits där vid varje viktig milstolpe i mitt liv."

När Jonathan växte upp kände han att college var utom räckhåll. Men tack vare Clarks mentorskap och vägledning verkade han som missionär, tog examen vid Brigham Young University – Idaho, tog en examen på avancerad nivå och verkar nu som vice vd för ett företag.

"Jag kommer att vara evigt tacksam för den roll äldste Gilbert har haft i mitt liv som vän, kyrklig mentor och fadersfigur", säger Jonathan. "Han och Christine lärde mig att om vi leder människor till Kristus så söker han och vår himmelske Fader efter dem."

"ETT STARKT INTRYCK"

År 2005 erkändes professor Gilbert vid Harvard för sin stabila forskning och undervisning och övervägdes för fast anställning. Hans arbete – både i klassrummet och i hans forskning om internets inverkan på tidningar – tilldrog sig intresse från flera universitet, bland annat BYU. Samma år fick han besök av Kim B. Clark, tidigare dekanus vid Harvard Business School och dåvarande rektor för BYU – Idaho i Rexburg, Idaho i USA.

"Jag hade känt Clark sedan han var doktorand", säger äldste Clark. "Han var välsignad med ett kraftfullt sinne och en omätlig drivkraft att förstå, lära sig, förnya och skapa. Jag fick en stark känsla av att jag behövde föreslå för honom möjligheten att arbeta med oss på BYU – Idaho för att hjälpa oss att utöka kyrkans utbildning globalt."

Äldste och syster Gilbert vände sig återigen till Herren för vägledning. De följde den vägledningen och lämnade Harvard 2006.

"När svaret väl kom, lämnade äldste och syster Gilbert 'genast näten' [se Matteus 4:20]", säger äldste Quentin L. Cook i de tolv apostlarnas kvorum. "Utan intresse av att förbättra sin ekonomiska situation eller sina yrkesmässiga meriter, utan med ett rent motiv att göra vad Herren och hans ledare vill att han ska göra, har äldste Gilbert gått framåt om och om igen enligt gudomliga anvisningar."

Som biträdande akademisk vicepresident vid BYU – Idaho arbetade Clark på att handleda och stärka eleverna.

Med en önskan att välsigna dem som, liksom de unga männen han hade tjänat i Boston, hade begränsade möjligheter, hjälpte han till att starta ett stipendieprogram för att utöka tillgången till utbildning. Han ledde också universitetets utbildningsinsatser på nätet och hjälpte tillsammans med andra till att minska hindren för lärande – ett arbete som bidrog till den tidiga utvecklingen av det som skulle bli BYU – Pathway Worldwide.

Clark ombads lämna BYU – Idaho 2009 för att starta ett nytt kyrkägt mediaföretag med namnet Deseret Digital Media och 2010 omstrukturera *Deseret News*.

"EN MAKE OCH EN FAR FÖR EVIGT"

"Med de elektroniska mediernas intåg och lågkonjunkturen 2008 hamnade många tidningar i en dödsspiral", minns Paul Edwards, tidigare redaktör och ansvarig utgivare för *Deseret News*.⁵ Han sa att det krävdes betydande uppsägningar och omstruktureringar för att rädda tidningen – en svår uppgift som tog hårt på många uppskattade anställda och regelbundet höll Clark vaken långt efter midnatt.

När president Boyd K. Packer, dåvarande president för de tolv apostlarnas kvorum, fick höra talas om hans pågående nattskift rådde han Clark att lita på Herrens hjälp och ha familjen i fokus.

"Han gav mig en tid då jag skulle vara hemma", minns äldste Gilbert. "Sedan sa han: 'Du kommer att vara verkställande direktör för *Deseret News* under en tid, men du kommer att vara make och far för evigt.'"

Den vd-säsongen tog slut 2015 när Clark utsågs till rektor för BYU – Idaho, en position där han tillsammans med Christine ledde och betjänade eleverna. Bara två år senare ombads han att bli den första rektorn för BYU – Pathway Worldwide när det flyttades från BYU – Idaho till Salt Lake City.

"Det blev kristallklart att äldste Gilbert skulle ansvara för BYU – Pathway", säger äldste Clark, dåvarande chef för Kyrkans utbildningsverksamhet. "Med hjälp av andra byggde han under de följande fyra åren upp BYU – Pathway Worldwide."

Äldste Cook säger: "Varhelst äldste Gilbert ombads att tjäna, sökte han upp personer med kunskap och erfarenhet, samarbetade med dem och inspirerade andra att åstadkomma saker på ett underbart sätt. Han bryr sig inte om vem som får äran. Han bryr sig om visioner, personlig tillväxt och framgång. I kärnan i hans ansträngningar står ett djupt vittnesbörd om Jesu Kristi evangelium och en hängivenhet mot Frälsaren."

Så äldste Gilbert packade ihop sin familj och flyttade tillbaka till Salt Lake City.

"Varje gång vi blev ombedda att flytta, visa vår hängivenhet mot Herren och ge upp något", säger han, "hade jag en partner i Christine som deltog i de där stunderna av uppenbarelse och gav mig självförtroende att gå vidare."

President Russell M. Nelson installerar äldste Gilbert som den första rektorn för BYU – Pathway Worldwide 2017.

Äldste Gilbert inröstades som generalauktoritetssjuttio 2021. När han kallades till de tolv apostlarnas kворum verkade han som chef för Kyrkans utbildningsverksamhet.

"HAN ÄR FORTFARANDE BARA MIN PAPPA"

Som hans åtta barn kan intyga förblir äldste Gilbert innerst inne en lärare. Under kvällssamlingarna, till exempel, lät han och Christine varje familjemedlem läsa enskilt och sedan undervisa om något de hade lärt sig. På somrarna anordnade familjen "Gilbert Academy", som innefattade morgonstudier och redovisning – före fritid – som förberedelse för familjens årliga sommarsemester.

"Jag har älskat det", säger dottern Lucy, ett av två barn som fortfarande bor hemma. "Det är roligt att lära sig

om nya platser. Vi satte också mål som familj – andliga, intellektuella, fysiska och sociala."

Familjen Gilberts hem är en plats för lärdom, ordning och nöjen, säger James, det äldsta Gilbertbarnet. "Vår mamma är bra på att organisera saker och ting på ett sätt som gjorde livet enklare för alla och höll oss sammansvetsade som familj. Och oavsett hur upptagen pappa var åt vi middag som familj och pratade om dagen. Från det ögonblick han kom hem från jobbet till det ögonblick då vi barn gick och lade oss, såg han till att han inte arbetade."

Lucy tillägger: "Vi var alla mycket upptagna, men mamma hittade alltid ett sätt att ta sig tid för var och en av oss, delta i våra evenemang och få oss att känna oss

speciella.” Lucy uppskattar också att hennes pappa tar sig tid att gå på hennes tennismatcher.

”Jag är tacksam för att jag har föräldrar som är så starka i evangeliet”, säger hon. ”Det är en så stor välsignelse. Och det är coolt att tänka på min pappa som apostel, men han är fortfarande bara min pappa.”

Om äldste och syster Gilberts ansträngningar att älska, leda och utbilda sina barn säger president Uchtdorf: ”Den här familjen är imponerande stark, enig, glad och fokuserad.”

”VI ÄR HANS LÄRJUNGAR”

Söndagen efter paret Gilberts svåra beslut att lämna Harvard för att flytta till Rexburg, Idaho, hörde äldste

Gilbert ett vittnesbörd där en medlem i kyrkan nämnde Heinrich Hofmanns målning *Kristus och den rike unge mannen*. I målningen tittar den unge mannen bort från Kristus, ledsen vid tanken på att ge upp världsliga rikedomar för att följa honom.

”Den rike unge mannen kan inte förstå att Kristus leder honom till något bättre – att välsigna en änka, att betjäna en sjuk man, att omfamna en ljus framtid bortom det han kan se”, sa talaren. När äldste Gilbert lyssnade på hans vittnesbörd började han gråta. Han hade sagt till syster Gilbert dagen innan: ”Jag oroar mig för att jag känner mig alltför mycket som den rike unge mannen.”

Men till skillnad från den rike unge mannen har familjen Gilbert – med ett brinnande vittnesbörd om Frälsaren, hans återställda kyrka, nutida profeter och Mormons bok – upprepade gånger lytt Frälsarens uppmaning: ”Kom och följ mig” (se Lukas 18:22).

”Jag är så tacksam över att vara medlem i kyrkan”, säger syster Gilbert. ”Jag har ett vittnesbörd om att Jesus Kristus leder kyrkan. Vi är hans lärjungar här på jorden och utför det arbete han lägger framför oss. När vi involverar honom i det arbetet hjälper han oss, stärker oss, inspirerar och förstorar oss så att vi kan vara och göra så mycket mer. Jag har sett det här under hela vårt liv. Vi är tacksamma för möjligheten att vittna om honom.”

Äldste Gilbert vittnar: ”När vi överlämnar våra liv till Frälsaren tar han oss till platser vi aldrig skulle kunna ta oss på egen hand. Jag har sett det hända med personer som jag undervisade under min mission. Jag har sett det hos innerstadsungdomar i Boston. Jag har sett det hos elever på BYU – Pathway över hela världen. Jag har en djup övertygelse om att vi genom evangeliet och vår Frälsares och himmelske Faders kärlek kan bli mer än vi någonsin skulle kunna bli på egen hand. Det är en viktig del av mitt vittnesbörd.” ■

SLUTNOTER

1. Om inget annat anges är alla citat hämtade från personliga intervjuer och korrespondens.
2. Se Clark G. Gilbert, ”Standing as a Disciple in the Last Days” (andakt vid Brigham Young University – Idaho, 19 apr. 2016), byui.edu.
3. Clark G. Gilbert, ”Being Deliberate in the Second Half of the Second Century of Brigham Young University” (andakt vid Brigham Young University, 25 aug. 2025), s. 1, speeches.byu.edu.
4. Se Clark G. Gilbert, ”Bli mer i Kristus – liknelsen om lutningen”, *Liahona*, nov. 2021, s. 20.
5. Paul Edwards, professor vid BYU, leder universitetets Wheatley Institute.

Äldste Christian C. Chigbundu

Generalauktoritetssjuttio

Äldste Christian C. Chigbundu minns en svår tid när han verkade som biskop, lärde sig att vara en nybliven far och avancerade i sin karriär. Förutom det fullspäckade schemat hade han som mål att bli auktoriserad revisor, vilket krävde att han gick på föreläsningar, mestadels på helgerna.

En chef sa till honom: "Du kommer aldrig att kvalificera dig som auktoriserad revisor. Säg åt dem att avlösa dig från ditt ämbete."

Äldste Chigbundu svarade: "Herren är den som kallar i min kyrka och Herren är också den som avlöser. Jag kommer inte att gå till Herren och be honom att avlösa mig."

Så småningom fick äldste Chigbundu sitt diplom, medan han fortfarande verkade som biskop.

"Jag kommer att fortsätta tjäna var han än kallar mig att tjäna eftersom han äger arbetet", säger han. "Det är ett privilegium."

Äldste Christian Chiemezuolam Chigbundu föddes den 12 november 1974 i Ahiaba Okpuala i Nigeria som son till Egwatu Stephen Chigbundu och Oluchi Eunice Nwannunu. Han gifte sig med Felicia Mgbeodi Ugbor i Lagos, Nigeria den 14 februari 2002. De har fem barn.

Äldste Chigbundu har examen i redovisning och ekonomi, har en magisterexamen i marknadsföring, en doktorsexamen i internationella relationer och ett certifikat för studier i juridik på avancerad nivå. Han har yrkeserfarenhet inom finans, strategisk tillämpning och mobilitetstjänster, har tjänstgjort i verkställande ledarskap och i professionella styrelser i flera företag och organisationer i Afrika.

Innan han kallades som generalauktoritetssjuttio verkade äldste Chigbundu som president för Nigeriamissionen Enugu. Han har också verkat som områdessjuttio, stavsresident och biskop. ■

Äldste Matthew J. Eyring

generalauktoritetssjuttio

Innan Matthew J. Eyring döptes som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga vid åtta års ålder, satte hans far sig ner med honom och frågade: "Tror du på Jesus Kristus?"

Unge Matthew började gråta och svarade: "Jag vet inte."

På hans fars inbjudan knäböjde de båda på sovrumsgolvet. När de bad bar den Helige Anden ett starkt vittnesbörd för Matthew om att Jesus Kristus är hans Frälsare. Den upplevelsen formade honom, säger äldste Eyring, och skapade inom honom en önskan att försöka hålla sig nära Frälsaren så gott han kunde.

Äldste Eyring är tredje sonen till president Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, och framlidna syster Kathleen Johnson Eyring, och beskriver sin barndom som "underbar och kärleksfull och fylld av tro".

"Båda mina föräldrar skapade ett mönster av att tjäna med glädje, även när de var unga och upptagna", säger han.

Äldste Eyring föddes i Palo Alto i Kalifornien i USA den 19 juli 1969 och har en kandidatexamen i ekonomi från University of Utah och en masterexamen i företagsadministration från Harvard Business School.

Han gifte sig med Amy Rebecca Froerer den 5 augusti 1995 i Salt Lake-templet. De har fem barn.

Äldste Eyring har under sin mångsidiga yrkesbana innehaft befattningar som konsult inom företagsledning, medicinteknik och affärsinnovation. Nyligen arbetade han som vice ordförande för karriärutveckling vid BYU – Pathway Worldwide.

Han har tidigare verkat som områdessjuttio, rådgivare i missionspresidentskap, rådgivare i stavspresidentskap, biskop, och heltidsmissionär i Chilemissionen Santiago Syd.

■

Äldste Hutch U. Fale

Generalauktoritetssjuttio

Från tidig ålder, särskilt efter en minnesvärd primärlektion, ”har jag vetat att min himmelske Fader är där, att han älskar mig, att han lyssnar och att jag genom min Frälsare kan få kontakt med honom”, säger äldste Hutch U. Fale.

Vid tiden för sin kallelse verkade äldste Fale som områdessjuttio i området Utah. Han har tidigare tjänat i kyrkan som stavspresident, högrådsmedlem, biskop, Unga mäns president, äldstekvorumspresident och heltidsmissionär i Tongamissionen Nuku’alofa.

Hutch ’Unga Fale föddes den 22 augusti 1979 i Provo, Utah, som näst äldst av åtta barn till Tevita ”Hutch” Fale och Kim Corinne Kimball. När han var fem år gammal flyttade hans familj till Mu’a, Tongatapu i Tonga, där han växte upp i önationens forntida huvudstad och det som varit hans förfäders hem i mer än tusen år.

Äldste Fale tog en dubbel kandidatexamen i historia och statsvetenskap vid Brigham Young University – Hawaii i juni 2002. I april 2006 tog han masterexamen i offentlig administration vid Romney Institute of Public Service and Ethics vid Brigham Young University och doktorsexamen i juridik vid J. Reuben Clark Law School vid BYU. Han är advokat och delägare i advokatfirman Avery Burdsal & Fale.

Äldste Fale träffade Gaylene Rosarine Lilino från Suva i Fiji när de studerade vid BYU – Hawaii. När båda hade verkat som missionärer gifte de sig den 27 december 2002 i Laie tempel på Oahu, Hawaii. De har fem barn. ■

Äldste James O. Fantone

Generalauktoritetssjuttio

När äldste James O. Fantone var tonåring och förberedde sig för att verka som missionär bad hans biskop honom att läsa Mormons bok. Äldste Fantone hade studerat Mormons bok i seminariet och lärt sig läran och skrifterna. Att läsa den dagligen från pärm till pärm blev en grundläggande upplevelse för honom allteftersom hans vittnesbörd fördjupades.

”Jag lärde mig älska Mormons bok som ung missionär, och den är verkligen ännu ett Jesu Kristi testamente”, säger han. ”Varje gång vi läser Mormons bok kan den hjälpa oss att förstå Herrens försoning.”

James Gilwell Osorio Fantone föddes i Manila i Filippinerna den 11 februari 1972 som son till Jose Velasco Fantone och Angelita de Leon Fantone.

Han gifte sig med Cynthia Caseres Uy i Manila tempel i Filippinerna den 23 augusti 1994. De har fyra barn och bor i Cebu City i Filippinerna.

Äldste Fantone tog kandidatexamen i företagsledning vid Rizal Technological University och vidareutbildade sig vid University of the Philippines och fullföljde en utbildning i entreprenörskap i Ateneo de Manila University. Han har arbetat med försäljning, ledarskapsutveckling, utbildning och företagsrådgivning. Familjen Fantone har också startat och drivit egna företag.

Vid tiden för sin kallelse verkade han som områdessjuttio i Filippinerna. Han har verkat som president för Filippinernamissionen Antipolo (2022–2025) och har varit rådgivare i ett stavspresidentskap, högrådsmedlem, rådgivare i Unga mäns presidentskap på stavsnivå, biskop, institutlärare och heltidsmissionär i Filippinernamissionen Cagayan de Oro. ■

Äldste Kevin J. Hathaway

generalauktoritetssjuttio

Äldste Kevin J. Hathaway har alltid älskat Jesus Kristus. Han minns inte när han utvecklade den känslan, men från hans tidigaste minnen har den kärleken funnits i hans hjärta. Nu vill äldste Hathaway som generalauktoritetssjuttio att alla ska känna att Kristus älskar dem.

”Det här är en glädjerik och underbar kyrka och evangelium”, säger äldste Hathaway. ”De förbund som finns tillgängliga ... för in glädje i våra liv.”

Han har också ett vittnesbörd om profeter och apostlar. Han säger att han som pojke älskade deras lärdomar. I dag är han tacksam för möjligheten att hjälpa kyrkans ledare ”att bygga upp riket och [vittna] om min Frälsare”.

Äldste Hathaway föddes i Billings, Montana, USA den 28 februari 1975 som son till Mike och Lorraine Hathaway. Han är det tredje av sju barn och växte upp i området Hamer i Idaho i USA.

Han verkade i Rysslandmissionen S:t Petersburg från 1994 till 1996. Efter sin missionstjänst studerade han vid Brigham Young University, där han tog kandidatexamen i rysk och internationell rätt och diplomati. Han gjorde karriär inom hälsovård, fastigheter och byggbranschen.

Under studietiden träffade äldste Hathaway studiekamraten Kali Lewis. De gifte sig i templet i Oakland i Kalifornien den 25 oktober 1997. De har sex barn och ett barnbarn.

Äldste och syster Hathaway verkar för närvarande som missionsledare för Arkansasmissionen Bentonville, och deras tjänande är planerat att avslutas den 1 juli. Tidigare har äldste Hathaway verkat som biskop, stavsresident och områdessjuttio. ■

Äldste Thabo Lebethoa

generalauktoritetssjuttio

Kort efter att äldste Thabo Lebethoa hade blivit medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga fick han jobb på en ansedd investmentbank, med ambitionen att göra karriär.

Trots framgången kände äldste Lebethoa snart ett behov av att byta anställning. Han erbjöds anställning i kyrkan, vilket innebar en betydande lönesänkning. Detta oroade äldste Lebethoa eftersom hans fru Andronica hade slutat arbeta för att ta hand om deras nyfödde son. Efter att ha övervägt det under bön kände paret att det var rätt beslut att tacka ja till jobbet.

”Ska jag låta lönen avgöra beslutet? Nej, jag tänker lita på Andens känslor”, säger äldste Lebethoa. ”Jag lärde mig att Herren bryr sig om detaljerna i vårt liv.”

Thabo Kula James Lebethoa föddes den 3 september 1975 i Soweto, Sydafrika som son till Holopi Simon Lebethoa och Hilda Magadi Lebethoa. Han gifte sig med Andronica Gadifele Matlapeng den 5 januari 2002. De beseglades i Johannesburgs tempel i Sydafrika den 26 juni 2003. De har fyra barn och bor i Roodepoort i Sydafrika.

Äldste Lebethoa tog kandidatexamen i redovisning vid University of South Africa. Han har arbetat för kyrkan med välfärd, oberoende och religiös utbildning.

När äldste Lebethoa kallades som generalauktoritetssjuttio verkade han som lärare i Söndagsskolan. Tidigare har han verkat i kyrkan som områdessjuttio, missionspresident för Sydafrikamissionen Kapstaden, stavsresident och biskop. ■

Äldste Jeremiah J. Morgan

generalauktoritetssjuttio

Under hela sin karriär inom juridik och offentlig förvaltning försvarade äldste Jeremiah J. Morgan regelbundet religionsfriheten och läran som lärs ut i "Familjen: Ett tillkännagivande för världen".

Han betonade att det uppväxande släktet behöver engagera sig och sa: "Vi behöver unga människor som är villiga och kapabla att engagera sig och göra sina röster hörda till stöd för det som Gud har gett."

Innan äldste Morgan kallades som generalauktoritetssjuttio verkade han som biträdande chefsåklagare för delstaten Missouri i USA. Han och hans hustru, syster Rebecca Morgan, har båda gjort yrkesmässiga uppoffringar för att tjäna. Hon lämnade sin roll som vice VD för ett företag.

"Herren hade kallat oss", säger äldste Morgan, "och vi var villiga att släppa allt och följa honom."

Jeremiah Joseph Morgan föddes den 15 mars 1971 i Kettering, Ohio i USA som son till Keith Alan Morgan och Susan Jane Morgan. Tillsammans med fyra äldre syskon växte äldste Morgan upp med sin mamma i den reorganiserade Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga (numera Community of Christ) i Lamoni i Iowa och Independence i Missouri. Genom mirakulösa händelser och vänners inflytande döptes äldste Morgan och blev medlem i den återställda kyrkan vid 18 års ålder.

Ett år senare satte äldste Morgans tjänande i Mikronesienmissionen Guam honom på rätt kurs mot att bli "en obevlig lärjunge till Jesus Kristus". Han tog senare examen vid University of Central Missouri och vid Brigham Young University.

Han och syster Morgan gifte sig i Dallas tempel i Texas den 17 december 1994.

När äldste och syster Morgans fem barn var små verkade äldste Morgan som stavspresident för Liberty stav i Missouri, som sedan dess har vuxit till fyra stavar. Tidigare har han verkat i kyrkan som områdessjuttio, kommunikationsspecialist, högrådsmedlem, biskop och grenspresident. ■

Äldste Paul H. Sinclair

generalauktoritetssjuttio

När äldste Paul H. Sinclair växte upp hade han alltid vad han kallar "en grundläggande tro". När han som barn gick på gudstjänst i en annan kyrka, säger han: "Jag visste inte riktigt vad jag kände, men jag visste att jag kände något."

Hans flickvän från high school, Mona Marie Hill, som senare skulle bli hans fru, växte upp i kyrkan och spelade en avgörande roll i hans slutliga omvändelse.

När Mona gick på Brigham Young University skrev hon till honom om sin omvälvande upplevelse under en religionskurs. Det ledde till att han läste Mormons bok, träffade missionärerna och döptes när han var 19 år.

Paret Sinclair gifte sig i templet i Chicago, Illinois den 30 april 1987. "Nu har vi fem barn och femton barnbarn som är förbundsmedlemmar med oss tack vare att missionärerna, däribland Mona, var så villiga och öppna med att dela med sig till mig", säger han.

Jesu Kristi evangelium öppnade äldste Sinclairs ögon för vad som är möjligt. "Om du har hopp", säger han, "är allting möjligt."

Äldste Sinclair föddes den 20 mars 1966 i Green Bay i Wisconsin i USA som son till Roland Sinclair och Rosalie Geurts. Paret Sinclairs familj växte upp i Indiana i USA.

Äldste Sinclair tog examen vid Brigham Young University, Southern Illinois University och Gonzaga University. Han har yrkeserfarenhet inom juridik och ledarskapsorganisation.

Äldste och syster Sinclair verkar för närvarande som missionsledare för Englandmissionen London. Han har verkat som områdessjuttio, stavspresident, biskop, högrådsmedlem och specialist inom informationstjänsten. ■

Biskop W. Christopher Waddell

presiderande biskop

Varje del av kyrkans arbete – inklusive presiderande biskopsrådets fokus på att ta hand om behövande – handlar om att hjälpa människor att återvända till Gud, enligt biskop W. Christopher Waddell.

Under ledning av första presidentskapet handhar presiderande biskopsrådet kyrkans timliga angelägenheter, bland annat frågor om humanitär hjälp, välfärdsprogram, tionde och fasteoffer, fastigheter och handhavandet av matrikelkort. De reser också ofta till olika delar av världen för att betjäna kyrkans medlemmar.

”Vi gör allt med slutmålet att upphöja Guds barn i åtanke”, säger han, ”oavsett om vi utgår från en timlig eller kyrklig ståndpunkt ... Det är det vi strävar mot” (i ”Möt Jesu Kristi kyrkas nya presiderande biskopsråd”, 14 nov. 2025, nyheter.jesukristikyrka.org).

Wayne Christopher Waddell föddes den 28 juni 1959 i Los Angeles i Kalifornien, USA som son till Wayne och Joann Waddell. Han gifte sig med Carol Stansel i juli 1984. De har fyra barn.

År 1984 tog han kandidatexamen i historia vid San Diego State University, där han fick ett stipendium för att spela i volleybollaget. Han vidareutbildade sig inom MBA-programmet vid Brigham Young University. Från 1984 arbetade han med Merrill Lynch där han blev förste vice president för investeringar.

Han kallades som generalauktoritetssjuttio år 2011. År 2015 kallades han som andre rådgivare i presiderande biskopsrådet och sedan som förste rådgivare år 2020. I november 2025 blev han kyrkans 16:e presiderande biskop. ■

Biskop L. Todd Budge

förste rådgivare i presiderande biskopsrådet

Todd Budge lärde sig något viktigt av en kortlivad motorcykeltur i tonåren.

Han hade kört sin farbrors motorcykel flera kilometer utmed en dalgång när motorcykeln plötsligt stannade eftersom den hade slut på bensin. Han kunde inte ropa på hjälp, så han puttade den tunga motorcykeln hemåt och kom fram till staden efter mörkrets inbrott.

Han berättade för sin farbror vad som hade hänt och såg sedan hur han tryckte på ett reglage och startade motorcykeln! Han visste inte att det fanns en reservtank med bensin.

Biskop Budge berättade om den här upplevelsen och lärde att vi inte behöver kämpa på själva i livet – vi kan få tillgång till ytterligare kraft som möjliggörs genom Jesu Kristi försoning.

Om vi tror på Kristus och omvänder oss ”är hans nåd tillräcklig för att ta oss hem”, vittnade han. (Se ”Broke’ Hearts and Contrite Spirits” [andakt vid Brigham Young University, 2 feb. 2021], s. 1–2, 7, speeches.byu.edu.)

Lawrence Todd Budge föddes den 29 december 1959 i Pittsburg, Kalifornien, USA och är son till Lowell Jensen och Deanna Price Budge. Han gifte sig med Lori Capener 1981. De har sex barn.

Som ung missionär verkade han i Japanmissionen Fukuoka. År 1984 tog han examen vid Brigham Young University. Senare arbetade han för Bain & Company Japan, Citibank N.A. samt GE Capital i Japan och i Georgia, USA. Han blev president och verkställande direktör vid Tokyo Star Bank Limited 2003 och verkade som styrelseordförande från 2008 till 2011. Han har också varit medlem i styrelsen för Hawaiian Airlines.

Biskop Budge kallades som generalauktoritetssjuttio 2019. År 2020 kallades han som andre rådgivare i presiderande biskopsrådet och som förste rådgivare 2025. ■

Biskop Sean Douglas

andre rådgivare i presiderande biskopsrådet

Efter tre månader av tjänande som ung missionär i Chilemissionen Concepción, var äldste Sean Douglas tvungen att gå ner på knä på grund av sin hemlängtan och sina svårigheter med spanskan.

”Jag gör ingen nytta”, bad han. ”Det verkar inte som att jag påverkar någon.”

Då fylldes hans hjärta av en brinnande fråga från ovan: ”Är du här för min skull eller för din egen?”

Han bestämde sig för att glömma sig själv och fortsätta försöka. Den natten drömde han på spanska, och efteråt hade han lättare med språket.

”Missionen var en katalysator för mitt vittnesbörd om bödens kraft”, säger biskop Douglas, ”och om att när man går och gör det som Herren befäller, bereder han alltid vägen för en.”

De principerna har väglett honom i livet.

Sean Douglas föddes den 1 maj 1964 i Salt Lake City i Utah i USA och är son till Barbara och Leo Douglas. Han gifte sig med Patricia Ann Dickson i Salt Lake-templet i juni 1985. De har fyra barn.

Biskop Douglas tog examen i redovisning vid University of Utah 1998. Han arbetade som auktoriserad revisor innan han tillbringade tre decennier på Huntsman Corporation, en multinationell tillverkare av kemiska produkter. Slutligen verkade han som vice verkställande direktör och ekonomichef.

Biskop Douglas verkade som president för Perumissionen Lima Syd från 2012 till 2015. Han verkade som områdessjuttio innan han kallades som generalauktoritetssjuttio år 2021. Han var president för området Mexiko när han kallades till presiderande biskopsrådet år 2025. ■

President Rosemary K. Chibota

Primärs generalpresident

Ända sedan den nya generalpresidenten för Primär, Rosemary K. Chibota, och hennes make avslutat sin kallelse som ledare för Alabamamissionen Birmingham, kände hon att ännu en ”gåva” var på väg.

”Vi ser våra ämbeten som en uppoffring, men de är egentligen gåvor från Herren”, säger president Chibota, som börjar tjäna den 1 augusti 2026.

Rosemary K. Chibota föddes den 16 oktober 1967 i Bulawayo, Zimbabwe, som dotter till Wellington Daniel Gondwe och Rosebelle Nyakabango Mwakasungula Gondwe. Hon gifte sig med Joel B. Chibota i Bulawayo i Zimbabwe, den 13 juli 1996. De beseglades i Johannesburgs tempel i Sydafrika den 11 september 1997.

President Chibota har fått många meddelanden om kärlek och stöd från människor från olika kulturer och bakgrunder. Hennes kallelse utgör första gången en afrikan leder presidentskapet för en generalorganisation i kyrkan.

”Jag är så glad över att få tjäna Guds finaste, de små barnen”, säger hon. ”Jag ser upp till dem mycket eftersom Herren sa: ’Om ni inte ... blir som barnen kommer ni inte in i himmelriket’ [Matteus 18:3].”

Paret Chibota, som har en dotter, flyttade till Utah i USA för 22 år sedan. Hon arbetar som generalist vid kyrkans personalavdelning och verkade som verkställande assistent vid de sjuttios kvorums kontor.

President Chibota har en magisterexamen från Western Governors University och en kandidatexamen från Colorado Technical University.

Vid tiden för sin kallelse var hon lärare i Söndagsskolan och lärare i staven för en förberedelsekurs för mission. Hon har tidigare verkat i kyrkan som Unga kvinnors president på distrikts- och grensnivå, rådgivare i Hjälpföreningen och Primär på församlingsnivå, ordförande för aktivitetskommittén och lärare i Hjälpföreningen, Primär och seminariet. ■

Syster Nina M. Garfield

*första rådgivare i Primärs
generalpresidentskap*

Syster Nina M. Garfield, som blev medlem i kyrkan när hon gick sista året på high school i Boulder, Colorado i USA, säger att hennes vänner och deras familjer introducerade henne till evangeliet.

”De älskade mig in i kyrkan”, säger hon. ”De fick mig att känna mig som en del av en underbar församlingsfamilj.”

Syster Garfield säger att hon har fått ”de bästa av välsignelser” av att bli medlem i kyrkan, bland annat ”den bästa av makar, underbara barn och möjligheter att tjäna”.

Syster Garfield och hennes make David R. Garfield gifte sig den 30 juli 1980 i templet i Ogden, Utah i USA. Hon har arbetat som hemmafru och uppfostrat parets fem barn tillsammans med sin man i Colorado och Minnesota i USA. Han gick bort i cancer 2019 medan han verkade som president för San Francisco stav i Kalifornien.

”Vi delade ett underbart liv tillsammans genom äktenskap, vår familj och kyrkan”, säger syster Garfield.

På söndagarna tycker syster Garfield om att se familjer dyrka Gud tillsammans.

”Jag älskar att vi tar med våra familjer till kyrkan och undervisar dem om Jesu Kristi evangelium”, säger hon. ”Jag är så tacksam för människor som har gjort så många uppoffringar för att se till att hans evangelium går framåt.”

Syster Garfield föddes i Tokyo i Japan den 21 mars 1958 som dotter till Robert Sparks och Kiyoko Saito. När hon var spädbarn flyttade hennes familj till USA och hon växte upp i Boulder, Colorado. Hon har verkat som president och rådgivare i Hjälpföreningen i staven, Unga kvinnors president och rådgivare på församlingsnivå, rådgivare i Primärs presidentskap på församlings- och stavnivå och Primärs president på församlingsnivå. ■

Syster Theresa A. Collins

*andra rådgivare i Primärs
generalpresidentskap*

Det finns inget som syster Theresa A. Collins önskar mer än att hennes barn och barnbarn ska förstå att de är barn till en himmelsk Fader som älskar dem.

Nu, när hon förbereder sig för att verka i Primärs generalpresidentskap, vill hon samma sak för alla barn.

”Deras Frälsare ser dem”, säger syster Collins. ”Han vet allt som de känner och tänker, och han är alltid en trygg plats att vända sig till. Han var verkligen den tillflykten för mig.”

Föräldrar och ledare, fortsätter hon, har ett ”underbart” ansvar att lära barnen vilka de verkligen är.

”När vi hjälper dem att lära känna sin Frälsare blir han en livslång följeslagare och vägledare”, säger hon.

Syster Collins föddes den 18 augusti 1961 i Long Beach i Kalifornien i USA som dotter till Antoinette Erickson och Charles Ernest Knowles. Hon är äldst av fyra barn och växte upp i Texas, North Carolina och Utah i USA.

Hon studerade specialpedagogik vid Utah State University, där hon träffade Richard E. Collins. De gifte sig den 18 mars 1982 i Logans tempel i Utah. De har fyra barn och sexton barnbarn.

När hon kallades verkade hon som barntillsynsledare, förrättningstjänare i ett tempel och tillsammans med sin man som lärare på stavnivå för en missionsförberedande kurs. Hon har tidigare verkat i Unga kvinnors presidentskap på stavnivå, Hjälpföreningens president och Unga kvinnors president på församlingsnivå och primärlärare. Hon och broder Collins verkade som missionsledare i Arkansasmissionen Bentonville från 2021 till 2024. ■

Statistisk rapport för år 2025

Första presidentskapet har som information för kyrkans medlemmar utfärdat följande statistiska rapport om kyrkans tillväxt och ställning för året som avslutades den 31 december 2025.

ENHETER I KYRKAN

Stavar	3 695
Missioner	451
Distrikt	488
Församlingar och grenar	32 046

MEDLEMMAR I KYRKAN

Medlemmar totalt	17 887 212
Nya barn med matrikelkort under 2025	91 835
Nyomvända som döpts under 2025	385 490

MISSIONÄRER

Undervisande heltidsmissionärer	78 596
Äldre servicemissionärer	31 613
Unga servicemissionärer	4 518

TEMPEL

Tempel i verksamhet	204
Tempel under renovering	7
Tempel tillkännagivna eller under uppbyggnad	172

Mer tempelnyheter

Invigda tempel 2025: Auckland i Nya Zeeland; Nairobi i Kenya; Abidjan i Elfenbenskusten; Syracuse i Utah i USA; Antofagasta i Chile; Farmington i New Mexico i USA; Elko i Nevada i USA; Grand Junction i Colorado i USA och Bahía Blanca i Argentina.

nas behov och Andens vägledning.
 inhet välja tal av medlemmarna i
 n den senaste generalkonferensen

renstalens lärdomar i sina liv. Ledare
 ötena.

n handbok: Tjåna i Jesu Kristi Kyrka av

... i sin undervisning. Vid behov rådgör
... de här frågorna.

-
-
-
-
-

Aktivitetsförslag

Det finns många sätt för lärare att hjälpa medlemmarna lära av och tillämpa generalkonferenstal. Här är några exempel. Lärare kanske har andra förslag som fungerar bättre för deras äldstestekvorum eller hjälpförening.

- **Tillämpa sanningar i våra liv.**
Be medlemmarna gå igenom konferenstalet och titta efter sanningar som kan hjälpa dem utföra det verk som Gud har gett dem som enskilda eller som äldstestekvorum eller hjälpförening. Vad lär vi oss till exempel som kan hjälpa oss som tjänare, som föräldrar eller som medlemsmissionärer? Hur påverkar det här budskapet våra tankar, känslor och handlingar?
- **Samtala i grupper.**
Dela in medlemmarna i små grupper och ge varje grupp var sin del av konferenstalet att läsa och samtala om. Be sedan varje grupp berätta om en sanning de hittade och hur den kan tillämpas på dem. Du kan också skapa grupper bestående av medlemmar som har studerat olika delar av budskapet och låta dem berätta för varandra vad de hittade.
- **Sök efter svar på frågor.**
Be medlemmarna svara på frågor som dessa om konferenstalet: Vilka evangeliesanningar kan vi hitta i det här talet? Hur kan vi tillämpa de här sanningarna? Vilka uppmaningar och utlovade välsignelser gavs? Vad lär det här talet oss om det arbete Gud vill att vi ska utföra? Eller gör några egna frågor som uppmuntrar medlemmarna att tänka djupt på talet eller tillämpa sanningarna som det undervisar om. Låt medlemmarna välja en av de här frågorna och hitta svaret i talet.
- **Läs stycken från talet.**
Be medlemmarna dela med sig av stycken i konferenstalet som inspirerar dem att fullgöra sina ansvar i frälsningens och upphöjelsens verk. Be dem fundera över hur de kan dela med sig av styckena för att hjälpa någon, till exempel närstående eller någon de är stödbroder eller stödsyster till.
- **Använd åskådningsundervisning.**
Be i förväg några medlemmar att ta med sig föremål hemifrån som de kan använda för att undervisa om konferenstalet. Under mötet kan man be medlemmarna förklara hur föremålen relaterar till budskapet och hur budskapet kan tillämpas på deras liv.
- **Förbered en lektion att hålla hemma.**
Be medlemmarna dela upp sig i par och planera en hemaftonslektion utifrån konferenstalet. De kan besvara frågor som de här: Hur kan vi göra budskapet relevant för våra familjer? Hur kan vi dela det här talet till dem vi är stödbroder eller stödsyster för?
- **Berätta om upplevelser.**
Läs tillsammans flera meningar ur konferenstalet. Be medlemmarna berätta om exempel ur skrifterna och sina liv som förklarar eller förstärker den lära som de här meningarna undervisar om.
- **Hitta en fras.**
Be medlemmarna att söka i konferenstalet efter fraser som betyder något för dem. Be dem återge fraserna och berätta vad de kan lära sig av dem. Be dem berätta hur de här lärdomarna hjälper dem att utföra Herrens verk. ■

För fler förslag på hur man studerar och undervisar från generalkonferenstal, se "Ideas for Learning and Teaching from General Conference". (Klicka på "Ideas for Study" under "General Conference" i Evangeliebiblioteket, med engelska som förvalt språk.)

Framställd under ledning av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum.

Redaktör: Robert M. Daines

Biträdande redaktör: Yoon Hwan Choi

Rådgivare: J. Anette Dennis, David P. Homer, Jörg Klebingat, Gabriel W. Reid

Verkställande chef: Jason J. Mitchell

Chef för kyrkans tidskrifter: Adam C. Olson

Chef för förlagsverksamheten: Lee Gibbons

Verksamhetschef: Garff Cannon

Samordnare: Clark Miles

Redaktionschef: DB Troester

Biträdande redaktionschefer: Ryan Carr, Chakell Wardleigh Herbert

Publikationsassistent: Nancy Sutton

Medredaktörer: Garrett H. Garff, Michael R. Morris, Mindy Selu, Alison R. Wood

Redaktionspraktikant: Olivia Winward

Art director: Michael Dunford

Designers: Ira Glen Adair, Fay P. Andrus, Julie Burdett, David Green, Bryan W. Gygi, Colleen Hincley, Stephen Neilsen, Daniel R. Tueller

Produktionschef: Ammon Harris

Produktion: Emily Jo Blanchard, Baylie Escamilla, Derek Washburn

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Nelson Gonzalez

Postadress: *Liahona*, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Liahona (ett ord i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på 50 språk och distribueras över hela världen. Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.

© 2026 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.
Printed in the United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges får material från *Liahona* kopieras för personligt, icke kommersiellt bruk, inklusive för kyrkans ämbeten. Den här rättigheten kan upphävas när som helst. Visuellt material får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill bildmaterialet. Vid copyrightfrågor, skicka e-post till Intellectual Property Office: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: *LIAHONA* (USPS 311-480) English (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue, old and new address must be included. **Subscription helpline:** 1-800-537-5971. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Filippinerna.

Talarregister

Andersen, Neil L., 101
Becerra, Jorge T., 24
Bednar, David A., 18
Causse, Gérald, 44
Christofferson, D. Todd, 5, 30, 90
Cook, Quentin L., 105
Eyring, Henry B., 26
Freeman, Emily Belle, 61
Gilbert, Clark G., 15
Gong, Gerrit W., 111
Hall, Aaron T., 96
Holmes, Brian J., 47
Kearon, Patrick, 7
Larreal, Pedro X., 64
Larson, Jared B., 32
Matswagothata, Clement M., 50
Mutombo, Thierry K., 79
Oaks, Dallin H., 4, 85, 114
Ortega, Eduardo F., 36
Porter, Susan H., 99
Rasband, Ronald A., 69
Renlund, Dale G., 76
Rowe, Edward B., 66
Soares, Ulisses, 53
Stevenson, Gary E., 33
Teh, Michael John U., 22
Uchtdorf, Dieter F., 58
Wakolo, Taniela B., 108
Walker, Alan R., 82
Wong, Chi Hong (Sam), 93
Wu, Wan-Liang, 39
Wunderli, David J., 41
Yee, Kristin M., 11

Ämnesregister

Aktivering, 15
Andliga gåvor, 18
Barn, 33, 99
Beseglingar, 101, 108
Bud, 93
Bön, 26
Den Helige Anden, 64
Exempel, 99
Familjen, 108
Frid, 26
Fridsskapande, 85
Frälsningsplanen, 99
Förbund, 11, 47, 66, 79, 82, 101, 105, 111
Förlåtelse, 76
Förrättningar, 105
Generalkonferensen, 114
Glädje, 76, 79, 96, 99
Gud Fadern, 39
Handlingsfrihet, 93
Helande, 66
Inröstning, 4, 5, 7, 30
Jesu Kristi försoning, 11, 22, 64, 76, 96
Jesus Kristus, 11, 36, 39, 41, 44, 47, 50, 53, 58, 61, 64, 66, 69, 76, 79, 85, 90, 93, 96, 99, 108, 111, 114
Karaktär, 90
Kristi andra ankomst, 90
Kristi rena kärlek, 18
Kärlek, 11, 18, 33, 44, 53, 64, 79, 85, 90, 96, 101

Lydnad, 24, 82
Lärjungaskap, 18, 36, 41, 44, 47, 53, 58, 66, 79
Mormons bok, 93
Motgångar, 26, 41, 47, 50, 61, 79
Nåd, 18, 96
Offer, 24
Omvändelse, 36, 39, 108, 39, 76
Personligt värde, 44, 50
Profeter, 22, 47
Prästadömsnycklar, 105
Påsk, 58, 76, 85, 105, 111
Sakramentet, 64
Sanning, 53
Stödverksamhet, 11, 15, 33, 90
Tempel, 105, 108
Tionde, 24
Tjänande, 7, 101
Traditioner, 22
Tro, 11, 39, 61, 108
Tålmod, 108
Unga vuxna, 33
Ungdomar, 33, 41
Uppståndelse, 58, 69, 85
Uthållighet, 18
Vittnesbörd, 36
Välsignelser, 61, 82, 101
Återlösning, 33
Återställelsen, 105
Äktenskap, 101
Ämbeten, 7

DE TOLV APOSTLARNAS KVORUM

Sittande, från vänster: president Dieter F. Uchtdorf (tillförordnad president); äldste David A. Bednar; äldste Quentin L. Cook; äldste Neil L. Andersen; äldste Ronald A. Rasband.

Stående, från vänster: äldste Gary E. Stevenson; äldste Dale G. Renlund; äldste Gerrit W. Gong; äldste Ulisses Soares; äldste Patrick Kearon; äldste Gérald Caussé; äldste Clark G. Gilbert.

"Som Kristi efterföljare bör vi sträva efter att leva i fred och kärlek med andra Guds barn som inte delar våra värderingar och inte har de förbundsförpliktelser som vi har åtagit oss", sa president Dallin H. Oaks under den 196:e årliga generalkonferensen. "Vi [bör] eftersträva rättvisa åt alla. I otaliga omständigheter ger främlingars misstänksamhet och till och med fiendlighet gradvis vika för vänskap när personliga kontakter leder till ömsesidig respekt."

